

У ИМЕ НАРОДА

ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Верољуба Ракетића као председника већа, судије Горана Петронијевића и судија поротника Милана Марића, Драгослава Гоцића и Душанке Калев као чланова већа, са записничарем Данком Јаковљевић и Марином Јелић, у кривичном предмету против оптужених **ВИЛИЈЕМА КЛИНТОНА, МЕДЛИН ОЛБРАЈТ, ВИЛИЈЕМА КОЕИА, ЕНТОИНА БЛЕРА, РОБИНА КУКА, ЏОРџА РОБЕРТСОНА, ЖАКА ШИРАКА, ИБЕРА ВЕДРИНА, АЛЕНА РИШАРА, ГЕРХАРДА ШРЕДЕРА, ЈОЗЕФА ФИШЕРА, РУДОЛФА ШАРПИПА, ХАВИЈЕРА СОЛАНЕ и ВЕСЛИЈА КЛАРКА**, због кривичних дела подстицање на агресивни рат из чл. 152 у вези чл. 22 КЗ СРЈ, повреда територијалног суверенитета из чл. 135 у вези чл. 22 КЗ СРЈ, убиство представника највиших државних органа, у покушају, из чл. 122 у вези чл. 19 и 22 КЗ СРЈ, ратни злочин против цивилног становништва из чл. 142 ст. 1 и 2 у вези чл. 22 КЗ СРЈ и употреба недозвољених средстава борбе из чл. 148 ст. 2 у вези ст. 1 а у вези чл. 22 КЗ СРЈ, по оптужници Окружног јавног тужиоца у Београду Кт.бр.420/99 од 29.08.2000. године, након главног и јавног претреса одржаног 18., 19. и 20.09.2000. године, у присуству Окружног јавног тужиоца из Београда Андрије Милутиновића и његовог заменика Небојше Мараша и бранилаца оптужених **Вилијема Клинтон**, адв. Томислава Војиновића, из Новог Сада, оптужене **Медлин Олбрајт**, адв. Ане Николић из Београда, оптуженог **Вилијема Коена**, адв. Драгољуба Барјамовића из Петроварадина, оптуженог **Ентони Блера**, адв. Воје Беслаћа из Београда, оптуженог **Робина Кука** адв. Јована Милетића из Чачка, оптуженог **Џорџа Робертсона**, адв. Миливоја Смиљковића из Београда, оптуженог **Жака Ширака**, адв. Славише Мрдаковића из Крагујевца, оптуженог **Ибера Ведрина**, адв. Душка Вукоја из Крагујевца, оптуженог **Алена Ришара**, адвоката Миланке Стевовић из Крагујевца, оптуженог **Герхарда Шредера**, адв. Милана Камперелића из Београда, оптуженог **Јозефа Фишера**, адв. Божидара Драговића из Београда, оптуженог **Рудолфа Шарпинга**, адв. Милана Зиндовића из Београда, оптуженог **Хавијера Солане**, адв. Миљка Живојиновића из Београда и оптуженог **Весли Кларка** адв. Др. Саве Стојановића из Београда а у одсуству свих оптужених, након већања и гласања донео је и на дан 21.09.2000. године јавно објавио

ПРЕСУДУ

Оптужени **Вилијем Клинтон** (William Clinton), рођен 19. августа 1946. године у месту Хоуп (Норе), држава Арканзас, Сједињене Америчке Државе,

Оптужена **Медлин Олбрајт** (Madeleine Albright), рођена 15. маја 1937. године у Прагу, Чехословачка,

Оптужени **Вилијем Коеи** (William Cohen), рођен августа 1940. године у месту Бангор (Bangor), држава Меин, Сједињене Америчке Државе,

Оптужени **Ентони Блер** (Anthony Blair), рођен 6. маја 1953. године у Единбургу, Велика Британија.

Оптужени **Робин Кук** (Robin Cook), рођен 28. фебруара 1946. године,

Оптужени **Џорџ Робертсон** (George Robertson), рођен 1946. године у месту Порт Елен (Port Ellen), Шкотска,

Оптужени **Жак Ширак** (Jacques Chirac), рођен 29. новембра 1932. године у Паризу, Француска,

Оптужени **Ибер Ведрин** (Hubert Vedrine), рођен 31. јула 1947. године у месту Сен-Силван Белегарде (Saint-Sylvain Bellegarde), Француска

Оптужени **Ален Ришар** (Alain Richard), рођен 29. августа 1945. године у Паризу, Француска

Оптужени **Герхард Шредер** (Gerhard Schröder), рођен 7. априла 1944. године у месту Мозенберг (Mossenberg), Немачка,

Оптужени **Јозеф Фишер** (Josef Fischer), рођен 12. априла 1948. године у Герабруну (Gerabronn), Немачка,

Оптужени **Рудолф Шарпинг** (Rudolf Scharping), рођен 2. децембра 1947. године у месту Нидерелберт (Niederelbert), Немачка

Оптужени **Хавијер Солана** (Javier Solana), рођен 14. јула 1942. године у Мадриду, Шпанија

Оптужени **Весли Кларк** (Wesley Clark), рођен 23. децембра 1944. године у месту Литл Рок (Little Rock), држава Арканзас, Сједињене Америчке Државе

КРИВИ СУ

ШТО СУ:

Вилијем Клинтон, као председник Сједињених Америчких Држава; **Медлин Олбрајт**, као државни секретар Сједињених Америчких Држава; **Вилијем Коеи**, као секретар за одбрану Сједињених Америчких Држава; **Ентони Блер**, као премијер Велике Британије; **Робин Кук**, као министар иностраних послова Велике Британије; **Џорџ Робертсон**, као министар одбране велике Британије; **Жак Ширак**, као председник Републике Француске; **Ибер Ведрин**, као министар иностраних послова Републике Француске; **Ален Ришар**, као министар одбране Републике Француске; **Герхард Шредер**, као канцелар Савезне Републике Немачке; **Јозеф Фишер**, као министар иностраних послова Савезне Републике Немачке; **Рудолф Шарпинг**, као министар одбране Савезне Републике Немачке; **Хавијер Солана**, као генерални секретар Северноатлантског пакта и **Весли Кларк**, као командант оружаних снага Северноатлантског пакта за Европу, током

1999. године,

због економских, политичких и војних интереса тих држава да повредом суверенитета Савезне Републике Југославије распореде своје оружане снаге на њеној територији, преузму управљање њеном привредом и прилагоде својим потребама њено друштвено-економско уређење,

пружили политичку, финансијску, техничку и другу помоћ албанским терористима на Косову и Метохији у покушају да употребом силе промене уставно уређење Савезне Републике Југославије и на том делу њене територије установе режим који би им омогућио остварење наведених циљева, чиме су

интервенисали у унутрашње послове Савезне Републике Југославије, што је супротно Повељи Уједињених нација (глава I члан 2. тачка 4.) и Декларацији о недопустивости мешања у унутрашње послове држава и о заштити независности и суверенитета (члан 1.), која је прихваћена Резолуцијом Генералне скупштине Уједињених нација 2131 XX од 21. децембра 1965. године, док су,

користећи сва средства пропаганде, учинили да се дезинформисањем јавности о догађајима на Косову и Метохији, легална борба снага безбедности Савезне Републике Југославије против албанских терориста прикаже као терор над албанским становништвом и створн представа о његовој угрожености, па су

организовали преговоре у Рамбујеу (Француска), где су, претећи употребом силе, захтевали да представници Савезне Републике Југославије потпишу документ сачињен у форми споразума, којим би се Савезна Република Југославија обавезала да одмах повуче са Косова и Метохије све своје војне и полицијске снаге; дозволи да се ту распореде оружане снаге Северноатлантског пакта; омогући њихово неограничено кретање по читавој територији Савезне Републике Југославије, несметано и бесплатно коришћење аеродрома, путева и лука; обезбеди потпуни имунитет њихових припадника у свим правним стварима и допусти мешање у привредне токове на Косову и Метохији, чиме је

Савезној Републици Југославији постављен неприхватљиви ултиматум, који је као такав одбијен, па су

у намери да исти циљ постигну употребом силе против суверенитета, територијалног интегритета и политичке независности Савезне Републике Југославије, што је супротно Повељи Уједињених нација (глава I члан 2. став 4.),

заједнички одлучили да њихове државе као чланице Северноатлантског пакта изврше бомбардовање територије Савезне Републике Југославије, што представља акт агресије према Дефиницији агресије (члан 3. тачка б), која је приложена Резолуцији Генералне скупштине Уједињених нација 3314 XXIX од 1974. године и при томе

испланирали предмете, средства, начине и фазе напада које су срачунали тако да, уз свесно кршење правила међународног права, доведу до разарања природних, економских и културних добара; уништавања оружаных снага; наношења патњи цивилном становништву; лишавања живота председника Савезне Републике Југославије и угрожавања њеног уставног уређења и безбедности, док су

ради прикривања стварних разлога већ испланиране агресије, њеног оправдавања пред јавношћу и придобијања присталица, износили у средствима јавног информисања и па јавним скуповима да је неопходно предузети ваздушне нападе на Савезну Републику Југославију због спречавања хуманитарне катастрофе изазване репресијом њених снага над албанским становништвом на Косову и Метохији и због одбијања њених органа да прихватањем захтева постављених у Рамбујеу обуставе репресију, па су

наложили представницима својих држава у Северноатлантском савету, који су им због положаја, овлашћења и политичке моћи окривљених били фактички подређени, да на

седници тог органа гласају за званичну одлуку да се изврше напади на Савезну Републику Југославију, а истовремено

као челници водећих и најмоћнијих чланица Северноатлантског пакта, својим ставом и сугестијама извршили утицај на представнике осталих држава у Северноатлантском савету да гласају на исти начин, па је

Северноатлантски савет дана 30. јануара 1999. године једногласно донео такву одлуку и овластио **Хавијера Солану** да донесе извршну одлуку о предузимању напада, што је он дана 23. марта 1999. године учинио и овластио **Веслија Кларка** да одреди моменат отпочињања напада, који је одмах потом наредио да се, према раније утврђеном плану, изврше ваздушни напади на циљеве у Савезној Републици Југославији, на основу чега су, уз знање окривљених, њихово праћење и контролу војних операција,

у времену од 24. марта до 10. јуна 1999. године припадници оружаних снага Северноатлантског пакта, вршењем 25.119 налета борбених авиона и лансирањем 600 крстарећих ракета, продрли на територију Савезне Републике Југославије и напали војне и цивилне циљеве, користећи при томе и недозвољена средства борбе, што је имало за последицу смрт и телесну повреду великог броја лица, уништавање природне околине и велику материјалну штету, те су

на тај начин

I

нозивали на **агресивни рат**, јер су се пре и током ваздушних напада на Савезну Републику Југославију, залагали у својим јавним иступањима за употребу силе, износећи тврдње о неопходности хуманитарне војне интервенције, које су биле срачунате на добијање подршке јавности за вођење рата,

Чиме су као саизвршиоци извршили кривично дело подстицање на агресивни рат из чл.152 у вези чл.22 Кривичног закона Савезне Републике Југославије

II

Кршећи правила међународног права, Повеље Уједињених нација, нарадеили оружаним снагама Северно-атлантског пакта да продру на територију СРЈ, што су они у периоду од 24. марта до 10. јуна 1999. године и учинили, на тај начин што су употребом крстарећих ракета и борбених авиона, у више наврата прешли границу СРЈ из праваца суседних држава и напали поред цивилних објеката, објекте и средства Војске Југославије и Министарства унутрашњих послова Републике Србије, што је имало за последицу погибију 546 и рањавање 1.457 припадника Војске Југославије и погибију 138 и рањавање 523 припадника Министарства унутрашњих послова Републике Србије, као и материјалну штету на објектима и средствима Војске Југославије и Министарства унутрашњих

послова Републике Србије, и то:

а) на објекте Војске Југославије

1. дана 24. марта 1999. године на аеродроме Поникве, Батајница и Сомбор, касарну "Југовићево" у Новом Саду и објекат "Парагово" на Фрушкој Гори,
2. дана 25. марта, 5. и 7. априла 1999. године на касарну "Мија Станимировић" у Нишу,
3. дана 25. марта и 7. априла 1999. године на аеродром у Нишу,
4. дана 25. марта 1999. године на касарну у селу Синковце код Лесковца,
5. дана 25. марта и 21. априла 1999. године на објекат чворишта везе на Чиготи,
6. дана 26. марта 1999. године у реону села Ковиљ код Новог Сада, на складиште у Сремчици и касарну "Делиград" у Алексинцу,
7. дана 28. марта 1999. године на брду Стражевица у Раковици, аеродром "Лађевци" код Краљева и положај Војске Југославије код села Ченеј,
8. дана 27. марта, 5. и 10. априла 1999. године на СЧВ "Црвени Чот" на Фрушкој Гори,
9. дана 28. марта 1999. године на објекат ВП 2822 Прокупље, на Шљивовачком врху,
10. дана 28. марта и 5. априла 1999. године на касарну "Стеван Синђелић" у Нишу,
11. дана 30. марта 1999. године на касарну "Цар Урош" у Урошевцу,
12. дана 31. марта 1999. године на положај Војске Југославије код села Ћумурлија, општина Ниш и зграду Команде Прве Армије на Топчидеру,
13. дана 1, 13. и 21. априла 1999. године на објекат ВП 7330/6 Ужице, у рејону "Наочари", општина Ивањица,
14. дана 2. априла 1999. године на објекат МЦ-1 на Фрушкој Гори,
15. дана 3, 8, 6. и 17. априла 1999. године на СЦВ на планини Маљен,
16. дана 3. и 5. априла и 1, 15. и 30. маја 1999. године на складиште "Лесковац" код Кнића,
17. дана 4. априла 1999. године на положај Војске Југославије у рејонима села Бојник, општина Сјеница и села Гребеник, општина Клина,
18. дана 5. априла 1999. године на положај Војске Југославије у рејону села Вукићевица, зграду команде РВ и ПВО у Земуну, касарну "Алекса Дундић" у Земуну, касарну "Ибарски рудари" у Рашкој, зграду команде 3. Армије и касарну "1300 каплара" у Врању,

19. дана 6. априла 1999. године на складишта "Причевић" и "Витановац", аеродром "Дубиње" код Сјенице, чвориште везе "Црни Врх" и положај Војске Југославије у селу Гребник, општина Клина,
20. дана 6. априла и 18. маја 1999. године на СЧВ "Цер",
21. дана 6. и 25. априла 1999. године на објекат "Гучево",
22. дана 6. априла, 11. и 29. маја 1999. године на касарну "Јово Курсула" у селу Јарчуљак код Краљева,
23. дана 8. априла 1999. године на полигон "Берановац" код Краљева, касарну "Миодраг Новаковић-Џуца" у Ћуприји, радно релејно чвориште "Јадовник" на Јадовнику, складиште "Умац" ВП 3323-21 Прикупље и колону Војске Југославије у селу Орлате,
24. дана 9. априла 1999. године на положај Војске Југославије у селу Табановац, општина Шабац, зграду команде Крагујевачког корпуса, положај Војске Југославије у рејону села Ликовац, општина Србица и положај Војске Југославије у рејону села Трдовац,
25. дана 9. и 27. априла 1999. године на касарну "Бубањ Поток",
26. дана 11. априла 1999. године на касарну "Мајевица" у Новом Саду,
27. дана 12. априла 1999. године на објекат центра везе у Старим Бановцима, касарну "13. мај" у Батајници, колону Војске Југославије, у рејону села Рогово и Ромаја и касарну "Косовских јупака" у Приштини,
28. дана 13. априла 1999. године на касарну "Васа Чарапић" у Београду, објекат чворишта везе "Јадовник", ВП 7330/6-8 Рашка и касарну "Никола Пашић" у Зајечару,
29. дана 14. априла 1999. године на положаје Војске Југославије у рејону Станичке шуме, објекат "Извор" у селу Извор, општина Пирот и моторно возило Војске Југославије у рејону села Мрасор,
30. дана 14. и 18. априла 1999. године на касарну и војне објекте ВП 2808-9 Пожега, у селу Пријановићи,
31. дана 15. априла 1999. године на положаје Војске Југославије у селима Долово, Дебрц и Суводол, општина Смедерево, складиште у селу Дивостин код Крагујевца и објекат "Раковица" у Раковици,
32. дана 16. априла 1999. године на објекат "Кошутња стопа", на планини Јагодња,
33. дана 16. и 21. априла и 7. јуна 1999. године на складиште у селу Мрсаћ код Краљева,
34. дана 18. априла 1999. године на положај Војске Југославије у рејону села Петровчић,
35. дана 19. априла 1999. године на положај Војске Југославије у рејону села Липе, складиште у Богutowачкој Бањи и складиште "Параћинске утрине" ВП 3388/22 Параћин,

36. дана 21. априла 1999. године на објекат ВП 6972/34 Златибор, у месту Смиљевац, општина Сјеница,
37. дана 22. априла 1999. године на полигон "Буношевац" код Врања,
38. дана 23. априла 1999. године на положај Војске Југославије у селу Балско Поље, општина Краљево и радар у рејону Газиместана код Приштине,
39. дана 24. априла 1999. године на објекте техничког складишта ВП 5522/4 Нови Пазар, у селу Избица и касарну "Рифат Бурчевић" ВП 2724 у Новом Пазару,
40. дана 25. априла 1999. године на касарне "Пантелеј" и "Пролетерске бригаде" ВП 3323 Ниш,
41. дана 28. априла 1999. године на касарну "Топчидер" у Београду,
42. дана 29. априла 1999. године на положај Војске Југославије у селу Скробаре, предајни центар у улици Угриновачкој у Земуну и касарну "Вељко Дугошевић" у Пожаревцу,
43. дана 30. априла 1999. године на положај Војске Југославије у рејону села Глушци, зграде ГШ и СМО у улици Кнеза Милоша у Београду и карауле "Кстац" и "Гора",
44. дана 1. маја 1999. године на касарну ВП 5000 Панчево, положај Војске Југославије у рејону села Будисава и објекат "Јадовник" на Јадовнику,
45. дана 2. маја 1999. године на положај Војске Југославије у селу Баждаревац и касарну "Бошко Палковљевић-Пинки" у Сремској Митровици,
46. дана 3. маја 1999. године на положај Војске Југославије у рејону села Бечмен,
47. дана 4. маја 1999. године на караулу "Горожуп",
48. дана 8. маја 1999. године на зграду МУП-а у Ваљеву, касарну "Радомир Путник" у Крагујевцу и СЧВ на Космају,
49. дана 11. маја 1999. године на положаје Војске Југославије у селима Арнејево, Угриновци и Карловчић,
50. дана 14. маја 1999. године на касарну "Милан Благојевић" у Крагујевцу и положаје Војске Југославије у рејону села Жур,
51. дана 15. маја 1999. године на положај Војске Југославије у Глогоњском риту,
52. дана 16. маја 1999. године на положај Војске Југославије у рејону села Шимановци и касарну "Трећи пешадијски пук" у Пироту,
53. дана 18. маја 1999. године на касарну "Мика Митровић" у Шанцу и положај Војске Југославије између села Кулпина и Бачки Петровац,
54. дана 20. маја 1999. године на касарну ВП 4795 Београд,
55. дана 23. маја 1999. године на касарну "Мачвански партизански одред" у Шапцу и складиште "Манђелос" код Сремске

Митровице,

56. 24. и 27. маја 1999. године на објекте техничког складништа ВП 5522/3 у Узићима,
57. дана 24. и 29. маја 1999. године на складиште "Бекетово" код Врдника, општина Рума,
58. дана 24, 29. и 30. маја и 2. јуна 1999. године на складиште у селу Буковац,
59. дана 25. маја 1999. године на ТРЗ Крагујевац и положај Војске Југославије у рејону села Б. Маглић,
60. дана 26. маја 1999. године на полигон у селу Карапанца, општина Краљево, складиште "Добричево" код Ћуприје, објекте телекомуникационог центра ВП 7330 у Ужицу и положај Војске Југославије у рејону села Горња Будрига, општина Гњилане,
61. дана 26. маја и 7. јуна 1999. године на техничко складиште муниције ВП 5522/5 у Кремни,
62. дана 27. маја 1999. године на зграду "Југоимпорт-СДПР" у Новом Београду и хеликоптере Војске Југославије у рејону села Горња Расовача, општина Меровина,
63. дана 28. маја 1999. године на касарну ВП 5102 у Обреновцу,
64. дана 29. маја 1999. године на положај Војске Југославије у рејону села Лапушки Хан,
65. дана 30. маја 1999. године на складиште у селу Ратна, општина Краљево, објекте "Нишавска долина" у рејону села Пољска ржана, општина Пирот и положајима Војске Југославије у рејону села Речане,
66. дана 31. маја 1999. године на објекат сталног аутоматизованог стрелишта "Међа", ВП 6121 Међа,
67. дана 1. јуна 1999. године на касарну "Серво Михаљ" у Кикинди и положаје Војске Југославије у селу Надаљ, општина Врбас, селу Врбовац, општина Смедерево и у рејону села Ослиште,
68. дана 2. јуна 1999. године на објекат "Бољевац брдо",
69. дана 2. и 7. јуна 1999. године на складиште у селу Винорача,
70. дана 3. јуна 1999. године на шири рејон села Планаја и Шех махале,
71. дана 5. јуна 1999. године на складиште "Месић" код Вршца,
72. дана 9. јуна 1999. године на објекте ВП 7330/6-7 Пожега, у селу Осоница, услед чега су

погинули припадници Војске Југославије

1. Аџемовић Милића Боро, капетан прве класе
2. Алар Јожефа Жељко, старији водник
3. Александрић Радула Горан, војник

4. Алексић Јована Срђан, војник
5. Алексић Миливоја Томо, војник
6. Андрић Миодрага Срећко, капетан
7. Антић Петруша Ранђел, војник
8. Антић Станислава Миленко, десетар
9. Антонић Велибора Раде, војник
10. Анђелковић Цветка Игор, војник
11. Анђелковић Радослава Часлав, војник
12. Бабић Драгића Жарко, војник
13. Бајин Петра Александар, војник
14. Бајић Радоша Миливоје, војник
15. Баловић Милојка Радослав, капетан
16. Балтић Југослава Бојан, војник
17. Бандић Момчила Драган, старији водник
18. Бандур Стевана Михајло, војник
19. Басара Боривоја Бранислав, војник
20. Башић Борислава Александар, војник
21. Беко Љубапа Драган, потпоручник
22. Бекчић Миломира Драгош, војник
23. Белоица Милорада Љубодраг, војник
24. Беочанин Миломира Иван, војник
25. Бицић Војислава Србољуб, капетан прве класе
26. Бијелић Владислава Мирко, војник
27. Бјелобрк Јосипа Дарко, војник
28. Богдановић Драгише Слађан, војник
29. Богдановић Мирослава Милан, војник
30. Богдановић Николе Раде, војник
31. Богдановић Остоје Мирко, војник
32. Богојевић Миодрага Бојан, десетар
33. Богосављевић Братислава Иван, војник
34. Богосављевић Милана Предраг, војник
35. Бојковић Вукадина Слободан, војник
36. Бојовић Мирослава Предраг, војник
37. Бошковић Војина Радоман, десетар
38. Бошковић Вукомиара Жељко, војник
39. Божидаревић Стојан Живорад, водник
40. Божилов Милорада Љубиша, војник
41. Божић Бошка Миленко, војник
42. Божовић Бранислава Мирослав, водник прве класе

43. Божовић Златана Божидар, војник
44. Бугарић Војина Јован, пуковник
45. Бујошевић Војислава Дарко, војник
46. Букумирић Сретка Радосав, војник
47. Булах Виталија Глебович, војник
48. Бундало Саве Раде, војник
49. Бзовски Јанка Зденко, војник
50. Царичић Милована Петар, војник
51. Церна Јожефа Тибор, војник
52. Цимбаљевић Милића Ђорђе, војник
53. Цветаиовић Душана Иван, војник
54. Цветаиовић Станише Бојан, војник
55. Цветановић Стојадина Славољуб, војник
56. Цветић Драгана Србољуб, потпоручник
57. Цветковић Предрага Зоран, војник
58. Цветковић Властимира Срђан, војник
59. Цветковић Вукашина Бобан, војник
60. Цветковић Чедомира Зоран, војник
61. Дацић Радоја Миодраг, војник
62. Дедић Бранислава Ранко, војник
63. Денчић Ратка Миле, војник
64. Деспић Драгољуба Миломир, војник
65. Дилпарић Милана Зоран, војник
66. Димитријевић Братимира Славиша, десетар
67. Димитријевић Вукашина Славиша, војник
68. Димитрић Милета Борислав, војник
69. Димић Мирка Горан, поручник
70. Динић Јована Дејан, војник
71. Динић Мирољуба Жељко, војник
72. Доганчић Милоша Миладин, војник
73. Драгањац Слободана Ивица, војник
74. Дракуловић Радивоја Драган, војник
75. Дроњак Радета Бранимира, канетан прве класе
76. Дукић Богдана Петар, војник
77. Дуњић Милана Ђорђе, потпоручник
78. Дуњић Радована Рашо, војник
79. Егерић Драгана Младен, разводник
80. Ерац Родољуба Радосав, војник
81. Ердељан Милутина Сава, старији водник прве класе

82. Ердоглија Драгољуба Ненад, војник
83. Ерчевић Боривоја Љубивоје, војник
84. Фатић Милете Зоран, војник
85. Филиповић Ивана Синиша, војник
86. Филиповић Ивана Славиша, војник
87. Филиповић Сретена Зоран, водник прве класе
88. Филиповић Стојана Божур, старији водник
89. Филић Живојина Горан, војник
90. Фјодор Фјодорович Шуљга, војник
91. Гајић Илије Горан, војник
92. Гајић Радивоја Вукадић, водник прве класе
93. Гавриловић Славка Зоран, поручник
94. Гашпарић Бранка Слободан, војник
95. Гладишев Лазара Миодраг, старији водник прве класе
96. Главчић Стојка Миливоје, војник
97. Глигоријевић Станислава Добривоје, војник
98. Глигорић Божидара Жељко, војник
99. Глишић Сибина Милорад, потпуковник
100. Гобелић Радета Владан, војник
101. Гоцић Новице Горан, војник
102. Голубовић Жарка Ненад, војник
103. Гредељевић Раде Ђуро, војник
104. Грубор Боре Синиша, војник
105. Грујић Гвоздена Ранко, војник
106. Грујић Николе Милан, војник
107. Грујић Станоја Живота, војник
108. Губеринић Чедомира Миодраг, војник
109. Гуцуња Крстивоја Мирослав, војник
110. Гуцић Томислава Зоран, старији водник
111. Гвозденовић Александра Зоран, војник
112. Ибра Ганија Занм, канетан
113. Игић Слободана Томислав, водник прве класе
114. Игњатовић Југослава Предраг, војник
115. Илић Цветка Синиша, војник
116. Илић Драгана Зоран, војник
117. Илић Драгише Дејан, војник
118. Илић Милана Радиша, војник
119. Илић Недељка Миливоје, капетан прве класе

120. Илић Радише Топлица, војник
121. Илић Радомира Братислав, војник
122. Илић Радована Мирослав, војник
123. Илић Стане Саша, војник
124. Илић Чедомира Живојин, војник
125. Иванковић Мате Крунослав, капетан прве
класе
126. Ивановић Ивана Ивица, војник
127. Ивановић Радослава Предраг, водник
128. Ивановић Станимира Велимир, војник
129. Ивановић Томислава Зоран, десетар
130. Иванчевић Драгана Душан, војник
131. Ивковић Живадина Дејан, војник
132. Ивовић Слободана Милован, војник
133. Ивошевић Пере Симо, потпуковник
134. Јајић Милана Звездан, војник
135. Јаковљевић Боривоја Милоје, војник
136. Јанићевић Александра Дејан, војник
137. Јанићијевић Славимира Љубиша, војник
138. Јанковић Милована Срђап, војник
139. Јанковић Радојка Драган, војник
140. Јанковић Станимира Гаврило, војник
141. Јанковић Томислава Драгослав, војник
142. Јаснић Миодрага Драган, канетан
143. Јаснић Станимира Радојица, млађи водник
144. Јеличић Николе Илија, војник
145. Јеремић Миладина Ивица, војник
146. Јеремић Милутина Владица, војник
147. Јевтић Велимира Бојан, војник
148. Јевтовић Радојка Милан, војник
149. Јокић Батрића Милан, војник
150. Јоксић Миливоја Владимир, војник
151. Јоргован Мите Саша, војник
152. Јосић Драгутина Никола, војник
153. Јотић Јована Раде, војник
154. Јовановић Боривоја Драган, војник
155. Јовановић Бранислава Бојан, војник
156. Јовановић Драгише Станоје, војник
157. Јовановић Миливоја Милован, војник

158. Јовановић Мирослава Раде, војник
159. Јовановић Мирослава Дејан, војник
160. Јовановић Рајка Милета, потпоручник
161. Јовановић Зорана Бојан, војник
162. Јованчевић Милана Драгош, војник
163. Јовчић Вукашина Новица, војник
164. Јошовић Радослава Милосав, војник
165. Калајчић Сретена Душан, војник
166. Кардовић Владана Саша, војник
167. Касемовић Касема Берсим, војник
168. Катић Радоице Миомир, војник
169. Кенић Косте Милан, десетар
170. Кепић Млађана Славиша, војник
171. Кевећ Верољуба Мирко, војник
172. Кисин Николе Александар, војник
173. Кисић Петра Милован, војник
174. Китановић Славољуба Драган, војник
175. Киш Јанка Владимир, војник
176. Коцић Јована Горан, војник
177. Комарица Будимира Драган, водник прве класе
178. Конаковић Петра Предраг, војник
179. Кормањош Ласла Рудолф, војник
180. Костић Јована Томислав, десетар
181. Костић Светислава Бојан, војник
182. Костић Живорада Бојан, војник
183. Ковачевић Радослава Драган, војник
184. Кочић Андрије Небојша, војник
185. Кошанин Благоја Миливоје, војник
186. Кошанин Душана Срђан, канетан прве класе
187. Кошанин Слободана Срећко, војник
188. Кошанин Живина Ненад, војник
189. Красић Петра Слободан, војник
190. Крчић Добривоја Слободан, војник
191. Крњајић Јове Вранимир, војник
192. Крстић Бранислава Мирослав, десетар
193. Крстић Светозара Саша, старији водник
194. Кретић Томислава Ненад, војник
195. Крунић Тиосава Славко, војник
196. Кулучка Јана Јан, војник

197. Кузмановић Милутина Драган, војник
198. Лајчак Иштвана Роберт, капетан прве класе
199. Лакићевић Мираша Срђан, војник
200. Лалић Јанка Драги, војник
201. Лаушев Драгише Синиша, водник прве класе
202. Лазаревић Божицара Срђан, војник
203. Лазаревић Марка Властимир, заставник прве класе
204. Лазић Драгише Миодраг, војник
205. Лазић Живе Јован, војник
206. Ленић Душана Бошко, потпуковник
207. Леовац Миле Предраг, потпоручник
208. Љубисављевић Бранислава Дарко, војник
209. Лукић Луке Драган, канетан
210. Мацуни Мурата Ибрахим, војник
211. Мајорош Наде Станислав, војник
212. Мајсторовић Аврама Александар, поручник
213. Макић Благоја Драган, капетан
214. Максимовић Живојина Војислав, војник
215. Максић Душана Ивица, војник
216. Манчић Станимира Дејан, војник
217. Марин Нинослава Горап, војник
218. Маринков Јовапа Мирослав, водник прве класе
219. Маринковић Миле Драган, војник
220. Маринковић Миловапа Зорап, војник
221. Маринковић Чедомира Брапнслав, војник
222. Марјановић Лазара Душап, војник
223. Марјаповић Миодрага Бобап, војник
224. Марковић Радисава Милосав, војник
225. Марковић Животе Коста, војник
226. Маснец Јосипа Петар, разводник
227. Медић Илије Радован, заставник
228. Мицић Саве Мирослав, десетар
229. Мицић Синише Славиша, војник
230. Михајловић Душана Марио, водник прве класе
231. Михајловић Јовице Ивап, десетар
232. Михајловић Радосава Војмир, поручник
233. Михајловић Станоја Жељко, војник
234. Михајловић Владимира Слађан, војник

235. Мијатовић Богдана Милан, потпоручник
236. Мијатовић Божицара Петар, војник
237. Мијатовић Радивоја Верољуб, војник
238. Мијатовић Рајка Жарко, војник
239. Мијић Живадица Небојша, војник
240. Микић Павла Радомир, војник
241. Миладиновић Драгољуба Миодраг, војник
242. Миладиновић Душана Миодраг, војник
243. Миладиновић Миодрага Предраг, војник
244. Миладиновић Радољуба Жико, војник
245. Миладиновић Вукослава Иван, потпоручник
246. Милановић Драгана Дејан, војник
247. Милановић Милана Саша, војник
248. Милановић Владимира Предраг, водник прве
класе
249. Милеић Илије Нинослав, војник
250. Миленковић Апостола Владица, војник
251. Миленковић Душана Горан, поручник
252. Миленковић Јордана Милан, канетан прве
класе
253. Миленковић Милентија Бобан, војник
254. Миленковић Предрага Славиша, војник
255. Миленковић Радослава Александар, војник
256. Миленковић Вукадина Дејан, војник
257. Миленковић Ђорђа Јовица, војник
258. Миленовић Милутина Бранко, војник
259. Милетић Добривоја Милан, војник
260. Милетић Драгана Дејан, војник
261. Милетић Драгутина Славујко, војник
262. Милетић Зорана Владан, војник
263. Милетић Живорада Бојан, војник
264. Милинковић Драгојла Митар, канетан
265. Милић Драгољуба Бобан, поручник
266. Милић Драгољуба Срђан, потпоручник
267. Милићевић Драгића Милош, војник
268. Милићевић Животија Драган, војник
269. Миљковић Драге Братислав, десетар
270. Миљковић Миодрага Славиша, војник
271. Миљковић Станимира Звонко, војник

272. Милојевић Томислава Зоран, водник прве
класе
273. Милорадовић Душана Борислав, војник
274. Милосављевић Милорада Небојша, разводник
275. Миловановић Драгана Горан, војник
276. Миловановић Драгослава Малиша, десетар
277. Миловановић Момчила Дејан, војник
278. Миловановић Радоја Мирчета, канетан
279. Миловановић Стојана Бранислав, војник
280. Миловановић Василка Станнша, нуковник
281. Милошевић Бранислава Дарко, војник
282. Милошевић Драгана Горан, војник
283. Милошевић Милосава Горан, водник
284. Милошевић Милоша Снннша, млађн водник
285. Милошевић Милутина Владан, војник
286. Милошевић Младена Сеља, војник
287. Милошевић Момчила Зоран, војник
288. Милошевић Радмила Срђан, војник
289. Милошевић Ратомира Иван, разводник
290. Милошевић Стојана Новица, војник
291. Милошевић Томислава Мирослав, млађи
водник
292. Милошевић Владе Милосав, војник
293. Милошевић Ђорђа Раде, војник
294. Милуновић Ратимира Драган, канетан
295. Минић Борислава Момчило, војник
296. Мирић Душана Небојша, војник
297. Мирков Жарка Владимир, војник
298. Мирковић Вељка Слободан, војник
299. Мисирлић Огњена Дејан, војник
300. Митић Петронија Војислав, заставник прве
класе
301. Митровић Благоја Драган, канетан прве класе
302. Младеновић Лазара Дејан, водник прве класе
303. Мокуш Ласла Золтан, војник
304. Муњић Божицара Саша, потпоручник
305. Мунђан Јаноша Нандор, војник
306. Настић Милоша Бобан, војник
307. Нађ Јаноша Шандор, мајор

308. Недељковић Божидара Драган, војник
309. Недељковић Душана Бобан, десетар
310. Недељковић Радована Владимир, капетан прве класе
311. Негић Миливоја Бранислав, војник
312. Неранцић Предрага Дејан, војник
313. Несторовић Предрага Владимир, војник
314. Никић Миломира Игор, војник
315. Никић Мирка Миодраг, војник
316. Николић Милеика Небојша, војник
317. Николић Радослава Дарко, старији водник
318. Николић Станише Милан, војник
319. Николић Злате Борис, водник
320. Николић Златомира Никола, војник
321. Николов Љубена Драган, војник
322. Нисић Вуча Стаја, десетар
323. Одаловић Милорада Радован, војник
324. Огњановић Јездимира Данило, војник
325. Олајош Јожефа Золтан, војник
326. Олка Мате Горан, војник
327. Пантелић Радована Ранко, војник
328. Пантовић Богољуба Зоран, војник
329. Пантовић Србољуба Ђорђе, водник
330. Пауновић Милана Радован, војник
331. Пауновић Велибора Батица, војник
332. Пауновић Велинке Мирослав, војник
333. Павић Благоја Станиша, десетар
334. Павловић Александра Миланче, заставник прве класе
335. Павловић Драгића Бојан, војник
336. Павловић Милорада Миленко, пуковник
337. Павловић Зорана Игор, војник
338. Пејчиновић Бранислава Војин, војник
339. Пејчић Голуба Божидар, пуковник
340. Перић Божина Радован, војник
341. Перић Диконије Љубиша, разводник
342. Перић Михајла Бранимир, водник
343. Перић Милутина Милан, војник
344. Перишић Драгића Никола, војник

345. Петковић Предрага Топлица, војник
346. Петковић Радомира Дејан, војник
347. Петковић Радована Драган, војник
348. Петковић Саве Ивица, поручник
349. Петковић Викторија Драган, војник
350. Петрикић Јована Бранко, десетар
351. Петрић Милојице Дејан, војник
352. Петровић Андрије Миливоје, војник
353. Петровић Добривоја Зоран, потпуковник
354. Петровић Драгана Вељко, војник
355. Петровић Драгољуба Ивица, војник
356. Петровић Миладина Драган, водник
357. Петровић Миодрага Ивица, војник
358. Петровић Мирослава Драган, војник
359. Петровић Животе Живан, војник
360. Петрушевски Николе Зоран, потпуковник
361. Пешић Николе Срђан, војник
362. Пешовић Љубише Драган, војник
363. Пилиповић Илије Томислав, војник
364. Планојевић Зоран Вукашин, војник
365. Поповић Боривоја Александар, војник
366. Поповић Радослава Никола, војник
367. Поповић Сретена Симо, војник
368. Поповић Вукашина Стојан, војник
369. Поповић Зарија Александар, војник
370. Протић Жељка Марио, војник
371. Пузовић Живорада Станиша, војник
372. Раденовић Радомира Радивоје, војник
373. Радић Јована Синиша, потпоручник
374. Радић Пере Благоја, потпуковник
375. Радичевић Миодрага Зоран, војник
376. Радојковић Предрага Бојан, десетар
377. Радосављевић Светозара Зоран, мајор
378. Радовановић Радивоја Жарко, капетан
379. Радоваповић Ратка Слободап, војник
380. Радовић Бошка Ђорђе, десетар
381. Радовић Вншеслава Драган, десетар
382. Радош Јована Бобан, војник
383. Радуловић Бранислава Далибор, разводник

384. Раичевић Милаиа Горан, војник
385. Раковић Даринке Александар, водник прве
класе
386. Раковић Миломира Горан, разводник
387. Рамић Амруша Исен, војник
388. Ранђеловић Богољуба Небојша, војник
389. Ранђеловић Љубомира Војислав, војник
390. Раиђеловић Милана Зоран, војник
391. Ранђеловић Томислава Зоран, војник
392. Ратковић Миладина Славиша, водник прве
класе
393. Раук Марије Јанош, војник
394. Ристић Добривоја Драган, војник
395. Ристић Вукића Ненад, војник
396. Ристовић Милисава Миодраг, поручник
397. Ромић Милана Љубомир, војник
398. Савичић Ненада Жељко, потпоручник
399. Седларевић Љубомира Дејан, поручник
400. Секулић Хранислава Небојша, млађи водник
401. Селимовић Златка Десимир, војник
402. Серафиновић Гавре Ивица, војник
403. Симијоновић Милана Златибор, војник
404. Симић Момчила Владан, војник
405. Симић Првослава Вучко, војник
406. Симнћ Слободана Славиша, војник
407. Симовић Милана Мирослав, пуковник
408. Сич Стипана Јосип, војник
409. Смиљанић Велимира Предраг, десетар
410. Смиљић Јордана Слободан, старији водник
411. Смиљић Љубомира Милорад, војник
412. Стајић Стевана Зоран, војник
413. Стаменковић Драгиње Славиша, војник
414. Стаменковић Милутина Мирослав, војник
415. Стаменковић Сретена Небојша, војник
416. Стаменов Славче Димча, десетар
417. Станков Стојана Иван, војник
418. Станковић Миодрага Бобан, десетар
419. Станковић Млађана Новица, војник
420. Станковић Новице Бојан, војник

421. Станковић Славка Новица, војник
422. Станковић Слободана Саша, војник
423. Станковић Стевана Бранислав, војник
424. Станковић Стојадина Горан, војник
425. Станковић Стојчета Ивица, капетан прве класе
426. Станковић Верољуба Слађана, војник
427. Стапојевић Миодрага Игор, војник
428. Станојевић Момира Властимир, потпуковник
429. Станар Станка Петар, војник
430. Стефановић Милана Брана, потпуковник
431. Стефановић Милорада Радован, војник
432. Степановић Александра Вучина, војник
433. Стевановић Благоја Јовица, војник
434. Стевановић Божицара Срђан, војник
435. Стијовић Драгомира Реља, војник
436. Стоиљковић Властимир Радован, канетан прве класе
437. Стојановић Богољуба Милан, војник
438. Стојановић Братислава Милош, десетар
439. Стојановић Драге Љубисав, мајор
440. Стојановић Миодрага Мирослав, војник
441. Стојановић Властимир Славиша, старији водник
442. Стојисављевић Славка Милорад, канетан
443. Стојић Душапа Саша, војник
444. Стојковић Новице Мирослав, војник
445. Стошић Будимке Роберт, војник
446. Стошић Милорада Славиша, војник
447. Стошић Милче Слађан, поручник
448. Ступљанин Драгослава Бориша, војник
449. Тадић Миханла Аћим, старији водник
450. Танић Радивоја Драган, војник
451. Танкосић Слободана Драган, војник
452. Тарицић Чедомира Оливер, војник
453. Таврић Видосава Горан, војник
454. Тепавац Добривоја Небојша, мајор
455. Тепавац Милапка Јован, старији водник прве класе
456. Тешовић Мирка Вукоман, војник

457. Тишма Јована Лазар, војник
458. Тодосић Обрада Предраг, војник
459. Томашевић Михајла Стојадин, десетар
460. Томић Живојина Љубомир, пуковник
461. Томовић Томе Звоиимир, војник
462. Томовић Верољуба Зоран, војник
463. Топличанин Радојице Милован, војник
464. Тотић Ђорђа Мирослав, војник
465. Тошић Рајка Жељко, војник
466. Тошковић Александра Момчило, војник
467. Тошковић Обрада Милијан, старији водник
468. Трајковић Слободана Драган, потпоручник
469. Трифуновић Драгомира Милан, војник
470. Трифуновић Миомира Горан, водник прве
класе
471. Трифуновић Слободана Светомир, мајор
472. Трошић Миодрага Драган, војник
473. Урошевић Љубомира Душан, војник
474. Усени Хусена Бехљуљ, водник прве класе
475. Варга Савете Жељко, војник
476. Васиљевић Драгослава Младен, војник
477. Васиљевић Мирољуба Саша, војник
478. Васиљевнћ Радомира Србослав, војник
479. Васиљковић Дргана Бојан, војник
480. Васојевић Грује Иван, водник
481. Вејин Милана Раде, војник
482. Великинац Милана Зоран, поручник
483. Величковић Давида Љубиша, генерал-
пуковник
484. Вељковић Александра Божидар, војник
485. Вељковић Љубодрага Драган, војник
486. Вережан Владимира Горан, војник
487. Веселић Бранка Зоран, војник
488. Вечевић Станимира Дејан, војник
489. Вилимоновић Божидара Срећко, војник
490. Вирјевић Јеремије Зоран, војник
491. Војиновић Војина Мирослав, војник
492. Војводић Милорада Данило, војник
493. Вујачић Ђоке Владимир, војник

494. Вујачић Живка Марко, војник
495. Вујовић Симе Владимир, заставник прве класе
496. Вукадиновић Стојана Зоран, војник
497. Вуковић Душана Александар, војник
498. Вуковић Петра Бобан, војник
499. Вуковић Пунише Ранко, војник
500. Вуксаиовић Имера Бобек, капетан
501. Вулетић Данила Ненад, водиик
502. Вучељ Алије Насер, војник
503. Заграђанин Мирољуба Славољуб, млађи
водник
504. Здравковић Душана Предраг, војник
505. Здравковић Миодрага Миловаи, војник
506. Здравковић Радојка Славиша, војник
507. Здравковић Стојана Небојша, разводник
508. Златановић Јелице Бојан, војник
509. Ћирић Марка Раде, војник
510. Ћировић Станише Велимир, војник
511. Ћуковић Милоша Славиша, војник
512. Ћурчић Радослава Братислав, војник
513. Ћурчић Велимира Мирољуб, војник
514. Чабаркана Томислава Слободан, војник
515. Чолаковић Хакије Изет, војник
516. Чолић Борисава Михајло, војник
517. Чутурило Николе Бранко, војник
518. Шаћировић Шефкета Горан, војник
519. Шиљић Миленка Зоран, војник
520. Шкиљевић Павла Саша, војник
521. Шкрпан Глигора Петар, канетан ирве класе
522. Шурбатовић Луке Милован, десетар
523. Шћекић Радована Радуле, поручник
524. Ђелић Крстомира Ивица, војник
525. Ђилас Жарка Станко, војник
526. Ђокић Звонимира Зоран, војник
527. Ђордумовић Павла Бојан, војник
528. Ђорђевић Божидара Милан, војник
529. Ђорђевић Илије Милорад, војник
530. Ђорђевић Љубише Малиша, војник
531. Ђорђевић Љубомира Милорад, војник

532. Ђорђевић Миломира Драгић, војник
533. Ђорђевић Ратка Љубинко, војник
534. Ђорђевић Светислава Мирко, капетан
535. Ђорђевић Томислава Владимир, војник
536. Ђукић Драгана Лазар, војник
537. Ђукић Љубодрага Горан, војник
538. Ђурић Велимира Живота, потпуковник
539. Ђурић Зорана Деннс, војник
540. Ђурић Ђуре Зоран, потпуковник
541. Ђуровић Михаила Славко, војник
542. Ђуровић Живка Александар, поручник
543. Живковић Миломира Мирко, старији водник
544. Живковић Милорада Иван, водник
545. Живковић Мирослава Драган, војник
546. Живојиновић Милана Дејан, војник

и телесно повређени припадници Војске Југославије

Адамовић Драгомира Зоран-војник, Адшковић Јанка Ђани-војник, Ацић Крстоја Оливер-водник прве класе, Аксић Момира Саша-војник, Аксић Томислава Зоран-војник, Аладровић Јосипа Јосип-заставник, Алавања Милутина Дарко-разводник, Александрић Добривоја Драган-нема чип, Александрић Милана Стојан-војник, Александрић Милисав Небојша-војник, Аксић Александар-водник, Аксић Богомира Чедомир-заставник, Аксић Драгутина Васо-војник, Аксић Илија-војник, Аксић Рајка Ранко-војник, Аксић Вучића Никола-војник, Алич Њире Зоран-војник, Андрејевић Драги Саша-водник, Андрејић Зорана Игор-војник, Андријанич Љубинка Срећко-војник, Андријевић Вељка Ненад-војник, Андрић Звонимира Звездан-војник, Антић Драгана Дарко-војник, Антић Драгомира Саша-капетан, Антић Мирослава Драган-војник, Антић Светолика Драган-војник, Антонјевић Петра Ненад-разводник, Антонјевић Тодора Миланко-водник прве класе, Антонић Илије Гавро-војник, Анто Јаноша Роберт-војник, Анђелковић Горан, Анђелковић Милутина Ненад-војник, Анђелковић Станоја Мирко-војник, Анђелковић Стојана Драган-десетар, Анђелковић Стојана Светозар-војник, Анђелковић Стојка Лука-војник, Анђелковић Виктора Марјан-војник, Аранђеловић Новице Јовица-војник, Армуш Драгола Радун-војник, Арсенијевић Душана Зоран-војник, Арсенијевић Милојка Милорад-војник, Арсовски Илије Сашо-старији водник прве класе, Арсовски Љубе Зоран-капетан прве класе, Арваји Јаноша Золтан-војник, Асановић Даке Неџмедин-војник, Аврамовић Бранка Бојан-војник, Аврамовић Радула Драган-војник, Аврамовић Властимир-

војник, Ашанин Голуба Славољуб-војник, Ашанин Чедомира Драган-војник, Бабић Илије Марко-војник, Бабић Миломира Иван-војник, Бабић Милована Веселин-војник, Бабић Томислава Слободан-војник, Бајкић Миланчета Владан-војник, Бајрамовић Бајрије Елведин-војник, Бајус Шандора Томас-војник, Баки Алексе Момчило-војник, Баковић Ивице Горан-војник, Бакочевић Петра Александар-војник, Балабан Миленка Мирослав-војник, Балан Стевана Душан-мајор, Балевић Батрића Блажо-војник, Баловић Радоша Радиша-млађи водник, Банковић Станка Перица-војник, Барат Јоже Золтан-војник, Барлов Милосава Слободан-војник, Барлов Негомира Милан-капетан, Басарић Радослава Небојша-војник, Батинић Милорада Радослав-војник, Батовић М Милан-старији водник прве класе, Бачак Славка Стево-заставник прве класе, Бачевић Драгана Раде-војник, Бажчаревић Миодрага Милорад-војник, Бецик Андирује Борис-војник, Беговић Исмета Немир-војник, Беговић Миладина Љубиша-војник, Бекиревић Ратомира Драгослав-војник, Бељуловски Тефика Елмир-војник, Беочанин Миланка Милан-војник, Берић Милана Игор-војник, Бериша Нефаиља Зајим-војник, Беседеш Јаноша Јанош-војник, Бешевић Милоша Далибор-разводник, Бијанић Љубомира Андреј-десетар, Биорац Уроша Радољуб-војник, Биочанин Стојана Драгољуб-војник, Бичков Михајла Миодраг-војник, Бишевац Милана Далибор-војник, Бјелан Душана Владимир-војник, Благојевић Б Млађан-војник, Благојевић Бранко-војник, Благојевић Слободана Јовица-десетар, Благојевић Здравка Владимир-војник, Блашковић Кате Срђан-војник, Блажић Миомира Александар-војник, Богавац Душана Радован-капетан, Богдановић Момчила Дејан-војник, Богдановић Ратка Србољуб-војник, Бојанић Радише Драгослав-војник, Бојић Илије Звездан-војник, Бојић Милије Драган-војник, Бојић Мирослава Милан-војник, Бојовић Миодрага Славиша-војник, Бојовић Веселина Милан-војник, Бојовић Ђорђа Радослав-војник, Бонцић Вучка Југослав, војник, Бонч Бориса Владимир, Бордејашевић Љубисава Слађан-војник, Борота Душана Немања-војник, Боровњак Михајла Војо-војник, Бошиновић Зоран-војник, Бошковић Божидара Дејан-војник, Бошковић Божидара Драган-десетар, Бошковић Обрена Урош-војник, Бошковић Радомна Драган-војник, Божанић Драган-поручник, Божин Илије Славко-војник, Божић Бранка Ратко-војник, Божић Милана Младен-потпуковник, Божић Станислава Милан-војник, Божић Чедомира Мирослав-војник, Божовић Божидара Дејан-војник, Божовић Милосава Драган-војник, Божовић Слободана Милош-водник, Божовић Зорана Александар-војник, Божовић Ђорђија Иван-војник, Брадоњић Лазара Дарко-војник, Бранковић Момчила Игор-војник, Бранковић Слободана Томислав-војник, Бранковић Станка Перица-војник, Бркић Алексе Момчило-војник, Бугарин Саше Милан-потпоручник, Бугарић Перице Сениша-водник, Бујаковић Сретена Борис-потпоручник, Буковачки Миланка Игор-војник, Буковачки Петра Радослав-војник, Букумировић Владимира Веселин-војник, Буквић Драгана Александар-војник, Булатовић Миодрага Предраг-војник, Булатовић Радоје Ненад-поручник, Булатовић Владимира Предраг-војник, Бутачевић Радована Јаблан-војник, Цакић Бојка Ненад-војник, Цама Сефедии-војник, Цанић Живорада Небојша-

војник, Цекић Слободана Драган-војник, Цеков Гаврила Томислав-водник, Целић Слободана Дејан-војник, Церовић Витомира Жарко-војник, Цетковић Горан-старији водник, Цигановић Јове Милан-војник, Цојкић Левче Дејан-војник, Цолић Мирка Иво-војник, Црнобрња Николе Милош-војник, Цветановић Андрије Саша-војник, Цветановић Фрање Слободан-војник, Цветановић Милорада Ненад-војник, Цветановић Властимира Зоран-поручник, Цветић Миливоја Милован-војник, Цветковић Димитрија Саша-војник, Цветковић Градимира Далибор-војник, Цветковић Момчило-војник, Цветковић Радисава Мирослав-војник, Цветковић Радомира Србислав-војник, Цветковић Стојана Зоран-војник, Светојевић Душана Милан-потпоручник, Цвијовић Витомира Веско-војник, Дабижљевић Богосава Здравко-мајор, Дамјановић Бранка Ненад-војник, Дамјановић Светислава Дане-војник, Дамњановић Војислава Милан-старији водник, Даниловић Љубиша Ненад-војник, Даниловић Миле Милан-војник, Даниловић Велизара Бојан-војник, Даутовић Беџира Рамиз-војник, Давид Никола-војник, Давидовац Драгана Горан-војник, Дашић Бранка Миодраг-војник, Дебелјаковић Проте Данило-војник, Дегент Звонка Предраг-војник, Дејановић Симеона Милан-војник, Дејановић Зоран-војник, Делетић Милосава Ранко-војник, Демић Јандрије Сениша-потпоручник, Демић Ђуре Оливер-војник, Денић Ненад-војник, Денић Петра Миодраг-војник, Денић Видена Љубиша-војник, Деспотовић Радослава Милан-разводник, Диковић Душана Предраг-војник, Димитријевић Братислав, Димитријевић Десимира Срђан-водник прве класе, Димитријевић Драган-војник, Димитријевић Јована Драган-војник, Димитријевић Радмила Миодраг-војник, Димитријевић Сретена Звонко-водник прве класе, Димитријевић Томислава Љубиша-војник, Димитријевић Василија Момчило-војник, Димитријевић Видеа Љубиша-војник, Димитријевић Здравка Далибор-војник, Димитров Миладина Драган-војник, Димић Јордрије Сениша-потпоручник, Димић Петар-војник, Динић Мирољуба Зоран-војник, Динић Петар-војник, Димитровић Бранислава Савица-капетан прве класе, Добрић Павла Вујадин-војник, Добрић Зорана Душко-војник, Добричевић Небојша, Додеровић Радисава Горан-војник, Дојин Златоје Владимир-канетан прве класе, Докмановић Милорада Бранко-војник, Доличанин Насера Алберт-војник, Дончић Драгомира Небојша-војник, Дошен Градимира Велимир-разводник, Дошен Илије Милован-војник, Драгањац Хранислава Гордан-потпоручник, Драгањац Мирослава Дарко-војник, Драгичевић Обрад Радиша-водник прве класе, Драгојловић Стојана Радољуб-потпоручник, Дражевић Радољуба Миленко-војник, Дреновац Радисава Добросав-војник, Дробњак Милутина Владан-војник, Дрочић Љубише Ђорђе-војник, Дубовац Видосава Ненад-мајор, Дуњић Радована Радомир-војник, Дуркалић Славка Милош-војник, Дуровац Добросав-војник, Џамбас Ђуре Зоран-канетан прве класе, Џамић Станише Милан-војник, Џекић Ђпросава Небојша-војник, Џолић Јована Светомир-потпоручник, Џомић Миломира Станко-потпуковник, Ђегерић Милована Саша-војник, Ђердељан Саве Драган-војник, Факић Јусуфа Џевад-војник, Фаркаш Јозеф-војник, Фажиж Шандора Александар-војник, Фејзовић Беџира Хајрудин-војник, Ференц Илије Предраг-војник, Филиповић Бранислава

Зоран-војник, Филиповић Дејан-војник, Филиповић М Томица-војник, Филиповић Милорада Зоран-војник, Филиповић Радослава Драган-војник, Филиповић Слободана Борко-војник, Филиповић Стојана Славко-војник, Филић Славиша-војник, Фингерфут Миодрага Братислав-војник, Гацик Јосина Томислав-војник, Гајевић Миломира Жељко-потпоручник, Гајић М Горан-војник, Гајић Радомира Жељко-војник, Галетин Јована Ђорђе-војник, Гаривић Гвоздена Гвозден-војник, Гарић Радисава Слободан-војник, Гавриловић Добривоја Миливоје-војник, Гавриловић Мирослава Жељко-десетар, Гавриловић Рајка Жарко, Гавриловић Томислава Драган-војник, Гаши Милана Емил-војник, Гашић Бранка Бојан-војник, Георгијевски Д Зоран-војник, Герос Христа Благоје-војник, Гилић Будимира Драгомир-војник, Гичић Драгољуба Зоран-војник, Глад Ивана Зоран-војник, Глишевић Миливоја Душко-војник, Глишић Будимира Ивица-војник, Глишовић Дејан-војник, Глишовић Љубиша Слободан-водник, Глишовић Милорада Ненад-војник, Глишовић Симиона Мирко-војник, Глушчевић Данила Ђорђе-војник, Гогић Глигорија Златомир-војник, Гојковић Јована Предраг-војник, Голковић Душана Драган-поручник, Голубовић Десимира Љубиша-војник, Голубовић Слободана Ненад-војник, Грбић Ратка Зоран-војник, Гргур Слободана Владимир-војник, Грубач Радислава Оливер-војник, Грујић Гвозден Душан-војник, Грујић Хранислава Миломир-војник, Грујић Милана Ненад-војник, Грујовић М Дејан-војник, Грујовић В Веско-војник, Гулић Јове Марко-војник, Гуснић Николе Зоран-војник, Гутовић Крста Радоица-старији водник прве класе, Хајваз Бранка Александар-водник, Халаши Шандора Шандор-војник, Хеочанин Миломира Иван-војник, Хоћић Живка Момчило-војник, Хорничек Јожке Иван-војник, Хорват Шандора Шандор-војник, Хуста Карло-канетан, Ибрани Бајрам-војник, Идовић Веселја Елвис-војник, Игић Аце Иван-војник, Игић Миладина Бојан-војник, Игњатовић Драгослава Владан-водник прве класе, Игњатовић Градимира Горан-војник, Игњатовић Стојана Радивоје-војник, Игњатовић Живула Владимир-војник, Иконић Драган-војник, Илић Драгољуба Јовица-војник, Илијевски Бранка Сашко-војник, Илинчић Драгише Душан-потпуковник, Илић Добривоја Новак-војник, Илић Драгана Новица-војник, Илић Драгољуба Горан-војник, Илић Јована Дејан-војник, Илић Крста Срђан-војник, Илић Милана Бранко-војник, Илић Милана Срђан-војник, Илић Милована Душан-војник, Илић Мирољуба Ненад-десетар, Илић Радомира Дејан-старији водник, Илић Слободана Владица-војник, Илић Светислава Милисав-војник, Илић Светислава Зоран-војник, Илић Томислава Горан-војник, Илић Вукашина Небојша-војник, Илић Живомира Марјан-војник, Илић Петра Срђан-војник, Ивандекић Јозе Андрејан-војник, Ивановић Богдана Славиша-војник, Ивановић Д. Саша-војник, Ивановић Јанићија Ивиан-војник, Ивановић Миодрага Саша-војник, Ивановић Станимира Дејан-војник, Ивановић Велимир-војник, Ивановић Живадина Мирко-војник, Ивковић Војислава Дарко-војник, Јакић Миломира Ратко-војник, Јаковљевић Дејан-војник, Јаковљевић Милана Дарко-војник, Јаковљевић Стевана Горан-војник, Јакшић Данила Златан-војник, Јакшић Јовице Горан-водник, Јанић Миливоја Милан-десетар, Јанићијевић Томислава Милета-војник,

Јањетовић Илије Златко-војник, Јањић Јована Слободан-војник, Јанковић Милорада Жељко-војник, Јанковић Слободана Игор-разводник, Јанковић Светислава Дејан-војник, Јанковић Веселина Саша-војник, Јанковић Златка Саша-војник, Јановић Чедомира Дејан-војник, Јаношевић Јована Драгош-војник, Јарић Горан-војник, Јаћимовић Радољуба Александар-војник, Јефтић Голуба Радован-војник, Јефтић Миланка Драган-војник, Јефтовић Милована Миломир-војник, Јеленић Желимира Срећко-војник, Јелић Мила Зоран-војник, Јеремић Драгослава Ненад-војник, Јевремовић Милана Славица-војник, Јевтић Драган-војник, Јевтић Синиша-војник, Јевтовић Александра Саша-војник, Јешић Драгића Ненад-војник, Јештић Саве Синиша-војник, Јоцић Александра Небиојша-војник, Јокић Ненада Далибор-војник, Јокић Новице Саша-војник, Јокић Светозара Мирослав-десетар, Јокић Велибора Дарко-војник, Јоксимовић Миломира Зоран-војник, Јоксимовић Новице Драган-војник, Јоксимовић Славољуба Иван-војник, Јоловић Милована Живорад-војник, Јонев Митка Бобан-војник, Јоновић Чедомира Дејан-војник, Јордић Стевана Игор-војник, Јосифовић Драгољуба Звонко-војник, Јованов Драгана Горан-војник, Јовановић Б.Милан-војник, Јовановић Боривоја Саша-војник, Јовановић Боривоје-војник, Јовановић Бошка Живан-војник, Јовановић Братислав-војник, Јовановић Дејан-војник, Јовановић Дојчила Момир-војник, Јовановић Драгослава Дамир-војник, Јовановић Душана Данило-војник, Јовановић Душана Милан-војник, Јовановић Душана Звонимир, Јовановић Гане Далибор-војник, Јовановић Констатина Милан-војник, Јовановић Костадина Момир-војник, Јовановић Љубише Дејан-војник, Јовановић Љубише Србо-војник, Јовановић Миладина Игор-водник, Јовановић Милана Милорад-разводник, Јовановић Миле Зоран-војник, Јовановић Милије Дејан-војник, Јовановић Миодрага Саша-војник, Јовановић Мирослава Драган-војник, Јовановић Небојша-војник, Јовановић Радивоја Петар-војник, Јовановић Радослава Срећко-војник, Јовановић Ранка Далибор-војник, Јовановић Ратка Златко-норучник, Јовановић Родољуб-војник, Јовановић С.Златко-војник, Јовановић Славољуб-војник, Јовановић Стојка Славиша-нема чин, Јовановић Светислава Мирослав-војник, Јовановић Владе Предраг-војник, Јовановић Вукадина Зоран-војник, Јовановић Вукомира Зоран-војник, Јовановић Здравка Ненад, Јовановић Здравка Синиша-војник, Јовановић Златка Борислав-војник, Јовановић Чедомира-Драгиша-војник, Јовановић Ђорђа Дејан-војник, Јовановић Живорада Иван-војник, Јовановић Живорада Раде-војник, Јовашевић Слободана Милутин-војник, Јовић Добривоја Јован-војник, Јовић Драгослава Горан-војник, Јовић Душна Бошко-војник, Јовић Иве Негован-војник, Јовић Радомира Драган-војник, Јовић Живана Миладин-војник, Јовићевић Владислава Љубинко-старији водник, Јовчић Милорада Никола-војник, Јозић Славка Никола-канетан, Јозовић Бранка Станмир-војник, Јочић Миломира Драган-војник, Јошовић Предрага Томислав-војник, Јуришевић Драгомира Радан-војник, Каличанин Драгана Бобан-војник, Камарић Ранка Зоран-војник, Камчев Трајка Игор-војник, Кантар Пере Саша-војник, Кантона Роберт-војник, Капураи Милорада Милеико-мајор, Карацић Милисава Слободан-старији водник, Карацић Милоша Ненад-

војник, Карацић Милорада Предраг-мајор, Кардолан Узаира Цевад-војник, Кармарковић Десанке Милан-војник, Карталовић Јована Коста-водник прве класе, Касаловић Радојка Мирољуб-војник, Касуни Вахида Садат-војник, Катана Вере Јожеф-војник, Катанчевић Бранислава Сава-војник, Катић Милоша Горан-војник, Казих Новице Саша-потпоручник, Кашиковић Владан-војник, Келава Анте Фрањо-војник, Кељановић Слободан-војник, Кељин Милана Драган-војник, Келовић Радише Владан-војник, Керкез Боривоја Горан-капетан прве класе, Кипровски Јаковче Витомир-потпоручник, Киш Јована Дејан-војник, Клеут Милана Бранко-војник, Кљајић Миливоја Веселин-војник, Кљајић Мирослава Драган-војник, Кнешевић Богољуба Милун-војник, Кнежевић Драгана Раденко-војник, Кнежевић Гојка Жарко-војник, Кнежевић Љубисава Љубодраг-војник, Кнежевић Веселина Ивица-војник, Коцић Боривоја Божидар-војник, Коцић Стојанке Владица-војник, Којић Срећка Ивица-војник, Коларов Ђорђа Љубиша-војник, Коларов Ивица-војник, Колашинац Обрада Саша-војник, Колев Стојана Јовица-војник, Колунџић Будимира Саша-војник, Коматовић Зорана Миодраг-војник, Комазец Милана Светозар-заставник, Компритовић Петра Драган-војник, Контировић Петра Драган-војник, Кончар Бранислава Денис-војник, Копецки Михајла Владимир-војник, Копролчећ Дарка Кристијан-војник, Корнов Душана Ђуро-војник, Косо Андраша Оскар-поручник, Костадиновић Чедомира Данијел-војник, Костић Миладина Мирослав-војник, Костић Милана Александар-војник, Костић Слободана Горан-војник, Костић Слободана Зоран-војник, Костић Тројаиа Драган-војник, Костић Витомира Горан-војник, Костић Влајка Златко-капетан, Костич Стојана Радоје-војник, Ковар Јано Никола-војник, Ковачев Марка Ненад-војник, Ковачевић Мирослава Светозар-капетан прве класе, Ковачевић Драган-војник, Ковачевић Ивке Милинко-војник, Ковачевић Милорада Микица-канетан, Ковачевић Раденка Миодраг-капетан, Ковачевић Радована Зорана-војник, Ковачевић Сава Видоје-мајор, Ковачевић Живан-војник, Коштробан Станка Павле-војник, Крајновић Милана Дамир-канетан, Крашић Петра Владимир-војник, Крецојевић Димитрија Миле-војник, Кривоканић Недељка Гојко-војник, Кривокућа Радојка Драган-војник, Кривошија Бранка Миле-војник, Кричковић Миле Драган-војник, Крљар Љубисава Мирослав-поручник, Крсмановић Радомира Станимир-капетан, Крстић Ивана Саша-војник, Крстић Александра Бојан-војник, Крстић Александра Срђан-војник, Крстић Миладина Војислав-војник, Крстић Миле Бранислав-војник, Крстић Милоја Дејан-војник, Крстић Николе Јордан-војник, Крстић Трајка Драган-војник, Крстић Владе Нинослав-генерал-потпуковник, Крстић Јована Славиша-потпоручник, Кртолица Рајка Здравко-војник, Крушчић Миле Милорад-војник, Кудиг Зорице Емануел-војник, Кулишић Саша-војник, Курта Арифа Газмет-војник, Куртановић Идриза Един-војник, Кузман Мирка Горан-војник, Кузмановић Живадина Новица-војник, Лакета Момчила Радоје-десетар, Лалић Дмитра Срђан-старији водник, Лаловић Мате Драган-пуковник, Латковић Томе Бошко-десетар, Лаурић Николе Саша-војник, Лазаревић Душана Горан-војник, Лазаревич Илије Филип-војник, Лазић Благоја Иван-десетар, Лазић Бранислава Игор-

војник, Лазић Милан-војник, Лазић Милоша Зоран-војник, Лазић Мирослава Данило-војник, Лазин Момчила Љубиша-мајор, Лазић Велибора Радиша-војник, Лазић Златибора Дејан-војник, Лазич Милоша Зоран-војник, Лазовић Антонија Драгић-војник, Лазовић Десимира Славиша-војник, Лазовић Милована Мален-старији водник прве класе, Лека Ђуре Милан-десетар, Лекић Зорана Оливер-војник, Лекић Живорада Драган-војник, Летовић Т Бошко-десетар, Лежајић Милића Мирослав-потпоручник, Липовац Раде Дарко-војник, Липтај Стевана Стеван-мајор, Љајко Цема Халил-старији водник, Љатићи Кадри Садат-војник, Љушић Цветка Бранислав-мајор, Лоцић Вукосава Ивица-војник, Лончар Милка Александар-поручник, Лукић Радојка Мирослав-водник прве класе, Лукић Топлице Горан-старији водник прве класе, Луковић Ружице Звездан, Лупулов Жарка Душан-заставник, Мајсторовић Милоша Милан-водник, Мајсторовић Раденка Ненад-војник, Максимовић Дамјана Градимир-војник, Максимовић Борисава Миодраг-војник, Максимовић Миладина Бојан-војник, Максимовић Миодрага Зоран-војник, Максимовић Ненад-војник, Максимовић Радослава Дејан-војник, Максимовић Томислава Предраг-КВ, Максимовића Војислава Вилијам-поручник, Максовић Љубодрага Миодраг-војник, Максовић Милана Данко-војник, Максути Тафа Шабан-војник, Малић Олге Еннси-војник, Мандић Душана Милан-заставник прве класе, Мандић Исајла Вукоман-војник, Мандић Јелке Веселин-водник прве класе, Мандић Петра Зоран-војник, Мандић Влајка Илија-војник, Манциј Ивана Марсел-војник, Маневски Драган-војник, Манојловић Љубомира Мића-потпуковник, Манојловић Милована Саша-војник, Манојловић Србољуба Иван-војник, Манојловић Стојана Радосав-потпуковник, Мареновић Сретена Раде-војник, Маринковић Андреја Ђорђе-војник, Маринковић Драгољуба Милан-војник, Маринковић Тихомира Александар-војник, Мариновић Живојина Радомир-војник, Марић Драгана Небојша-војник, Марић Милована Љубомир-војник, Марић Радована Драган-војник, Марић Златка Драган-војник, Марјановић Драгише Раде-војник, Марјановић Младена Срђан-војник, Марјановић Сретка Дејан-војник, Марковић Бранимир-војник, Марковић Десимир Бранко-војник, Марковић Десимира Славољуб-војник, Марковић Душана Драган-војник, Марковић Гаврила Раде-војник, Марковић Марка Илија-војник, Марковић Милана Стојић-војник, Марковић Миленгија Драгиша-војник, Марковић Милисава Велимир-војник, Марковић Милосава Драган-војник, Марковић Милоша Милован-нема чин, Марковић Милоша Славиша-војник, Марковић Новице Љубиша-војник, Марковић Обрада Младен-војник, Марковић Петра Милан-војник, Марковић Радомира Бранимир-војник, Марковић Славомира Момчило-војник, Марковић Станимира Зоран-војник, Марковић Станише Драган-војник, Марковић Станоја Небојша-војник, Марковић Стевана Гаврило-војник, Марковић Стојана Иван-војник, Марковић Зорана Саша-војник, Марковић Животе Љубиша-војник, Марковски Спире Зоран-војник, Марчетић Ђуре Мане-потпуковник, Матијаш Божицара Жељко-војник, Матић Станислава Марјан-војник, Матић Владан-војник, Матовић Боривоја Миладин-војник, Матовић Јелисија Томислав-војник, Машић Момчила Новица-војник, Мемети Реџепа

Ален-војник, Михаиловић Богољуб-војник, Михајловић Милоша
Дејан-војник, Михајловић Ранка Славољуб-војник, Михајловић
Славомир-војник, Михајловић Светислава Душан-војник,
Михајловић Витомира Братислав-капетан, Мијаиловић Зорана
Бранко-војник, Мијатовић Миодрага Никола-норучник, Мијић
Абрахима Звонимир-потпуковник, Микић Милорада Александар-
војник, Микић Миодрага Александар-војник, Микић Светислава
Далибор-војник, Миладиновић Драгана Ивица-старији водник прве
класе, Миладиновић Миливоја Ненад-војник, Миладиновић Новице
Божидар-војник, Миладиновић Станоја Александар-војник,
Милановић Дарко-војник, Милановић Секуле Бобан-војник,
Милановић Владе Срђан-војник, Милашиновић Ђорђа Драган-
војник, Миленковић Д. Саша-војник, Миленковић Милутина
Добросав-војник, Миленковић Радосава Рашко-војник, Миленковић
Слободана Александар-десетар, Миленковић Станоја Игор-војник,
Миленковић Велина Љубиша-заставник, Миленковић Вукашина
Слађан-војник, Миленковић Зорана Драган-војник, Миленковић
Живорад-војник, Миленовић Слободан-војник, Милентијевић
Велибора Горан-војник, Милентијевић Чедо Живојин-војник,
Милетић Николе Милован-војник, Милетић Раденка Далибор-
војник, Милетић Радисава Срећко-разводник, Милетић Радула
Драгиша-старији водник, Милидраговић Милоша Игор-војник,
Миливојевић Градимира Милисав-војник, Миливојевић Мирослава
Бојан-војник, Миливојевић Тимотија Зоран-војник, Миливојевић
Томислава Иван-војник, Миливојевић Здравка Иван-војник, Милић
Александра Драгиша-војник, Милић Богосава Бојан-војник, Милић
Пера Мирослав-војник, Милић Предраг-војник, Милић Слободана
Марко-војник, Милић Слободана Радош -старији водник, Милић
Вукашина Миодраг-пуковник, Милићевић Добрице Миодраг-
војник, Милићевић Милосава Јовица-војник, Милићевић Војислава
Живота-војник, Милићевић Ђорђа Аранђел, Милићевић Милића
Владан-војник, Милићевић Спасоја Југослав-поручник, Миљковић
Добривоја Љубиша-потпуковник, Миљковић Љубомир-војник,
Миљковић Милоша Милорад-војник, Миљковић Ненад-војник,
Миљковић Новице Мирослав-војник, Миљковић Зоран-војник,
Миљковић Душана Славиша-војник, Милојевић Сенише Иван-
војник, Милојевић Станислава Небојша-војник, Милојевић
Томислава Иван-војник, Милојковић Бошка Иван-војник,
Милорадовић Станка Бобан-разводник, Милосављевић Драгана
Милош-војник, Милосављевић Драгића Иван-војник,
Милосављевић Милосава Милан-војник, Милосављевић Миодрага
Иван-војник, Милосављевић Мирка Небојша-војник, Милосављевић
Петра Мирко-потпоручник, Милосављевић Радомира Ђорђе-војник,
Милосављевић Саве Срећко-војник, Милосављевић Стојана Давор-
војник, Миловановић Богдана Јанко-потпоручник, Миловановић
Драгомира Душан-војник, Миловановић Јована Миодраг-војник,
Миловановић Радојка Роберт-војник, Миловановић Томислава
Дејан-војник, Миловановић Зорана Бранко-војник, Милошевић
Љубише Горан-војник, Милошевић М. Велимир-војник, Милошевић
Милана Радослав-заставник, Милошевић Петра Горан-десетар,
Милутиновић Ивана Бранислав-војник, Милутиновић Милана
Драган-војник, Милутиновић Миодрага Радован-војник,

Милутиновић Живана Саша-десетар, Минић Душана Првослав-војник, Мирић Милована Љубомир-војник, Мирковић Бранимира Ивица-војник, Мирковић Милијана Иван-војник, Мирковић Милоша Денис-десетар, Мирковић Николе Војислав-водник прве класе, Мирковић Павла Радован-војник, Митић Дарко-војник, Митић Драгослава Братислав-војник, Митић Лазара Миодраг-војник, Митић Срба Славољуб-војник, Митић Стојана Зоран-војник, Митровић Александар-војник, Митровић Драган-војник, Митровић Драгана Мирко-водник прве класе, Митровић Драгомира Горан-војник, Митровић Јована Зоран-војник, Митровић Предраг-војник, Митровић Радован-војник, Митровић Зоран-војник, Митровић Мирољуба Дејан-војник, Мићић Драган Жељко-потпоручник, Мишић Саве Петар-потпоручник, Младеновић Станка Саша-војник, Младеновић Братислава Љубиша-војник, Младеновић Драгана Срђан-војник, Младеновић Радивоја Александар-водник, Младеновић Срђан-војник, Младеновић Светозара Срђан-потпоручник, Мојовић Душана Мирослав-војник, Молнар Атиле Атила-војник, Момировић Зорана Горан-војник, Момчиловић Милана Славољуб-војник, Момчиловић Мирослава Душан-војник, Морина Ђемајила Имер-војник, Мошић Живорада Бранислав-заставник, Мрашић Србослава Иван-војник, Мркич Мирко-канетан, Мркоњић Миљојка Небојша-десетар, Мркоњић Николе Војислав-водник прве класе, Мрковић Николе Војислав-водник прве класе, Мрвић Душана Петар, Муцвић Амира Алмир-војник, Мухи Лајоша Норберт-војник, Мулалић Шефика Предраг-војник, Мумовић Свете Давор-војник, Муњић Родољуба Милијан-војник, Мутавцић Слободана Александар-војник, Настанасијевић Божицара Перица-канетан, Настић Ранка Градимир-војник, Нашпалић Богољуба Млађен-војник, Нађ Иштвана Кристијан-војник, Недељковић Боривоје, Недељковић Драган-војник, Недељковић Драгиша-војник, Недељковић Миодрага Дејан-војник, Недељковић Радивоја Добрица-војник, Недељковић Радослава Драган-војник, Неговановић Душана Милоје-потпуковник, Ненадић Петка Слободан-војник, Несторовић Милије Влада-војник, Нешовић Борисава Никола-војник, Нешовић Видосава Бојан-војник, Николић Антанаса Живојин-војник, Николић Бранислава Драгиша-војник, Николић Милица Горан-војник, Николић Павла Мирко-војник, Николић Рајка Предраг-војник, Николић Слободана Далнбор-војник, Николић Тихомира Страхиња-војник, Николић Томислава Зоран-војник, Николић Вукадина Драган-водник прве класе, Николић Златимира Јовица-војник, Николић Зоран-војник, Николић Желимира Драган-војник, Николић Живорада Срђан-војник, Николић Животија Бојан-војник, Николић Рајка Предраг-војник, Никовић М. Петар-војник, Никчевић Р. Митар-војник, Никшић Миханла Дарко-војник, Нићифоровић Милоша Небојша-војник, Нишавић Драгослава Љубиша-војник, Новаковић Јована Слађан-војник, Новаковић Милорада Драган-војник, Новаковић Радосава Милан-војник, Новаковић Симе Марко-потпуковник, Обрадовић Радише Небојша-војник, Обрадовић Дојчила Милицав-војник, Обрадовић Крста Небојша-војник, Обрадовић Милутина Саша-водник, Обрадовић Мирка Дарко-војник, Окиљевић Слободана Владислав-војник, Олака Ролф Питер, Омернчић Алита Амел-

војник, Орловић Миливоја Ивица-капетан, Орловић Милована Гојко-војник, Османовић Шабана Недељко-војник, Османовић Мустафе Дурко-разводник, Остојић Илије Бошко-војник, Остојић Зорана Слободан-војник, Пајевић Андрије Владимир-војник, Пајевић Ђорђа Небојша-војник, Пановић Вукашина Љубинко-војник, Пановић Златана Предраг-војник, Пантелић Мирча Славолуб-војник, Пантелић Раденка Ненад-војник, Пантелић Радоње Душан, Пантелић Светислава Драган-војник, Пантић Драгана Живота-војник, Паповић Миливоја Митар-војник, Пастроњевић Љубомира Мики-војник, Паунић Ранислава Милан-старији водник, Пауновић Александра Света-војник, Пауновић Радисава Зоран-војник, Пауновић Ранислава Милан-старији водник, Павловић Александар-војник, Павловић Александра Миодраг-војник, Павловић Драган-војник, Павловић Драгана Игор-војник, Павловић Драги Горан-војник, Павловић Драгољуба Милун-војник, Павловић Љубише Милан-војник, Павловић Милутина Зоран-војник, Павловић Митра Младен-војник, Павловић Ратка Мирослав-војник, Павловић Станоја Славиша-војник, Павловић Томислава Бојан-војник, Павловић Звонимира Оливер-војник, Павловски Битка Предраг-војник, Пашалић Нусрета Мирсад-војник, Педовић Мирослава Светислав-војник, Пејић Томислава Саша-војник, Пековић Љубомира Секула-војник, Пендић Србослава Слободан-војник, Пењовић Југослава Милаико-војник, Перић Лазе Дејан-војник, Перић Михајла Дејан-војник, Перић Милана Слађан-војник, Перић Небојша-војник, Перишић Ивана Ивица-војник, Перишић Живка Предраг-војник, Перовић Крсте Драгомир-војник, Перуничкић Светозара Милан-војник, Перуновић Милутина Радосав-војник, Петковић Бранислава Иван-војник, Петковић Добривоја Синиша-водник, Петковић Крста-војник, Петковић Милана Душан-војник, Петковић Милорада Срђан-војник, Петковић Миодрага Ивица-војник, Петковић Радислава Мирослав-капетан, Петковић Саша-водник, Петковић Стојана Саша-војник, Петковић Велимира Слободан-војник, Петковић Златимира Радољуб-војник, Петрашиновић Добривоја Ацо-војник, Петровић Бошка Ненад-војник, Петровић Бранка Лазо-војник, Петровић Данила Ђорђе-војник, Петровић Дејан-војник, Петровић Добривоја Дејан-војник, Петровић Драгана Владан-војник, Петровић Јанка Срђан-војник, Петровић Крсте Драгомир-војник, Петровић Малише Срећко-војник, Петровић Милана Драган-војник, Петровић Мирка Милорад-разводник, Петровића Момира Стојадин-војник, Петровић Петра Радосав-војник, Петровић Сава Горан-војник, Петровић Славолуба Верољуб-војник, Петровић Слободана Срђан-војник, Петровић Стојана Марјан-водник прве класе, Петровић Ђурице Дејан-војник, Петровић Живана Милаи-старији водник, Пешић Александра Зоран-војник, Пешић Милована Срђан-војник, Пешић Сибина Ненад-поручник, Пешић Топлица Иван-војник, Пешић Живојина Ивица-војник, Пешовић Боривоја Миленко-капетан прве класе, Пештерац Томе Србољуб-војник, Пијавец Мила Михајло-војник, Пинчић Петар-војник, Планић Решад-војник, Плешинац Драгића Слободан-пуковник, Пљакић Хранислава Саша-војник, Полич Радомира Небојша-старији водник, Попов Берислава Светлана-десетар, Попов Лазара Живко-војник, Поповић Миливоја

Митар-војник, Поповић Мирка Ненад-војник, Поповић Раска
 Ненад-војник, Поповић Србина Предраг-војник, Поповић Србислава
 Александар-војник, Поповић Тодора Милутин-војник, Поштић
 Николе Милош-мајор, Предић Јове Драган-војник, Предолац
 Стојана Драгослав-старији водник прве класе, Премичевски
 Милорад-војник, Премовић Исидора Здравко-војник, Пристајко
 Јована Саша-разводник, Прокић Добрице Дарко-војник, Прчећић
 Петронија Жељко-војник, Пујић Милоша Јово-капетан, Пурић
 Драгана Брана-војник, Пужоњић Гојка Радосав-војник, Раца
 Милорада Бошко-војник, Радевић Љубисава Влатко-водник,
 Радисављевић Милорада Владан-војник, Радисављевић Желимира
 Горан-војник, Радивојевић Бошка Душан-војник, Радивојевић
 Драгише Драгомир-војник, Радивојевић Милије Радивоје-војник,
 Радивојевић Мирко-војник, Радић Богољуба Зоран-војник,
 Радојевић Милинко-војник, Радојевић Миломира Драган-војник,
 Радосављевић Бошка Момчило-војник, Радосављевић Добривоја
 Дејан-војник, Радосављевић Драгана Иван-војник, Радосављевић
 Витомира Бојна-војник, Радовановић Миломира Слободан-војник,
 Радовановић Радоја Небојша-војник, Радовић Мијајла Љубинко-
 војник, Радовић Милана Иван-војник, Радовић Радисава Драгомир-
 заставник прве класе, Радовић Станка Славољуб-војник, Радукић
 Николе Милан-старији водник прве класе, Радуловић Душана
 Срђан-војник, Радуловић Милоја Божидар-војник, Радуловић
 Предрага Милинко-војник, Радунац Десимира Милош-војник,
 Рајковић Радосава Бобан-капетан прве класе, Рајовић Владимира
 Бошко-војник, Рајшић Николе Милан-водник, Ракин Цветка
 Далибор-војник, Ракић Драгорада Горап-војник, Ракић Јовише
 Драган-војник, Ракић Чедомира Владимир-војник, Ракоњац
 Милуна Владан-војник, Раковац Радула Данило-војник, Раковић
 Драгише Слободан-војник, Раковић Ђорђа Владан-војник, Ралевић
 Драгана Николе-војник, Раљевић Д. Дарко-војник, Рамић Бобан-
 војник, Рамовић Х. Ернад-војник, Ранковић Јовице Дарко-војник,
 Ранковић Владимира Иван-војник, Ранђеловић Добривоја Љубиша-
 војник, Ранајић Александар-војник, Рачић Гојка Милош-војник,
 Рашић Новице Бобан-старији водник, Рашић Жике Жељко-војник,
 Рашић Живорада Јовица-војник, Рашић Живорада Слободан-војник,
 Рашковић Милана Срђап-војник, Рашчанин Лакић-војник,
 Рецеиовић Слободана Срђан-војник, Речић Петра Јаблан-војник,
 Ристановић Вука Бранко-војник, Ристић Богдапа Саво-војник,
 Ристић Душана Стевица-војник, Ристић Милентија Станоје-војник,
 Ристић Милисава Миодраг-поручник, Ристић Милорада Милан-
 војник, Ристић Младена Љубиша-војник, Ристић Радмила Саша-
 потпоручник, Ристић Стапка Саша-војник, Ристић Војислава Иван-
 војник, Ристић Војислава Љубиша-војник, Ристић Слободана Иван-
 војник, Родић Миодрага Милија-десетар, Росић Божидара Радоје-
 војник, Рођеновић Војислава Веско-војник, Рожић Жике Жељко-
 војник, Рсовац Душана Јован-норучник, Рудинац Богислава Славко-
 војник, Русовић др Синиша-канетан прве класе, Русовић Драгољуба
 Синиша-мајор, Рутић Добросава Милорад-капетан, Рувидић
 Светозара Жељко-војник, Ружић Борислава Драшко-војник, Ружић
 Ивана Живко-војник, Ружић Љубише Срђан-војник, Сараванџа
 Видана Грба-војник, Савелић Славиша-војник, Савичић Милије

Денис-војник, Савковић Будимира Радиша-војник, Савковић Јове
Александар-потпоручник, Савковић М. Саша-војник, Савковић Р.
Ивица-војник, Савковић Рајка Ивица-војник, Савковић Живадина
Зоран-војник, Савов Голуба Драган-водник прве класе, Седлак
Николе Иван-војник, Сеги Лајоша Золтан-војник, Секулић Станка
Зоран-војник, Селак Нусрета Сеад-војник, Селимовић Исена Селим-
војник, Симијонович Радомира Растислав-потпуковник,
Симијонович Стојадина Стојан-капетан прве класе, Симић Борка
Светислав, Симић Миролуба Горан-војник, Симић Радосав-војник,
Симић Серафима Срђан-војник, Симић Славице Здравко-војник,
Симовић Богољуба Зоран-војник, Симовић Љубише Петар-војник,
Симовић Милан-војник, Симовић Станимира Синиша-војник,
Синђелић Миливоја Мирослав-војник, Сладојевић Војина Иван-
војник, Славић Милана Драгиша-војник, Славковић Будимира
Радиша-војник, Смаиловић Вегбе Адин-војник, Смиљковић Милуна
Игор-војник, Сојнљковић Драгише Мирослав-војник, Сојовић
Славка Миодраг-војник, Соколовић Амеда Самил-војник,
Соколовић Михајла Горан-војник, Соколовић Милутина
Александар-војник, Спасић Вељка Новица-војник, Спасић Зоран-
војник, Спасић Живорада Слободап-потпуковник, Спасојевић Баје
Саша-војник, Спасојевић Војислава Славниша-војник, Србљак
Драгомира Братимир-војник, Сретеновић Томислава Предраг-
војник, Сретовић Милована Зоран-војник, Срђић Жарка
Александар-војник, Стаменковић Миломира Горан-војник,
Стаменковић Милорада Ненад-десетар, Стаменковић Мина Горан-
војник, Стаменковић Миролуба Бојан-водник прве класе,
Стаменковић Радослава Драган-војник, Стаменковић Стојана
Срђан-војник, Станисављевић Владе Светислав, Станисављевић
Златана Небојша-војник, Стапић Драгана Ненад-војник, Станић Н.
Александар-војник, Станкић Радослава Иван-војник, Станковић
Александра Небојша-водник, Станковић Благоја Ненад-војник,
Станковић Бранка Зоран-војник, Станковић Будислава Саша-војник,
Станковић Добривоја Иван-војник, Станковић Драгољуба Југослав-
потпоручник, Станковић Драгољуба Нинослав-војник, Станковић
Драгослава Бојан-потпоручник, Станковић Илије Милан-
потпоручник, Станковић Мехмеда Александар-водник, Станковић
Милоја Слободан-војник, Станковић Миролуба Марко-војник,
Станковић Ненад-војник, Станковић Новице Саша-војник,
Станковић Предраг-војник, Станковић Славиша, Станковић
Слободанке Иван-војник, Станковић Светислава Владица-војник,
Станковић Влада Предраг-старији водник прве класе, Станковић
Зоран-војник, Станковић Звонко-војник, Станојевић Биса Дејан-
војник, Станојевић Божицара Драган-војник, Станојевић Божицара
Зоран-млађи водник, Стапојевић Митра Слободан-војник,
Станојевић Слободана Драган-војник, Станојковић Драгослава
Небојша-водник, Станојковић Митра Слободан-војник, Станојковић
Томица-војник, Стаојевић Слободана Слађан-војник, Старка Жолт-
војник, Сташић Синише Вица-војник, Стефановић Арсенија
Александар-војник, Стефановић Добрисава Миодраг-војник,
Стефановић Драгана Дарко-војник, Стефановић Гојка Зоран-војник,
Стефановић Мирка Иван-војник, Стефановић Радомира Меша-
војник, Стефановић Станка Бранко-војник, Стефановић Витомира

Звонко-војник, Стефановић Вујадина Мирослав-капетан прве класе, Стефановски Стојмен Слађан-водник, Степановић Мнке Слободан-војник, Степић Драге Роберт-војник, Стеван Божицара Бојан-војник, Стевановић Благоја Саша-војник, Стевановић Милорада Иван-војник, Стевановић Милутина Сретен-војник, Стевановић Миодрага Петар-поручник, Стевановић Видосава Бојан-војник, Стевановић Чедомира Предраг-војник, Стевић Борислава Звонко-војник, Стевић Слободана Станиша-војник, Стингић Драгољуба Бобан-водник прве класе, Стоиљковић Драгише Мирослав-војник, Стоиљковић Раде Слађан-војник, Стоиљковић Станислава Славиша-војник. Стоиљковић Владимира Бојан-војник, Стојадиновић Хранислава Горан-иотиоручник, Стојаковић Зорана Владица-војник, Стојановић Велимира Иван-војник, Стојановић Богосава Бојан-војник, Стојановић Бранислава Владица-војник, Стојановић Данила Милан-капетан, Стојановић Душана Дејан-војник, Стојановић М. Милан-војник, Стојановић Милана Александар-војник, Стојановић Миломира Радослав-војник, Стојановић Миломира Срећко-водник прве класе, Стојановић Миодрага Горан-војник, Стојановић Мирољуба Дејан-војник, Стојановић Мирољуба Владимир-војник, Стојановић Новице Драган-војник, Стојановић Оливер-војник, Стојановић Пирошка Ивица-војник, Стојановић Радомира Миодраг-старији водник прве класе, Стојановић Ранђела Иван-војник, Стојановић Ратка Жељко-војник, Стојановић Слободана Драган-војник, Стојановић Слободана Слађан-војник, Стојановић Зорана Владица-војник, Стојановић Живана Драган-потпуковник, Стојановић Живка Бојан-војник, Стојановић Зоран-војник, Стојић Предраг-војник, Стојковић Драгише Новица-војник, Стојковић Драгомира Дејан-војник, Стојковић Момчила Игор-војник, Стојковић Сретена Иван-војник, Стојковић Станка Жарко-војник, Столич Станоја Вукадић-војник, Стошић Љубише Радослав-војник, Суљевић Рахма Енес-војник, Суша Далибор-војник, Свелец Мијата Небојша-војник, Талијан Живадица Горан-разводник, Талић Слободана Томислав-војник, Танасковић Радомира Десимир-војник, Танасковић Танасија Драган-војник, Тандарић Новице Саво-водник прве класе, Тараниш Ивиша Мешо-капетан, Тасић Слободана Дејан-војник, Таузовић Предрага Владимир-војник, Тегент Предраг-војник, Текић Милана Милутин-војник, Теодоровић Горан-војник, Терентић Б. Филип-војник, Тешић Милице Младен-војник, Тешовић Видоје-војник, Тешовић Ђуре Милан-војник, Тимић Стевана Иван-војник, Тинтор Пантелије Бранко-старији водник прве класе, Тирић Милутина Станиша-војник, Тодоров Трајче Јанко-капетан прве класе, Тодоровић Бранка Вукосав-војник, Тодоровић Јована Миша-војник, Тодоровић Милана Радоје-војник, Тодоровић Милутина Зоран-војник, Тодоровић Мирослава Зоран-десетар, Тодоровић Ивића Иван-војник, Тодоровић Среда Митар-војник, Тодоровић Станимира Љубодраг-војник, Томашевић Будимира Бранимир-војник, Томић Бранислава Предраг-војник, Томић Драган-потпуковник, Томић Иван-војник, Томић Мијушка Душан-капетан прве класе, Томић Саве Дарко-војник, Томић Станише Стево-војник, Томовић Бранислава Предраг-војник, Томовић Радоја Ненад-војник, Томовић Стево-војник, Топаловић Јована Драган-војник, Топаловић Милоша Драган-војник, Тошин Петра Ненад-

разводник, Тошић Светозара Милош-војник, Трајковић Александра Драган-заставник прве класе, Трајковић Драган-војник, Трајковић Душана Зоран-капетан, Трајковић Момир, Трајковић Радомира Љубиша-водиик прве класе, Трајковић Сибина Далибор-војник, Трајковић Сениша-пуковник, Трајковић Стојана Славиша-војник, Трифуновић Симе Срђан-војник, Трнавац Владимира Мишел-војник, Троглић Мирослава Томислав-војник, Туцаковић Милана Небојша-војник, Тури Ференца Золтан-војник, Угљешевић Александар Јошко-капетан прве класе, Угриновски Јована Угрин-војник, Улишић Ђуре Митар-војник, Урошевић Божицара Бојан-војник, Урошевић Радмила Дејан-војник, Варга Ладислава Ладислав-војник, Василић Драгише Богдан-пуковник, Васиљевић Душана Станко-мајор, Васиљевић Милана Миролуб-војник, Васиљевић Миодрага Мирослав-водник, Васиљевић Миће Владимир-војник, Васиљевић Радована Драгољуб-војник, Васић Божицара Зоран-водник, Васић Јованча Владица-војник, Васић Милорада Зоран-војник, Васић Момчила Ненад-војник, Васић Петра Зоран-војник, Васовић Милутина Милош-војник, Васовић Винцеслава Зоран-војник, Векировић Ратомира Драгослав-војник, Велагић Бранка Мирослав-војник, Велицки Драгутина Зоран-водник, Велимировић Кранислава Славиша-капетан, Величковић Ж. Драгољуб-војник, Вељуловић Тефика Елмир-војник, Веселиновић Томислава Веселин-војник, Веселиновић Дмитра Жељко-заставник, Веселиновић Радослава Дарко-војник, Веселиновски Зорана Игор-канетан, Весић Љубише Дарко-војник, Вешковић Миломира Славиша-војник, Вешовић Дарко-војник, Вешовић Митра Миодраг, Видаковић Слободана Никола-војник, Видаковић Чедо Драгомир-војник, Видић Радована Мирослав-војник, Видојевић Аце Зоран-војник, Вигњевић Драгн Владимир-војник, Вилотић Недељка Милан-војник, Виријевић Велизара Небојша-војник, Вирић Крсте Душан-војник, Витошевић Димитрија Звездап-војник, Витошевић Станислава Векослав-војник, Владислављевић Радише Слађан-војник, Владуљевић Ненада Бранко-војник, Влаховић Јована Данило-војник, Влаовић Рака Вуко-војник, Војиновић Миодрага Момчило-потпуковник, Војновић Жарко Драго-водник, Волић Александра Небојша-војник, Вршић Душапа Милан-војник, Вујапац Николе Владан-војник, Вујанац Радослава Срђан-војник, Вујачић Јове Брапко-војник, Вујић Драгољуба Радован-војник, Вујовић Гаје Драгољуб-војник, Вујовић Милета Небојша-војник, Вујовић Војислава Милован-војник, Вукадиновић Петка Срђап-војник, Вукадиновић Вукадина Братислав-војник, Вукајловић Драгана Душко-војник, Вукајловић Вукашина Радисав-водник прве класе, Вукашиновић Цветка Милутин-војник, Вукашиновић Милорада Миле-војник, Вукашиновић Новице Војислав-војник, Вукелић Ђорђа Драган-десетар, Вукић Милорада Горан-војник, Вукићевић Мираща Срђан-мајор, Вукмировић Марка Зорап-војник, Вукомановић Вукомира Живко-војник, Вукоммировић Милете Бранко-војник, Вукосављевић Мирослав-капетан, Вукосављевић Стевана Ђорђе-војник, Вуковић Борисава Рајица-војник, Вуковић Милана Горан-војник, Вуковић Миливоја Мирко-поручник, Вуковић Радоша Ненад-војник, Вуксановић Милорада Срђан-војник, Вукчевић Родољуба Небојша-десетар, Вулетић Милована

Горан-војник, Вулећић Мирка Јово-поручник, Вуловић Милоша Миодраг-војник, Вучећић Петра Сениша-војник, Вучинић Драгомира Љубиша-војник, Вучић Милорада Стеван-потпоручник, Вучић Вељка Саша-војник, Вучковић Рада Дејан-војник, Вучковић Радомира Жарко-потпоручник, Вучковић Веселина Драгослав-десетар, Вучковић Видоја Ранко-војник, Вучковић Вукомира Радан-војник, Загорац Александра Игњатије-водник прве класе, Загорац Даринке Александар-водник прве класе, Заим Мехоица Бериша-војник, Здравковић Игор-војник, Здравковић Љубисава Петар, Здравковић Славка Драган-војник, Здравковић Стојана Негован-војник, Здравковић Томислав, Зекић Смиљане Гагарин-војник, Зельковић Жарка Предраг-старији водник, Зенг Ђорђа Роберт-војник, Златић Средоја Зоран-војник, Знодарић Петра Винко-потпоручник, Зарић Момчила Милован-војник, Зубац Милош-војник, Зумберај Авди Кујтим-војник, Звијер Душана Милош-војник, Ђирић Илије Роберт-војник, Ђирић Јована Милан-војник, Ђирић Љубише Милан-војник, Ђирковић Ратка Сретен-војник, Ђоровић Витормира Горан-војник, Ђујић Николе Дејан-војник, Ђурчић Момчила Милорад-поручник, Ђурчић Томислава Мишел-десетар, Ђутовић Милана Срећко-војник, Чабрило Максима Љубомир-војник, Чанак Максима Момчило-капетан, Чанак Пеја Велимир-потпоручник, Чанак Зорана Петар-војник, Чаперковић Бранислава Иван-војник, Чавић Миле Драган-војник, Челић Славољуба Радомир-водник, Чолић Јована Владица-војник, Чолић Радована Миодраг-војник, Чоловић Милољуба Мирослав-војник, Чоловић Момира Зоран-војник, Чорбић М.Срђан-војник, Чорбић Миливоја Срђан-војник, Чубановић Ђоке Александар-војник, Чукановић Мирослава Игор-војник, Шабани Несима Едип-војник, Шабић Срећко Дејан, Шашовић Светислав-војник, Шекарић Миломира Славиша-војник, Шекуларац Станоја Данијел-војник, Шево Ђорђа Драган-пуковник, Шешлија Владе Југослав-војник, Шипетић Дуђана Зоран-војник, Шипка Слободана Дејан-војник, Шипрага Ђорђа Драган-мајор, Шљиванчанин Милана Душко-канетан прве класе, Шљивић Радована Раде-војник, Шмигић Ратка Данило, Шнајдер Лајоша Рудолф-војник, Шојић Јована Ратко-војник, Шојић Миленка Мирослав-војник, Шошић Павла Ђорђе-војник, Шубља Виктора Сорин-војник, Шујовић Ђорђа Никола-војник, Шумарац Миљојка Љубинко-војник, Шуштран Живојина Благоја-потпуковник, Шћепановић Петра Милош-војник, Ђанбеговић Мухамеда Дарко-војник, Ђилас Душана Горан-војник, Ђодић Јеленка Игор-војник, Ђокић Велимира Радован, Ђорић Антонија Добривоје-војник, Ђорић Антуша Добривоје-војник, Ђоровић Миломира Горан-војник, Ђорђевић Миломира Горан-војник, Ђорђевић Светлане Мирко-поручник, Ђорђевић Александра Радован-мајор, Ђорђевић Богосава Љубинко-војник, Ђорђевић Миладина Љубиша-нема чин, Ђорђевић Милорад-војник, Ђорђевић Петра Предраг-војник, Ђорђевић Петра Сениша-војник, Ђорђевић Петра Владица-војник, Ђорђевић Радојице Драган-војник, Ђорђевић Рајка Зоран-војник, Ђорђевић Славка Предраг-војник, Ђорђевић Тихомира Владислав-потпоручник, Ђорђевић Вујице Горан-војник, Ђошић Душка Александар-војник, Ђукић Милутина Станимир-војник, Ђурановић Бојан-војник, Ђурановић Ђуре Миодраг-војник,

Ђурин Драгољуба Срђан-војник, Ђурин Милован-војник, Ђурић Браика Љубомир-војник, Ђурић Драгана Александар-старни водник, Ђурић Миломир-поручник, Ђурић Радивоја Роберт-војник, Ђурић Славка Радоје-војник, Ђурић Велимира Мирољуб-војник, Ђурић Веселина Мирољуб-војник, Ђурић Шивка Момчило-војник, Ђурковић Миленка Славиша-војник, Ђуровић Драгана Милован-војник, Ђуровић Драге Младен-водник, Ђуровић Милуна Радосав-војник, Ђуровић Радомира Радојица-војник, Ђуровић Славољуба Ненад-војник, Ђурчић Момчила Миљивоје-поручник, Ђурђаковић Радомира Верољуб-војник, Ђурђевић Драгољуба Микица-војник, Ђурђевић Милорада Ненад-војник, Ђурђић Недељка Ненад-војник, Ђуђевић Драгана Милан-војник, Жаловић Милутина Саша-војник, Жарољковић Светозар-водник, Жерађанин Мирослава Југослав-водник, Жежлија Стаменко Светлана, Живаљевић Радисава Данило-потпоручник, Живаљевић Радомира Мирослав-војник, Живановић Драгише Зоран-војник, Живановић Љубише Данијел-војник, Живановић Милана Марко-војник, Живановић Вукашина Саша-водник прве класе, Живановић Зорана Саша-војник, Живић Божидара Драгиша-војник, Живић Дојчина Милорад-канетан прве класе, Живић Љубомира Дејан-војник, Живић Радомира Јовица-војник, Живковић Боре Миљивоје-војник, Живковић Боривоја Владан-војник, Живковић Божидара Илија-војник, Живковић Горана Илија-војник, Живковић Милуна Данило-војник, Живковић Миодрага Горан-војник, Живковић Новице Бранко-старији водник прве класе, Живковић Светислава Љубинко-потпуковник, Живковић Видеа Горан-водник, Животић Душана Слободан-водник, Жижа Гојка Радојица-канетан, Жнидаршич Петра Виико-потпоручник, Жуљевић Шандора Шандор-војник, Жунић Драгомира Зоран-мајор, Жунић Владимир-војник, Жупањац Боривоја Драгана-војник, Жупањац Радојице Милан-војник, Жвелер Јожефа Атила-војник

б) на објекте МУП РС

1. дана 24. марта 1999. године на објекат САЈ Клиса у Новом Саду,
2. дана 24, 25. и 31. марта 1999. године на објекат САЈ Ајвалија у Приштини
3. дана 24, 25. и 26. марта 1999. године на објекат ЈСО РДБ у Кули,
4. дана 25. марта 1999. године на објекат "13. мај" у Батајници,
5. дана 28. марта и 5. априла 1999. године на хангар за хеликоптере МУП РС, на аеродрому Сурчин у Београду,
6. дана 29. марта 1999. године на објекат седишта СУП-а у Приштини,
7. дана 3. и 30. априла и 25. маја 1999. године на објекат седишта МУП-а у Београду,
8. дана 3. и 30. априла, 7, 8. и 24. маја 1999. године на објекат седишта РДБ у Београду,
9. дана 4. априла 1999. године на Институт безбедности у Београду,
10. дана 5. априла 1999. године на објекат седишта СУП-а у Врању,
11. дана дана 5. априла и 31. маја 1999. године на објекте

Полицијске бригаде СУП-а Београд

12. дана 12. априла 1999. године на објекат ГП Врбница, МУП Призрен,
13. дана 12. априла 1999. године на објекат МУП-а Призрен у Сувој Реци,
14. дана 15. априла 1999. године на објекат седишта МУП-а у Пећи,
15. дана 2. маја 1999. године на објекат седишта СУП-а у Косовској Митровици,
16. дана 8. и 10. маја 1999. године на објекат седишта СУП-а у Ваљеву,
17. дана 20. и 22. маја 1999. године на магацин и гараже МУП-а и СМУП-а у Макишу,
18. дана 21. маја 1999. године на објекат седишта СУП-а у Ђаковици,
19. дана 22. и 25. маја 1999. године, на објекат МУП-а у Макишу
20. дана 27. маја 1999. године на наставни центар "Шолц" у Кули,
21. дана 28. маја 1999. године на објекат краткоталасног центра везе МУП-а "Макиш 1" у Београду,
22. дана 30. и 31. маја 1999. године на магацин МУП-а у Остружници,
23. дана 3. јуна 1999. године на објекте МУП-а Сомбор у Кули, услед чега су

погинули припадници Министарства унутрашњих послова РС

1. Аксентијевић Миломир
2. Витковић Ненад
3. Ковач Радојица
4. Бериша Адем
5. Ивановић Владица
6. Драгаш Милан
7. Тирагић Богдан
8. Митић Предраг
9. Станковић Васа
10. Ристић Ђорђе
11. Бараћ Драган
12. Радевић Горан
13. Репић Драган
14. Огњеновић Милован
15. Вуликић Небојша
16. Бакић Славко

17. Максић Небојша
18. Оташевић Јован
19. Станојевић Младен
20. Алексић Горан
21. Тошовић Божица
22. Ратковић Голуб
23. Стојановић Мирослав
24. Благојевић Момир
25. Васић Тихомир
26. Витас Жељко
27. Младеновић Звездан
28. Петковић Божо
29. Павловић Драган
30. Крстић Жарко
31. Стојковић Срђан
32. Милутиновић Златко
33. Крстић Горан
34. Мирковић Радиша
35. Станковић Драган
36. Васић Војислав
37. Стојковић Драган
38. Алексић Радован
39. Шљивић Невен
40. Јовановић Живорад
41. Стефановић Мирослав
42. Буха Раде
43. Петковић Драган
44. Ивковић Радиша
45. Грујић Драган
46. Лукић Слађан
47. Алексић Дејан
48. Ранђеловић Зоран
49. Николић Бранислав
50. Радојковић Млађан
51. Ђорђевић Радиша
52. Добрић Милутин
53. Вукотић Милета
54. Антић Саша
55. Милутиновић Драган

56. Михаиловић Мирослав
57. Нешић Небојша
58. Кирхнер Жељко
59. Живковић Горан
60. Живковић Драган
61. Николић Горан
62. Додић Зоран
63. Аитић Станко
64. Младеновић Дејан
65. Петков Слободан
66. Спасић Ивица
67. Јелић Милорад
68. Тошић Зоран
69. Поповић Драган
70. Ранђеловић Зоран
71. Радивојевић Горан
72. Кошарац Невен
73. Ђорђевић Бобан
74. Илић Душко
75. Величковић Горан
76. Ђорђевић Бранислав
77. Митић Мирослав
78. Крстић Славољуб
79. Лазарсвић Срђан
80. Рајковић Милосав
81. Петковић Чедомир
82. Станковић Златимир
83. Стојковић Градимир
84. Тасић Звездан
85. Чемеркић Срђан
86. Александровић Радомир
87. Отовић Милош
88. Симоновић Радосав
89. Шалипур Видомир
90. Цинцарсвић Драгољуб
91. Петковић Вукадин
92. Мићуновић Момчило
93. Ристовић Станиша
94. Остојић Синиша

95. Адровић Селим
96. Ракић Никола
97. Шошкић Драган
98. Шошкић Звонимир
99. Јанић Александар
100. Цветковић Срђан
101. Лукић Зоран
102. Радека Горан
103. Миленковић Војислав
104. Новковић Новица
105. Илић Горан
106. Стојковић Драгослав
107. Ласић Милош
108. Вујошевић Миомир
109. Лабус Коста
110. Кричковић Драган
111. Ђукић Недељко
112. Јојић Горан
113. Зувић Ненад
114. Тановић Радован .
115. Варади Оскар
116. Прашчевић Милутин
117. Раужан Жељко
118. Бунић Јеленко
119. Сандић Горан
120. Салак Саша
121. Јоргин Радован
122. Роквић Драган
123. Лазовић Бобан
124. Лазаревић Љубодраг
125. Станимировић Драгутин
126. Ракочевић Зоран
127. Тењовић Горан
128. Благојевић Зоран
129. Миликић Звонко
130. Павловић Милан
131. Трифуновић Душан
132. Живковић Љубивоје
133. Гајић Драгивоје

134. Урошевић Игор
135. Томовић Станко
136. Димитријевић Саша
137. Јовановић Славиша
138. Милосављевић Слађан

*и телесио повређени припадници Министарства унутрашњих
послова РС*

Бралушић Јасмин, Јанићијевић Стојан, Коцић Славиша, Милошевић Миланко, Вучинић Богдан, Јокановић Секул, Деновић Милија, Шаренац Трајо, Величковић Славиша, Давидовић Никола, Аксетијевић Недељко, Словић Десимир, Калаба Влајко, Адамовић Душко, Бујић Драган, Крстић Зоран, Крстић Милосав, Павловић Мирослав, Стојановић Слободан, Михајловић Саша, Вуловић Драгослав, Јанковић Љубомир, Ђекић Младен, Мојсиловић Предраг, Котујућ Срђан, Џебрић Душан, Стоичевић Синиша, Димић Божидар, Шћепановић Милан, Шћепановић Милосав, Зувић Павле, Жарковић Милорад, Вишковић Милан, Халас Драган, Давидовић Предраг, Авлијаш Драган, Никић Милан, Мичета Војислав, Арађанин Радован, Лопођанин Мирослав, Лазић Жарко, Стојаковић Ђурица, Малбаша Ђоко, Кузмановић Момчиша, Банић Миодраг, Цветковић Иван, Поповић Предраг, Мирић Владо, Илић Раде, Павловић Томислав, Васин Ранко, Вањур Јанош, Мандић Милан, Радосављевић Радован, Регл Горан, Гиљен Жељко, Јухас Саша, Стајић Боривоје, Чопић Душко, Марковић Славко, Зорић Небојша, Лукић Бранко, Алексић Драган, Недељковић Љубиша, Гарнић Златко, Симић Љубомир, Станншић Бранислав, Стојчетовић Живорад, Стакић Станислав, Стевановић Милоје, Мнтић Власта, Васић Јован, Крунић Саша, Панић Момир, Поповић Небојша, Пујић Зоран, Милојевић Ненад, Симић Миломир, Костић Дејан, Стојковић Дејан, Луковић Драган, Белић Глигорије, Николић Горан, Видаковић Мирослав, Пајкић Страхиња, Чичановић Иван, Ерић Дејан, Вићентијевић Живорад, Николић Дејан, Ђорђевић Иван, Мартиновић Слађан, Лалић Саша, Петровић Звонимир, Тмушић Тихомир, Ђуровић Вељко, Новаковић Миломир, Косић Владан, Главчић Слободан, Младеновић Горан, Регојевић Миле, Млађан Драган, Ђуровић Славко, Бараћ Милорад, Баковић Зоран, Павловић Горан, Ђурчић Зоран, Пејчић Александар, Лазаревић Александар, Миливојевић Славко, Видовић Ненад, Ђенадић Владан, Живковић Михајло, Млађан Миле, Тасковић Дејан, Црномарковић Душан, Спасић Драган, Илић Предраг, Новаковић Милорад, Ђукић Ђуро, Јанковић Мићо, Јовановић Радоје, Гујаничић Михаило, Маринковић Саша, Димитријевић Душан, Лукић Јован, Пашић Радован, Папић Петар, Димитријевић Сретен, Гавриловић Зоран, Станојевић Средоје, Миљојковић Милан, Јанковић Саша, Петронијевић Зоран, Рачић Боро, Рилак Мирко, Марковић Дејан, Лакићевић Влада, Тодић Горан, Ђајић Саша, Ђокић Небојша,

Вујиновић Дмитар, Станиовић Драгиша, Милкић Душко, Ђорђевић Милан, Ђекић Новица, Васић Слободан, Милић Рашко, Никић Лаза, Новаковић Славиша, Продановић Игор, Алексић Драгош, Траиловић Зоран, Перишић Младен, Степеновић Горан, Чекрлић Звоико, Филиповић Душан, Лазић Милош, Николић Перица, Петровић Горан, Џањевић Драган, Дивић Драгомир, Гашнар Шандор, Зарић Небојша, Љубић Милорад, Марковић Драгољуб, Савић Војкан, Милићевић Јовица, Живић Драгиша, Милошевић Игор, Петровић Зоран, Бугарчевић Драгутин, Сараковић Бане, Милошески Саша, Ћосин Мирослав, Радић Славиша, Настић Верољуб, Веселиновић Дејан, Чуберовић Дејан, Угринић Војкан, Алимпић Жељко, Радовановић Горан, Миливојевић Часлав, Бучевац Милан, Лазић Мирко, Орловић Срђан, Булатовић Зоран, Деспотовић Зоран, Арсић Душан, Ракић Жељко, Кркић Горан, Базић Сиииша, Бајић Саша, Стошић Братислав, Станимировић Саша, Милић Славољуб, Митић Драган, Ребић Перо, Нешић Србољуб, Симетић Горан, Младић Ранко, Драгиша, Матић Марко, Мутавцић Драган, Стојановић Зоран, Илић Дарко, Стојановић Владимир, Ковачевић Милорад, Пауновић Драган, Путник Драго, Барлов Срећко, Тепавац Александар, Мачић Аца, Радојковић Зоран, Николић Новица, Николић Горан, Медић Драган, Ђокић Горан, Симић Радиша, Тркуља Синиша, Умељић Бобан, Чаић Мића, Станковић Ранко, Ћирић Бобан, Филиповић Саша, Ђорђевић Горан, Лилић Небојша, Станојевић Драган, Пољаковић Драган, Ђорђевић Горан, Аритоновић Неиад, Алексић Горан, Пешић Слађан, Димић Ивица, Ристић Горан, Миловић Радован, Петровић Бобан, Пантовић Веселин, Видовић Будимир, Маринковић Саша, Продановић Богољуб, Чејовић Славиша, Ставров Дејан, Цветковић Љубиша, Ђорђевић Драган, Митровић Владимир, Лалић Небојша, Малеш Раде, Рогановић Трајко, Мишић Томислав, Андрић Владимир, Симијоновић Слађан, Младеновић Видан, Томић Драги, Средојевић Милан, Маринковић Божидар, Милосављевић Негован, Величковић Драган, Станковић Ивица, Денчић Мирољуб, Ицић Бојан, Божић Бранислав, Тошић Дејан, Ћирић Бобан, Илић Саша, Живковић Зоран, Игњатовић Света, Раденковић Братислав, Ћирић Александар, Пејев Синиша, Бајић Дејан, Бакић Дејан, Благојевић Горан, Рошић Урош, Луић Жељко, Бујановић Дамир, Селенић Властимир, Перовић Вучко, Величковић Слободан, Микић Звонимир, Младеновић Драган, Анастасов Мики, Богосављевић Дејан, Дејковић Дејан, Михајловић Слободан, Јовановић Милан, Костић Бобан, Стојановић Небојша, Петровић Дејан, Трајковић Ненад, Стојковић Братислав, Илић Срђан, Јоцић Миле, Тошев Винче, Ђелић Горан, Здравковић Јовица, Живковић Славољуб, Костић Дејан, Мијудић Саша, Јовановић Вукашин, Пешић Драган, Миљковић Љубиша, Ивковић Славиша, Крстић Саша, Пантић Горан, Видојевић Горан, Радојевић Милоје, Мирослав, Мирковић Мирослав, Лалић Цане, Гагоић синиша, Врућинић Ненад, Живковић Славиша, Стојадиновић Дејан, Балевић Вељко, Мишић Небојша, Симоновић Петар, Гарић Драгиша, Баћинац Драган, Николић Бранко, Дробић Драган, Јовановић Зоран, Самарцић Слободан,

Дивљак Александар, Шћекић Сава, Станковић Љубо, Живковић
 Ненад, Зувић Владан, Грујић Драган, Вучићевић Небојша,
 Драгичевић Зоран, Милојевић Горан, Малобабић Мирослав,
 Павловић Горан, Обрадовић Милош, Весковић Душко, Дробњак
 Данило, Чолвејић Жарко, Арсић Саша, Илић Драган, Ристић
 Игор, Видојевић Бранко, Миланко Зоран, Боровићанин Жељко,
 Јаћимовић Анђелко, Пантелић Влада, Илић Горан, Мицковић
 Бранислав, Томић Бојан, Алексић Страхиња, Алексић Горан,
 Нешић Душан, Николић Радивоје, Субу Иринел, Милићевић
 Мићо, Медић Милорад, Стошић Предраг, Лабан Страхиња,
 Лекић Саво, Мирковић Жељко, Савић Ивица, Павићевић
 Миомир, Гогич Зоран, Петровић Драган, Дончић Миладин,
 Нововић Љубиша, Чавић Вељко, Ристић Предраг, Вукићевић
 Божидар, Даниловић Ненад, Карановић Душан, Ђуран Младен,
 Барзуд Бојан, Јанковић Горан, Ивановић Славиша, Димитров
 Горан, Стојанов Игор, Миросављевић Пера, Малацко Владимир,
 Цепанчић Зоран, Мирковић Жељко, Јакшић Момчило, Тујин
 Југослав, Тмушић Зоран, Ђурђевић Срђан, Бурсаћ Славко,
 Здјелар Никола, Тарлаћ Небојша, Николић Новица, Радаковић
 Горан, Травар Трива, Костић Драган, Бакић Ненад, Греч Михајл,
 Пантовић Бранко, Драгмић Миливоје, Тишановић Роберт,
 Бошковић Ђуро, Косановић Милан, Дизда Јосип, Рајак Ивица,
 Ладишић Борис, Несторовић Звездан, Мирић Радован, Бига
 Милан, Апостоловић Дејан, Рељин Радован, Куртај Миле,
 Величков Предраг, Митић Перица, Марковић Небојша,
 Дојчиновић Дејан, Буха Бошко, Богућанин Ерн, Мошорински
 Зоран, Зиндовић Срђан, Додић Миомир, Нинчеговић Тихомир,
 Урдаревић Ђорђе, Петровић Дејан, Марић Драган, Максимовић
 Зоран, Влајић Александар, Ђорђевић Миљојко, Јовановић
 Мирослав, Остојић Милутин, Мићановић Драган, Голоскоковић
 Радисав, Јовановић Горан, Павловић Михајло, Ненадовић Живан,
 Ресимић Новица, Васиљевић Зоран, Николић Оља, Алимпић
 Драгомир, Ненадовић Милан, Тошковић Златомир, Репић Раде,
 Ђорђић Драган, Гаврић Зоран, Пантелић Драгољуб, Антунић
 Милован, Радовановић Жељко, Тодоровић Ненад, Петровић
 Раденко, Петровић Дејан, Тутуновић Дарко, Љушић Десимир,
 Ракоњац Дарко, Дрманић Радомир, Јовановић Перо, Гемаљевић
 Зоран, Марковић Бојан, Белушевић Драган, Гавриловић Душко,
 Илић Милан, Јанковић Веселин, Лазић Љубиша, Миладиновић
 Мирољуб, Дамњановић Обрен, Матић Зоран, Кушаковић Ненад,
 Ступар Предраг, Јованчић Драган, Матић Александар,
 Милошевић Љубомир, Заграђанин Данко, Ђурић Владан, Тасић
 Дејан, Јокић Радета, Обрадовић Драган, Живковић Миленко, Зећ
 Мирко, Ђурашковић Славко, Паљић Радојко, Јовановић Дејан,
 Љушић Милорад, Костадиновић Душан, Гајић Бранимир,
 Станишић Бранислав, Љубисављевић Марјан, Стаменковић
 Драган, Илић Славиша, Стевић Милорад, Стефановић
 Александар, Руснмовић Зоран, Ђуринац Марјан, Миловановић
 Раско, Пешић Бојан, Маринковић Далибор, Никодијевић
 Десимир, Станковић Срба, Ивановић Игор, Ранђеловић Иван,
 Ђорђевић Сениша, Илић Небојша, Благојевић Драго,
 Маринковић Момчило, Лазарчевић Горан, Варјачић Ненад,

Гачевић Душко, Недовић Миодраг, Лазић Драгаи, Миленковић Јовица, Павић Синиша, Максимовић Александар, Лекић Пеђа, Миленковић Дејан, Младеновић Станиша, Дошен Тодор, Чортан Душан, Симић Драган, Селенић Слободан, Сомоловац Зоран, Миловановић Горан, Новаковић Новица, Илић Драган, Кривокапић Ивица, Тимотић Радивоје, Здравковић Дејан.

Чиме су као саизвршноци извршили кривично дело новреде територијалног суверенитета из чл.135 у вези чл.22 Кривичног закона Савезне Републике Југославије.

III

У намери угрожавања уставног уређења и безбедности СРЈ наредили оружаним снагама Северно-атлантског пакта да лише живота председника СРЈ Слободана Милошевића, што су они дана 22. априла 1999. године око 03.10 часова и покушали да учине на тај начин што су лансирали три крстареће ракете типа BGM-109 TOMAHAWK којима су погодили и разорили резиденцију председника СРЈ у Београду, у улици Ужичкој број 15.

Чиме су као саизвршноци извршили кривично дело убиства представника највиших државних органа у покушају из чл.122 у вези чл.19 и 22 Кривичног закона Савезне Републике Југославије.

IV

Кршећи правила међународног права - Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године, Допунског протокола уз Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године (Протокол I) и обичаја рата, наредили да се изврше

а) нападн на цивилно становништво и насеља, који су имали за последицу смрт и тешку телесну повреду људи, јер су предмет напада биле колоне избеглица, густо насељена места и поједини објекти у којима се налазио велики број цивила и то

на подручјима Окружних судова:

БЕОГРАД

1. **ЗГРАДА "РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ СРБИЈЕ"** у Београду, у улици Абердаревој број 1, нападнута дана 23. априла 1999. године у 02.06 часова, при чему је наступила
смрт

Јанковић Милована
Јоксимовић Милана
Јонтић Слободана
Марковић Дејана
Делетић Александра
Стукало Ивана
Стевановић Славише
Тасић Драгана
Мунитлак Јелице
Стојановић Небојше
Митровић Томислава
Банковић Ксеније
Стоименовски Дарка
Јовановић Бранислава
Медић Синише и
Драгојевић Драгорода;
тешка телесна повреда
Станчевић Милана и Стенановић Александра;

лака телесна повреда Ђуричић Предрага, Васић Небојше, Миљевић Славице, Митровић Марије, Шуковић Драгана, Матијашевнић Бранка, Алексић Михајла, Јоакимовић Војислава, Вукмировић Александра, Ђорђевић Данка, Мијатовић Бојана, Ракић Драгице, Савовић Биљане, Шаботић Ризаха, Млинар Мирослава, Татар Александра и Ђосовић Војислава и

штета на згради и опреми ЈП "Радио телевизија Србије" у улици Абердаревој 1, Дечјем изобразишту "Душко Радовић" у улици Таковској број 10а, Дечјем културо-образовном центру у улици Таковској број 8, згради СО Палилула у улици Таковској број 12, Храму Свете Тројице - подворју Руске православне цркве у улици Таковској број 4, Храму Светог Марка у Булевару револуције број 17 и великом броју стамбених и пословних објеката у улицама Таковској, Илије Гарашанина и 27. марта,

2. **СТАМБЕНА ЧЕТВРТ НА ВРАЧАРУ** у Београду, у улици Максима Горког и околним улицама, нападнута дана 30. априла 1999. године око 02,30 часова, при чему је наступила

смрт

Јовановић Софије;

тешка телесна повреда

Ђурић Ђорђа и Јовановић Живке;

лака телесна повреда Филиповић Дејана и Цвејић Драгославе и

штета на великом броју стамбених и пословних објеката и путничких возила у улицама Максима Горког, Вардарској, Шуматовачкој, Граховској и Интернационалних бригада,

3. ХОТЕЛ "ЈУГОСЛАВИЈА" у Новом Београду, у Булевару Николе Тесле број 3, нападнут дана 7.маја 1999.године око 23,50 часова и 8.маја 1999.године око 01,50 часова, при чему је наступила
- смрт
 - Нинчић Анђелка;
 - тешка телесна повреда
 - Димитровски Славка;
 - лака телесна повреда Здравковић Драгослава, Мајер Срђана и Рошић Филина
- и
- штета на хотелској згради и опреми и великом броју стамбених и пословних објеката и путничких возила у улицама Гоце Делчева, Алексиначких рудара и Булевару Николе Тесле,
4. АМБАСАДА НР КИНЕ у Новом Београду, у улици Трешњин цвет број 3, нападнута дана 8.маја 1999.године око 00,10 и 02,00 часова, при чему је наступила
- смрт
 - Хи Ханху
 - Зху Јинг и
 - Схао Јинхуан;
 - тешка телесна повреда
 - Јанг Јонг Фенг, Рен Бао Каи, Лиу Ђинг Ронг, Цао Лунг Феи и Линг Син Чуан;
 - лака телесна повреда Донг Јуан и Чанг Хај Фенг и
- штета на згради Амбасаде, зградама Савезне владе II и III у улици Омладинских бригада, згради СО Нови Београд у Булевару Лењина број 167 и великом броју возила, стамбених и пословних објеката у Булевару Николе Тесле, Булевару Лењина и улици Трешњин цвет,
5. НАСЕЉЕ РАЉА, нападнуто дана 26. маја 1999. године око 23,10 часова, при чему је наступила
- смрт
 - Момчиловић Биљане
 - Павловић Владимира
 - Павловић Стефана и
 - Павловић Дијане и
 - тешка телесна повреда
 - Павловић Браниславе и Иваиовић Љубинке,
6. НАСЕЉЕ РИПАЊ, нападнуто дана 31.маја 1999. године око 04,10 часова, при чему је наступила
- смрт
 - Стојићевић Славице и

Костић Љубомира и
лака телесна повреда Саитовић Јаворине, Саитовић Бобаиа и Радосављевић
Бранислава,

7. СЕЛО ДРАЖЕВАЦ, нападнуто дана 31. маја 1999. године око 09,15 часова, при чему
је наступила

смрт

Арсенијевић Јованке,

БИЈЕЛО ИОЉЕ

8. СЕЛО МУРИНО, нападнуто дана 30. априла 1999. године око 16,15 часова и 1. маја
1999. године око 17,30 часова, при чему је наступила

смрт

Коматнна Манојла

Кочановић Милке

Брудар Јулије

Максимовић Оливере и

Кнежевић Мирослава;

тешка телесна повреда

Бјелановић Жељка, Вукић Вулете, Зечевић Светлане, Шошкић Мирка,
Миловнћ Тина, Чејовић Васка, Јокић Данила и Брудар Теодоре,

ВРАЊЕ

9. СЕЛО СЛАВУЈЕВАЦ, нападнуто дана 30. маја 1999. године око 19,30 часова, при
чему је наступила

тешка телесна повреда

Тасић Вере, Додић Славке, Додић Ненада, Додић Ивана, Додић Драгана, Тасић
Живорада и Михајловнћ Љубице

штета на стамбеним објектима,

10. СЕЛО ГОРЊИ НЕРОДАВАЦ, нападнуто дапа 31. маја 1999. године око 8,30 часова,
при чему је иаступила

смрт

Рнстић Лепосаве и

штета на стамбеним објектима,

КРАЉЕВО

11. ХОТЕЛ "БАЧИШТЕ", на Копаонику, нападнут дана 13. априла 1999. године око 00,40 часова, при чему је наступила

тешка телеена новреда

Максимовић Миодрага

штета на хотелској згради и опреми,

12. СЕЛО ГОРЊЕ ЖАРЧЕ, нападнуто дана 1. маја 1999. године око 13,15 часова, при чему је наступила

тешка телеена повреда

Жарчанин Бојане, Жарчанин Бојана, Жарчанин Милуна, Жарчанин Радета и Жарчанин Томислава;

лака телесна повреда Жарчанин Ненада, Жарчанин Ивана, Жарчанин Олге, Жарчанин Мнлине и

штета на возилима и стамбеним и пословним објектима,

13. СЕЛО ВИТАНОВАЦ, нападнуто дана 1. маја 1999. године око 23,10 часова, при чему је наступила

тешка телесна повреда

Јованчевић Милане

штета на великом броју стамбених објеката,

КРУШЕВАЦ

14. МОСТ НА РЕЦИ ВЕЛИКА МОРАВА, у Варварину, нападнут дана 30. маја 1999. године око 13,05 часова, при чему је наступила

смрт

Рнстић Стојана

Маринковић Зорана

Апостовић Апостола

Савић Милана

Станковић Војкана

Ћирић Миливоја

Симоновић Ружице

Симоновић Ратобора

Терзић Драгослава и

Миленковић Сање;

тешка телесна повреда

Ивановић Слободана, Димитријевић Божидака, Митровић Милана, Стојановић Мирјане, Брајковић Миодрага, Јовановић Марине, Нешић Мирјане, Савић Предрага, Јевтић Момчила, Васић Властимира, Дакић Мирослава, Мацић Предрага,

Мијатовић Александра, Арсенијевић Драгољуба, Милошевић Предрага и Стојановић Зорана и

штета на мосту, православној цркви Успеније пресвете Богородице и великом броју стамбених и пословних објеката,

ЛЕСКОВАЦ

15. ПУТНИЧКИ ВОЗ БР. 393 у селу Ораовица, на мосту на реци Јужна Морава, који је саобраћао на релацији Београд - Ристовац, нападнут дана 12. априла 1999. године у 11,39 часова, при чему је наступила

смрт

Јовановић Зорана

Младеновић Петра

Младеновић Верке

Тодоров Симеона

Вељковић - Тодоров Јасмине

Марковић Ане

Марковић Ивана

Стапојевић Дивне

Стапојевић Видосава

Станојевић Бранимира

Петковић Светимира

Јовановић Радомира и

неидентификованог лица старог између 6 и 8 година;

тешка телесна повреда

Поповић Дејана, Вуковић Михајла и Јањић Радомира;

лака телесна повреда Ђирић Драгана, Лукић Зорице, Павловић Живорада, Милојевић Славка, Микић Горана, Вељковић Весне, Вељковић Милене, Вељковић Милоша, Сретеновић Добринке, Верушевић Александра, Михајловић Петра, Лојапчић Владимира и Пејчић Стојана и

штета на возу, коаксијалном каблу - власништво предузећа "Телеком Србија" и великом броју стамбених објеката,

НИШ

16. СТАМБЕНА ЧЕТВРТ У АЛЕКСИНЦУ, у улицама Душана Тривунца, Вука Карацића, Петра Зеца и Кнеза Милоша, нападнута дана 5. априла 1999. године око 21,40 и 21,45 часова, при чему је наступила

смрт

Радојичић Јована
Радојичић Софије
Миладиновић Драгомира
Миладиновић Снежане
Јовановић Војислава
Јовановић Радојке
Станковић Велимира
Миладиновић Љубице
Арсин Богомира
Милојевић Гвоздена
Милојевић Драгице и
Поповић Марине;

тешка телесна повреда

Тодоровић Драгољуба , Стевановић Бранислава , Милутиновић Верољуба и
Младеновић Слободана;

лака телесна повреда Миладиновић Вукице, Миладиновић Марка,
Миладиновић Бнљане, Стевановић Бранка, Стојановић Бобана, Стојановић Весне,
Стојановић Србољуба, Стојановић Марије, Милетић Вернце, Милетић Славољуба,
Милетић Душана, Милетић Петра, Шљивић Ружице, Маринковић Загорке,
Стефановић Србислава, Стефановић Наташе, Стефановић Весне, Пројовић Радмиле,
Милутиновић Љиљане, Живановић Надежде, Милошевић Драгољуба, Ракочевић
Десанке, Ракочевић Славољуба, Живановић Братислава, Тодоровић Загорке, Ђокић
Вукашина, Јанковић Владимира, Бранковић Јоргована, Стојковић Горана, Петровић
Тодора, Миливојевић Гвоздена, Весовић Миломира, Петровић Елеоноре, Шатара
Марјана, Лазаревић Славице, Стојановић Топлице и Милићевић Симона и

штета на зградама дома здравља, хитне помоћи и великом броју пословних и
стамбених објеката у улици Душана Тривунца,

17. СЕЛО МЕДОШЕВАЦ, нападнуто дана 7. маја 1999. године око 02,55, 03,37, 04,10 и
04,20 часова, при чему је наступила

смрт

Анђелковић Драгише;

тешка телесна повреда

Анђелковић Слађане;

лака телесна повреда Анђелковић Сузане и

штета на великом броју стамбених и пословних објеката,

18. СЕЛО ОРЉАНЕ, нападнуто дана 11. маја 1999. године око 11,30 часова, при чему
је наступила

смрт

Младеновић Јагоде,

19. СЕЛО КНЕЖИЦА, нападнуто дана 23. маја 1999. године око 16,00 часова, при чему је наступила
- тешка телесна повреда**
Станковић Крстивоја и Митић Чедомира
штета на стамбеним објектима,
20. СТАМБЕНА ЧЕТВРТ У АЛЕКСИНЦУ, у улицама Нишкој и Ужичкој, нападнута дана 27. маја 1999. године у времену од 01,45 до 09,34 часова, при чему је наступила
- смрт**
Недељковић Предрага
Савић Душанке и
Митровић Бранка;
лака телесна повреда Станковић Недељковић Наташе, Станковић Синише, Стапковић Дивне, Станковић Руже и Јоваповић Благице и
штета на великом броју возила, пословних и стамбених објеката,
21. СЕЛО ЧАМУРЛИЈА, нападнуто дана 29. маја 1999. године око 15,20 часова, при чему је наступила
- смрт**
Манчић Душана и
Манчић Вукосаве;
лака телесна повреда Манчић Александра и Манчић Далибора и
штета на стамбеним објектима,

НОВИ ПАЗАР

22. СТАМБЕНА ЧЕТВРТ У ПОВОМ ПАЗАРУ, нападнута дана 25. маја 1999. године у ноћним часовима, при чему је наступила
- тешка телесна повреда**
Бараћ Милице, Бараћ Данијеле и Бараћ Олге
штета на великом броју стамбених објеката у улици Михајла Пупина,
23. ПОСЛОВНО - СТАМБЕНА ЗГРАДА Р-74 у Новом Пазару, у улици Стевана Немање, нападнута дана 31. маја 1999. године у 13,25 часова, при чему је наступила
- смрт**
Никић Миодрага
Ратковић Голуба
Пантовић Марка
Вранић Радупа

Симић Владана

Симић Марка

Јајић Звездана

Роглић Марка

Милошевић Дејана

Биорац Драгомирке и

Симовић Драгана;

тешка телесна повреда

Дупљак Мејреме, Турковић Исмета, Јеумовић Десанке, Пајовић Филипа, Колунџић Саше, Јанковић Мише, Балаћ Иванке, Сретеновић Љубинк, Луковић Тиовалке, Пајовић Новке, Алексић Бојана, Етемовић Алмира, Хабибовић Енвера, Карахматовић Азре, Колунџић Данијеле, Дрманић Мирка, Јовановић Катарине, Милановић Радомира, Шкареп Авдије, Шемсовић Амре, Реџеповић Шеља, Нешковић Јадрана и Брунчевић Муарема

штета на згради Р-74 у улици Стевана Немање и великом броју стамбених и пословних објеката у улици Реље Крилатице,

ПЕЋ

24. КОЛОНА ЦИВИЛА у селима Меје и Маданај, на магистралном путу, нападнута дана 14. априла 1999. године око 13,30 часова, при чему је наступила

смрт

најмање 68 лица, од којих су идентификовани

Ваљета Исуфи и

Сејди Арифи;

тешка телесна повреда

Абази Ајше, Пајазити Риве, Исуфи Бурбуће, Нурај Ђеврије, Беснике Мустафа, Хедије Рама, Елване Рама, Скендер Рама, Шкурте Емерлаху, Ђилшах Кукај, Нурије Максхуни, Зизе Нурај, Зеф Хасанај, Али Абази, Сали Ђатај, Сафете Салихај, Зихрије Абази, Шкендије Салихај, Валбона Исуфи, Сафет Шала, Вјолца Краснићи, Адил Алија, Зоје Краснићи, Ђуке Исуфи, Бесар Истогу, Кренар Истогу, Нанле Истогу, Бесим Исуфи, Арбен Исуфи, Шериф Алија, Лиридона Нурај, Блеарт Салиху, Мирјета Нурај, Сабанете Нурај, Зизе Брацај, Валон Исуфи, Сундим Краснићи, Фазе Тофај и Мухарем Шаља,

25. КОЛОНА ЦИВИЛА у селу Бистражин, код Теразијског моста и Швањског моста, нападнута дана 14. априла 1999. године око 14,20 часова, при чему је наступила

смрт

најмање 52 лица чији идентитет није утврђен и

тешка телесна повреда

41 лица чији идентитет није утврђен,

26. ИЗБЕГЛИЧКИ КАМП у насељу "Маје", нападнут дана 21. априла 1999. године око 03,00 часова, при чему је наступила

смрт

Иванчевић Миодрага,

Илмић Гордане

Воларевић Дарка и

Воларевић Драгана;

тешка телесна повреда

Басара Ђура, Басара Давора, Поповић Марије, Поповић Душка, Иванчевић Весне, Иванчевић Милене, Илдић Предрага, Илдић Драгана, Воларевић Соке, Воларевић Десе, Рљак Анђелије, Рљак Зоре, Гуска Јеле, Гуска Бошка, Тркуља Слободана, Тесла Сузане, Добиријевић Николе, Марковић Бојане и Мијовић Ристе,

ПРИЗРЕН

27. СЕЛО НОГАВАЦ, нападнута дапа 2. априла 1999. године око 02.00 часова, при чему је наступила

смрт

пајмање 11 лица, од којих су идентификовани

Краснићи Ђазим

Краснићи Махмуд

Жунићи Хисен и

Ељшапи Хисни;

тешка телесна повреда

Ељшапи Заде, Ершани Валентине, Бериша Ридвана, Гаши Едуниса и Краснићи

Шпресе и

штета на великом броју стамбених објеката,

28. КОЛОНА ЦИВИЛА код села Доња Србница, на регионалном путу Призрен - Ђаковица, нападнута дана 14. априла 1999. године око 14,30 часова, при чему је наступила

смрт

најмање 6 лица, од којих су идентификовани

Сулај Фикри

Ђела Имер

Бајрами Ферат

Зећири Нерђинвана и

Смајли Береада;

тешка телесна повреда

Мазреку Ђафера, Бајрами Сокоља и Смајли Шахе и

лака телесна повреда Ђуни Зоје, Смајли Шемсије, Суља Шкумбија, Суља Теуте, Ђуни Исљама, Суља Љабинота, Суља Ардијана и Тахирај Зоје,

29. СТАМБЕНА ЧЕТВРТ У ПРИЗРЕНУ, у улици Подримској, нападнута дана 28. априла 1999. године око 23,05 часова, при чему је наступила

смрт

Зулфури Ђуле

Зулфури Максуне

Зулфури Касандре и

Зулфури Беће;

лака телесна повреда Краснићи Ељване, Краснићи Сефедина, Краснићи Емрија, Битићи Фатмира, Пачак Имера, Зулфури Алтина, Ташкрн Белкизе и Пачак Власнма и

штета на великом броју стамбених и пословних објеката у улицама Подримској, Битолској, Карађорђевој, Митровачкој, Динарској, Скендербеговој, Новосадској, Галинској и Булевару Цара Лазара,

30. СТАМБЕНА ЧЕТВРТ У ПРИЗРЕНУ, у улици Аљи Тарамбаба, нападнута дана 1. маја 1999. године око 11,45 часова, при чему је наступила

смрт

Пецори Бесмиле

Краснићи Илира

Есат Берише

Краснићи Ернеста

Бериша Елвиса и

Бериша Рамадана;

тешка телесна повреда

Гаши Весне, Гаши Зарије, Рахмани Музафера, Тутан Османа, Бериша Аиде, Ивановић Биљане, Бериша Дрите, Бериша Кујтима, Рахмани Ресмије, Бериша Вјолце, Круезиу Зејнепа, Бериша Петрита, Темај Ељване, Бериша Шаћира и Бериша Ђеврије и

штета на великом броју стамбених објеката у улици Аљи Тарамбаба,

31. СЕЛО ЈАБЛАНИЦА, нападнуто дана 1. маја 1999. године око 11,30 часова, при чему је наступила

смрт

Мурати Аземе и

Мурати Ахмета;

тешка телесна повреда

Мурати Рамана, Тафили Селвера, Мурати Бећира, Диљи Аднана, Шишко Бљерима, Мурати Сејдија, Мурати Хамдија и Диљи Неро;

лака телесна повреда Хаљити Медије, Адиљи Сиана, Скендери Алмера, Скендери Амина, Скендери Елмира, Мурати Сујне, Имери Абдурахмана и Елзи Мемета

штета на великом броју стамбених и пословних објеката и возила,

32. КОЛОНА ЦИВИЛА код села Кориша, на магистралном путу Призрен - Сува Река, нападнута дана 13. маја 1999. године око 23,50 часова, при чему је наступила

смрт

најмање 81 лица, од којих су идентификовани

Џафери Расим

Ређај Шађир

Ахметај Бафта

Ахметај Халит

Ахметај Агон

Ахметај Арбнор

Паљуши Фарија

Паљуши Дијана

Кукај Љим

Ахметај Неби

Ахметај Ризо

Џафери Саранд

Џафери Газерт

Ахметај Хуснија

Кукај Фљоринда

Кукај Албон

Ахметај Бесин и

Ахметај Дест;

тешка телесна повреда

Дакај Бајрама, Ахметај Ђемиље, Кукај Ваљдете, Ахметај Назифа, Ахметај Ардијана, Ахметај Зелија, Ређај Еидрида, Кукај Ђемаља, Бајсельми Фатиме, Ахметај Исљама, Ахметај Бљондина, Ахметај Љеуресе, Кукај Хире, Ахметај Ваљдете, Дакај Јетона, Ахметај Едона, Паљуши Дритона, Ахметај Бесара, Ахметај Султане, Амђај Акмеше, Ахметај Хамдија, Кукај Афродите, Рустеми Муја, Ређај Љуљијете, Шаља Балија, Ахметај Зејнифе, Дакај Емине, Ређај Дурака, Ахметај Бисљима, Ахметај Шендресе, Ахметај Хамиде, Ахметај Ђемиље, Ахметај Сокоља и Ахметај Метије;

лака телесна повреда Ахметај Албоне, Ахметај Разије, Ахметај Фљаке, Ахметај Гарамета, Валентине (презиме непознато), Кукај Аљија, Ређа Акиље, Ахметај Доринтине, Ахметај Дриљона, Ахметај Садете, Ређај Халиме, Ахметај Ђемахире, Ахметај Ардите, Кукај Ибрахима, Кукај Сокоља, Ахметај Генца, Ахметај Зурафебе, Кукај Севдије, Паљуши Дренуше, Паљуши Хаћере, Кукај Михране, Ахметај Селвете, Ахметај Артиста, Ахметај Љуљијете, Паљушај Шпенда, Паљушај Фатона, Ахметај Букурије, Ахметај Ваљбоне, Ахметај Аслана, Дакај Брахима, Ахметај Ђемиље, Кукај Фљорима, Ахметај Мерита, Ахметај Антигона, Ахметај Астрита, Ахметај Хаве и

штета на пословним објектима у околини,

33. СЕЛО РАДОСТЕ, нападнуто дана 26. маја 1999. године око 8,30 часова, при чему је наступила

смрт

Касаки Кујтина и

Краснићи Бека и

тешка телесна повреда

Касати Шукрија и Касати Исмета,

ПРИШТИНА

34. СТАМБЕНА ЧЕТВРТ У ПРИШТИНИ, у улици Видовданској, нападнута дана 7. априла 1999. године око 00,00 часова, при чему је наступила

смрт

Алексић Радована

Бериша Адема

Милаповић Гордане

Бранковић Златинке

Гаши Месуда

Гаши Днјане

Гаши Дее

Гаши Реа

Гаши Дениеа и

Витковић Дејапа;

тешка телесна повреда

Сићевић Светислава, Кећи Сејаде, Младеновић Драгољуба, Милићевић Станка, Вучић Ненада, Стојановић Небојше, Стошић Вуице, Шефћија Ђиха, Михјане Бајрамија, Фаркаш Јозефа, Јовановић Лантане и Дрине (презиме непознато) и

штета на великом броју стамбених и пословних објеката у улицама Косовској, Краља Милутина и Мето Барјактари,

35. СТАМБЕНА ЧЕТВРТ "ДАРДАНИЈА" у Приштини, нападнута дана 12. априла 1999. године око 22,00 часова, при чему је наступила

смрт

Шефћет Трнаве и

штета на великом броју возила и стамбених и пословних објеката,

36. СТАМБЕНА ЧЕТВРТ "ГРМИЈА" у Приштини, нападнута дана 20. априла 1999. године око 05,00 часова, при чему је наступила

смрт

Гучић Бранка и

штета на згради Привременог извршног већа АП Косово и Метохија и великом броју стамбених и пословних објеката,

37. СЕЛО ГОРЊЕ ДОБРЕВО, нападнуто дана 26. марта 1999. године у раним јутарњим часовима, при чему је наступила

смрт

6 лица, од којих су идентификовани

Ивановић Владица и

Рамадани Фатима,

ПРОКУПЉЕ

38. СЕЛО САМОКОВО, нападнуто дана 2. априла 1999. године, при чему је наступила

смрт

Степановић Вучине и

тешка телесна повреда

Степановић Верољуба,

39. ПУТНИЧКИ АУТОБУС САОБРАЋАЈНОГ ПРЕДУЗЕЋА "НИШ-ЕКСПРЕС" у селу Лужане, који је саобраћао на релацији Ниш - Приштина, нападнут дана 1. маја 1999. године око 13, 15 часова, при чему је наступила

смрт

Ајети Шефхета

Беџет Подворице

Булџи Бехџета

Дрита Мусе

Ивановић Владице

Илић Мирослава

Јакупи Ајета

Јакупи Бранма

Јакупи Ибрахима

Јакупи Хире

Јанковић Миодрaга

Јелић Вукадниа

Јуполн Ганија

Јусуфи Мехмета

Копола Аријете

Копола Мерљинде

Копола Меруше

Колопа Тавита
Копола Фатиме
Копола Фетије
Копола Фљоринде
Кујтим Алије
Малинић Милана
Пантелић Живомира
Петровић Марије
Петровић Николе
Петровић Смиљане
Рамадани Ризаха
Редепи Сербезе
Сељман Мусе
Ћерими Ибрахима
Ука Адема
Цветић Милована
Грујић Животе и
најмање пет лица чији идентитет пије утврђен;
тешка телесна повреда
пајмање 5 лица чији идентитет није утврђен н
штета на аутобусу и мосту на реци Лаб,

СОМБОР

40. СТАМБЕНА ЧЕТВРТ У СОМБОРУ, нападнута дана 20. маја 1999. године у ноћним часовима и дана 22. маја 1999. године око 04,00 часова, при чему је наступила

смрт

Хијић Николе;

тешка телесна повреда

Јефтић Стаке;

лака телесна повреда Хијић Марије, Јевтић Стајке, Кнежевић Слободана и Кнежевић Розе и

штета на великом броју стамбених и пословних објеката у улицама Вука Караџића, Призреиској, Светог Саве, Ружице Рип, Радивоја Ћирпанова, Саве Ковачевића, Градипа и Чихаш Бенеа,

УЖИЦЕ

41. СПОРТСКО РЕКРЕАТИВНИ ЦЕНТАР "ТОРНИК" у Чајетини, нападнут дана 8. априла 1999. године око 4,10 часова, при чему је наступила

смрт

Марјановић Радоја

Урошевић Неђе и

Савић Милаика и

штета на згради и опреми спортско рекреативног центра "Торник" у Чајетини,

б) напади којима се погађа цивилно становништво, кој су имали за последицу губитке цивилних живота, повреде цивила, штете па цивилним објектима, укључујући и објекте посебно заштићене међупародним правом, па је тако:

на подручјима окружних судова

БЕОГРАД

1. У БЕОГРАДУ, приликом напада извршених дана 3.априла 1999.године око 00,45 часова, 30.априла 1999. године око 02,30 часова, 7.маја 1999. године око 23,50 часова, 8.маја 1999.године око 01,40 часова и 25.маја 1999.године око 02,30 часова, наступила

штета на згради Гинеколошко акушерске клинике у улици Вишеградској број 26, згради републичких органа у улици Кнеза Милоша број 101, тролејбуској електричној мрежи у улици Кнеза Милоша, и великом броју стамбених и пословних објеката и путничких возила у улицама Сарајевској, Дурмиторској, Слободана Пенезића-Крцупа и Кнеза Милоша,

2. У НАСЕЉУ РАКОВИЦА, приликом напада извршених дана 5.априла 1999.године око 02,30 часова, 14. и 15. априла 1999.године, 15. априла 1999.године око 01,30 часова, 16. априла 1999.године око 02,20 часова, 17. априла 1999.године око 22,30 и 22,50 часова, 18.маја 1999. године око 03,20 часова, 21. и 22. маја 1999. године, 23. маја 1999. године око 03,00 часова и 30. маја 1999. године око 09,50 часова, наступила

штета на Манастиру Раковица у улици Патријарха Димитрија број 34 и великом броју стамбених, пословних, привредних и просветних објеката у улицама Личких бригада, Патријарха Димитрија, Ослобођења, Славољуба Вуксановића, Николе Марковића, Вукасовићевој, Варешкој, Ивана Мичурина, Станка Пауновића, Богдана Жерајића, Борској, Хајдук Вељковој, Мишка Крањца, Маричкој, Краљице Јелене, Миливоја Петровића, Михајла Петровића, Кнеза Вишеслава, Врбничкој, Гусларекој, Старца Милије, Палих бораца, Грегорчићевој и Хајдук Вељковом сокачету,

3. У БЕОГРАДУ, приликом напада извршених дана 5. априла 1999. године око 04,15 часова и 31. маја 1999.године око 04,10 часова, наступила

штета на великом броју стамбених, привредних и пословних објеката и

путничких возила у улицама Милана Ракића, Волгиној, Крагујевачкој, Приједорској, Седме српске бригаде, Чингријиној, Батутовој, Мите Ружића и Булевару Револуције,

4. У ЗЕМУНУ, приликом напада извршеног дана 5. априла 1999. године, око 04,20 часова, наступила

штета на великом броју стамбених и пословних објеката и путничких возила у улицама Соње Маринковић, Трг ЈНА, Главној, Прерадовићевој, Цара Душана и Кеј ослобођења,

5. У БЕОГРАДУ, приликом напада извршеног дана 13. априла 1999. године око 03,30 часова, наступила

штета на Институту за ортопедско-хирушка обољења "Бањица" у улици Михајла Аврамовића број 28,

6. У НАСЕЉУ БАТАЈНИЦА, приликом напада извршеног дана 17. априла 1999. године, око 21,30 часова, наступила

смрт

Ракић Милице,

лака телесна повреда Јанковић Дражена и

штета на великом броју стамбених објеката у улицама Димитрија Лазарева Рапе и Посавског одреда,

7. У БЕОГРАДУ, приликом напада извршених дана 30. априла 1999. године око 02,15 и 02,45 часова и 8. маја 1999. године око 03,00 часова, наступила

смрт

Николић Ненада;

тешка телесна повреда

Вулићевић Александра, Старчевић Небојше и Булатовић Ратка;

лака телесна повреда Ђурчић Зорана, Баковић Зорапа, Кузмановић Зорана, Стефановић Бранислава, Губеринић Игора, Панчић Момчила, Кризманић Николе, Кризманић Марка, Маринковић Игора, Милојевић Слава, Лазаревић Горана, Ристић Владимира, Радуновић Дејана, Човић Драгана, Алексић Небојше, Маринновић Игора и Ракић Борка, Пејчић Александра, Ђенадић Владапа, Видовић Ненада, Сребро Драженка, Живковић Михајла, Павловић Горана, Миливојевић Славка и Лазаревић Александра и

штета на згради Савезног министарства за иностране послове у улици Кнеза Милоша број 24-26, згради Савезног завода за статистику у улици Кнеза Милоша број 20, згради Владе Републике Србије у улици Кнеза Милоша број 22, згради Института за урологију и нефрологију у улици Генерала Жданова бр 51 и великом броју пословних објеката у улицама Бирчаниновој, Народног фронта, Кнеза Милоша и Теразије,

ВАЉЕВО

8. У ВАЉЕВУ, приликом напада извршених дана 8. и 10. маја 1999. године, наступила
смрт
Дукић Дмитре и
штета на великом броју стамбених објеката,

ВРАЊЕ

9. У ВРАЊУ, приликом напада извршених дана 5. априла 1999. године у 11,10 часова, 6. априла 1999. године у 11,00 часова, 15. априла 1999. године у 11,40 часова, 4. маја 1999. године у 01,00 часова, 17. маја 1999. године у 23,20 часова, 30. маја 1999. године у 07,00 часова, наступила

смрт

Грујић Милице

Еминовић Горана и

Анђелковић Манета;

тешка телесна повреда

Петровић Стоје, Стапковић Јелене, Стојиљковић Весне, Стошић Љубише и
Анђелковић Мирјане;

лака телесна повреда Станковић Дејана, Михајлов Тиме, Дураковић Тахера,
Кузмаповић Петра, Милошевић Велимира, Иванов Бранке, Михајловић Ане,
Ђорђевић Биљане, Љубић Љубомира, Стојменов Ивана, Стојадиновић Драгана и
Ристић Зорице и

штета на великом броју стамбених и пословних објеката у улицама Пчињској,
Брегалничкој, Кумаповској, Војислава Стојковића, Душана Стаменковића,
Пролетерских бригада, Браће Вельковић, Колубарској, Приморској, Подгоричкој,
Ламартиновој, Краљевића Марка, Војводе Мишића, Петра Лековића, Немањиној,
Мике Аласа, Омладинских бригада и на Тргу братства и јединства,

10. У СУРДУЛИЦИ, приликом напада извршених дана 6. априла 1999. године око 11,10
часова, 27. априла 1999. године у времену од 12,15 до 13,25 часова, наступила

смрт

Ђорђевић Станише

Ивановић Драгана

Милић Стаменка

Милић Весне

Милић Александра

Милић Миљана

Милић Владимира

Рашић Стане и

Миловановић Миомира;

тешка телесна повреда

Петковић Стојанчета;

лака телесна повреда Најдановић Миљане, Петковић Косовке, Николић Томислава, Анђелковић Јелене, Анђелковић Милорада, Богдаиовић Радмиле, Нешић Станише, Аризановић Зоре, Миловановић Слободана и Цветковић Драганке и

штета на великом броју стамбених и пословних објеката у улицама Југословенској, Дринске дивизије, 5. септембара, Стојана Стаменковића, Мирољуба Станојевића, Београдској и насељу Пискавица,

11. У СЕЛУ РИБНИЦА, приликом напада извршеног дана 16. априла 1999. године око 10,00 часова, наступила

смрт

Митић Ирене и

лака телесна повреда Ђорђевић Слободана,

ГЊИЛАНЕ

12. У СЕЛУ БУДРАГА, приликом напада извршених дана 6. јуна 1999. године око 18,30 часова и 7. јуна 1999. године, наступила

смрт

Аксић Стојанке;

тешка телесна повреда

Петровић Станише и

лака телесна повреда Јовановић Срђана, Јовановић Ненада, Јовановић Ђурђе и Јовановић Љубише,

ЈАГОДИНА

13. У ЋУПРИЈИ, приликом напада извршених дана 8. априла 1999. године око 00,40 часова и 29. маја 1999. године око 03,10 часова, наступила

тешка телесна повреда

Андрејевић Јасмине, Милојевић Вере, Стефановић Загорке, Ивановић Борисава и Каралић Јозефине

лака телесна повреда Милић Загорке, Шћепановић Љубице, Матић Добрислава, Степановић Радомира, Степановић Миланка, Степановић Јелене, Степановић Иване, Степановић Драгане, Диснић Зорана, Перић Миодрага, Миленковић Жикице, Павловић Векослава, Гркић Сање, Симић Зотрана, Николић Пере, Павловић Маје, Радосављевић Миодрага и Митровић Војина и

штета на великом броју стамбених и пословних објеката,

14. НА КАРАЂОРЂЕВОМ БРДУ код Параћина, приликом напада извршених дана 8. маја 1999. године у 01,25 часова и 12. маја 1999. године у 01,06 часова, наступила
- тешка телесна повреда**
Ђорђевић Небојше;
 - лака телесна повреда** Павловић Јована и
 - штета** на великом броју стамбених и пословних објеката у насељу "7. јули",

КОСОВСКА МИТРОВИЦА

15. У КОСОВСКОЈ МИТРОВИЦИ, приликом напада извршених дана 25. марта 1999. године око 00,00 часова и 2. маја 1999. године, наступила
- смрт**
Мешекрани Халиде
 - тешка телесна повреда**
Вакић Драгице, Вакић Зорана, Вакић Милана, Вакић Зорнице, Вакић Драгице, Вакић Александра, Лазић Миодрага, Одић Исмете, Костић Драгише, Арсић Предрага, Риетић Радоја, Јовановић Зорана, Ковачевић Драгана, Лазнић Љубиша, Августен Софије, Гаши Мире, Гаши Исидоре, Гаши Аљоше, Стругар Давора, Арсић Предрага и Станић Звонка;
 - лака телесна повреда** Стојаковић Александра и
 - штета** на згради Основне школе "Бранко Радичевић", и великом броју стамбених објеката и путничких возила у улицама Филина Вишњића, Танаска Рајића, Краља Петра Првог, Рударске чете и Руђера Бошковића,

КРАЉЕВО

16. У СЕЛУ ВИТАНОВАЦ, приликом напада извршених дана 6. априла 1999. године око 03,20 часова и 30. априла 1999. године око 13,50 часова, наступила
- тешка телесна повреда**
Радоњић Братислава, Жаревац Марице, Јеленић Славице и Јеленић Верице
 - лака телесна повреда** Јовановић Ненада, Стевановић Саве и Станишић Љубодрага и
 - штета** на железничкој прузи Краљево – Крагујевац, телеграфско - телефонској мрежи и великом броју стамбених објеката,
17. У СЕЛУ ЦВЕТКЕ, приликом напада извршеног дана 10. маја 1999. године око 15,00 часова, наступила
- тешка телесна повреда**
Вуковић Драгутина;
 - лака телесна повреда** Радојковић Наде и Радојковић Милостиве и

штета на стамбеним објектима,

НОВИ НАЗАР

18. У НОВОМ ПАЗАРУ, у насељу Варош мала у улицама Миодрага Јовановића и Реље Крилатице, приликом напада извршених дана 23, 24. и 29. априла 1999. године у ноћним часовима, 21. маја 1999. године око 16,00 часова и 30. маја 1999. године, наступила

тешка телесна повреда

Цаковић Заде;

лака телесна повреда Лончаревић Драгана, Ђоковић Небојше, Васовић Луке и Ацковић Србослава и

штета на великом броју стамбених и пословних објеката у улицама Миодрага Јовановића, Реље Крилатице, Гојка Бачапића, Омладинској, Стефана Немање и Колубарској,

НОВИ САД

19. У НАСЕЉУ ДЕТЕЛИНАРА у Новом Саду, приликом напада извршеног дана 5. маја 1999. године, наступила

лака телесна повреда Јовановић Славице, Коквач Марије, Финцановић Младена, Митрић Невенка, Савановић Винка, Петровић Драгана и Бошковић Дражена и

штета на великом броју станова у улици Ђуре Молнара 2 и 3 и згради Основне школе "Светозар Марковић Тоза",

ПЕЋ

- 19-а У ЂАКОВИЦИ приликом напада извршеног дана 21. маја 1999. године око 17,20 часова наступила

смрт

Ђоши Ибрахима и

Зека Розите и

Штета на великом броју стамбених објеката у улицама Станка Ђорђевића, марка Миљанова, Предрага Раковића и околним улицама

ПРИЗРЕН

20. У ДУВСКОЈ КЛИСУРИ, код Призрена, на магистралном путу Призрен - Брезовица,

приликом напада извршеног дана 30. маја 1999. године око 16,30 часова, наступила

смрт

Радоевић Небојше и

лака телесна повреда Шифер Данијела и Беантист Иве,

ПРОКУПЉЕ

21. У СЕЛУ МЕРДАРЕ, приликом напада извршених дана 10. априла 1999. године око 23,30 часова, 23. априла 1999. године око 9,30 часова, 3. маја 1999. године око 9,00 часова, 7. маја 1999. године око 00,00 часова, 14. маја 1999. године око 18,00 часова, 17. и 18. маја 1999. године, 21. маја 1999. године око 12,00 часова и 22. маја 1999. године око 15,00 часова, наступила

смрт

Тошовић Божине

Тошовић Бојане и

Бубало Драгана;

тешка телесна повреда

Тошовић Марије и

штета на великом броју стамбених објеката,

СОМБОР

22. У СЕЛУ КУПУСИНА, приликом напада извршеног дана 8. маја 1999. године око 2,55 часова, наступила

штета на великом броју стамбених, пословних и просветних објеката у улицама Ади Ендреа, Апатински пут, Жељезничкој, Сомборски пут и Дунавској,

СРЕМСКА МИТРОВИЦА

23. У СРЕМСКОЈ МИТРОВИЦИ, приликом напада извршених дана 6. априла 1999. године око 23,00 часова, 2. маја 1999. године око 18,20 часова и 29. маја 1999. године, наступила

смрт

Велики Љиљане и

штета на великом броју стамбених, просветних, пословних и привредних објеката у улицама Стеваиа Мокрањца, Фрушкогорских одреда, Стефана Ластавице, Сремског фронта, Планинској, Шишатовачкој, Лаћараћкој, Гаврила Принципа, Хајдук Станковој, Славонској, Пашка Ромца, 22. августа, Пинкијевој, Триве Витасовића, Ђуре Ђаковића, Слободана Пенезића Крцуна, Првомајској,

Митровачкој, Змајевој и зградама КПД Сремска Митровица и СО Сремска Митровица,

СУБОТИЦА

24. У СУБОТИЦИ, приликом напада извршеног дана 15. априла 1999. године око 22,15 часова, наступила
- лака телесна повреда Губичак Елвире и Губичак Ивице и
штета на око 250 стамбених и привредних објеката,

ШАБАЦ

25. У ШАПЦУ, приликом напада извршених дана 12, 18. и 25. маја 1999. године, наступила
- смрт
Ненадовић Живорада

в) противзаконито и самовољно уништавање у великим размерама имовине са циљем да се тиме нанесе што већа штета при чему су нападнути и уништени или знатно оштећени грађевински, привредни, комунални и други објекти капиталне вредности, а већи број грађана усмрћен и задобио телесне повреде и то:

на подручјима окупираних судова

БЕОГРАД

1. ЗГРАДА МИНИСТАРСТВА ПРАВДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ у Београду у улици Немањиној број 9, нападнута дана 7. априла 1999. године, око 23,30 часова при чему је наступила и
- штета и на згради Владе Републике Србије у улици Немањиној број 11, згради Савезног министарства за иностране послове у улици Кнеза Милоша 24-26, помоћној згради Вазнесењске цркве у улици Адмирала Гепрата број 19 и великом броју стамбених, пословних, привредних и здравствених објеката у улицама Немањиној, Балканској, Кнеза Милоша и Адмирала Гепрата,
2. ПОСЛОВНИ ЦЕНТАР "УШЋЕ" у Новом Београду, у Булевару Михајла Пупина број 2, нападнут дана 21. априла 1999. године око 03,15 часова и 27. априла 1999. године око 01,05 часова, при чему је наступила и

лака телесна повреда Драгутиновић Гвоздимира и

штета на Палати Федерације у Булевару Николе Тесле број 2 и великом броју стамбених и пословних објеката у Булевару Лењина и улицама Карађорђевој, Ушће, Слободана Пенезића Крцуна и на Карађорђевом тргу.

3. ЖЕЛЕЗНИЧКИ МОСТ НА РЕЦИ САВА (мост "Сава"), у Остружници, нападнут дана 21. априла 1999. године око 13,40 часова и 23. априла 1999. године, у времену од 02,06 до 02,20 часова
4. ПРЕДАЈНИК "РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ СРБИЈЕ" у Крњачи, у улици Бранка Момира 161, нападнут дана 23. априла 1999. године око 02,10 часова и 29. априла 1999. године око 03,15 часова, при чему је наступила и
штета и на стамбеним и пословним објектима у околини,
5. ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОНИ ТОРАЊ НА АВАЛИ И ПРАТЕЋИ ОБЈЕКТИ ("ПАНОРАМА" И ЕМИСИОНА САЛА), нападнут дана 25. априла 1999. године око 03,00 часова и 29. априла 1999. године око 22,40 часова,
6. МОСТ НА РЕЦИ САВА ("Нови остружнички мост"), у Остружници, нападнут дана 29. априла 1999. године око 02,30 часова, при чему је наступила и
смрт
Арсид Небојше и
тешка телесна повреда
Врањковић Николе,
7. ЕМИСИОНИ ЦЕНТАР РАДИЈА "СТУДИО Б" у Борчи, у улици Пут за Црвенку број 2, нападнут дана 29. априла 1999. године око 22,40 часова, при чему је наступила и
штета и на великом броју стамбених и просветних објеката у околини,
8. ЗГРАДА ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ у Београду у улици Немањиној број 11, нападнута дана 7. маја 1999. године око 23,55 часова, при чему је наступила и
штета на згради Привредног суда у Београду, Градског судије за прекршаје и Већа за прекршаје у улици Масариковој број 2, Палати Правде у улици Слободана Пенезића-Крцуна број 17а и пословним објектима у улицама Кнеза Милоша и Масариковој,
9. СТОВАРИШТЕ НАФТЕ, НАФТНИХ ДЕРИВАТА, УЉА И МАЗИВА ПРЕДУЗЕЋА НИС "ЈУГОПЕТРОЛ", у Падинској Скели улици Зрењанински пут б.б, нападнута дана 15. маја 1999. године око 22,30 часова,
10. СКЛАДИШТЕ ГОРИВА ПРЕДУЗЕЋА НИС "ЈУГОПЕТРОЛ" у Београду, у улици Радничкој број 3, нападнута дана 18. маја 1999. године око 22,30 часова, 20. маја 1999. године око 20,30 часова и 22. маја 1999. године око 00,30 часова,

11. ПРЕДАЈНИК "РАДИО БЕОГРАДА" - власништво Радио Телевизије Србије, у Звечкој у улици Шабачки пут 252, нападиут дана 25. маја 1999. године око 13,10 часова, 30. маја 1999. године око 09,00 часова и 31. маја 1999. године око 09,05 часова, при чему је наступила и
штета и на стамбеним зградама у улици Шабачки пут,
12. ФАБРИКА "21. МАЈ" у Раковици у улици Ослобођења број 1, нападнута дана 26. маја 1999. године око 23,04 часова,
13. КРАТКОТАЛАСНИ ЦЕНТАР "РАДИО ЈУГОСЛАВИЈЕ" у Стублинама у улици Ваљевски пут б.б, нападнут дана 30. маја 1999. године око 08.45 часова,
14. ЕМИСИОНИ ЦЕНТАР "МАКИШ II", власништво ЈП ПТТ саобраћаја "Србија", у Макишу, у улици Обреновачки друм број 153, нападнут дана 31. маја 1999. године око 04,00 часова,
15. ЗГРАДА ЈП ПТТ САОБРАЋАЈА "СРБИЈА" у Београду, у улици Панчевачки пут број 97, нападнута дана 31. маја 1999. године око 04,10 часова, при чему је наступила и
штета на великом броју стамбених и пословних објеката у улици Панчевачки пут,

ВАЉЕВО

16. ФАБРИКЕ ПРЕДУЗЕЋА "КРУШИК" у Ваљеву, нападнуте дана 14, 17, 20, 21, 22, 30. априла и 2, 4, 11, 18, 28 и 29. маја 1999. године у Ваљеву, при чему наступила и

смрт

Мићић Милица и

Крунић Милке;

тешка телесна повреда

Спасојевић Милана, Собек Зорана, Јанковић Лепосаве, Симић Славољуба, Мијапловић Станимира, Милутиновић Владимира, Несторовић Радмиле, Божанић Милке, Крунић Мирољуба, Обрадовић Петка, Марковић Слободана, Крунић Мирољуб, Тешић Драгољуба и Марковић Слободана;

лака телесна повреда Ђорђевић Јовице, Лазић Слободана, Алексић Јордапа, Веселиновић Зорана, Шаргић Драгана, Ракић Недељка, Лазић Слободана, Јанић Зорана, Стефановић Богосава, Павловић Весне, Савић Сашка, Милојевић Миодрага, Сунум Мелите, Ђурђевић Јовице, Урошевић Милана, Нинић Петра, Симић Веселинке, Грујићић Љубице, Лазаревић Анкица, Вујић Јованка, Мијанловић Станимира, Максимовић Милице, Крунић Драге, Ђорђевић Златије, Крстић Дарка, Туфегџић Миодрага, Илић Милене, Марковић Марије, Перић Миле и Немчевић Душана и

штета на великом броју стамбених објеката у насељима "Милорад Павловић", "Ослободиоци Ваљева", "Сењак", "Збратимљени градови" и селима Јасеница и Доња Грабовица,

17. РЕПЕТИТОР "РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ СРБИЈЕ" на Маљену, у селу Крчмар, нападнут дана 29. априла 1999. године,

ВРАЊЕ

18. РАДИОРЕЛЕЈНА СТАПИЦА "КИТКА", нападнута дана 24. априла 1999. године око 17,30 часова,

19. МОСТ НА РЕЦИ ЈУЖНА МОРАВА, код села Прибој Врањски, нападнут дана 30. априла 1999. године око 14,15 часова, при чему је наступила и

штета на великом броју стамбених објеката у селу Прибој Врањски,

20. МОСТ НА РЕЦИ ЈУЖНА МОРАВА у Владичином Хану, нападнут дана 11. маја 1999. године у 20,30 часова, 18. маја 1999. године у 00,28 часова, 28. маја 1999. године у 00,57 часова и 30 маја 1999. године у 09,00 часова, при чему је наступила и

смрт

Игњатовић Милана и

Николић Гордане;

тешка телесна повреда

Тасковнћ Дејана и Камберовић Фатиме;

лака телесна повреда Стошић Зорице, Јовнћ Добриле, Витас Драгана, Радић Душана и Илић Александра и

штета на великом броју возила, стамбених и пословних објеката у улицама Николе Тесле, Светосавској, Градимира Михајловића, Моше Пнјаде, Антонија Аксентијевића, Ђуре Јакшића, Јована Јовановића Змаја, Вука Караџића, Слободана Пенезића, Душана Јерковића, Пролетерској, Немањиној, Предрага Митића, Петра Драпшина, 7. јула, Боре Станковића, Владике Пајсија, Ратка Павловића, Карађорђевој, Јурија Гагарина, 1. маја, Његошевој, Бранка Ћонића и Саве Ковачевића,

21. РЕПЕТИТОР "РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ СРБИЈЕ" код села Свињиште, нападнут дана 26. маја 1999. године

22. РАДИО РЕЛЕЈНА СТАНИЦА власништво предузећа "Телеком Србије", на планини Бесна Кобила, нападнута, дана 3. јуна 1999. године око 13,30 часова,

23. РЕПЕТИТОР У КОЗЈЕМ ДОЛУ, нападнут дана 3. јуна 1999. године око 19,20 часова,

ГЊИЛАИЕ

24. ЗГРАДЕ ПРЕДУЗЕЋА "КОСМЕТ ПРЕВОЗ", "МЛАДОСТ", "БИНАЧКА МОРАВА", АМД "ДРАГИ ПОПОВИЋ" у Гњилану у индустријској зоони, нападнуте дана 26. марта 1999. године у ноћним часовима, 3. априла 1999. године око 01,55 часова и 19. маја 1999. године у времеу од 10,05 до 10,30 часова, при чему је наступила и

смрт

Цветаковић Весне

Типријановић Гордане

Савић Ђурђе

Адми Џевада и

Шабани Џиана;

тешка телесна повреда

Арсић Трајка, Кузмановић Владимира, Митровић Саве, Алексић Миомира, Антић Станоја, Ничић Гаврила, Величковић Ненада, Вучковић Новице, Перић Милована, Караџић Благоја, Симоновић Јовице, Денић Миливоја, Ђокић Драган, Петровић Зорана, Симијановић Слободана и два лица чији идентитет није утврђен,

ЗАЈЕЧАР

25. СКЛАДИШТА НАФТНИХ ДЕРИВАТА ПРЕДУЗЕЋА НИС "ЈУГОПЕТРОЛ" у Бору, нападнута дана 15. маја 1999. године око 10,25 часова, 17. маја 1999. године око 15,30 часова, 21. маја 1999. године, 26. маја 1999. године и 27. маја 1999. године, при чему је наступила и

смрт

Грујић Драгослава;

тешка телесна повреда

Ланадатовић Славише и

лака телесна повреда Лападатовић Југослава, Ступаревић Нине и Милошевић Љиљане,

26. ТРАФО СТАНИЦА "БОР 3" у кругу РТБ "Бор", власништво ЈП "Електроисток", нападнута дана 16. маја 1999. године око 22,45 часова, 22. маја 1999. године око 02,45 часова и 26. маја 1999. године у периоду од 01,20 до 01,40 часова,

27. ОВЧАРСКО-КОЗАРСКА ФАРМА - власништво предузећа "Еко храпа" у селу Подгорац, нападнута дана 7. јуна 1999. године око 16,20 часова, при чему је наступила и

смрт

Србуловић Небојше

Трикановић Славке и
Андрејевић Милије,

ЈАГОДИНА

28. РЕПЕТИТОР "РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ СРБИЈЕ" на Црном врху код Јагодине, нападнут дана 6. априла 1999. године око 04,35 часова, 22. априла 1999. године око 23,06 часова, 30. маја 1999. године око 13,05 часова и 2. јуна 1999. године око 11,20 часова, при чему је наступила и

штета на стамбеним и економским зградама у селу Горње Штипље,

29. МОСТ НА РЕЦИ ВЕЛИКА МОРАВА код села Мијатовац, на ауто-путу Е-75 Београд-Ниш, нападнут дана 8. маја 1999. године око 14,20 часова и 14. маја 1999. године око 13,30 часова, при чему је наступила и

лака телесна повреда Радукапо Тудора, Пендијуц Тудора, Церебуреано Иосифа и Меага Иона и

штета на високонапонским проводницима, власништво ЈП "Електродистрибуција Србије", на инсталацијама за ПТТ саобраћај - власништво ЈП "ПТТ Србија", 10 стамбених објеката у селу Мијатовац и 5 стамбених објеката у селу Ракитово,

30. МОСТ НА РЕЦИ ЛУГОМИР у Јагодини, на ауто путу Е-75 Београд - Ниш, нападнут дана 14. маја 1999. године око 13,40 часова и 15. маја 1999. године око 10,20 часова, при чему је наступила и

штета на електро-мрежи и далеководу - власништво ЈП "Електродистрибуција Јагодина", и привредним и пословним објектима у околини,

КОСОВСКА МИТРОВИЦА

31. ЖЕЛЕЗНИЧКИ ТУНЕЛ "ШАРПЕЉ" у селу Јариње, на прузи Лапово-Краљево-Ђенерал Јапковић, нападнут дана 4. априла 1999. године око 23,20 часова, 17. и 18. априла 1999. године, при чему је наступила и

штета и на ТТ кабловима власништво ЈП ПТТ саобраћаја "Србија",

КРАГУЈЕВАЦ

32. РАДИО - РЕЛЕЈНА СТАНИЦА - власништво РТВ "Шумадија", на планини Букуља код Аранђеловца, нападнута дана 25. марта 1999. године,
33. ФАБРИКЕ ПРЕДУЗЕЋА "ЗАСТАВА" ("Застава аутомобили", "Застава камиони", "Застава наменски производи", "Застава ковачница", "Застава алати" и "Застава енергетика"), у Крагујевцу, нападнуте дана 9. априла око 1,15 часова и 12. априла

око 07,00 часова,

34. АНТЕНСКИ ПРЕДАЈНИК "РАДИО КРАГУЈЕВЦА" у селу Јовановац, у улици Саве Ковачевића 35, нападнут дана 29. маја 1999. године око 10,15 часова,

КРАЉЕВО

35. СКЛАДИШТА НАФТНИХ ДЕРИВАТА ПРЕДУЗЕЋА "БЕОПЕТРОЛ" у селу Богутовац, нападнута дана 4. априла 1999. године око 02, 00 часова, 8. априла 1999. године око 00,30 часова, 24. априла 1999. године око 02,40 часова, 1. маја 1999. године око 13.00 часова, 17. маја 1999. године око 01,10 часова и 25. маја 1999. године у времену од 11,10 часова до 13,00 часова, при чему је наступила и

лака телесна повреда Милашиновић Владана, Мијаиловић Милића, Живчић Срђана, Шиклески Драгана и Јанковић Александра и

штета на великом броју пословних и стамбених објеката,

36. ЖЕЛЕЗНИЧКИ МОСТ НА РЕЦИ ИБАР у Доњем Јерињу код села Руднице и Тусићи, на прузи Краљево – Косово Поље, нападнут дана 4. априла 1999. године у 23,37 часова, 18. априла 1999. године око 04,30 часова, 25. априла 1999. године у ноћним часовима, и 3. маја 1999. око 01,00 часова, при чему је наступила и

лака телесна повреда Пузовић Јована и

штета на стамбеним објектима у околини,

37. ДРУМСКИ МОСТ НА РЕЦИ ИБАР, у селу Лучице-Биљановац, на магистралном путу Рашка – Краљево, нападнут дана 5. априла 1999. године око 02,10 часова, 13. априла 1999. године око 03,00 часова и 15. априла 1999. године око 12,20 часова, при чему је наступила и

штета на великом броју стамбених објеката у околини,

38. ЖЕЛЕЗНИЧКИ МОСТОВИ НА РЕЦИ ИБАР (мостови "Лучице 1" и "Лучице 2"), у селу Лозно на прузи Рашка – Краљево, нападнути дана 6. априла 1999. године око 03,30 часова, при чему је наступила и

штета на грађевинским објектима железничке станице, железничким постројењима и прузи,

39. ДРУМСКИ МОСТ НА РЕЦИ ИБАР, у селу Брвеник, на регионалном путу Брвеник – Градац, нападнут дана 6. априла 1999. године око 03,35 часова, 11. маја 1999. године око 02,15 часова, 13. маја 1999. године око 15,35 часова, 15. маја 1999. године око 19,25 часова, 17. маја 1999. године око 17,20 часова, 26. маја 1999. године око 17,25 часова и 31. маја 1999. године око 13,40 часова, при чему је наступила и

смрт

Кнежевић Саше и

штета на великом броју стамбених и пословних објеката у околини,

40. ЖЕЛЕЗНИЧКИ МОСТ НА РЕЦИ ИБАР (мост "Пивница"), у Богutowцу у засеоку Пивнице, на прузи Краљево – Косово Поље, нападнут дана 22. априла 1999. године око 23,00 часова, 1. маја 1999. године око 13,00 часова и 12. маја 1999. године око 02,40 часова, при чему је наступила и

штета на грађевинским објектима железничке станице и железничким постројењима – власништво предузећа ЈЖТП "Београд",

41. ПРЕДАЈНИК "РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ СРБИЈЕ" - "Гобелја", на Копаонику, нападнут дана 22. априла 1999. године око 23,30 часова, 1. маја 1999. године око 14,30 часова, 11. маја 1999. године око 02,20 часова, 17. маја 1999. године у 17,13 часова, 19. маја 1999. године око 14,30 часова и 3. јуна 1999. године око 15,30 часова,

42. ДРУМСКИ МОСТ НА РЕЦИ БРВЕНИЦА, у селу Брвеник, на магистралном путу Краљево – Рашка, нападнут дана 27. априла 1999. године око 13,15 часова, 11. маја 1999. године око 02,15 часова, 17. маја 1999. године око 17,20 часова и 30. маја 1999. године око 21,30 часова,

43. ЖЕЛЕЗНИЧКИ МОСТ НА РЕЦИ ЛОПАТНИЦА, у селу Богutowац, на прузи Београд – Краљево – Косово Поље, нападнут дана 8. маја 1999. године око 02,30 часова и око 14,25 часова, при чему је наступила и

штета и на великом броју возила и пословних и стамбених објеката у близини,

44. ЖЕЛЕЗНИЧКИ МОСТ НА РЕЦИ ИБАР (мост "Целеп"), у селу Ушће, на прузи Краљево – Косово Поље, нападнут дана 12. маја 1999. године око 02,40 часова, при чему је наступила и

штета на путничким возилима и стамбеним објектима у околини,

КРУШЕВАЦ

45. ФАБРИКА ПРЕДУЗЕЋА "14. ОКТОБАР" у Крушевцу, нападнута дана 12. априла 1999. године око 02,55 часова и дана 15. априла 1999. године око 05,00 часова,

46. МОСТ НА РЕЦИ РАСИНА ("Стари гвоздени мост"), на путу Крушевац-Дедина, нападнут дана 13. априла 1999. године око 03,00 часова, при чему је наступила и

штета и на ПТТ инсталацијама власништво ДД "Телеком Србија",

47. МОСТ НА РЕЦИ ЗАПАДНА МОРАВА ("Јасички мост"), код села Јасика, на путу Крушевац-Јасика, нападнут дана 15. априла 1999. године око 02.00 часова при чему је наступила и

штета и на Основној школи "Драгослав Цекић", цркви и Дому културе у селу Јасика,

48. МОСТ НА РЕЦИ РАСИНА ("Нови бетонски мост"), у месту Бивоље, на нуту Крушевац-Појате, нападнут дана 22. априла 1999. године око 23,00 часова и 2. маја 1999. године око 01,00 часова, при чему је наступила и

штета на пословним објектима у околини,

49. МОСТ НА РЕЦИ ЗАПАДНА МОРАВА ("Стари мост"), у Трстенику, нападнут дана 30. априла 1999. године око 14,00 часова и 1. маја 1999. године око 13,45 часова, при чему је наступила и

смрт

Петричковић Надежде и

Ђорђевић Дејапа и

штета на великом броју стамбених и пословних објеката,

50. МОСТ НА РЕЦИ ЈУЖНА МОРАВА, у селу Ђунису, нападнут дана 2. маја 1999. године око 01,00 часова,

51. ФАБРИКА ПРЕДУЗЕЋА "ТРАЈАЛ", у селу Парунвац, нападнута дана 14. маја 1999. године око 14,15 часова,

ЛЕСКОВАЦ

52. ЖЕЛЕЗНИЧКИ МОСТ НА РЕЦИ ЈУЖНА МОРАВА, у селу Ораовица, нападнут дана 12. априла 1999. године у 11,39 часова и 11. маја 1999. године око 03,45 часова, при чему је наступила и

штета и на стамбеним објектима у околини,

53. МОСТ НА РЕЦИ ЈУЖНА МОРАВА ("Сарајевски мост"), у селу Ораовица на магистралном путу Београд - Скопље, нападнут дана 12. априла 1999. године у 11,39 часова, 27. априла 1999. године око 02,45 часова и 12,30 часова и 29. априла 1999. године око 01,50 часова, при чему је наступила и

лака телесна повреда Тасић Радунке и Тасић Мирјане и

штета на великом броју стамбених објеката у околини,

54. МОСТ НА РЕЦИ ЈАБЛАНИЦА у селу Цекавица, на путу Лесковац - Приштина, нападнут дана 27. маја 1999. године око 13,30 часова, при чему је наступила и

смрт

Спасић Веселинке и

Станковић Брапке,

55. МОСТ НА РЕЦИ ЈАБЛАНИЦА ("Ћеновачки мост"), у селу Ћеновац, на путу Лесковац - Приштина, нападнут дана 29. маја 1999. године око 15,30 часова и 30.

маја 1999. године око 13,30 часова, при чему је наступила и

смрт

Стојменовић Станоја и

Стојменовић Горана;

тешка телесна повреда

Јовановић Саве и

лака телесна повреда. Стојменовић Јагоде и Здравковић Бранка,

НИШ

56. **ФАБРИКА ПРЕДУЗЕЋА "ДУВАНСКА ИНДУСТРИЈА НИШ"**, у Нишу, нападнута дапа 5. априла 1999. године, 19. априла 1999. године око 23,10 часова и 30. маја 1999. године у периоду од 01,25 до 01,45 часова, чему је наступила и

смрт

Миљковић Милена;

тешка телесна повреда

Стапковић Милорада, Лукић Наде и Мипић Драгољуба;

лака телесна повреда Рашић Зорапа, Илић Томислава и Минић Јаворке и

штета на великом броју стамбених и пословних објеката и возила у улицама 12. фебруара, Чамурлијски пут, Милића Карамарковића, Светолика Стојаповића, Лапској, Бујмирској, Липовачкој и грађевинским објектима, железничким колосецима и контакт мрежи железничке станице "Црвени крст",

57. **ФАБРИКА ПРЕДУЗЕЋА "ЈАСТРЕБАЦ"**, у Нишу, у улици 12. фебруара б.б, нападнута дапа 7. априла 1999. године око 04,45 часова и 05,00 часова, 8. маја 1999. године у времену од 16,02 до 16,15 часова, при чему је наступила и

смрт

Стојковић Мирослава;

лака телесна повреда Милошевић Драгомира и

штета на великом броју возила, пословних, стамбених и просветних објеката у улицама 12. фебруара, Сарајевској и Јована Јоваповића Змаја,

58. **РАНЖИРНА ЖЕЛЕЗНИЧКА СТАНИЦА** у селу Поповац, нападнута дапа 23. априла 1999. године око 23,50 часова, 24. априла 1999. године око 00,25 часова и 27. маја 1999. године у 01,48 часова, при чему је наступила и

штета на стамбеним и пословним објектима у околини,

59. **СКЛАДИШТА НАФТНИХ ДЕРИВАТА ПРЕДУЗЕЋА НИС "ЈУГОПЕТРОЛ" И НИС "ЕНЕРГОГАС"**, у Нишу у улици 12 фебруара б.б, нападнута дана 5. маја 1999. године око 22,10 часова, 8. маја 1999. године у времену 16,02 до 16,15 часова и 11. маја 1999. године у 11,21 часова, при чему је наступила и

смрт

Николић Зорана и

Алексић Горана;

тешка телесна повреда

Марковић Душана;

лака телесна повреда Ћирић Горана, Марјановић Срђана, Чупић Милорада и Чупаловић Благице и

штета на великом броју пословних и стамбених објеката у улицама 12. фебруара, Ваздухоплова, 8. марта, Озрииских одреда, Новопројектованој, Чамурлијској, Јасенове воде, Топоничкој, Трупалској и Миљаковачкој,

60. МОСТ НА РЕЦИ НИШАВА, у Нишу у улици 12. фебруара, нападнут дана 8. маја 1999. године у времену од 16,02 до 16,15 часова, при чему је наступила и

лака телесна повреда Бакић Небојше, Сабовљевић Данијеле, Филиповић Христије, Станојевић Милана, Жугић Марка, Радојевић Милорада, Киковић Бранкице, Пиштољевић Марка, Марковић Драгана, Ускоковић Ивана, Деспотовић Миодрага и Илић Драгана и

штета на водоводним и ПТТ инсталацијама, згради и возилима Грчког конзулата и великом броју возила и стамбених и пословних објеката у улицама Станка Пауновића, Владимира Гортана, Шуматовачкој, Цетињској, 12. фебруара, Јелене Димитријевић, Николе Пашића, Победе, на Тргу Ослобођења, тргу Октобарске револуције, кеју Мике Палигорића и кеју Животе Ђошића,

61. НАДВОЖЊАК НА АУТО-ПУТУ БЕОГРАД-НИШ код Трупалских шума, нападнут дана 11. маја 1999. године у времену од 02,50 до 03,15 часова, 13. маја 1999. године у 14,47 часова и 14. маја 1999. године у 14,32 часова, при чему је наступила и

штета на железничкој станици у селу Трупалу,

62. МОСТ НА РЕЦИ МОРАВА ("Батушиначки мост"), нападнут дана 13. маја 1999. године у 14,47 часова,

63. МОСТ НА РЕЦИ НИШАВА, код села Поповац, на ауто путу Београд – Ниш - Лесковац, нападнут дана 27. маја 1999. године у времену од 01,45 до 09,34 часова и 30. маја 1999. године у времену од 01,25 часова до 01,45 часова,

64. ПРОИЗВОДНИ ПОГОНИ И СКЛАДИШТА НАФТНИХ ДЕРИВАТА ПРЕДУЗЕЋА "БЕОПЕТРОЛ", у селу Дољевац, нападнути дана 27. маја 1999. године у времену од 01,45 до 09,34 часова,

65. ПРЕДАЈНИК "РАДИО НИША", у месту Висока, код села Александрево, нападнут дана 30. маја 1999. године у времену од 01,25 часова до 01,45 часова и 2. јуна 1999. године у ноћним часовима,

НОВИ ПАЗАР

66. МОСТ НА МАГИСТРАЛНОМ ПУТУ РИБАРИЋЕ-ЗУБИН ПОТОК, у селу Језгровиће, нападнут дана 4. и 5. априла 1999. године у ноћним часовима,

НОВИ САД

67. МОСТ НА РЕЦИ ДУНАВ ("Варадињски мост"), у Новом Саду, нападнут дана 1. априла 1999. године око 4,45 часова, при чему је наступила и
смрт
Насов Олега и
штета на Петроварадинској тврђави, зградама Филозофског и Правног факултета, Музеја Војводине, Основне школе "Ђорђе Натошевић, предузећа "ДТД Нови Сад", и великом броју стамбених и пословних објеката,
68. МОСТ НА РЕЦИ ДУНАВ (мост "Бешка"), код места Бешка на међународном путу Е-75, нападнут дана 1. и 21. априла 1999. године,
69. МОСТ НА РЕЦИ ДУНАВ (мост "Слободе"), у Новом Саду, нападнут дана 3. априла 1999. године око 20,00 часова, при чему је наступила и
тешка телесна повреда
Ђоревски Горапа, Андрић Сенке, Савић Слободана, Чолаковић Жељка и Вребер Звонимира;
лака телесна повреда Сабљак Звонимира и
штета на великом броју стамбених и пословних објеката,
70. МОСТ НА РЕЦИ ДУНАВ (мост "25. мај"), код Бачке Паланке, нападнут дана 3. априла 1999. године око 20,00 часова,
71. МОСТ НА РЕЦИ ДУНАВ ("Жежељев мост"), у Новом Саду, нападнут дана 5. априла 1999. године око 01,20 часова, 21. априла 1999. године око 02,30 часова и 26. априла 1999. године око 01,20 часова, при чему је наступила и
штета на великом броју стамбених и пословних објеката у околини,
72. ПРЕДАЈНИК "РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ СРБИЈЕ" - "Црвени чот" на Фрушкој Гори, нападнут дана 5. априла 1999. године око 22,20 часова, 6. априла око 04,50 часова и 31. маја 1999. године око 17,00 часова,
73. ВИЛА "РАВНИ", код села Свилош, власништво Извршног већа АП Војводине, нападнута дана 19. априла 1999. године око 01,15 часова,
74. ЗГРАДА ИЗВРШНОГ ВЕЋА АП ВОЈВОДИНЕ у Новом Саду, у Булевару Михајла

Пупина 16, нападнута дана 19. априла 1999. године око 01,40 часова,

75. РЕПЕТИТОР "РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ СРБИЈЕ" на Фрушкој Гори, на Иришком венцу, нападнут дана 21. априла 1999. године око 02,25 часова, 24. априла 1999. године око 03,00 часова, 26. априла 1999. године око 13,00 часова, 28. априла 1999. године, 7. маја 1999. године око 14,45 часова, 22. маја 1999. године око 03,15 часова, 26. маја 1999. године око 00,30 часова, 1. јуна 1999. године око 22,15 часова и 2. јуна 1999. године око 16,00 часова, при чему је наступила и

штета и на туристичким објектима у околини,

76. ЗГРАДА "РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ СРБИЈЕ", у Новом Саду, на брду Петроварадин, у улици Каменички пут 45, нападнута дана 3. маја 1999. године око 21,40 часова, 13. маја 1999. године око 04,05 часова, 26. маја 1999. године око 00,25 часова и 29. маја 1999. године око 00,10 часова, при чему је наступила и

тешка телесна повреда

Боривица Милета;

лака телесна повреда Булајић Видака, Дворанцић Сузана и

штета на великом броју стамбених и пословних објеката у насељу Рибњак,

77. МОСТ НА ВЕЛИКОМ БАЧКОМ КАНАЛУ, у Врбасу, у улици Његошевој, нападнут дана 13. маја 1999. године у 22,39 часова, при чему је наступила и

штета и на 336 стамбених и 25 пословних објеката,

78. ПРЕДАЈНИК "РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ СРБИЈЕ", код Србобрана, нападнут дана 20. маја 1999. године у 01,47 часова, 27. маја 1999. године око 16,20 часова, 2. јуна 1999. године око 15,40 часова и 3. јуна 1999. године око 10,40 часова,

79. АНТЕНСКИ СТУБ РАДИО СТАНИЦЕ "ИНФОРМАТИВНИ ЦЕНТАР", код Врбаса, власништво предузећа "Радио Врбас", нападнут дана 23. маја 1999. године

80. ТУНЕЛ КОД МОСТА "СЛОБОДА", код Новог Сада, нападнут дана 29. и 30. маја 1999. године око 17,30 часова, при чему је наступила и

лака телесна повреда Петровић Вере, Петровић Богољуба и Саравања Анте Митровић Душана, Митровић Јована, Каровић Иванке, Котвањ Еве и Хадук Веронике и

штета на стамбеним и пословним објектима у Сремској Каменици и викенд насељу Поповица,

ПАНЧЕВО

81. ФАБРИКА ПРЕДУЗЕЋА "ЛОЛА УТВА" у Панчеву, нападнута дана 24, 25 и 27. марта 1999. године,

82. ПРЕДАЈНИК "РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ СРБИЈЕ" на Вршачком брегу у Вршцу, нападнут дана 29. априла 1999. године око 22,40 часова и 11. маја 1999. године у 22,27 часова,
83. ЖЕЛЕЗНИЧКИ МОСТ НА РЕЦИ МОРАВИЦА, у околини села Ватине, нападнут дана 6. маја 1999. године око 23,20 часова,

ПЕЋ

84. РЕПЕТИТОР НА БРДУ ЧАБРАТ у Ђаковици, нападнут дана 10. априла 1999. године око 20,45 часова, при чему је наступила и
штета на великом броју стамбених и пословних објеката у улицама Цара Душана, Боре Станковића и Милоша Обилића,
85. ВОДОПРИВРЕДНИ ЦЕНТАР "РАДОЊИЋ", у селу Радоњић, нападнут дана 3. маја 1999. године око 8,10 часова,
86. ОБЈЕКТИ ПРЕДУЗЕЋА "ИЛИЋ" у Дечанима, нападнути дана 3. маја 1999. године око 17,35 часова, при чему је наступила и
штета и на привредним објектима у околини,

ПИРОТ

87. РЕПЕТИТОР "РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ СРБИЈЕ" И ТРАФО СТАНИЦА - власништво предузећа "Електропривреда Србије", на брду Козарица код Пирота, нападнути дана 30. маја 1999. године око 01,30 часова, 2. јуна 1999. године око 13,30 часова и 3. јуна 1999. године око 13,40 часова,

ПРИЗРЕН

88. РЕПЕТИТОР "ЦВИЛЕН", нападнут дана 27. априла 1999. године око 18,10 часова и 18,25 часова, 28. априла 1999. године око 9,00, 9,05, 9,15, 9,20, 10,30, 10,35, 10,40, 10,50, 11,00, 12,50, 13,10 и 15,00 часова, 29. априла 1999. године око 03,15, и 04,00 часова, 30. априла 1999. године око 12,20 и 17,25 часова и 1. маја 1999. године око 08,20, 11,00, 11,55, 13,45, 14,20, 15,55, 16,00, 16,05, 16,15 и 16,20 часова,
89. ФАБРИКА ПРЕДУЗЕЋА "ШАР ПРОИЗВОДИ", у селу Драгаш, нападнута дана 2. маја 1999. године око 13,45 часова и 26. маја 1999. године око 08,00 часова,
90. ФАБРИКА ПРЕДУЗЕЋА "ФАМИПА", у Призрену, нападнута дана 13. маја 1999. године у времену од 1,30 до 3,30 часова,

91. ОБЈЕКТИ ПРЕДУЗЕЋА “КОСОВО ВИНО” у селу Мала Круша, нападнути дана 13. маја 1999. године око 15,25 часова,

ПРИШТИНА

92. СКЛАДИШТА НАФТНИХ ДЕРИВАТА ПРЕДУЗЕЋА НИС “ЈУГОПЕТРОЛ” у Приштини, нападнута дана 7. априла 1999. године у ноћним часовима, 13. априла 1999. године и 30. априла 1999. године, при чему је наступила и
штета на великом броју стамбених, пословних и грађевинских објеката, као и на гробовима и надгробним споменицима православног гробља у Приштини,
93. СКЛАДИШТА НАФТНИХ ДЕРИВАТА ПРЕДУЗЕЋА “БЕОПЕТРОЛ” у селу Девет Југовића, нападнута дана 13. априла 1999. године и 30. априла 1999. године,
94. РЕПЕТИРОР “ГАЗИМЕСТАН” на Газиместану, власништво ЈП ПТТ Саобраћаја “Србија”, нападнут дана 13. априла 1999. године у раним јутарњим часовима,

ПРОКУПЉЕ

95. МОСТ НА РЕЦИ КОСАНИЦА у селу Висока, нападнут дана 13. априла 1999. године, 18. априла 1999. године око 16,05 часова и око 03,00 часова, 19. априла 1999. године, 27. априла 1999. године и 29. априла 1999. године, при чему је наступила и
штета и на прузи, и великом броју стамбених објеката,
96. ЖЕЛЕЗНИЧКА ПРУГА И ТУНЕЛ У СЕЛУ МЕРДАРЕ, нападнути дана 14. априла 1999. године,
97. МОСТ НА РЕЦИ ТОПЛИЦА, у селу Пепељевац, нападнут дана 15, 18. и 29. априла 1999. године, при чему је наступила и
штета на железничкој прузи и стамбеним објектима у близини моста,
98. ЖЕЛЕЗНИЧКИ МОСТ НА РЕЦИ ТОПЛИЦА, у селу Подина, нападнут дана 29. априла и 30. априла око 11,00 часова, при чему је наступила и
штета на стамбеним објектима у близини моста,
99. ДРУМСКИ МОСТ НА РЕЦИ ТОПЛИЦА, у селу Подина, нападнут дана 29. и 30. априла 1999. године око 11,00 часова,
100. НАДВОЖЊАК НА ПРУЗИ КУРШУМЛИЈА-ПОДУЈЕВО, у селу Висока, нападнут дана 30. априла 1999. године око 12,20 часова,

101. ЖЕЛЕЗНИЧКИ МОСТ НА РЕЦИ КОСАНИЦА, у селу Рударе, нападнут дана 2. маја 1999. године око 01,15 часова,
102. РАДИО-РЕЛЕЈ "ПРЕПОЛАЦ", у селу Преполац, власништво ЈП ПТТ "Србија", нападнут дапа 20, 21. и 22. маја 1999. године,

СМЕДЕРЕВО

103. СКЛАДИШТЕ НАФТНИХ ДЕРИВАТА ПРЕДУЗЕЋА НИС "ЈУГОПЕТРОЛ" у Смедереву, нападнуто дана 4. априла 1999. године око 04,25 часова, 9. априла 1999. године у 00,48 часова, 13. априла 1999. године око 05,35 часова, 29. априла 1999. године у 03,08 часова, 17. маја 1999. године у 15,24 часова, 21. маја 1999. године у 11,02 часова, 22. маја 1999. године око 14,00 часова и 1. јуна 1999. године у 00,19 часова при чему је наступила и
штета и на мосту на реци Дунав,
104. МОСТ НА РЕЦИ ДУНАВ у Смедереву, нападнут дапа 15. априла 1999. године око 22,50 часова, при чему је наступила и
штета и на згради предузећа "Југово",
105. НАДВОЖЊАК НА ПРУЗИ БЕОГРАД - ВЕЛИКА ПЛАНА, код Велике Плапе, на ауто путу Е-75 Београд - Ниш, нападнут дапа 10. маја 1999. године у 23,17 часова и 2. јуна 1999. године око 23,15 часова,
106. ГЛАВНА ТРАФО СТАНИЦА ФАБРИКЕ ПРЕДУЗЕЋА "САРТИД" у селу Радицац, нападнута дапа 15. маја 1999. године око 22,40 часова и 1. јуна 1999. године око 00,40 часова,
107. МОСТ НА РЕЦИ ЈАСЕНИЦА код села Велико Орашје, на ауто путу Е-75 Београд-Ниш, нападнут дана 17. маја 1999. године око 15,20 часова, 21. маја 1999. године око 11,15 часова, 26. маја 1999. године око 01,15 часова, и 2. јуна 1999. године око 23,15 часова, при чему је наступила и
тешка телесна повреда
Николић Слободана,
108. ФАБРИКА ПРЕДУЗЕЋА "ЗМАЈ" у Смедереву, нападнута дана 22. маја 1999. године око 14,05 часова, при чему је наступила и
штета на пословним објектима у близини фабрике,

СОМБОР

109. ПОЉОПРИВРЕДНО ДОБРО "ЂУРО СТРУГАР" у Кули, на Иђошком путу б.б, нападнуто дана 24. марта 1999. године у ноћним часовима, 15. маја 1999. године у поподневним часовима, 19. маја 1999. године у ноћним часовима, 27. маја 1999. године и 3. јуна 1999. године, при чему је наступила и
- штета** на великом броју стамбених и пословних објеката у улицама Игманској и Исидора Бајића,
110. ФАБРИКА ПРЕДУЗЕЋА "ИСТРА" у Кули, нападнута дана 24. марта 1999. године у ноћним часовима, при чему је наступила и
- штета** на пословним и просветним објектима у околини,
111. СКЛАДИШТА НАФТНИХ ДЕРИВАТА ПРЕДУЗЕЋА НИС "НАФТАГАС" у Чонопљи, нападнута дана 4. априла 1999. године у ноћним часовима, 5. априла 1999. године око 22,15 часова, 6. априла 1999. године у ноћним часовима, 8. априла 1999. године око 01,30 часова, 12. априла 1999. године око 23,30 часова, 24. маја 1999. године око 03,10 часова, 30. маја 1999. године у јутарњим часовима и 3. јуна 1999. године око 11, 00 часова, при чему је наступила и
- смрт**
Кончаловић Игњатија,
112. ДРУМСКО - ЖЕЛЕЗНИЧКИ МОСТ НА РЕЦИ ДУНАВ између Богојева и Ердута, нападнут дана 5. априла 1999. године, при чему је наступила и
- штета** на пословним објектима у селима Озаци, Ратково и Богојево и на згради православне цркве у селу Лалић,
113. САЛАШ "ЈУРАНОВИЋ - ЈУРИШИЋ" у Сомбору, власништво предузећа "Семе", нападнут дана 26. априла 1999. године у ноћним часовима, при чему је наступила и
- штета** на стамбеним објектима у близини салаша,
114. ЦЕНТРАЛНО СКЛАДИШТЕ НАФТНИХ ДЕРИВАТА ПРЕДУЗЕЋА НИС "НАФТАГАС ПРОМЕТ" у Сомбору, у улици Филипа Кљајића б.б, нападнуто дана 10. маја 1999. године око 23,15 часова, 11. маја 1999. године око 22,25 часова, 20. маја 1999. године око 01,00 часова, 21. маја 1999. године око 00,10 часова и 22. маја 1999. године око 03,45 часова, при чему је наступила и
- штета** на просветним, пословним и привредним објектима у улицама Филипа Кљајића и Кљајићевски пут,
115. ФАБРИКА ПРЕДУЗЕЋА "СОМБОР" у Сомбору, нападнута дана 21. маја 1999. године у ноћним часовима,
116. ФАБРИКА ПРЕДУЗЕЋА "БОРОВО БОРЕЛИ" у Сомбору, нападнута дана 22. маја 1999. године око 03,45 часова

СУБОТИЦА

117. РЕПЕТИТОР "РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ СРБИЈЕ" у Суботици - Регионални центар у насељу Црвено Село, нападнут дана 1. маја 1999. године око 02,10 часова и 10. маја 1999 године око 23,15 часова, при чему је наступила и

лака телеена повреда Пејић Тукуљац Стане и

штета на око 125 стамбених и привредних објеката у околини,

118. МЕТЕРЕОЛОШКА СТАНИЦА - власништво Републичког хидрометеоролошког завода и АНТЕНСКИ ТОРАЊ - власништво предузећа "Радио Суботица" у насељу Палић, нападнути дана 20. маја 1999. године, 22. маја 1999. године око 5,25 часова, 27. маја 1999 године око 16.50 часова и 30. маја 1999 године око 17,45 часова, при чему је наступила и

смрт

Алавања Јеке

лака телесна повреда Радојчић Ненада, Радојичић Анке, Алавања Живка, Простран Мире, Иштванчић Ивице, Продановић Драгана, Продановић Смиље и Елек Лајоша и

штета на око 340 стамбених и привредних објеката у околини,

119. НАДВОЖЊАК НА ЖЕЛЕЗНИЧКОЈ ПРУЗИ СУБОТИЦА-ХОРГОШ код места Хоргош, нападнут дана 11. маја 1999. године око 22,45 часова, при чему је наступила и

штета на 46 стамбених објеката у околини,

УЖИЦЕ

120. ЗГРАДА И ПРЕДАЈНИК "РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ СРБИЈЕ" - "Торник", нападнута дана 8. и 25. марта, 30. априла, и 21. маја 1999. године,

121. ЗГРАДА ПОШТЕ на Торнику, власништво ЈП ПТТ Саобраћаја Србије, нападнута дана 25. марта, 8. и 30. априла 1999. године,

122. САТЕЛИТСКА СТАНИЦА "ЈУГОСЛАВИЈА" у Ивањици, власништво предузећа "Телеком Србије", нападнута дана 12, 13, 19. и 30. априла 1999. године,

123. ЖЕЛЕЗНИЧКИ МОСТ "ЛИМ 1" у Доњој Бистрици, нападнут дана 13. и 18. априла 1999. године, при чему је наступила и

штета на железничкој прузи - власништво ЈП ЖТП Београд,

124. ЗГРАДА ПОШТЕ КАТЦ у Бистрици, власништво ЈП ПТТ Србија, нападнута дана 14. и 20. априла 1999. године,
125. ЗГРАДА ПОШТЕ БРОЈ 1 у Ужицу, власништво ЈП ПТТ Србија, нападнута дана 22. априла и 8. маја 1999. године, при чему је наступила и
штета на великом броју стамбених и здравствених објеката у околини,
126. МОСТ БРОЈ 115 НА ПУТУ БИСТРИЦА-ПРИБОЈ у Бистрици, нападнут током априла 1999. године,
127. МОСТ НА РЕЦИ УВАЦ у Кокином Броду, на магистралном путу Ужице-Нова Варош, нападнут дана 1, 3, 4. и 11. маја 1999. године,
128. МОСТ НА РЕЦИ ЛИМ на магистралном путу број 21 Ужице-Нова Варош, нападнут дана 2. и 3. маја 1999. године,
129. ЗГРАДА ПОШТЕ АТЦ-1 у Пријеполу, власништво ЈП ПТТ Саобраћаја Србије, нападнута дана 3. и 11. маја 1999. године,
130. ЗГРАДА ПОШТЕ АТЦ у селу Поникве - власништво ЈП ПТТ Саобраћаја Србије, нападнута дана 3. и 6. маја 1999. године,
131. РЕПЕТИТОР "РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ СРБИЈЕ" - "Орловац" на Великом Забучју, нападнут дана 25, 27. и 28. маја 1999. године,
132. ПРЕДАЈНИК "РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ СРБИЈЕ" - "Градина", нападнут дана 21, 25, 28. и 29. маја 1999. године,
133. ПРЕДАЈНИК "РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ СРБИЈЕ" - "Бић", нападнут дана 29. маја 1999. године,
134. ПРЕДАЈНИК "РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ СРБИЈЕ" - "Рајића брдо" на Рајић Броду код Косјерића, нападнут дана 31. маја 1999. године,
135. ОБЈЕКТИ ПРЕДУЗЕЋА "ЕЛЕКТРОДИСТРИБУЦИЈА" у Ужицу, Пожеги, Новој Вароши, Косјерићу и Ивањици, (погон "Ужице", погон "Пожега", погон "Нова Варош", пословница ЕД "Косјерић" и погон "Ивањица"), нападнути у периоду од 24. марта до 8. јуна 1999. године,
136. ОБЈЕКТИ ПРЕДУЗЕЋА "ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА СРБИЈЕ" у Ужицу, Бистрици, Доњој Бистрици, Бајиној Башти и Кокином Броду (ХЕ Бистрица, ХЕ Кокин Брод, ХЕ Доња Бистрица), нападнути у периоду од 24. марта до 8. јуна 1999. године,

ЧАЧАК

137. ФАБРИКА ПРЕДУЗЕЋА "СЛОБОДА" у Чачку, нападнута дана 28. марта 1999. године, 30. марта 1999. године, 4, 6. и 13. априла 1999. године, при чему је наступила и

смрт

Кувелјић Милеве и

Проковић Богдана и

штета на великом броју стамбених и пословних објеката,

138. РЕПЕТИТОР "РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ СРБИЈЕ" - "Овчар" на планини Овчар у селу Дучаловићи, нападнут дана 13. априла 1999. године око 00,15 часова, 15. априла 1999. године, 17. априла 1999. године, и 12. маја 1999. године,

139. ФАБРИКА ПРЕДУЗЕЋА "ЦЕР", нападнута дана 1. маја 1999. године око 23,00 часова, 10. маја 1999. године око 15,10 часова, 11. маја 1999. године око 12,30 часова, 15. маја 1999. године око 01,10 часова и 17. маја 1999. године око 12,30 часова при чему је наступила и

смрт

Ристић Настка,

Јовчић Милоша,

Џеманловић Велије и

Обренић Драгана;

тешка телесна повреда:

Ћировић Миленка

Станковић Милана

Максимовић Миодрага

Ђокић Трифка

Костић Ивана

Вуковић Зорана

Вујичић Даринке

Грујичић Милеве

Васић Душана и

Ћировић Радована;

лака телесна повреда Ћириман Анке, Обренић Данице и Неранчић Ратомира

и

штета на зградама и опреми предузећа "НИС Нафтагас", "Први Октобар", "Инекс", "Партизан", "ПИК Чачак", "Литопапир", "Хидроградња", "Механизација", "Илијак", "Ситник", "Фабрике резаног алата", средње школе "Брапко Милошевић Металац", Градске болнице, Ватрогасног дома и великом броју стамбених објеката,

ШАБАЦ

140. РЕПЕТИТОР "РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ СРБИЈЕ" на планини Гучево, нападнут дана 27. марта, 5. априла, 24. априла и 25. априла 1999. године, при чему је наступила и штета на пословним објектима у околини,
141. АНТЕНСКИ СТУБ "РАДИО ШАПЦА" у селу Корман, власништво предузећа "Радио Шабац", нападнут дана 1, 10. и 11. маја 1999. године, при чему је наступила и штета на стамбеним објектима у околини као и на стамбеним објектима у Шапцу и селима Мишар и Обреж,

г) напади на објекте посебно заштићене међународним правом, јер су предмет напада биле цивилне болнице и објекти неопходни да цивилно становништво преживи - постројења за масовно снабдевање водом, електричном и топлотном енергијом, чијим уништавањем или онеспособљавањем је велики број цивила лишен егзистенцијалних услова, којом приликом су изгубили животе и претрпели повреде већи број лица, и то:

на подручјима окупираних судова

БЕОГРАД

1. КЛИНИЧКО-БОЛНИЧКИ ЦЕНТАР " ДР ДРАГИША МИШОВИЋ" у Београду, у Булевару мира 64, нападнут дана 20. маја 1999. године око 00,50 и 01,00 часова, при чему је наступила и
- смрт
Бркић Зоре
Новаковић Радосава и
Бошковић Брапка и
лака телесна повреда Динић Ирене и Васић Дарка и
штета на великом броју стамбених и пословних објеката у улицама Јована Мариновића, Кронштатској, Јовапа Жујовића, Драјзеровој и Булевару Мира,
2. ТОПЛАНА у Новом Београду у улици Савски насип, власништво предузећа "Београдске електране", нападнута дана 4. априла 1999. године око 04,35 часова, при чему је наступила и

смрт

3. ТРАФО СТАНИЦА “БЕОГРАД 3” у Реснику, у улици Славка Миљковића број 79, власништво предузећа “Електроисток”, нападнута дана 23. априла 1999. године око 04,00 часова и 7. маја 1999. године око 21,20 часова, при чему је наступила и
штета и на великом броју пословних и стамбених објеката у улицама Раковички пут, Славка Миљковића, Раковички поток и Браће Јеремић,
4. ТРАФО СТАНИЦА у Земун пољу, власништво ЈП “Електродистрибуција Србије”, нападнута дана 23. априла 1999. године око 04,15 часова,
5. ТЕРМОЕЛЕКТРАНА “НИКОЛА ТЕСЛА” у Уровцима, нападнута дана 2. маја 1999. године око 21,45 часова, дана 7. маја 1999. године око 21,20 часова, дапа 23. маја 1999. године око 04,00 часова и дана 31. маја 1999. године око 04,15 часова,
6. ТРАФО СТАНИЦА “БЕОГРАД 8” у Лештанима у улици Кружни пут б.б, власништво предузећа “Електропривреда Србије”, нападнута дана 7. маја 1999. године око 21,20 часова, дана 22. маја 1999. године око 02,17 часова, дана 27. маја 1999. године у 20,32 часова и дана 31. маја 1999. године око 21,30 часова, при чему је наступила и
штета на осам стамбених зграда са укупно 16 станова у насељу “Електроисток”,
7. ТЕРМОЕЛЕКТРАНА “КОЛУБАРА” у Великим Црљенима, у улици Трећег октобра б.б, нападнута дана 22. маја 1999. године око 02,30 часова, при чему је наступила и
тешка телесна повреда
Симић Милосава и
лака телесна повреда Спасојевић Предрага, Петровић Мирослава, Ђурђевић Радисава, Станојевић Миодрага, Милосављевић Ивана, Мијатовић Љубише, Благојевић Небојше, Павловић Дејана, Дражић Ђорђа, Арсенијевић Мирослава, Нешковић Дарка, Радншић Зорана и Костадиновић Милапа и
штета на великом броју пословних и стамбених објеката у улици и Трећег октобра, Седмог октобра, Тамнавској, Првог маја и насељу “ТЕК”,
8. ДАЛЕКОВОДИ “ЕЛЕКТРОПРИВРЕДЕ СРБИЈЕ” у Бољевцу, нападнути дана 25. маја 1999. године око 04,00 часова и 31. маја 1999. године око 04,00 часова, при чему је наступила и
штета на шахту и магистралном цевоводу рени бунара – власништво ЈКП “Водовод” и објектима термелектрапе “Никола Тесла” – власништво ЈП ТЕ “Никола Тесла”
9. ТРАФО СТАНИЦА “БЕОГРАД 5” у Новом Београду, у насељу Бежанијска коса б.б, власништво ЈП “Електропривреда Србије”, нападнута дана 27. маја 1999. године око 20,30 часова и 31. маја 1999. године око 21,30 часова, при чему је наступила и

штета на великом броју стамбених и пословних објекта у улицама Партизанске авијације, Вајара Живојина Лукића, Данила Лекића и Сурчински пут,

ВРАЊЕ

10. СПЕЦИЈАЛНА БОЛНИЦА ЗА ЛЕЧЕЊЕ БОЛЕСТИ ПЛУЋА у Сурдулици, напад пута дапа 31. маја 1999. године око 00,05 и 00,40 часова, при чему је наступила

смрт

Поповић Славка

Јањаиип Богдапке

Вучковић Миланка

Слјепчевић Миле

Малешевић Данице

Павковић Ђорђа

Нанијало Драгића

Будисављевић Петра

Жикић Радета

Малобабић Босиљке

Малобабић Милене

Малобабић Миленка

Малобабић Радета

Манојловић Душана

Манојловић Милице

Рашић Стане

Величковић Десанке

Миладиповић Босне и

Рангелов Стамена;

тешка телесна новреда

Слјепчевић Милице, Вранковић Даринке, Тепшић Милета, Ајвазовић Мајуша и Томасовић Пере

лака телесна повреда Пјевач Милице, Михајловић Младенке, Бајрамовић Стане, Тројановић Стојменке, Станојевић Слободанке, Анатанасијевић Драгице, Бабић Милеве, Накић Душана, Ђук Светозара, Китановић Драгана, Пјевач Ђуре, Цветковић Срђана, Станковић Чедомира, Стоиљковић Стојанче, Цветановић Љубице, Миљковић Ратка, павловић Наде, Еремнјев Бориса, Здравковић Божане, Врањковић Петра, Новковић Зорнице, Стојановић Живојина, Костић Зорице, Стошић Стојне, Станковић Руже, Пиљак Бјелиславке, Младеновић Вере, Михаиловић Станка, Михаиловић Милице, Цветановић Димитара, Стаменковић Румене, Пешић Драгана и Костић Јосифа,

КРУШЕВАЦ

11. ГРАДСКА ТОПЛАНА у Крушевцу, власништво ЈКП "Градска топлана", нападнута дана 12. априла 1999. године око 2,55 часова,

НИШ

12. ЕЛЕКТРОПОСТРОЈЕЊА ПРЕДУЗЕЋА "ЕЛЕКТРОИСТОК" у Нишу, у Булевару Вељко Влаховић, нападнута дана 3. маја 1999. године у 21,56 часова, 13. маја 1999. године у 22,37 часова, 22. маја 1999. године у 02,29 часова, 23. маја 1999. године у 22,02 часова и 31. маја 1999. године у времену од 00,25 до 00,35 часова, при чему је паступила и

лака телесна повреда Булајић Драгољуба и

штета на грађевинским објектима и производним погонима – власништво предузећа "Нисал" и згради – власништво предузећа "Србија шуме",

НОВИ ПАЗАР

13. СПЕЦИЈАЛНА БОЛНИЦА ЗА ЛЕЧЕЊЕ ПРОГРЕСИВНИХ МИШИЋНИХ И НЕУРОМИШИЋНИХ БОЛЕСТИ у Новопазарској бањи, нападнута дана 19. и 20. априла 1999. године у ноћним часовима, при чему је паступила и

тешка телесна повреда

Смајовић Назима, Смајовић Рабије и Смајовић Мехдије

штета на великом броју стамберних објеката у засеоку Долово,

НОВИ САД

14. ТРАФО СТАНИЦА БРОЈ 3 код Новог Сада (Римски шанчеви), власништво ЈП "Електропривреда Србије", нападнута дана 2. маја 1999. године око 21,50 часова, 13. маја 1999. године око 22,30 часова, 23. маја 1999. године око 22,00 часова и 31. маја 1999. године око 03,40 часова, при чему је наступила и

лака телесна повреда Брат Душапа,

15. ТОПЛАНА "НОВИ САД" код Новог Сада, у насељу Шангај, власништво ЈП "Панонске електране", нападнута дана 8. јуна 1999. године око 00,30 часова,

ПОЖАРЕВАЦ

16. РАЗВОДНА ПОСТРОЈЕЊА ТЕРМОЕЛЕКТРАНЕ "КОСТОЛАЦ Б" И ПРЕДУЗЕЋА "ЕЛЕКТРОИСТОК", нападнута дана 2. маја 1999. године око 21,45 часова, 13. маја

1999. године око 22,30 часова, 22. маја 1999. године око 02,00 часова и 23. маја 1999. године око 21,55 часова,

ПРИШТИНА

17. ОБЈЕКТ ВОДОВОДА И ЦРПНЕ СТАНИЦЕ "БАДОВАЦ" у Приштини, нападнут дана 2. маја 1999. године, при чему је наступила и
лака телесна повреда Симоновић Велимира, Милановић Велимира и Поповић Јована и
штета на управној згради и резервоарима пијаће воде,

СОМБОР

18. ЦЕНТАР ЗА СНАБДЕВАЊЕ ВОДОМ "ЈАРОШ" у Сомбору, у улици Чонопљански пут б.б, нападнут дана 30. маја 1999. године,

СРЕМСКА МИТРОВИЦА

19. ВИСОКОНАПОНСКИ ПРЕНОСНИЦИ ТИПА ДВ 220 КВ 217/1, ДВ 400 КВ 406/1 И ДВ 400 КВ 450, на релацији Обреновац – Нови Сад 3 и Нови Сад 3 – РП "Младост", власништво предузећа "Електроисток", нападнути дана 25. маја 1999. године у ноћним часовима,

д) дуготрајно и великих размера оштећење природне околине које може да штети здрављу и опстанку становништва, будући да је дошло до обимне контаминације животне средине и стварања услова за настанак и развој малигних и других оболења, јер су предмет напада била индустријска постројења, складишта опасних и штетних материја, као и други објекти чије планско разарање је довело до ослобађања велике количине токсичних супстанци, којом приликом је већи број цивила изгубило животе и претрпело повреде као што су:

на подручјима окупираних судова

БЕОГРАД

1. ТОПЛАНА у Новом Београду, где је приликом напада описаног у тачки г) под 2, дошло до контаминације земљишта и ваздуха услед истицања 1650 t. мазута и 410 t. сировог бензина и ослобађања SO₂ и CO проузроковапог пожаром,

2. ТЕРМОЕЛЕКТРАНА "КОЛУБАРА" у Великом Црљенима, где је приликом напада описаног у тачки г) под 7, дошло до контаминације пољопривредног земљишта у површини од око 20 квадратних километара, површинских токова, подземних вода и бунара за нијаћу воду услед истицања преко 100 t. минералних уља из уништених трансформатора,

ЗАЈЕЧАР

3. ТРАФО СТАНИЦА "БОР 3" у кругу РТБ "Бор", где је приликом напада описаног у тачки в) под 26, дошло до контаминације вода и земљишта полнихролованим бифенилима услед истицања 25 t. трансформаторског уља и 1152 l. РСВ уља,

КРАГУЈЕВАЦ

4. ФАБРИКЕ ПРЕДУЗЕЋА "ЗАСТАВА" у Крагујевцу, где је приликом напада описаних у тачки в) под 33, дошло до контаминације земљишта услед изливања 1428 l. пираленског уља; 150 t. других уља, масти, емулзија, нафте, бензина, боје, разређивача расхладних средстава, средстава за подмазивање и хемијских матерјала, чиме је створена велика количина опасног отпада од око 300 тона отпадне боје, 5-6 тона отпадног РСВ уља и око 6.000 м³ воде загађене пираленом, који су споро разградиве материје, концентришу се и кумулирају у масном ткиву животиња и људи и утичу на генетске трансформације и појаву малигних обољења у контаминираном подручју,

КРАЉЕВО

5. СКЛАДИШТА НАФТНИХ ДЕРИВАТА ПРЕДУЗЕЋА "БЕОПЕТРОЛ" у селу Богutowaц, где је приликом напада описаних у тачки в) под 35, дошло до контаминације земљишта, реке Ибар, подземних вода и извора водоснабдевања Краљева, услед изливања преко 1100 t. дизел горива и велике количине бензина,

НЕГОТН

6. СКЛАДИШТЕ НАФТНИХ ДЕРИВАТА ПРЕДУЗЕЋА НИС "ЈУГОПЕТРОЛ" у Прахову, где је приликом напада извршених дана 5, 15, 17, 21. и 26. маја 1999. године, дошло до контаминације реке Дунав и ваздуха високотоксичним материјама полицикличних угљоводоника, диоксида и дибензофурана, услед изливања око 2.500 м³ мазута, 120 t. моторног уља и 5 t. трансформаторског уља у воде Дунава и непотпуног сагоревања око 975 t. мазута, 507 t. дизел горива и 41 t. моторног бензина, при чему је наступила и

тешка телесна повреда

Стаменковић Драгутииа и Радојевић Јове,

НИШ

7. ЕЛЕКТРОПОСТРОЈЕЊА ПРЕДУЗЕЋА "ЕЛЕКТРОИСТОК" у Нишу, у Булевару Вељко Влаховић, где је приликом напада извршених 23. маја 1999. године у 22,02 часова и 31. маја 1999. године, у времену од 00,25 до 00,35 часова, описаних у тачки г) под 12, дошло до контаминације земљишта и подземних вода услед изливања 63 t. трансформаторског уља које садржи велике количине седиментних материја, тешких метала, кадмијума и олова,

НОВИ САД

8. ПОСТРОЈЕЊА ПРЕДУЗЕЋА НИС "РАФИНЕРИЈА НАФТЕ НОВИ САД", НИС "НАФТАГАС ПРОМЕТ" И НИС "ГАС", у Новом Саду, у улици Шајкашког одреда 2-4, где је приликом напада извршених дана 5. априла 1999. године у 22,16 часова, 7. априла 1999. године око 02,40 часова, 12. априла 1999. године око 22,45 часова, 15. априла 1999. године око 22,30 часова, 17. априла 1999. године у 22,29 часова, 24. априла 1999. године, 28. априла 1999. године око 13,30 часова, 29. априла 1999. године око 01,05 часова, 2. маја 1999. године око 01,45 часова, 24. маја 1999. године око 15,50 часова, 7. јуна 1999. у 23,47 часова и 8. јуна 1999. године око 00,15 часова дошло до контаминације земљишта и подземних вода минералним уљима, флуорорантеном, бензо(б)флуорантеном, бензолом, полициклическим угљоводоникима, полихлорованим бифенилима у површини од 43.000 м² и 15.000 м² подлоге застрте чврстим материјалима услед истицања 7.300 t. сировог бензина, оловног бензина, сирове нафте и деривата нафте и контаминације ваздуха услед дуготрајних пожара и непотпуног сагоревања 66.200 t. нафте уз ослобађање велике количине угљоводоника, угљенмоноксида, при чему је наступила и

смрт

Бајић Милана;

тешка телесна повреда

Далип Халида и Далип Сулејмана и

лака телесна повреда Радишић Маре и Ури Павла,

ПАНЧЕВО

9. РАФИНЕРИЈА НАФТЕ ПАНЧЕВО у Панчеву, где је приликом напада извршених дана 4. априла 1999. године око 04,30 часова, 12. априла 1999. године око 02,35 часова и око 22,30 часова, 13. априла 1999. године око 05,30 часова, 16. априла 1999. године око 02,25 часова, 18. априла 1999. године око 01,00 часова и 7. јуна 1999. године око 23,00, дошло до контаминације земљишта на површини од око 100 ha и

дубини од најмање 50 cm, ваздуха, подземних и површинских вода, услед изливања и сагоревања укупно 61. 800 t. сирове нафте и нафтних деривата, при чему је наступила и

смрт

Богосављевић Душка

Дмитровић Мирка и

Бојковић Дејана;

тешка телесна повреда

Перошевић Слађана, Нешић Бошка и Лалић Србислава

штета на маиастуру Војловица,

10. ФАБРИКА ПРЕДУЗЕЋА ХИП "АЗОТАРА" у Панчеву, у улици Спољностарчевачкој 80, где је приликом напада извршених дана 15. априла 1999. године око 22,30 часова и 18. априла 1999. године око 00,10 часова, дошло до контаминације земљишта, ваздуха и подземних вода услед изливања и сагоревања 328 t. мазута, око 200 t. амонијака, око 10 t. гуме и 2 t. ђубрива и других материјала,

11. ФАБРИКА ПРЕДУЗЕЋА ХИП "ПЕТРОХЕМИЈА" у Панчеву, где приликом напада извршених дана 15. априла око 22,40 часова и у ноћи између 17. и 18. априла 1999. године, дошло до контаминације земљишта, ваздуха и подземних вода, услед изливања и сагоревања 1.100 t. дихлоретана (EDC), 440 t. винилхлорид мономера (VCM), 1.300 t. хлороводоничне киселине, 100 t. натријум хидроксида, 80 t. натријум хипохлорита, 8 t. живе, 85 t. поливинил хлорида (PVC) и велике количине других штетних материја, при чему је наступила и

тешка телесна повреда

Дозаметовски Живана, Чукановић Љубинка и Војиновић Небојше

лака телесна повреда Димитријевић Драге, Проданов Жељка, Мирчић Вере, Проданов Ђуре, Ковачевић Славице, Мирков Петра, Драговић Милоша, Максимовић Горана и Челић Милована,

Чиме су као санзвршиоци извршили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 ст. 1 и 2 у вези чл.22 Кривичног закона Савезне Републике Југославије

V

Наредили су да се употребе борбена средства која су забрањена правилима међународног права услед чега је наступила материјална штета, а већи број грађана је изгубио животе и задобио повреде и то:

а) МУНИЦИЈА АР1 PGU-14/В СА ЈЕЗГРОМ ОД УРАНИЈУМА 238, као средство ратовања које има радиоактивно дејство, изазива штетне реакције у људском организму, делује без разликовања циља, проузрокује сувишне повреде и непотребне

патње и од којег се може очекивати да ће проузроковати опсежна, дуготрајна и озбиљна оштећења природне околине, те је као такво забрањено обичајима рата и чланом 35. Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12. августа 1949. године о заштити жртава међународних оружаних сукоба (Протокол I), а употребљено је:

1. дана 12. маја 1999. године код села Самољица, општина Бујановац
2. дана 26. маја 1999. године код села Самољица, општина Бујановац
3. дана 27. маја 1999. године код села Братоселце, општина Прешево
4. дана 28. маја 1999. године код села Бустрање, општина Прешево
5. дана 29. маја 1999. године код села Пљачковица, општина Врање
6. дана 30. маја 1999. године на полуострву Луштица и
7. на још најмање 77 локација на подручју Косова и Метохије

6) КАСЕТНЕ АВИО БОМБЕ типа CBU-87 и AGM-154 са бомбицама типа BLU-97A/B и типа BL-755 са бомбицама типа МК-1 и МК-4, као средство ратовања које делује без разликовања циља и проузрокује сувишне новреде и непотребне патње, те је као такво забрањено обичајима рата и члановима 35. и 51. Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12. августа 1949. године о заштити жртава међународних оружаних сукоба (Протокол I), а употребљено је:

1. дана 26. марта 1999. године код села Бесник, општина Рожаје,
2. дана 28. марта 1999. године око 04,30 и 20,30 часова; 8. априла 1999. године око 11,15 часова; 14. априла 1999. године око 12,00 часова и 24. маја 1999. године око 21,30 часова у Призрену,
3. дана 28. марта 1999. године и 3. маја 1999. године око 13,20, 16,25 и 17,00 часова код села Бањица, општина Качаник,
4. дана 28. марта 1999. године код села Стари Качаник, општина Качаник,
5. дана 28. марта 1999. године око 17,00 часова; 7. маја 1999. године око 11,30 часова; 8. маја 1999. године око 16,05 часова; 10. маја 1999. године око 01,45 часова; 11. маја 1999. године око 11,25 часова; 12. маја 1999. године око 14,55 и 15,20 часова; 17. маја 1999. године око 23,10 часова и 28. маја 1999. године око 19,15 часова у Нишу,
6. дана 28. марта 1999. године око 21,00 часова у Сомбору,
7. дана 31. марта 1999. године око 01,15 часова у селу Лукаре, општина Приштина,
8. дана 31. марта 1999. године око 01,15 часова у селу Кишница, општина Приштина,
9. дана 31. марта 1999. године око 01,15 часова код села

Грачаница, општина Приштина,

10. дана 31. марта 1999. године око 01,15 часова у Липљапу,
11. дана 2. априла 1999. године око 10,00 часова код места Стари трг, општина Косовска Митровица,
12. дана 6. априла 1999. године око 13,00 часова код села Пиране, општина Призрен,
13. дана 6. априла 1999. године око 20,45 часова код села Дубиње, општина Сјеница,
14. дана 7. априла 1999. године око 11,30 часова и 10. маја 1999. године око 16,00 часова у селу Мала Круша, општина Призрен,
15. дана 7. априла 1999. године око 15,30 часова у селу Глина, општина Ораховац,
16. дана 8. априла 1999. године око 14,00 часова у селу Велика Хоча, општина Ораховац
17. дана 8. априла 1999. године око 11,30 часова код села Љубижда, општина Призрен,
18. дана 10. априла 1999. године око 23,55 часова; 11. априла 1999. године око 00,00 и 02,00 часова; 3. маја 1999. године око 09,00 и 21,00 часова и 8.маја 1999. године око 11,30 часова у селу Мердаре, општина Куршумлија,
19. дана 11. априла 1999. године око 02,00 часова у близини Подујева,
20. дана 11. априла 1999. године око 04,00 часова код села Мировац, општина Подујево,
21. дана 12. априла 1999. године око 01,00 часова у селу Баре, општина Краљево,
22. дана 12. априла 1999. године око 10,45 и 11,20 часова у Урошевцу,
23. дана 12. априла 1999. године око 12,00, 13,15 и 13,30 часова у Сувој Реци, општина Призрен,
24. дана 12. априла 1999. године око 17,00 часова на "Ефендин мосту", на магистралном путу Ђаковица – Поношевац,
25. дана 12. априла 1999. године око 18,30 часова у Ђаковици,
26. дана 13. априла 1999. године око 00,40 часова на подручју туристичког центра Копаоник – хотел "Бачиште"
27. дана 14. априла 1999. године око 14,05 часова у селу Левосоја, општина Бујановац,
28. дана 14. априла 1999. године око 01,30 часова у селу Равниште, општина Брус,
29. дана 14. априла 1999. године око 14,25 часова у селу Павловац, општина Врање,
30. дана 15. априла 1999. године око 02,30 и 02,50 часова у селу Саманла, општина Краљево,
31. дана 15. априла 1999. године око 12,00 и 14,30 часова код села

Рељан,

32. дана 15. априла 1999. године око 17,00 часова у селу Бјело Поље, општина Пећ,
33. дана 16. априла 1999. године око 14,05 часова; 19. априла 1999. године око 10,15 часова код села Грлица, општина Урошевац,
34. дана 17. априла 1999. године око 15,30 часова и 18. априла 1999. године око 03,00 часова код села Камена Глава, општина Урошевац,
35. дана 22. априла 1999. године око 12,00 часова у селу Дренова, општина Горњи Милановац,
36. дана 22. априла 1999. године око 17,50 часова у селу Бапско поље, општина Краљево,
37. дана 24. априла 1999. године око 11,30 часова у селу Догановић, општина Качаник,
38. дана 24. априла 1999. године око 13,50 часова у селу Велико Добрање,
39. дана 25. априла 1999. године око 12,00 часова и 5. маја 1999. године око 21,50 часова на подручју Кнића, на местима Бумбарево Брдо и Главица,
40. дана 26. априла 1999. године око 12,15 часова и 3. маја 1999. године око 08,00, 09,00, 15,30 и 16,20 часова у селу Дуље, општина Сува Река,
41. дана 27. априла 1999. године у селу Бистрица, општина Нова Варош
42. дана 27. априла 1999. године око 15,00 часова код села Жур, општина Призрен,
43. дана 30. априла 1999. године око 21,05 часова код села Гаре на месту Зеленика, општина Гацин Хан,
44. дана 1. маја 1999. године око 09,30 часова у Обилићу, општина Приштина,
45. дана 1. маја 1999. године око 12,40 часова у селу Сибница, општина Сопот,
46. дана 1. маја 1999. године око 10,30 и 17,45 часова у селу Верић и Коврге, општина Исток,
47. дана 2. маја 1999. године око 11,45 часова у селу Поношевац, општина Ђаковица,
48. дана 2. маја 1999. године око 13,20 часова код села Љуг Бунар, општина Ђаковица,
49. дана 2. маја 1999. године око 13,22 часова код села Траканић, општина Ђаковица,
50. дана 3. маја 1999. године око 11,00 часова и 9. маја 1999. године око 10,00 и 11,45 часова на подручју Руговске Клисуре, општина Пећ,
51. дана 3. маја 1999. године око 11,00 часова у селу Велики и Мали Штупељ,

52. дана 3. маја 1999. године око 11,45 и 13,30 часова на подручју "Савиних вода" на магистралном путу Пећ – Кула – Рожаје,
53. дана 4. маја 1999. године око 03,00 часова на подручју села Крушевац и Рашић, општина Пећ,
54. дана 4. маја 1999. године око 07,00 часова у селу Орлате код Глоговца,
55. дана 6. маја 1999. године око 23,05 часова и 7. маја 1999. године у селима Чедово, Горња Вапа и Доња Вапа општина Сјеница,
56. дана 8. маја 1999. године око 15,50 часова у селу Црмљане, општина Ђаковица,
57. дана 8. маја 1999. године око 22,00 часова код села Јуник, општина Дечани,
58. дана 8. маја 1999. године око 22,15 часова код села Српски Бабуш, општина Урошевац,
59. дана 9. маја 1999. године око 18,40 часова на подручју Белонољских планина, општина Пећ,
60. дана 10. маја 1999. године око 11,15 часова на подручју граничног прелаза "Ћафа Прушит", општина Ђаковица,
61. дана 10. маја 1999. године око 23,00 часова у Коцељеву и селу Брдарица, општина Шабач
62. дана 11. маја 1999. године око 01,15 часова код села Старо Гацко,
63. дана 11. маја 1999. године око 02,15 часова код села Пасјане, општина Ѓњилане,
64. дана 11. маја 1999. године око 08,15 часова у селу Бабин Мост код Обилића,
65. дана 11. маја 1999. године око 12,00 часова у Ваљеву,
66. дана 12. маја 1999. године око 23,25 часова у Штимљу, општина Урошевац,
67. дана 12. маја 1999. године око 11,35 часова код села Словиње и Смолуша код Липљана,
68. дана 12. маја 1999. године око 13,10 часова у селу Тавник, општина Краљево,
69. дана 12. маја 1999. године од 16,30 до 18,40 часова код села Стрезовци, Рељан, Буштрање и Алиђерце,
70. дана 12. маја 1999. године око 11,15, 16,05 и 22,05 часова код села Горње Неродимље, општина Урошевац,
71. дана 13. маја 1999. године око 08,00 часова код села Карадник, општина Бујановац,
72. дана 13. маја 1999. године око 10,05 часова у селу Витак код Србице,
- 72-а дана 13. маја 1999. године око 11,00 часова у селу Ереч, Општина Ђаковица
73. дана 13. маја 1999. године око 11,40 часова на подручју Букове

Главе, општина Урошевац,

74. дана 14. маја 1999. године око 03,00 часова код села Јерли прелаз, општина Урошевац,
75. дана 15. априла 1999. године око 03,00 часова у селу Црнојево и Дуље код Штимља,
76. дана 17. маја 1999. године око 16,00 часова у селу Буштрање, општина Прешево,
77. дана 22. маја 1999. године у ноћним часовима код села Јаловик, општина Владимирци,
78. дана 23. маја 1999. године око 19,50 часова код села Заградска Хоча, Аتماђа и Ландовица, општина Призрен ,
79. дана 26. маја 1999. године око 14,10 часова код Качаника, на магистралама путу Брезовица – Глогочица,
80. дана 27. маја 1999. године око 10,05 и 14,25 часова у селу Боровац, општина Бујановац,
81. дана 30. маја 1999. године око 01,30 часова у селу Међа, општина Лексовац,
82. дана 31. маја 1999. године око 09,15 часова; 2. јуна 1999. године око 12,40 часова и 4. јуна 1999. године од 10,30 до 18,50 часова код села Резино, општина Ђаковица,
83. дана 6. јуна 1999. године од 21,50 до 23,00 часова код села Рзњић и Глођане, код Дечана
84. дана 7. јуна 1999. године око 23,55 часова у Новом Саду,
85. дана 7. јуна 1999. године око 01,20 часова и 8. јуна 1999. године око 01,20 часова, на подручју села Белинце код Штимља,
86. у периоду од 24. марта до 8 јуна 1999. године код села Богдановац на месту "Китица", услед чега су

погинули

Дацић Сенад

Спасић Љиљана

Илић Живорад

Илић Вера

Миљковић Саша

Јовановски Герасим

Дељанин Аца

Вељковић Божидар

Станчић Љубиша

Ђорђевић Божидар

Стојиљковић Слободанка

Вучић Драгиша

Вучковић Трифун

Секулић Гордана

Миљковић Милутин
Јовановић Владимир
Трајковић Мијалко
Стојановић Милица
Љугићи Арте
Јанковић Бошко
Јанковић Јевросима
Димић Драган
Коца Фисник
Коца Ваљдеп
Коца Бурин
Коца Едон
Коца Осман
Китић Милорад
Шаља Хире
Адровић Фазе
Цеклић Миленко
Цеклић Алма
Драган (презиме непознато)
Максић Милорад
Хајдарај Крешник

тешко телесно новређени

Мурић Сенад, Дацић Асмир, Живић Милош, Пурић Драгоје, Грегорић Владимир, Петковић Игор, Јовић Гита, Богдановић Богдан, Марић Агнеза, Салијевић Суља, Ђорђевић Горан, Грујић Чедомир Миљковић Славко, Живић Оливера, Никић Алит, Демировић Самир, Рузвановић Хасир, Спасић Снмеунка, Јумеровић Ивица, Ускоковић Света, Перић Голуб, Ђокић Боривоје, Дијић Чедомир, Чолаку Нрец, Туши Антон, Спаћи Ник, Џафери Пренвер, Реца Расин, Богдановић Слава, Шабани Махарен, Бајра Седат, Томић Андреја, Ђикић Мирослав, Џафери Ариф, Шабанн Рамиз, Џафери Сами, Мицић Наташа, Илић Ђурђа, Величковић Марјан, Рустеми Рецеп, Ђирица Миланко, Коца Бесиик, Коца Адријан, Љугићи Аријета, Љугићи Егзон, Љугићи Нерон, Грајчевци Насер, Димић Снниша, Димић Бојана, Шешлија Окица, Микулнћ Милош, Адровић Сава, Китић Милорад, Красићи Саренада, Хаџихасанај Есма, Мухо-Пајић Еииса, Прашчевић Слађана, Ђинових Деса, Хаџихасани Шухрета, Мартиновић Нада, Радусиновић Ненад, Фетај Адријана, Радевић Ружица, Ђуљ Фадан, Захарије Светлана, Стојковић Слана, Петровић Звоимир и Стојановић Никола;

лако телесно повређени Мурић Менсур, Ђирић Бобан, Шевић Слободанка, Андрић Зоран, Ајдаревић Морат, Костић Зорица, Радосављевић Љиљана, Петровић Зоран, Арсић Милан, Ђуровић Младен, Стамеиковић Божидар, Дикић Дејан, Видановић Зора, Рухавиин Душан, Рукавина Добрила, Јовановић Предраг, Јовановић Владимир, Илић Предраг, Бакић Зоран, Лазаревић Ненад, Мицић Сава, Маврић Млађан, Ђуричић Сања, Гогич Горан, Ђуричић Божидар, Вечевић Зорана, Недељковић Игор, Милошевић Радослав, Ристић

Власта, Крстовић Ђурђе, Саитовић Сабахета, Хађосај Ајета, Ибрај Ајша, Крстовић Драга, Ћиновић Злата, Малевих Вера, Орландић Марија, Гаголић Татјана, Зечевић Божица, Хађосај Фахрета, Тафиљај Веселинка, Тафилај Деиис, Матовић Ђорђе, Мурић Хадија, Ђалкић Вука, Синановић Злиха и Иберхусај Ајмон и

уништени или општењени привредни и стамбени објекти у наведеним насељима,

Чиме су као саизвршиоци извршили кривично дело употреба недозвољених средстава борбе из чл.148 ст.2 у вези ст.1 и у вези чл.22 Кривичног закона Савезне Републике Југославије.

Па им суд, применом чл.48 Кривичног закона Савезне Републике Југославије, претходно

УТВРЂУЈЕ:

Оптуженом **ВИЛИЈЕМУ КЛИНТОНУ**

- за кривично дело подстицања на агресивни рат из чл.152 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 10 (десет) година

- за кривично дело повреда територијалног суверенитета из чл.135 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 10 (десет) година

- за кривично дело убиство представника највиших државних органа у покушају из чл.122 а у вези чл.19 и 22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година

- за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 ст.1 и 2 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година

- за кривично дело употреба недозвољених средстава борбе из чл.148 ст.2 у вези ст.1 а у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година

Оптуженој МЕДЛИИ ОЛБРАЈТ

- за кривично дело подстицања на агресивни рат из чл.152 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 10 (десет) година

- за кривично дело повреда територијалног суверенитета из чл.135 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 10 (десет) година

- за кривично дело убиство представника највиших државних органа у покушају из чл.122 а у вези чл.19 и 22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година

- за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 ст.1 и 2 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година

- за кривично дело употреба недозвољених средстава борбе из чл.148 ст.2 у вези ст.1 а у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година

Оптуженом ВИЛИЈЕМУ КОЕНУ

- за кривично дело подстицања на агресивни рат из чл.152 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 10 (десет) година

- за кривично дело повреда територијалног суверенитета из чл.135 у вези чл.22

КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 10 (десет) година

- за кривично дело убиство представника највиших државних органа у покушају из чл.122 а у вези чл.19 и 22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година

- за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 ст.1 и 2 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година

- за кривично дело употреба недозвољених средстава борбе из чл.148 ст.2 у вези ст.1 а у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година

Оптуженом ЕНТОНИ БЛЕРУ

- за кривично дело подстицања на агресивни рат из чл.152 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 10 (десет) година

- за кривично дело повреда територијалног суверенитета из чл.135 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 10 (десет) година

- за кривично дело убиство представника највиших државних органа у покушају из чл.122 а у вези чл.19 и 22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година

- за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 ст.1 и 2 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година

- за кривично дело употреба недозвољених средстава борбе из чл.148 ст.2 у вези ст.1 а у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година

Оптужеиом РОБИНУ КУКУ

- за кривично дело подстицања на агресивни рат из чл.152 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 10 (десет) година

- за кривично дело повреда територијалног суверенитета из чл.135 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 10 (десет) година

- за кривично дело убиство представника највиших државних органа у покушају из чл.122 а у вези чл.19 и 22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година

- за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 ст.1 и 2 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година

- за кривично дело употреба недозвољених средстава борбе из чл.148 ст.2 у вези ст.1 а у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година

Оптуженом ЏОРџУ РОБЕРТСОНУ

- за кривично дело подстицања на агресивни рат из чл.152 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 10 (десет) година

- за кривично дело повреда територијалног суверенитета из чл.135 у вези чл.22

КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 10 (десет) година

- за кривично дело убиство представника највиших државних органа у покушају из чл.122 а у вези чл.19 и 22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година

- за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 ст.1 и 2 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година

- за кривично дело употреба недозвољених средстава борбе из чл.148 ст.2 у вези ст.1 а у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година

Оптуженом **ЖАКУ ШИРАКУ**

- за кривично дело подстицања на агресивни рат из чл.152 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 5 (пет) година

- за кривично дело повреда територијалног суверенитета из чл.135 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 10 (десет) година

- за кривично дело убиство представника највиших државних органа у покушају из чл.122 а у вези чл.19 и 22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година

- за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 ст.1 и 2 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година

- за кривично дело употреба недозвољених средстава борбе из чл.148 ст.2 у вези ст.1 а у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 10 (десет) година

Оптужеиом ИБЕРУ ВЕДРИНУ

- за кривично дело подстицања на агресивни рат из чл.152 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 5 (пет) година

- за кривично дело повреда територијалног суверенитета из чл.135 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 5 (пет) година

- за кривично дело убиство представника највиших државних органа у покушају из чл.122 а у вези чл.19 и 22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година

- за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 ст.1 и 2 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година

- за кривично дело употреба недозвољених средстава борбе из чл.148 ст.2 у вези ст.1 а у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 10 (десет) година

Оптужеиом АЛЕНУ РИШАРУ

- за кривично дело подстицања на агресивни рат из чл.152 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 5 (пет) година

- за кривично дело повреда територијалиог суверенитета из чл.135 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 5 (пет) година

- за кривично дело убиство представника највиших државних органа у покушају из чл.122 а у вези чл.19 и 22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година

- за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 ст.1 и 2 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година

- за кривично дело употреба недозвољених средстава борбе из чл.148 ст.2 у вези ст.1 а у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 10 (десет) година

Оптуженом ГЕРХАРДУ ШРЕДЕРУ

- за кривично дело подстицања на агресивни рат из чл.152 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 5 (пет) година

- за кривично дело повреда територијалног суверенитета из чл.135 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 10 (десет) година

- за кривично дело убиство представника највиших државних органа у покушају из чл.122 а у вези чл.19 и 22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година

- за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 ст.1 и 2 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година

- за кривично дело употреба недозвољених средстава борбе из чл.148 ст.2 у вези ст.1 а у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 10 (десет) година

Оптуженом **ЈОЗЕФУ ФИШЕРУ**

- за кривично дело подстицања на агресивни рат из чл.152 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 5(пет) година

- за кривично дело повреда територијалног суверенитета из чл.135 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 5 (пет) година

- за кривично дело убиство представника највиших државних органа у нокушају из чл.122 а у вези чл.19 и 22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година

- за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 ст.1 и 2 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година

- за кривично дело употреба недозвољених средстава борбе из чл.148 ст.2 у вези ст.1 а у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 10 (десет) година

Оптуженом **РУДОЛФУ ШАРПИГУ**

- за кривично дело подстицања на агресивни рат из чл.152 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 5 (пет) година

- за кривично дело повреда територијалиог суверенитета из чл.135 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 5 (пет) година

- за кривично дело убиство представника највиших државних органа у покушају из чл.122 а у вези чл.19 и 22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година

- за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 ст.1 и 2 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година

- за кривично дело употреба недозвољених средстава борбе из чл.148 ст.2 у вези ст.1 а у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 10 (десет) година

Оптуженом **ХАВИЈЕРУ СОЛАНИ**

- за кривично дело подстицања на агресивни рат из чл.152 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 5 (пет) година

- за кривично дело повреда територијалног суверенитета из чл.135 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 10 (десет) година

- за кривично дело убиство представника највиших државних органа у покушају из чл.122 а у вези чл.19 и 22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година

- за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 ст.1 и 2 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од **20 (двадесет)** година

- за кривично дело употреба недозвољених средстава борбе из чл.148 ст.2 у вези ст.1 а у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од **10 (десет)** година

Оптуженом **ВЕСЛИЈУ КЛАРКУ**

- за кривично дело подстицања на агресивни рат из чл.152 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од **5 (пет)** година

- за кривично дело повреда територијалног суверенитета из чл.135 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од **10 (десет)** година

- за кривично дело убиство представника највиших државних органа у покушају из чл.122 а у вези чл.19 и 22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од **20 (двадесет)** година

- за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 ст.1 и 2 у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од **20 (двадесет)** година

- за кривично дело употреба недозвољених средстава борбе из чл.148 ст.2 у вези ст.1 а у вези чл.22 КЗ СРЈ

Казну затвора у трајању од **20 (двадесет)** година

Па их суд, применом напред наведених законских прописа и чл.5,33,38 и 41 Кривичног закона Савезне Републике Југославије

О С У Ђ У Ј Е

ВИЛИЈЕМА КЛИНТОНА

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 20 (ДВАДЕСЕТ ГОДИНА)

МЕДЛИН ОЛБРАЈТ

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 20 (ДВАДЕСЕТ ГОДИНА)

ВИЛИЈЕМА КОЕНА

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 20 (ДВАДЕСЕТ ГОДИНА)

ЕНТОНИ БЛЕРА

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 20 (ДВАДЕСЕТ ГОДИНА)

РОБИНА КУКА

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 20 (ДВАДЕСЕТ ГОДИНА)

ЏОРџА РОБЕРТСОНА

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 20 (ДВАДЕСЕТ ГОДИНА)

ЖАКА ШИРАКА

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 20 (ДВАДЕСЕТ ГОДИНА)

ИБЕРА ВЕДРНА

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 20 (ДВАДЕСЕТ ГОДИНА)

АЛЕНА РИШАРА

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 20 (ДВАДЕСЕТ ГОДИНА)

ГЕРХАРДА ШРЕДЕРА

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 20 (ДВАДЕСЕТ ГОДИНА)

ЈОЗЕФА ФИШЕРА

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 20 (ДВАДЕСЕТ ГОДИНА)

РУДОЛФА ШАРПИНГА

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 20 (ДВАДЕСЕТ ГОДИНА)

ХАВИЈЕРА СОЛАНЕ

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 20 (ДВАДЕСЕТ ГОДИНА)

ВЕСЛИЈА КЛАРКА

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 20 (ДВАДЕСЕТ ГОДИНА)

Које ће се казне оптуженима рачунати од дана и часа лишења слободе.

Према свима, напред наведеним оптуженима, на основу чл.351 ст.1 Закона о кривичном поступку одређује се притвор који ће им се рачунати од дана и часа лишења слободе, а према свима оптуженима у смислу чл.551 ст.1 и 2 Закона о кривичном поступку наређује се издавање потернице.

Обавезују се оптужени да суду плате трошкове кривичног поступка и паушал, а све у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде под претњом принудног извршења, а који ће бити одређени посебним решењем.

Оштећени се за остваривање имовинско-правног захтева унуђују на редовну грађанску парницу.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Окружни јавни тужилац у Београду поднео је овоме суду оптужницу Кт.бр.420/99 од 29.08.2000.године против оптужених из изреке ове пресуде и то Вилијема Клинтонa, Медлин Олбрајт, Вилијема Коена, Ентони Блера, Робина Кука, Џорџа Робертсона, Жака Ширака, Ибера Ведрииа, Алена Ришара, Герхарда Шредера, Јозефа Фишера, Рудолфа Шарпинга, Хавијера Солане и Весли Кларска, због кривичних дела подстицање на агресивни рат из чл.152 Кривичног закона Савезне Републике Југославије, повреда територијалног суверенитета из чл.135 Кривичног закона Савезне Републике Југославије, убиства представника највиших државних органа из чл.152 у вези чл.19 Кривичног закона Савезне Републике Југославије, ратни злочин против цивилиног становништва из чл.142 ст.1 и 2 Кривичног закона Савезне Републике Југославије и уотребе недозвољених средстава борбе из чл.148 ст.2 у вези ст.1 Кривичног закона Савезне Републике Југославије учињена у саизвршилаштву на начин описан у изреци ове пресуде. Предложио је да се на главном претресу изведу потребни докази те да се сви оптужени огласе кривим за наведена кривична дела и казне по закону.

На основу решења надлежног већа овог суда Кв.бр.129/2000 од 06.09.2000.године а

по предлогу Окружног јавног тужиоца у Београду, оптуженима је суђено у одсуству на основу чл.350 ст.3 и 4 ЗКП-а. По решењима председника Окружног суда у Београду од 07.09.2000. године оптужене су бранили браниоци постављени по службеној дужности.

Поступајући по наведеној оптужници одржан је главни претрес на коме су изведени докази уз сагласност ОЈТ-а у Београду и бранилаца оптужених читањем и увидом у писане доказе, репродуковањем видео и фото снимака и изведен је доказ вештачењем преко вештака одговарајуће струке, и то:

I За кривично дело подстицање на агресију и рат из чл.152 у вези чл.22 КЗ СРЈ описано у тачки I изреке ове пресуде.

1. У односу на оптуженог Вилијема Клинтона прочитане су вести Агенције Танјуг из Њујорка од 19.02.1999.године, 22.03.1999.године, 23.03.1999.године, 24.03.1999.године и 25.03.1999.године, као и Агенције Ројтерс из Вашингтона и Њујорка од 06.03. и 23.03.1999.године.
2. У односу на оптужену Медлин Олбрајт прочитане су вести Агенције Танјуг из Њујорка од 19.01.1999.године и 16.02.1999.године и Агенције Танјуг из Москве од 26.01.1999.године, као и новинске вести Агенције Бета-Ројтере из Вашингтона од 07.02.1999.године и Фо-нет из Вашингтона од 18.03.1999.године.
3. У односу на оптуженог Вилијема Коена прочитана је новинска вест Агенције Бета-Ројтере из Ријада од 14.10.1998.године.
4. У односу на оптуженог Ентони Блера прочитане су агенцијске вести Агенције Танјуг из Лондона од 14.02.1999.године, 24.03.1999.године и 25.03.1999.године.
5. У односу на оптуженог Ентони Блера прочитане су новинске вести Агенције Фо-нет из Лондона од 06.07.1998.године и Агенције Бета-Ројтерс из Лондона од 23.03.1999.године.
6. У односу на оптуженог Робина Кука прочитане су новинске вести Агенције Бета-Ројтерс из Лондона и Фо-нет из Лондона од 20.03.1999.године.
7. У односу на оптуженог Робина Кука прочитане су агенцијске вести Агенције Танјуг из Лондона од 21.02.1999.године и 22.03.1999.године.
8. У односу на оптуженог Џорџа Робертсона прочитана је агенцијска вест Агенције Танјуг из Лондона од 04.10.1998.године.

9. У односу на оптуженог Жака Ширака прочитане су агенцијске вести Агенције Танјуг из Париза од 08.03.1998.године и 19.03.1999.године и новинске вести Агенције Бета-Ројтерс из Париза од 21.08.1998.године и дописника "Новости" из Париза од 20.03.1999.године.
10. У односу на оптуженог Ибера Ведрина прочитане су агенцијске вести Агенције РФИ из Париза од 14.10.1998.године и Агенције Танјуг из Париза од 23.03.1999.године и новинске вести Агенције Бета – АФП од 01.07.1998.године.
11. У односу на оптуженог Алена Ришара прочитана је новинска вест Агенције Бета-Ројтерс из Брисела од 22.01.1999.године.
12. У односу на оптуженог Герхарда Шредера прочитане су агенцијске вести Агенције Танјуг из Бона од 29.09.1998.године, из Париза и Бона од 01.10.1998.године и 06.02.1999.године
13. У односу на оптуженог Јозефа Фишера прочитана је агенцијска вест Агенције Танјуг из Бона од 24.03.1999.године.
14. У односу на оптуженог Рудолфа Шарпинга прочитана је агенцијска вест Агенције Танјуг из Бона од 03.02.1999.године
15. У односу на оптуженог Хавијера Солану прочитане су агенцијске вести Агенције Танјуг из Вашингтона од 16.07.1998.године, Агенције Ла-република из Рима од 26.01.1999.године, Агенције Танјуг из Атине од 04.02.1999.године, Агенције Танјуг из Париза од 08.03.1999.године и из Брисела од 23.03.1999.године као и новинске вести од сталног дописника "Новости" из Брисела од 01.02.1999.године и од 23.03.1999.године
16. У односу на оптуженог Весли Кларка прочитана је агенцијска вест из Мостара од 05.02.1999.године и новинска вест Агенције Фо-нст из Лондона од 02.03.1999.године

II За кривично дело повреда територијалног суверенитета из чл.135 у вези чл.22 КЗРС описаног у тачки II изреке ове пресуде.

A. Објекти и припадници Војске Југославије

Под тачком 1

Занисника о увиђају истражног судије Окружног суда у Ужицу Кри.бр.28/99 од 12.04.1999.године, занисника о увиђају истражног судије Окружног суда у Ужнцу Кри.бр.29/99 од 18.04.1999.године, Кри.бр.39/99 од 15.05.1999.године, Кри.бр.30/99 од 18.04.1999.године, Кри.бр.34/99 од 06.05.1999.године, Кри.бр.35/99 од 09.05.1999.године, Кри.бр.36/99 од 11.05.1999.године, Кри.бр.37/99 од 14.05.1999.године и Кри.бр.44/99 од 26.05.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а

РС СУП Ужице од 18.04.,06.05.,09.05.,11.05.,14.05. и 26.05.1999.године, записника о увиђају истражног судије Војног суда Кр.бр.24/99 од 04.05.1999.године и Кр.бр.25/99 од 11.05.1999.године, записника о увиђају истражног судије Окружног суда у Ужицу Крн.бр.16/99 од 25 и 26.03.1999.године и Кри.бр.17/99 од 26.03.1999.године, записника о увиђају истражног судије Окружног суда у Ужицу Кр.бр.24/99 од 04.05.1999.године, Кр.бр.25/99 од 11.05.1999.године и Кр.бр.27/99 од 17.05.1999.године, записника о увиђају истражног судије Војног суда Кри.бр.30/99 од 26.05.1999.године и Кри.бр.32/99 од 28.05.1999.године, записника о увиђају Војне полиције ВП 4571-Ужице од 18.04. и 01.05.1999.године, записника истражног судије Војног суда Кр.бр.8/99 од 11.04.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције ВП 4571-Ужице од 08.04.,17.04.,18.04.,01.05.,05.05.,12.05.,18.05.,26.05 и 28.05.1999.године.

Записника о увиђају Војног суда при команди РВ и ПВО Кр.бр.4/99 од 08.04.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције од 06.05.1999.године, прегледа дејстава НАТО по објектима на Аеродрому Батајница од 26.05.1999.године, криминалистичко-техничке документације Војне полиције ВП 8922 Земун од 08.04. и 06.07.1999.године са скицом места догађаја, прегледа оштећења објеката на Аеродрому Батајница на дан 22.04.1999.године, списка књижених непокретности команде 177 ваздухопловне базе 813-Батајница, извештаја о контролу радијације на Аеродрому Батајница од 26.03. и 01.04.1999.године и извештаја комисије за процену штете на објектима и покретним стварима ВОЦ-а од 05.04.1999.године.

Записника о увиђају Војне полиције ВП 3065-6 Сомбор од 08.05.1999.године, записника Војне полиције ВП 3065-6 Сомбор од 25.03.,28.03.,02.04.,07.04.,01.05. и 02.05.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције ВП 3065-6 Сомбор од 24.03., 25.03., 09.04., 17.04., 06.04., 01.05. и 02.05.1999.године, криминалистичко-техничке документације Војне полиције ВП 4323 Нови Сад од 27.04.1999.године, криминалистичко-техничке документације Војне полиције Земун ВП 8922 од 19.04.1999.године, извештаја Војне полиције ВП 4323 Нови Сад од 27.04.1999.године, прегледа оштећених војних непокретности са скицом места догађаја.

Записника о увиђају истражног судије Војног суда Кри.бр.46/99 од 15.04.1999.године, извештаја Војне полиције ВП 4323 Нови Сад од 01.04.,03.04.,12.04. и 16.04.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције ВП 4323 Нови Сад од 24.03.,30.03.,12.04.,16.04.,06.05. и 08.05.1999.године.

Записника о увиђају истражног судије Војног суда Кри.бр.13/99 од 03.04.1999.године, Кри.бр.9/99 од 14.04.1999.године и Кри.бр.107/99 од 22.05.1999.године, криминалистичко-техничка документација Војне полиције ВП 4323 Нови Сад од 02.04.,22.05. и 27.05.1999.године, криминалистичко-техничке документације Војне полиције ВП 8922 Земун од 14.04.1999.године са скицом места догађаја, извештаја Војне полиције ВП 4323 Нови Сад од 02.04.1999.године и списка књижених непокретности касарне "Дубочаш"

Под тачком 2

Записници о увиђају Војног суда при команди III Армије Кр.бр.4/99 и Кр.бр.5/99 од 26.03.1999.године, записника о увиђају истражног судије Окружног суда у Нишу Кри.бр.104/99 од 26.03.1999.године, записника о увиђају Војног суда при команди Треће армије Кр.бр.13/99 и Кр.бр.14/99 од 05.04.1999.године и Кр.бр.16/99 и Кр.бр.19/99 од

07.04.1999.године, записника о увиђају Кр.бр.111/99 од 05.04.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС СУП Ниш од 26.03., 07.04. и 04.05.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције ВП 3162 Ниш од 26.03. и 12.04.1999.године са скицом места догађаја, процене вредности уништених и оштећених ВТМС и ТМС од 25.03.1999.године, износа настале штете на непокретностима 230. ПВО од 11.04.1999.године и извештаја о извршеним увиђајима МУП-а РС СУП у Нишу од 30.03.1999.године.

Под тачком 3

Записника о увиђају Војног суда при команди Треће армије Кр.бр.3/99 од 26.03.1999.године, Кр.бр.7/99 од 28.03.1999.године, Кр.бр.17/99 и Кр.бр.19/99 од 07.04.1999.године, Кр.бр.23/99 од 15.04.1999.године, Кр.бр.26/99 до 23.04.1999.године и Кр.бр.28/99 од 24.04.1999.године, записника о увиђају истражног судије у Нишу Кр.бр.104/99 од 26.03.1999.године и Кри.бр.126/99 од 15.04.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС СУП Ниш од 26.03. и 29.03.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције ВП 3162 Ниш од 29.03., 12.04., 20.04. и 30.04.1999.године са скицом места догађаја и обдукционог записника за Тадић Аћима од 29.03.1999.године.

Под тачком 4

Записника о увиђају истражног судије Војног суда при команди Нишког корпуса Кр.бр.1/99 од 26.03.1999.године и Кр.бр.4/99 од 30.03.1999.године.

Под тачком 5

Записника о увиђају истражног судије Војног суда Кр.бр.18/99 од 21.04.1999.године, записника о увиђају истражног судије Војног суда у Ужицу Кри.бр.19/99 од 27.03.1999.године, записника Војне полиције ВП 4571 Ужице од 21.04.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције ВП 4571 Ужице од 21.04.1999.године

Под тачком 6

Извештаја ВП 4323 Нови Сад од 09.04. и 12.04.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 08.04.1999.године.

Записника о увиђају истражног судије Војног суда при команди РВ и ПВО од 12.04.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције ВП 8922 Земун од 12.04.1999.године са скицом места догађаја и списка књижених непокретности у Сремчици-ракетни положај.

Записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Алексинцу Кри.бр.21/99 од 26.03.1999.године, записника о увиђају Војног суда при команди Треће армије од 27.03. и 18.05.1999.године, записника о увиђају МУП-а РС СУП Алексинац од 27.03.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС СУП Алексинац од 27.03.1999.године са скицом места догађаја и извештаја комисије по извршеној процени последице удара НАТО авијације од 07.04. и 03.06.1999.године.

Под тачком 7

Записника о увиђају Војног суда при команди корпуса ПВО Кри бр. 7/99 од 19.04.1999. године и Војне полиције ВП 4544 Београд од 17.04.1999. године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места ВП 9513-04 Београд од 11.04. и 16.04.1999. године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције ВП 4544 од 01.05.1999.године и обдукционих записника Института за судску медицину ВМА за Лазаревић Властимира и Вујовић Владимира.

Записника о увиђају истражног судије Војног суда Кр.бр.11/99 од 14.04.1999.године, записника о увиђају ВП 2895 Краљево од 10.05. и 16.05.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције ВП 2895/2 Лађевци од 01.05.,10.05. и 07.06.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције ВП 8922 Земун од 14.04.1999.године са скицом места догађаја, прегледа оштећења насталих на објектима услед дејства НАТО снага на аеродрому "Лађевци" од 17.04.,27.04.,01.05.,03.05. и 15.05.1999.године и извештаја о последицама дејства НАТО авијације од 18.05.1999.године.

Записника о увиђају истражног судије Војног суда Кр.бр.1/99 од 28.03.1999.године, записника о увиђају Војне полиције ВП 4323 Нови Сад од 28.03.1999.године и обдукционих записника Института за судску медицину ВМА за Крстић Сашу. Милетић Бојана и Лаушев Синишу.

Под тачком 8

Записника о увиђају истражног судије Војног суда Кри.бр.120/99 од 02.06.1999.године, извештаја Војне полиције ВП 4323 Нови Сад од 06.04. и 11.04.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције ВП 4323 Нови Сад од 07.04.,09.04.,11.04.,25.05.,27.05.,29.05.,31.05.02.06. и 06.06.1999.године.

Под тачком 9

Записника о увиђају истражног судије Војног суда Кр.бр.3/99 од 29.03.1999.године

Под тачком 10

Записника о увиђају истражног судије у Нишу Крн.бр.104/99 од 26.03.1999.године и записника о увиђају истражног судије Војног суда Кр.бр.10/99 од 05.04.1999.године и Кр.бр.13/99 од 07.04.1999.године.

Под тачком 11

Записника о увиђају истражног судије Војног суда при команди Приштинског корпуса Кри.бр.13/99 од 03.04.1999.године и извештаја ВП 8070 Приштина о губицима живота припадника Војске Југославије од 15.04.1999.године.

Под тачком 12

Записника о увиђају истражног судије Војног суда при команди Треће армије Кр.бр.9/99 од 31.03.1999.године, извештаја команде 230. Самоходног ракетног пука ПВО о погибији и рањавању војника Војске Југославије од 01.04.1999.године и обдукционог записника Војне болнице у Нишу за Јанковић Драгослава од 31.03.1999.године.

Записника о увиђају истражног судије Војног суда при команди Прве армије Кр.бр.2/99 од 03.04.1999.године, обдукционих записника Института за судску медицину ВМА за Миловановић Станишу од 31.03.1999.године, Вугарић Јована од 01.04.1999.године, Томић Љубомира од 02.04.1999.године и Милинковић Митра од 03.04.1999.године, извештаја ВП 4544 Београд о губицима живота припадника ВЈ од 13.05.1999.године, списка примљених повређених припадника ВЈ, професионалних војника ВЈ и резервиста са скицом места догађаја.

Под тачком 13

Записника о увиђају истражног судије Војног суда Прве команде ужичког корпуса Кр.бр.4/99 од 01.04.1999.године и Кр.бр.35/99 од 09.06.1999.године и записника о увиђају Војне полиције ВП 4571 Ужице од 13.04. и 21.04.1999.године.

Под тачком 14 и 15

Записника о увиђају истражног судије Војног суда при команди Дринске дивизије од 07.04. и 09.04.1999.године.

Под тачком 16

Записника о увиђају истражног судије Војног суда Кри.бр.2/99 од 03.04.1999.године, Кри.бр.10/99 од 05.04.1999.године, Кри.бр.23/99 од 01.05.1999.године и Кри.бр.30/99 од 15.05.1999.године.

Под тачком 17

Записника о увиђају истражног судије Војног суда при команди корпуса ПВО Кр.бр.3/99 од 06.04.1999.године и службене белешке о губитку живота и рањавању припадника ВЈ у Сјеници од 06.04.1999.године.

Записника о увиђају истражног судије Војног суда при команди корпуса ПВО Кр.бр.2/99 од 06.04.1999.године.

Под тачком 18

Записника о увиђају истражног судије Војног суда при команди РВ и ПВО Кр.бр.3/99 од 05.04.1999.године, записника о ратној штети предузећа "Телеком Србија" са скицом места догађаја.

Записника о увиђају истражног судије Војног суда при команди РВ и ПВО
Кр.бр.2/99 од 05.04.1999.године

Записника о увиђају истражног судије Војног суда Прве команде ужичког корпуса
Кр.бр.5/99 од 06.04.1999.године.

Службене белешке Војне полиције од 18.05.1999.године

Под тачком 19

Записника о увиђају истражног судије Војног суда при команди Дринске дивизије
Кр.бр.15/99 од 15.04.1999.године, Кр.бр.17/99 од 16.04.1999.године, Кр.бр.19/99 од
18.04.1999.године, Кр.бр.3/99 од 07.04.1999.године, Кр.бр.8/99 и Кр.бр.5/99 од
09.04.1999.године, Кр.бр.28/99 од 26.04.1999.године и Кр.бр.9/99 од 10.04.1999.године и
записника о увиђају МУП-а РС СУП Ваљево од 05.04.1999.године.

Записника о увиђају истражног судије Војног суда при команди РВ и ПВО
Кр.бр.12/99 од 15.04. и 03.05.1999.године и Ки.бр.14/99 од 06.04.1999.године и извештаја о
штети на објектима ВАСК Витановац од 03.05.1999.године са скицом места догађаја.

Записника о увиђају истражног судије Војног суда при команди ужичког корпуса
Кр.бр.11/99 од 08.04.1999.године.

Записника о увиђају истражног судије Војног суда при КГК Ки.бр.11/99 од
06.04.1999.године и Ки.бр.19/99 од 09.04.1999.године.

Записника о увиђају истражног судије при команди корпуса ПВО Кр.бр.2/99 од
06.04.1999.године и извештаја ВП Приштина 8215 о губицима живота припадника ВЈ од
29.04.1999.године.

Под тачком 20

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.48/99 од 18.05.1999.године и
Кр.бр.4/99 од 06.04.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица
места МУП-а РС од 06.06.1999.године.

Под тачком 21

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.7/99 од 06.04.1999.године и
Кр.бр.27/99 од 26.04.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу
лица места МУП-а РС бр.Ку.20/99.

Под тачком 22

Записника о увиђају истражног судије Ки.бр.13/99 од 06.04.1999.године,
Кр.бр.28/99 од 12.05.1999.године, Кри.бр.30/99 од 12.05.1999.године и Кр.бр.39/99 од
30.05.1999.године, записника о увиђају МУП-а РС од 30.05. и 01.06.1999.године,
записника о увиђају лица места Војне полиције од 06.04., 12.05. и 30.05.1999.године и
извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места од 14.05.1999.године.

Под тачком 23

Записника о увиђају истражног судије Ки.бр.16/99 од 08.04.1999.године, записника о увиђају МУП-а РС од 08.04.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 08.04.1999.године са скицом места догађаја.

Записника о увиђају истражног судија Ки.бр.17/99 од 08.04.1999.године и Кр.бр.37/99 од 29.05.1999.године са скицом лица места.

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.206/99 од 17.04.1999.године са скицом лица места.

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.20/99 и Кр.бр.21/99 од 08.04.1999.године.

Под тачком 24

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.8/99 од 10.04.1999.године

Записника о увиђају истражног судије Ки.бр.20/99 од 09.04.1999.године.

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.34/99 од 09.04.1999.године и извештаја о погинулим и рањеним припадницима ВЈ од 08.04.1999.године.

Под тачком 25

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.23/99 од 27.04.1999.године и извештаја о штети на касарни “Бубањ поток”.

Под тачком 26

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.36/99 од 12.04.1999.године и записника о увиђају лица места МУП-а РС од 23.06. и 22.07.1999.године.

Под тачком 27

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.120/99 од 02.06.1999.године и записника о увиђају Војног тужноца Кр.бр.6/99 од 12.04.1999.године са скицом места .

Записника о увиђају Војног тужиоца Кр.бр.86/99 од 12.04.1999.године и записника о ратној штети предузећа “Телеком Србија” од 06.04.1999.године са скицом лица места.

Извештаја о погибији Живковић Ивана од 12.04.1999.године и извода из матичне књиге умрлих за Живковић Ивана.

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.44/99 од 12.04.1999.године и извештаја о губицима живота припадника ВЈ од 12.04.1999.године.

Под тачком 28

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.8/99 од 13.04.1999.године са скицом места догађаја и извештаја о штети на касарни “Васа Чарапић” у Београду.

Записника о увиђају Војне полиције Ку.бр.27/99 од 15.04.1999.године

Под тачком 29

Службене белешке Војне нолиције од 14.04.1999.године са скицом места догађаја.

Записника о увиђају МУП-а РС СУП Пирот од 14.04. и 26.05.1999.године и извештаја о кримипалистичко-техпичком прегледу лица места од 14.04. и 26.05.1999.године са скицом места догађаја.

Записника о увиђају истражног судије Војног суда при команди приштинског корпуса Кр.бр.52/99 од 14.04.1999.године.

Под тачком 30

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.12/99 од 14.04.1999.године и записника о увиђају Војне полиције Ку.бр.39/99 од 18.04.1999.године.

Под тачком 31

Записника о увиђају Војне полиције од 16.04.1999.године

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.5/99 од 16.04.1999.године и потврде Здравственог центра “Др.Лаза Лазаревић” Шабац о смрти Виријевић Зорана од 14.04.1999.године

Записника о увиђају истражног судије Ки.бр.33/99 од 16.04.1999.године, записника о увиђају Војне полиције – службене забелешке од 16.04.1999.године и извештаја специјалисте Здравственог центра Смедерево за Павић Станишу

Записника о увиђају истражног судије Ки.бр.31/99 од 16.04.1999.године и записника о увиђају Војне полиције – службене забелешке од 16.04.1999.године.

Под тачком 32

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.16/99 од 16.04.1999.године.

Под тачком 33

Записника о увиђају истражног судије Ки.бр.34/99 од 16.04.1999.године, Кр.бр.19/99 од 21.04.1999.године и Кр.бр.41/99 од 08.06.1999.године и записника о увиђају Војне полиције – службене забелешке од 16.04., 21.04. и 08.06.1999.године.

Под тачком 34

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.6/99 од 18.04.1999.године, записника о увиђају Војне полицији – службене забелешке 250. Рбр. ПВО од 18.04.1999.године и обдукционих записника Института за судску медицину за Гајић Горана и Смиљић Слободана од 18.04.1999.године.

Под тачком 35

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.25/99 од 19.04.1999.године.

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.18/99 од 20.04.1999.године и записника о увиђају Војне полиције – службене забелешке од 20.04.1999.године.

Записника о увиђају Војне полиције – службене забелешке од 20.04.1999.године и обдукционог записника Института за судску медицину ВМА за Радић Благоја од 20.04.1999.године.

Под тачком 36

Записника о увиђају Војне полиције Ку.бр.43/99 од 21.04.1999.године.

Под тачком 37

Записника о увиђају истражног судије Крн.бр.21/99 од 23.04.1999.године, записника о увиђају Војне полиције – службене забелешке од 25.04.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС.

Под тачком 38

Записника о увиђају Војне полиције – извештаја службе за сузбијање криминалитета Ку.бр.125/99 од 24.04.1999.године.

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.8/99 и Кри.бр.12/99 од 23.04.1999.године.

Под тачком 39

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.20/99 од 24.04.1999.године.

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.21/99 и Кр.бр.22/99 од 24.04.1999.године.

Под тачком 40

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.140/99 од 25.04.1999.године.

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.29/99 од 25.04.1999.године.

Под тачком 41

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.10/99 од 28.04. и 29.04.1999.године, обдукционог записника Института за судску медицину ВМА за Радуловић Далибора, извештаја Института за медицину рада ВМА о ГАМАСПЕКТРОМЕТРИЈСКОЈ анализи узорака грађевинског материјала за објекте 11 и 14 у касарни “Топчидер” и објекте 54 и 55 у касарни “Дедиње”, извештаја Војнотехничког института ВЈ о балистичком вештачењу на објектима 11 и 14 у касарни “Топчидер” и објектима 54 и 55 у касарни “Дедиње”, извештаја о дозиметријском испитивању објеката 11 и 14 у касарни “Топчидер” и објеката

54 и 55 у касарни “Дедине”, списка војника примљених на ВМА дана 28.04.1999.године и изјава Гардовић Драгана, Станишић Минломра, Шапоња Жељка и Таталовић Николе.

Под тачком 42

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.15/99 од 29.04.1999.године.

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.22/99 од 29.04.1999.године и записника о увиђају Војне полиције ВП 2831 од 29.04.1999.године.

Под тачком 43

Записника о увиђају Војне полиције Ку.бр.191/99 од 03.05.1999.године

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.14/99 од 21.05.1999.године и записника о увиђају Војне полиције ВП 2130 од 21.05.1999.године.

Записника о увиђају Војне полиције Ку.бр.189/99 од 03.05.1999.године

Под тачком 44

Записника о увиђају Војне полиције од 02.05.1999.године

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.9/99 од 08.04.1999.године и записника о увиђају Војне полиције Ку.бр.28/99 од 08.04.1999.године, Ку.бр.32/99 од 30.04.1999.године и Ку.бр.50/99 од 01.05.1999.године.

Записника о увиђају Војне полиције од 02.06.1999.године са скицом лица места.

Под тачком 45

Записника о увиђају Војне полиције Ку.бр.250/99 од 06.05.1999.године.

Записника о увиђају Војне полиције од 29.05.1999.године са скицом места догађаја и извештаја комисије за процену штете у касарни “Бошко Паковљевић-Пинки”.

Под тачком 46

Записника о увиђају Војне полиције Ку.бр.250/99 од 06.05.1999.године.

Под тачком 47

Записника о увиђају Војне полиције Ку.бр.190/99 од 05.05.1999.године.

Под тачком 48

Записника о увиђају истражног судије од 10.05.1999.године.

Записника о увиђају истражног судије Ки.бр.30/99 од 15.04.1999.године и Кр.бр.27/99 од 09.05.1999.године и записника о увиђају Војне полиције од 15.04. и 08.05.1999.године.

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.13/99 од 09.05.1999.године, записника о увиђају Војне полиције од 09.05.1999.године и изјаве Поповић Ненада.

Под тачком 49

Записника о увиђају Војне полиције од 11.05.1999.године.

Под тачком 50

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.29/99 од 14.05.1999.године и записника о увиђају Војне полиције од 14.05.1999.године.

Записника о увиђају Војне полиције ВП 4445/4 Призрен Ку.бр.267/99 од 14.05.1999.године и ванредног извештаја Војне полиције ВП 4445/4 Призрен од 14.05.1999.године.

Под тачком 51

Записника Војне полиције бр.250 од 16.05.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције ВП 1205 од 18.05.1999.године.

Под тачком 52

Записника Војне полиције бр.250 рбр ПВО од 15.05.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције ВП 1205 од 16.05.1999.године.

Записника о увиђају МУП-а РС СУП Пирот од 22.05. и 27.05.1999.године, записника о увиђају Војне полиције ВП 2748/4 Пирот од 16.05., 23.05. и 29.05.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције ВП 2748/4 Пирот од 23.05., 27.05. и 29.05.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС СУП Пирот од 14.05. и 27.05.1999.године.

Под тачком 53

Записника о увиђају истражног судије Војног суда Кр.бр.59/99 од 12.05.1999.године, Кр.бр.47/99 од 18.05.1999.године и Кр.бр.60/99 од 26.05.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције ВП 9845 – 5 Ваљево од 12.05., 19.05. и 26.05.1999.године.

Извештаја Војне полиције 12. Батаљона од 18.05.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције ВП 4323 Нови Сад од 18.05.1999.године.

Под тачком 54

Записника о увиђају МУП-а РС СУП Београд од 20.05.1999.године, записника о увиђају Војне полиције ВП 2130/4 Београд од 20.05.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције ВП 2834 Београд од 20.05.1999.године и ВП 2130/4 Београд од 26.05.1999.године са скицом места догађаја и

списка примљених припадника ВЈ , професионалних војника, професионалних припадника ВЈ , резервиста-повређених од 19.05. до 20.05.1999.године.

Под тачком 55

Записника Војне полиције ВП 7325/5 Сремска Митровица од 23.05.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције ВП 7325/5 Сремска Митровица од 30.05.1999.године.

Записника о увиђају истражног судије Војног суда Кр.бр.61/99 од 22.05.1999.године и Кр.бр.62/99 од 23.05.1999.године, техничке књижице непокретности гарнизона Шабац и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције ВП 9845-5 Ваљево од 22.05. и 23.05.1999.године.

Под тачком 56

Записника истражног судије Кр.бр.33/99 од 27.05. и 29.05.1999.године, записника истражног судије Војног суда од 24.05.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције ВП 4571 Ужице од 24.05. и 31.05.1999.године.

Под тачком 57

Службене белешке Војне полиције ВП 7325/5 Сремска Митровица од 30.05.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције ВП 7325/5 Сремска Митровица од 30.05.1999.године.

Под тачком 58 и 59

Записника о увиђају истражног судије Војног суда Кр.бр.31/99 до 26.05.1999.године и Кр.бр.32/99 до 27.05.1999.године, службене белешке Војне полиције ВП 2831 Крагујевац од 26.05. и 27.05.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције ВП 2831 Крагујевац од 26.05.1999.године са скицом места догађаја.

Извештаја Војне полиције 12. Батаљона од 27.05.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције ВП 4323 Нови Сад од 27.05.1999.године

Под тачком 60

Записника о увиђају Војне полиције ВП 6313 од 27.05.1999.године са скицом места догађаја.

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.36/99 од 28.05. и 09.06.1999.године, записника о увиђају Војне полиције ВП 2831 Крагујевац од 28.05.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Војне полиције ВП 2831 Крагујевац од 28.05. и 08.06.1999.године.

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.29/99 од 26.05.1999.године.

Под тачком 61

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.31/99 од 28.05.1999.године и Кр.бр.34/99 од 07.06.1999.године.

Под тачком 62

Записника о увиђају истражног судије Кр бр. 39/99 од 27.05.1999.године.

Записника о увиђају истражног судија Кр.бр.18/99 од 27.05.1999.године и записника о увиђају Војне полиције – службена забелешка од 27.05.1999.године.

Под тачком 63

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.19/99 од 28.05.1999.године и налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја.

Под тачком 64

Записника о увиђају Војне полиције – ванредни извештај од 30.05.1999.године.

Под тачком 65

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.33/99 од 23.05.1999.године, Кр.бр.35/99 од 25.05.1999.године, Кри.бр.35/99 од 26.05.1999.године, Кр.бр.38/99 и Кри.бр.32/99 од 30.05.1999.године.

Записника о увиђају МУП-а РС од 30.05.1999.године са скицом места догађаја, записника о увиђају Војне полиције од 30.05.1999.године и записника о увиђају Војне полиције за процену материјалне штете од 30.05.1999.године.

Под тачком 66

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.43/99 од 31.05.1999.године, са скицом лица места.

Под тачком 67

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.116/99 од 01.06.1999.године и записника о увиђају Војне полиције од 01.06. и 02.06.1999.године.

Записника о увиђају Војне полиције – извештаја од 05.06.1999.године.

Под тачком 68

Записника о увиђају Војне полиције од 16.04., 17.04., 15.05. и 04.06.1999.године.

Под тачком 69

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.45/99 од 03.06.1999.године и Кри.бр.24/99 од 07.06.1999.године и записника о увиђају Војне полиције од 07.06., 08.06. и 10.06.1999.године.

Под тачком 70

Записника о увиђају Војне полиције од 05.05.1999.године са ванредним извештајем од 01.06.1999.године.

Под тачком 71 и 72

Записника о увиђају Војне полиције од 05.06.1999.године.

Записника о увиђају истражног судије Војног суда при команди Дринске дивизије Кри.бр.1/99 од 07.04.1999.године, истражног судије Војног суда при команди НСК Кри.бр.116/99 од 01.06.1999.године и истражног судије Војног суда при команди ПВО Кр.бр.11/99 од 30.04. и 01.05.1999.године, занисника о увиђају Војне полиције ВП 4323 Нови Сад од 28.03.1999.године, ВП 9845-6 Ваљево од 07.04.1999.године, ВП 250.рвр ПВО од 14.04.1999.године, ВП 8365 Косовска Митровица од 30.04.1999.године, ВП 9513-04 Београд од 01.05.1999.године, ВП 4445/4 Призрп од 30.05.1999.године, ВП 4823 Нови Сад од 02.06.1999.године и ВП 4445 Призрен од 07.06.1999.године, обдукционих записника Института за судску медицину ВМА за Тепавац Небојшу од 05.04.1999.године, Савичић Жељка и Радић Жељка од 08.04.1999.године и Тасић Далибора од 28.04.1999.године, потврде о смрти и извода из матичне књиге умрлих за Мијатовић Милана и Миловаповић Малишу од 01.05.1999.године и списка професионалних припадника ВЈ погинулих од дејства НАТО снага у периоду од 24.03. до 28.06.1999.године.

Прочитан је допис Окружног јавног тужилаштва у Београду Кт.бр.420/99 од 19.09.2000.године и прочитан списак погинулих и рањених припадника Војске Југославије достављен од надлежних органа Војске Југославије.

Б. Објекти и припадници Министарства унутрашњих послова Републике Србије

Под тачком 1

Записника о увиђају МУП-а РС СУП Нови Сад од 31.03.1999.године и службене белешке СУП-а Нови Сад од 31.03.1999.године.

Под тачком 2,3,4,5,6 и 7

Записника о увиђају истражног судије Окружног суда у Београду Кри.бр.596/99 од 03.04.1999.године, записника о увиђају МУП-а РС од 30.04.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС СУП Београд од 30.04.1999.године, извештаја МУП-а РС СУП Београд од 30.04. и 04.08.1999.године и налаза и мишљења вештака.

Под тачком 8

Записника о увиђају истражног судије Окружног суда у Београду Кри.бр.570/99 од 08.05.1999.године, записника о увиђају МУП-а РС СУП Београд од 03.04., 08.05. и

25.05.1999.године, извештаја МУП-а РС СУП Београд, од 03.04., 07.05. и 25.05.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС СУП Београд од 08.05. и 25.05.1999.године.

Под тачком 9

Записника о увиђају МУП-а РС СУП Београд од 04.04. и 29.06.1999.године, записника о вештачењу комисије вештака, извештаја МУП-а РС СУП Београд од 04.04. и 29.06.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места од 04.04. и 29.06.1999.године.

Под тачком 10 и 11

Записника о увиђају истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр.728/99 од 31.05.1999.године, налаза и мишљења вештака, записника о увиђају МУП-а РС СУП Београд од 05.04. и 31.05.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС СУП Београд од 05.04. и 31.05.1999.године са скицом места догађаја.

Под тачком 12, 13, 14, 15, 16 и 17

Записника о увиђају истражног судије Окружног суда у Београду Кри.бр.671/99 од 20.05.1999.године, записника о увиђају МУП-а РС СУП Београд од 20.05. и 22.05.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС СУП Београд од 20.05. и 22.05.1999.године.

Под тачком 18

Записника о увиђају МУП-а РС СУП Ваковица од 22.05.1999.године и извештаја МУП-а РС СУП Ваковица од 22.05.1999.године.

Под тачком 19

Извештаја МУП-а РС СУП Београд од 25.05.1999.године.

Под тачком 20, 21, 22 и 23

Записника о увиђају МУП-а РС СУП Београд од 30.05.1999.године, налаза и мишљења комисије вештака и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС СУП Београд од 30.05.1999.године.

Извештај о ратној штети МУП-а РС.

Прочитан је допис Окружног јавног тужилаштва у Београду Кт.бр.420/99 од 19.09.2000.године, заједно са извештајима МУП-а Републике Србије 10 бр.230-1766/00 од 11.09.2000.године и од 19.09.2000.године о погинулим и повређеним припадницима МУП-а Републике Србије.

III За кривично дело убиства представника највиших државних органа у покушају из чл.122 у вези чл.19 и 22 КЗ СРЈ описано у тачки III изреке ове пресуде.

Прочитан је записник о увиђају МУП-а РС од 12.08.1999.године, налаз и мишљење вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја 78/2000-II, извештај о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 12.08.1999.године и извршен је увид у фотодокументацију МУП-а РС у вези са бомбардовањем резиденције председника СР Југославије у Београду у ул.Ужичка бр.15 од дана 22.04.1999.године и извршена је репродукција видео снимака са лица места.

IV За кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 КЗСРЈ описано у тачки IV изреке ове пресуде.

A. Напади на цивилно становништво и насеља који су имали за последицу смрт и тешке телесне новреде људи.

Под тачком I

Записника о увиђају МУП-а РС од 23.04.1999. године, 24.04.1999. године и 25.04.1999. године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС 23.04.1999. године, 24.04.1999. године, 25.04.1999.године, 26.04.1999. године, 27.04.1999. године, 28.04.1999. године и 29.04.1999. године, обдукционих записника Медицинског факултета - Института за судску медицину за Јанковић Милована и Мунитлак Јелицу од 23.04.1999. године, за Тасић Драгана од 24.04.1999. године, за Јонтић Слободана, Марковић Дејана, Јовановић Бранислава и Јоксимовић Милана од 24.04.1999. године, за Стевановић Славишу од 25.04.1999. године, за Стојановић Небојшу, Делерић Александра, Стојименовски Дарка, Стукало Ивана, Банковић Ксеније и Митровић Томислава од 26.04.1999.године, прегледа ратне штете Радио телевизије Србије, записника о увиђају истражног судије Кри.бр.572/99 од 23.04.1999. године, записника о саслушању оштећених Стевановић Мирјане од 05.05.1999. године, Јоксимовић Драгана и Јонтић Душице од 12.05.1999. године, Марковић Душана од 13.05.1999. године, Мунитлак Душана од 21.05.1999. године, Пиха-Делетић Александра, Јанковић Драга и Драгојевић Обрада од 07.10.1999.године, записника о извршеном прегледу стања објекта у улици Абардарева бр. 1 - Мало позориште "Душко Радовић", извода из матичне књиге умрлих од 06.05.1999. године за Јонтић Слободана, записника о саслушању сведока Степановић Александра од 29.07.1999. године, Миљевић Славице, Ђуричић Предрага, Шуковић Драгана и Митровић Марије од 05.07.1999.године, Васић Небојше и Мијатовић Бојана од 12.07.1999. године, Матијашевић Брапка од 14.07.1999. године, Шаботић Ризаха, Ракић Драгице од 13.07.1999. године, Станчевић Милана и Јокимовић Војислава од 15.07.1999. године и Савовић Биљане од 16.07.1999. године, отиусне листе са епикрзом за Степановић Александра, Ђуричић Предрага и Мијатовић Бојану, извештаја лекара специјалисте за Шуковић Драгана, Митровић Марију, Васић Небојшу, Ракић Драгицу, Савовић Биљану, Алексић Михајла и Ђорђевић Данка од 23.04.1999. године, и Станчевић Милана од 21.06.1999. године, записника о саслушању сведока Алексић Михајла од 26.07.1999. године, Ђорђевић Данка од 28.07.1999. године, Арсић Звездана, Вучевић Љубодрага, Марковић Милоша и Вучић Ангелине од 02.03.2000. године, Стевановић Драгана, Срдановић Драгана, Анђелковић Марије, Топаловић Светлане, Калањ Брапке, Дубајић Јелене и Китановић Александра од 03.03.2000. године, и Чулић Бранке од 10.04.2000. године, записника о саслушању представника оштећеног "Радио телевизије Србија" Београд Душапа Јаковљевића од 07.10.1999.године, пријаве ратне штете предузећа "Партизански пут" од 29.02.2000.године, записника о саслушању представника оштећене

Компаније "Прогрес" од 20.03.2000. године са одштетним захтевом од 17.03.2000. године, и предузећа "Новитет" Београд од 13.03.2000. године са одштетним захтевом и записником о процени штете од 10.05.1999. године, налаза и мишљења вештака Биолошког факултета Универзитета у Београду, Центар за примену и развој ПЦР-2 од 27.05.1999. године, дописа генералног секретара РТС-а од 11.05.1999. године, дактилоскопске идентификације отисака папиларних линија МУП-а РС од 23.04.1999.године, 24.04.1999.године, 26.04.1999. године и 02.05.1999. године, потврде о смрти издате од стране Градског завода за хитну медицинску помоћ Београд, налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр. 78/2000-24,

Под тачком 2

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.593/99 од 11.05.1999. године, записника о увиђају МУП-а РС од 30.04.1999. године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 30.04.1999. године, обдукционих записника, Медицинског факултета Институт за судску медицину РС Ц.бр.362 од 04.05.1999. године за Јовановић Софију, лекарског уверења Клиничког центра РС бр. 379/32 од 14.04.2000. године за Филиповић Дејапа, налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр. 78/2000-33,

Под тачком 3

Лекарског извештаја КБЦ Земун-Београд од 01.10. и 25.10.1999. године за Рошић Филипа, Мајер Срђапа, Димитровски Славка и Здравковић Драгослава, записника о саслушању представника оштећене Београдске бапке "Беобапка" а.д. Београд, од 28.12.1999. године са одштетним захтевом и спецификацијом трошкова од 27.02.1999. године, записника о укупној штети предузећа "АЗАРО ПАРАЛЕЛ", обдукционог записника Медицинског факултета - Института за судску медицину Београд од 08.05.1999. године за Нинчић Анђелка, извода из матичне књиге умрлих Општине Земун под бројем 874 за 1999. годину за Нинчић Анђелка, записника о саслушању оштећеног Нинчић Дарка од 09.05.1999. године, дактилоскопске идентификације отисака папиларних линија МУП-а РС од 08.05.1999. године за Нинчић Анђелка, записника о увиђају МУП-а РС од 08.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 08.05.1999. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр.602/99 од 08.05.1999. године, одштених захтева предузећа "Алеф" од 24.05.1999. године, "Донит комерц" од 19.07.1999.године, "Марунисс" од 12.05.1999. године, "Секвенца" од 19.08.1999. године, "Јутим" од 11.10.1999.године, УТП д.д. "Комерц" од 05.10.1999. године, потврда о закупу пословног простора у Хотелу "Југославија" од 11.05.1999.године и 13.05.1999, године са списком фирми купаца пословног простора које су претрпеле штету издате од стране ХТУП "Метропол" дана 06.08.1999. године, фотокопије саобраћајних дозвола оштећених возила регистарске ознаке БГ 820291 и БГ 146-837 са фотографијама оштећених возила, пријава ратне штете предузећа "Винчић" ДОО Београд од 27.09.1999. године, записника о оштећењу возила издати од стране осигурања "Морава" а.д., налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја, бр. 78/2000-38,

Под тачком 4

Налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр. 78/2000-40, лекареких уверења Ургентног центра у Београду за Цао Лунг Феа, Лиу Јин Ронга, Лију Син Чуана и Цанг Хај Фенга, извештаја КБЦ Бежанијска Коса од 21.10.1999. године о врсти и тежини повреда за Јанг Јонг Фенга и Дот Јиана, записника о саслушању сведока Верајић Бранка од 01.03.2000. године, предрачуна ратне штете предузећа "Југоагент" од 24.08.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 21.05.1999. године, и 08.05.1999. године, записник о увиђају МУП-а РС од 08.05.1999. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр.603/99 и Кри.бр.696/99 од 08.05.1999. године,

Под тачком 5

Записника о саслушању сведока-оштећених Зорана Момчиловића од 10.09.1999. године, Љубинке Ивановић од 25.10.1999.године и Бранислава Павловића од 28.10.1999. године, обдукционих записника Медицинског факултета - Института за судску медицину Београд од 23.06.1999. године и 27.05.1999. године за Биљану Момчиловић, Дајану Павловић, Стефана Павловића и Владимира Павловића, записника о увиђају истражног судије Кри.бр.736/99 од 27.05.1999. године, записника о увиђају МУП-а РС од 27.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 27.05.1999. године, извештаја лекара-вештака о повредама од 26.12.1999. године, са медицинском документацијом Клиничког центра Србије за Ивасовић Љубинку и Павловић Бранислава, отпусне листе са епикрзом Ургентног центра у Београду за Павловић Браниславу, налаз и мишљење вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр. 78/2000-58,

Под тачком 6

Записника о саслушању сведока Сантовић Бобана и Саитовић Јаворине од 23.03.2000. године, записника о саслушању оштећене Емилије Милошевић од 10.04.2000. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр.712/99 од 31.05.1999. године, записника о увиђају МУП-а РС од 31.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 31.05.1999. године, потврде о смрти Градског завода за хитну медицинску помоћ у Београду за Стојичевић Славицу од 31.05.1999. године, обдукционог записника Медицинског факултета - Института за судску медицину Београд за Стојичевић Славицу од 31.05.1999. године, налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр. 78/2000-69, извештаја Клиничког центра Србије - Института за ортопедску хирургију и трауматологију Београд од 20.06.2000. године за Костић Љубомира.,

Под тачком 7

Записника о увиђају МУП-а РС од 31.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 31.05.1999. године, обдукционог записника Медицинског факултета - Института за судску медицину Београд за Јованку Арсенијевић од 01.06.1999. године, налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама

употребљеног оружја бр. 78/2000-71,

Под тачком 8

Записника о увиђају истражног судије Основног суда у Беранима Кри.бр.65/99 и Основног суда у Рожајима Кри.бр.1139/99, скице места догађаја, записника о саслушању оштећене Брудар Маријане од 28.12.1999. године, извода из матичних књига умрлих за Кнежевић Мирослава, Брудар Јулије и Максимовић Оливере од 20.12.1999. године, налаза и мишљења вештака Др. Станка Ивандића за малолетну Брудар Теодору од 10.02.2000. године,

Под тачком 9

Записника о саслушању сведока-оштећених Тасић Живорада од 04.06.1999. године, и од 10.12.1999. године, Славка Додића, Ненада Додића и Љубице Михајловић од 04.06.1999. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр.14/99 од 31.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС Секретаријата у Врању од 01.06.1999. године, записника о саслушању сведока Јовице Младеновић, Станимира Милошевића, Светозара Милошевића и Димчета Станојковића од 04.06.1999. године, и записника општинске комисије о штети на објектима у селу Славујевац од 06.04.2000. године,

Под тачком 10

Обдукционог записника за Ристић Лепосаву од 02.05.1999. године, записника општинске комисије о штети на кућама у селу Горњи Неродавац од 13.10.1999. године, записника о саслушању оштећених Воје Ристића и Миодрага Ристића од 20.10.1999. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр.30/99 од 31.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 31.05.1999. године,

Под тачком 11

Записник о увиђају истражног судије Ки.бр.22/99 од 13.04.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места од 13.04.1999. године, скице места догађаја,

Под тачком 12

Записника о саслушању сведока-оштећених Томислава Жарчанина од 19.01.2000. године, Милуна Жарчанина и Радета Жарчапина од 29.10.1999. године, и Бојана Жарчапина од 19.05.2000. године, отпусне листе са епикризом ЗЦ "Студеница" Краљево за Жарчанин Томислава и Жарчанин Милуна, медицинске документација за Жарчапин Томислава и Жарчанин Бојана, записника о увиђају истражног судије Кри.бр.21/99 од 02.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а

РС - СУП Краљево од 01.05.1999. године, налаза и мишљења вештака медицинске струке о врсти и тежини новеда за Жарчанин Радета, Жарчанин Томислава, Жарчанин Милуна, Жарчанин Бојана и Жарчанин Бојану од 01.03.2000. године,

Под тачком 13

Записника о саслушању сведока-оштећеног Јованчевић Милана од 17.01.2000. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр.17/99 од 17.05.1999. године, отпусне листе са епикризом ЗЦ "Краљево" за Милана Јованчевића, извештаја лекара о повредама Јованчевић Милана од 17.03.2000. године,

Под тачком 14

Записника о саслушању сведока-оштећених Јовановић Марине од 15.11.1999.године, Божидара Димитријевића од 01.02.2000. године, Горана Стојановића, Предрага Савића, Васић Властимира, Радмиле Ристиће, Предрага Милошевића, Милана Митровића, Предрага Мацића, Драгољуба Арсенијевића, Слободана Ивановића, Александра Мијатовића, Мирјане Нешић, Момчила Јевтића, Маријане Стојаковић и Мирољуба Брајковћа од 25.11.1999. године, Мирјане Терзић, Зорана Миленковића, Десанке Савић, Живадинке Јовановић, Јасмине Живковић, Миленке Маринковић и Лакић Мирослава од 24.11.1999. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр.36/99 од 30.05.1999. године, обдукционог записника за Симоновић Ратобора од 03.06.1999. године, отпусне листе са епикризом за Нешић Мирјану од 02.06.1999. године, извештаја лекара специјалисте за Мијатовић Александру од 03.11.1999.године, отпусне листе са епикризом за Васић Властимира и Митровић Милана, медицинске документације за Горана Стојановића, Божидара Димитријевића, Марину Јовановић, Мирјану Стојановић, Предрага Милошевића, Мирослава Дакића и Слободана Ивановића, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 30.05.1999. године, налаза и мишљења вештака о узроцима смрти за Маринковић Зорана, Апостоловић Тому, Терзић Драгослава, Тирић Миливоја, Танковић Војкана, Ристић Стојана и Милана Савића,

Под тачком 15

Записника о саслушању сведока Станојевић Живојина од 06.10.1999. године, Стефановић Миливоја и Николић Младена од 21.12.1999. године, Стојановић Горана и Петровић Срђана од 22.12.1999. године, Боре Костића и Мирољуба Цакића од 15.04.1999. године, Воје Стевановића и Милана Симоновића од 22.04.1999. године, записника о саслушању сведока-оштећених Поповић Дејана и Пешић Стојана од 07.10.1999. године, Милојевић Славка и Тирић Драгана од 08.10.1999. године, Михаила Вуковића од 11.01.2000. године, Петра Миханловића, Радомира Јањића и Верушић Александра од 25.01.2000. године, Зорице Лукић и Вељковић Весне од 08.02.2000. године и Сретеновић Добринке од 14.04.1999. године, извештаја лекара специјалисте за Пешић Стојана, Вељковић Милоша, Вељковић Милену, Павловић Живорада, Војаичић Владимира, Тирић Драгана, Верушић Александра и Миханловић Петра од 12.04.1999. године, за Милојевић Славка од 11.06.1999. године и Јањић Радомира од 19.04.1999. године, отпусне листе са епикризом ЗЦ "Лесковац" за Поповић Дејана и Јањић Радомира, отпусне листе са епикризом ЗЦ "Смедерево" за Вуковић Михајла, и извештај лекара специјалисте за Вуковић Михајла од 24.05.1999. године и 17.05.1999. године, записника о саслушању

оштећеног Блејетић Жарка од 13.12.1999. године, Марковић Часлава од 14.12.1999. године, Тодоров Ценке од 23.12.1999. године, Јовановић Стеле и Јовановић Загорке од 18.02.2000. године, извода из матичне књиге умрлих за Тодоров Симеона од 26.07.1999. године, налаза и мишљења вештака медицинске струке Др.Ивана Митића од 17.02.2000. године за Поповић Дејана, Пешић Стојана, Милојевић Славка, Вуковић Михајла, Михајловић Петра, Јањић Радомира, Верушевић Александра, Ћирић Драгана, Лојанчић Владимира, Павловић Живорада, Вељковић Милену и Вељковић Милоша, и од 02.03.2000. године за Лукић Зорицу, Сретеновић Добринку, Митић Горана и Вељковић Весну, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 12.04.1999. године, обдукционог записника за Јовановић Зорана, Станојевић Дивну, Вељковић Јасмину, Марковић Ану, Марковић Ивана, Младеновић Верку, Тодоров Симеона, Младеновић Петра, као и за два лица чији идентитет није утврђен од 13.04.1999. године, записника о увиђају МУП-а РС од 12.04.1999.године,

Под тачком 16

Одштетних захтева предузећа “Србија шуме”, ФРАД, “Морава”, “Беопетрол”, ЕМП-а, извештаја лекара о повредама Тодоровић Драгољуба, Алексић Богомира и Младеновић Слободаи, извештаја лекара о повреда 44 лица од 16.04.1999. године, отпусне листе са епикризом за Младеновић Слободана од 15.04.1999. године, записника о саслушању сведока – оштећених Миладиновић Дијане од 05.05.1999. године, Миладиновић Вукице од 05.04.1999. године, Петковић Веселинке од 10.05.1999. године, Стојановић Србољуба, Милетић Верице, Милетић Душана, Милетић Славимира, Маринковић Загорке, Шљивић Ружице, Стефановић Весне, Пројовић Радмиле, Милутиновић Љиљане, Живадиновић Недежде, Ракочевећ Десанке, Ракочевећ Славољуба, Јанковић Владимира, Ђокић Вукомана, Милутиновић Верољуба, од 20.04.1999. године, Милошевић Драгољуба, Банковић Јоргована, Стојковић Горана, Стевановић Бранка, Живадиновић Радослава од 19.04.1999. године, и Милетић Загорке од 22.04.1999. године, записника о саслушању оштећених Луковић Зорице, Миладиновић Братислава, Цонић Светлане од 19.04.1999. године, Станковић Душице, Кузмановић Душице од 20.04.1999. године, Миливојевић Саше од 23.04.1999. године, и Здравковић Новке од 26.04.1999. године, занисника о саслушању сведока Секуловић Слободана и Маринковић Малине од 22.04.1999. године и Стојковић Тинка од 19.05.1999. године, обдукционих занисника за Радојчић Софију, Радојчић Јована, Миладиновић Драгана, Станковић Велимира, Миладиновић Снежану од 06.04.1999.године, Јовановић Радојку, Јовановић Војислава од 07.04.1999. године, извода из матичних књига умрлих за Гвоздена Миливојевића, Драгицу Миливојевић, Снежану и Драгомира Миладиновића, Радојке Јовановић, Велимира Станковића, Софије Радојичић, Јована Радојчића и Војислава Јовановића, скице места догађаја, налаза о ратној штети на цивилним објектима у улицама Душана Тривунца и Вука Карацића, записника општинске комисије за процену ратне штете за стамбене објекте у улицама војске Југославије 40/3, 40/4, Дракчета Миловановића бр. 2 и бр. 31, и Ж. Цветковића бр. 1,

Под тачком 17

Пријаве ратне штете са извештајем комисије о штети на кућама у улици 7. Јули бр. 3, бр. 4, бр. 10, бр. 18, улица Поповачка бр. 27, бр. 27-а, улица Богдана Благојевића бр. 18-б, улица 29. Новембра бр. 8, бр. 13, улица Ђуке Динића бр. ½, бр. 11, бр. 15, бр. 19 и улица Димитрија Туцовића бр. 59, записника о саслушању сведока Анђелковић Слађане од

27.10.1999. године, извештаја лекара специјалисте од 07.05.1999. године за Анђелковић Сузану, отпусне листе са епикризом за Анђелковић Драгишу од 12.05.1999. године, и за Анђелковић Слађану од 07.06.1999. године, записника о увиђају Кри.бр.114/99 од 05.04.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 06.04.1999. године, и 07.05.1999. године са скицом места догађаја,

Под тачком 18

Извештај о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 11.05.1999. године, са скицом места догађаја,

Под тачком 19

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 175/99 од 23.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 23.05.1999. године, са скицом места догађаја, записника о саслушању сведока Митић Чедомира од 28.01.2000. године,

Под тачком 20

Записника о саслушању сведока – оштећене Станковић-Недељковић Наташе од 28.06.1999. године и од 02.02.2000. године, обдукционих записника од 28.05.1999. године за Недељковић Предрага, Савић Душанку и Митровић Бранку, медицинске документације за Станковић Дивну, Станковић Синишу, Станковић Ружицу и Недељковић Наташу, записника о увиђају Кри.бр.194/99 од 28.05.1999. године, криминалистичко техничка документација МУП РС – СУП Ниш ОУП Алексинац бр. 113/99 од 28.05.1999. године са скицом места догађаја,

Под тачком 21

Пријаве ратне штете на кућама Манчић Владимира и Мапчић Драгице од 02.06.1999. године, записника о саслушању сведока Мапчић Владимира од 02.02.2000. године и Манчић Горана од 01.02.2000. године, обдукционих записника од 30.05.1999. године, за Манчић Вукосаву и Душана, записника о увиђају МУП-а РС од 28.05.1999. године и 29.05.1999. године, са извештајем о криминалистичко техничком прегледу лица места и скицом места догађаја,

Под тачком 22

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.52/99 од 26.05.1999. године, налаза и мишљења вештака грађевинске струке о штети на кућама у улици Михаила Пупина од 12.06.1999. године,

Под тачком 23

Записника о увиђају истражног судијс Кри.бр.12/99 од 01.06.1999. године, записника о саслушању сведока-оштећених Дупљак Мирс, Јеумовић Десанке, Пајовић Филипа, Турковић Исмета, Јанковић Миће, Сретеновић Љубинка, Балшић Иванке, Колунџић Саше и Пајовић Новака, од 02.06.1999. године, налаза и мишљења вештака медицинске струке Др.Изета Тутића и Др Мирослава Милошевића о узроцима смрти за Симић Владана, Биорац Драгомирку, Роглић Мирка, Вранић Драгослава, Милошевић Дејана, Симовић Драгана, Никић Миодрага, Пантовић Ђорђа, Ратковић Голуба и Симић Мирка од 03.06.1999. године, и 07.06.1999. године, налаза и мишљења вештака медицинске струке Др. Изета Тутића од 07.06.1999. године, о врсти и тежини повреда за Дупљак Миру, Јеумовић Десанку, Луковић Тиовилку, Турковић Исмета, Пајовић Исмета, Етемовић Алмира и Алексић Бојану, извода из матичних књига умрлих за Симић Бојана, Симић Марка, Гајић Звездана, Роглић Марка, Милошевић Дејана, Биорац Драгомирку, Симовић Драгана, Вранић Радуна, Пантовић Ђорђа, Никић Миодрага, и Ратковић Голуба, записника о саслушању оштећених Симовић Гордана од 17.08.1999. године, Милутина Милошевића и Драгише Радисављевића од 16.08.1999. године, Родољуба Биорца од 13.08.1999. године, Пантовић Марка и Вранић Предрага од 09.08.1999. године, Миланке Никић, Милке Ратковић, Веселина Симића и Десимира Урошевића од 10.08.1999. године, скице места догађаја,

Под тачком 24

Записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Ђаковици Кри.бр.24/99 од 14.04.1999. године, листе повређених примљених у општу болницу у Ђаковици од 16.04.1999. године,

Под тачком 25

Записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Ђаковици Кри.бр.24/99 од 14.04.1999. године,

Под тачком 26

Записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Ђаковици Кри.бр.26/99 и Кри.бр.75/99 од 21.04.1999. године,

Под тачком 27

Записника о увиђају МУП-а РС од 02.04.1999. године са скицом места догађаја, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 02.04.1999.године, обудкционих записника од 02.04.1999.године, за Хисена Жунића и Хисни Елшани,

Под тачком 28

Записника о увиђају МУП-а РС од 14.04.1999. године и 25.04.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 14.04.1999. године, са скицом места догађаја, обдукционих записника од 15.04.1999.године, за Зеџири Мерђивана, Бајрами Ферата, Имер Ћеља, Фикрије Сулаја, Смајили Берсада, н једну неидентификовану особу,

Под тачком 29

Извештај о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 28.04.1999.године, са скицом места догађаја, записника о увиђају истражног судије Кр.бр.70/99 од 29.04.1999. године, обдукционих записника од 29.04.1999. године, за Зуфури Касандру, Зуфури Бећа, Зуфури Максунa и Зуфури Ћула, записника о увиђају МУП-а РС од 08.05.1999. године,

Под тачком 30

Записника о увиђају МУП-а РС од 01.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 01.05.1999.године и 03.05.1999. године, скице места догађаја, записника о увиђају истражног судије Кр.бр.70/99 од 01.05.1999. године, обдукционих записника од 02.05.1999.године за Рамадан Беришу, Пецори Бесмила, Краснићи Илира, Еса Беришу, Ернеста Краснића и Елвис Беришу,

Под тачком 31

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.73/99 од 02.05.1999. године, записника о увиђају МУП-а РС од 10.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 01.05.1999. године, са скицом места догађаја, обдукционих записника од 02.05.1999.године за Азема Муратија,

Под тачком 32

Записника о увиђају истражног судије Кр.бр.99/99 од 14.05.1999.године, записника о увиђају МУП-а РС од 14.05.1999.године, 15.05.1999.године, 19.05.1999.године, и 20.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 17.05.1999. године, обдукционих записника од 14.05.1999.године за 19 неидентификованих особа, обдукционих записника од 14.05.1999. године, за Џафери Расима, Реџај Шаћија, Палуши Дијане, Ахметај Риза, Ахметај Халида, Ахметај Меди, Ахметај Бафте и Палуши Факрије,

Под тачком 33

Записника о увиђају МУП-а РС од 30.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 26.05.1999.године са скицом места догађаја, обдукционог записника од 26.05.1999. године за Краснићи Бека,

Под тачком 34

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.91/99 од 07.04.1999. године, записника о увиђају МУП-а РС од 07.04.1999.године, одштетног захтева предузећа ЈП “ПТТ Србија” од 21.03.2000.године,

Под тачком 35

Извештаја о бомбардовању града Приштине дана 12.04.1999.године,

Под тачком 36

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.97/99 од 20.04.1999. године,

Под тачком 37

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.83/99 од 26.03.1999. године,

Под тачком 38

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.23/99 од 02.04.1999.године, записника о саслушању сведока-оштећених Степаковић Верољуба од 22.09.1999.године, извода из матичне књиге умрлих за Степановић Вучину од 22.09.1999. године,

Под тачком 39

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.46/99 од 01.05.1999. године, записника о саслушању сведока-оштећених Грујић Радмиле од 11.02.2000. године, Јововић Весне од 14.02.2000.године, Илић Слађане од 15.10.1999.године, Јанковић Живкице од 26.10.1999.године, Ивановић Мирјане од 28.10.1999. године, Паптелић Надежде од 28.05.1999. године, записника о саслушању представника оштећеног предузећа “Ниш Експрес” од 28.05.1999.године, записника о саслушању сведока Славише Стојиљковића и Неше Стефасовића од 28.09.1999.године и Стојановић Божидара од 08.11.1999.године,

Под тачком 40

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.25/99 од 21.05.1999. године, Кри.бр.27/99 и Кри.бр.28/99 од 22.05.1999. године, записника о увиђају МУП-а РС од 21.05.1999.године, 22.05.1999.године и 30.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 28.05.1999. године, 29.05.1999. године и 01.06.1999. године, пријаве ратне штете за куће у улицама 21. Октобра бр. 19, Чихаш Бенеа бр. 10, Градина бр. 72, бр. 66, бр. 134, бр. 135 и бр. 131, Призренска бр. 60, бр. 66, бр. 58, бр. 64, бр. 62, бр. 39, бр. 37, Вука Карацића бр. 58, бр. 62, бр. 60, бр. 56, бр. 54, Сремска бр. 31, Светог Саве бр. 44 и бр. 46, записника о саслушању оштећеног Хинић Марије од 15.06.1999.године и 24.09.1999. године, обдукционог записника и налаза и мишљења вештака Др Раденка Вуковића и Брапислава Будакова о узроцима смрти, за Хинић Николу од 22.05.1999.године, извештаја лекара специјалијете за Кнежевић Слободана и Јефтић Стајку, налаза и мишљења вештака медицинске струке Др Лукић Срђана о врсти и тежини повреда за Кнежевић Богдана и Кнежевић Розу од 08.10.1999.године, и вештака Др Рељић Жарка о врсти и тежини повреда за Јефтић Стајку

од 19.10.1999. године, записника о саслушању сведока-оштећеног Кнежевић Слободана од 15.06.1999. године и 24.09.1999.године, извештаја општинске комисије о штети на објектима у Сомбору од 08.10.1999. године,

Под тачком 41

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 23/99 од 08.04.1999.године, скице места догађаја од 08.04.1999.године, записника о саслушању оштећених Марјановић Славка од 19.10.1999. године, Антонијевић Наде и Савић Миреле од 03.11.1999.године, одштетног захтева Института за штитаству жлезду и метаболизам "Чигота" од 19.04.1999. године,

(6) Нападн којпма сс погађа цивилио стаиовиштво који су имали за последицу губитке цивилиих живота, повреде цивила, штете па цивилним објектима укључујући и објекте посебно заштићене међународним правом

Под тачком 1

Записника о увиђају МУП-а РС од 03.04.1999. године, 08.05.1999. године и 25.05.1999. године, са извештајем о криминалистичко техничком прегледу лица места од 25.05.1999. године и 08.05.1999. године, записника о саслушању сведока Стојиновић Милене од 16.03.2000. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр.570/99 од 08.05.1999. године, извештаја са спецификацијом штете за предузеће "БИП", налаза и мишљења вештака, о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја, бр. 78/2000 – 3/2 и бр. 78/2000-3/1,

Под тачком 2

Записника о увиђају МУП-а РС од 05.04.1999. године, 15.04.1999.године, 18.04.1999. године, 20.04.1999. године, 18.05.1999. године, 22.05.1999. године, 23.05.1999. године, 30.05.1999. године, са извештајима о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС, записника о саслушању представника оштећених предузећа Заједнице југословенских железница од 30.09.1999. године са одштетним захтевом и извештајем о штети од 29.12.1999.године, машинске школе "Радоје Дакић" са одштетним захтевом и записником о процени штете од 30.07.1999. године, Робне куће "Београд" са одштетним захтевом, обрачуном ратне штете од 01.03.2000. године Дома здравља "Раковица" од 23.03.2000.године, са одштетним захтевом и елаборатима о насталој штети, библиотеке града Београда за библиотеку "Радоје Дакић" од 23.03.2000.године, са одштетним захтевом и пописом штете од 27.07.1999. године, и 15.03.2000. године, пријаве ратне штете оштећеног предузећа "21. Мај" од 23.07.1999. године, елабората о претрпљеној ратној штети за ФГП "Рекорд", Раковица од 30.12.1999. године, налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр. 78/2000-7,

Под тачком 3

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.728/99 од 31.05.1999.године, записника о увиђају МУП-а РС од 01.06.1999.године, 31.05.1999. године, 02.06.1999.

године и 05.04.1999. године са извештајима о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС, записника о саслушању представника оштећене Београдске банке “Беобанка” АД Београд са одштетним захтевом и спецификацијом трошкова од 27.12.1999. године, одштетног захтева самачког хотела ДМБ “21. Мај” од 23.07.1999. године, записника о саслушању представника оштећених етнографског Музеја од 20.03.2000. године са одштетним захтевом, Компаније “Прогрес” од 20.03.2000. године са одштетним захтевом од 17.03.2000. године, извештаја о ратној штети компаније “Нови Дом” А.Д. од 17.03.2000. године, извештаја о насталој штети Дома здравља “Звездара” од 31.05.1999. године, попис настале штете од ратних разарања библиотеке града Београда за библиотеку “Вук Караџић” од 22.10.1999. године, налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр. 78/2000-8,

Под тачком 4

Записника о увиђају МУП-а РС од 05.04.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места од 05.04.1999.године, записника о саслушању представника оштећеног предузећа Робне куће “Београд” од 01.03.2000.године са одштетним захтевом и обрачуном ратне штете, налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр. 78/2000-9,

Под тачком 5

Записника о увиђају МУП-а РС од 13.04.1999.године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места од 13.04.1999.године, елабората Института за ортопедско хирушке болести Бањица од 30.12.1999. године са пријавом ратне штете од 08.10.1999. године, налаза вештака Граског Завода за вештачење, налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама ватреног оружја бр. 78/2000-11,

Под тачком 6

Записника о увиђају МУП-а РС од 17.04.1999. године и 18.04.1999. године, са извештајем о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 17.04.1999. године и 18.04.1999. године, записника о саслушању сведока Јанковић Драже од 19.11.1999. године и Ракић Жарка од 21.04.1999. године, обдукционог записника за Ракић Милицу од 19.04.1999. године, извештаја лекара о врсти и тежини повреда за Јанковић Дражена, извештаја здравствене станице Батајница од 17.04.1999.године,

Под тачком 7

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.793/99 од 08.05.1999.године, записника о увиђају МУП-а РС од 06.05.1999.године, 30.04.1999. године, 01.05.1999. године, и 08.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 30.04.1999. године, 01.05.1999. године и 08.05.1999. године, записника о саслушању сведока-оштећених Ракић Борка, Николe Крнзманића, Марка Крнзманића и Губеринић Игора од 14.12.1999. године, Баковић Зорана, Ђенадић Владана, Видовић Ненада и Павловић Горана од 15.12.1999. године, обдукционог записника медицинског факултета – Института за судску медицину Београд од 30.04.1999.године за Никוליћ Ненада, извештаја лекара Клиничког центра Србије за Крнзманић Марка, Крнзманић

Николу, Ђенадић Владана, Видовић Ненада и Ракић Борка и извештаја лекара Ургентног центра у Београду за Губернић Игорa, отпусне листе са епикризом за Баковић Зорана, извештаја о ратној штети предузећа ГСП "Београд" са обрачуном трошкова и одштетним захтевом од 29.02.2000. године, одштетних захтева Завода за фото-граметрију "Гео инжињеринг", Београд од 29.07.1999. године, и Клиничког центра Србије Института за урологију и нефрологију од 19.07.1999. године, лекарских уверења за Павловић Горана, Милојевић Славу, Пејчић Александра Ђурчић Зорана, Ристић Владимира, Лазаревић Горана, Сребро Драженка, Маринковић Игорa, Човић Драгана, Живковић Михаила, Старчевић Небојшу, Радуловић Дејана, Булатовић Ратка, Губеринић Игорa, Кузмановић Зорана, Алексић Небојшу, Стефановић Бранислава, Панчић Момчила, Ракић Борка, Баковић Зорана, Ђенадић Владана, Кризманић Марка, Кризманић Николу и Видовић Ненада, налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја,

Под тачком 8

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.74/99 и 75/99 од 11.05.1999. године, записника о саслушању сведока Ивановић Дивне од 13.05.1999. године, обдукционог записника за Дукић Дмитру од 10.05.1999. године, одштетних захтева предузећа ПТТ "Саобраћај Ваљево", "Долчевита", "Документ", "Плава тачка", "Плави цвет", "Семафор", од 18.01.2000. године и 19.01.2000. године, одштетних захтева "Међуопштинског Општинског архива Ваљево" и Економске школе од 26.05.1999. године и 27.05.1999. године,

Под тачком 9

Обдукционог записника за покојну Грујичић Милицу, покојну Еминовић Горану од 08.04.1999. године, те за покојног Манета Анђелковића од 02.06.1999. године, отпусне листе са епикризом за Стоју Петровић издате од Здравствене организације КЦ "Ниш", одштетног захтева ЈП "Радио телевизија" Врање од 04.08.1999. године, записника о саслушању сведока-оштећеног Синише Митића од 24.12.1999. године, саслушаног пред истражним судијом Окружног суда у Врању, као представника оштећеног Јавног предузећа, записника о саслушању сведока-оштећеног Миодрага Анђелковића од 15.12.1999. године, записника о саслушању сведока-оштећеног Марине Еминовић од 25.10.1999. године и записника о саслушању сведока-оштећеног Мирослава Грујића од 19.10.1999. године, сви саслушани пред истражним судијом Окружног суда у Врању, записника о саслушању сведока-оштећеног Мирјане Анђелковић од 22.12.1999. године и записник о саслушању сведока-оштећеног Петровић Стоје од 19.10.1999. године, сви саслушани пред истражним судијом Окружног суда у Врању, записници о увиђају истражних судија Окружног суда у Врању Кри.бр.15/99 од 06.04.1999. године, Кри.бр. 23/99 од 04.05.1999. године и Кри.бр.25/99 од 18.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП РС Секретаријат у Врању Кт.бр.110/99 од 30.03.1999. године, скице места догађаја састављене од страпе млађег заставника МУП-а РС Арсић Синише, извештаја о смрти Грујић Милице и Еминовић Горана од 05.04.1999. године МУП-а РС.

Под тачком 10

Извештаја лекара за Цветковић Драганку од 19.08.1999. године, Богдановић

Радмилу од 27.04.1999. године и Најдановић Миљану од 06.04.1999. године, обдукционих записника за Милић Стаменку, Милић Миљану, Миловановић Момира, Милић Александра, Милић Весну, Рашић Стану, Ђорђевић Станишу, Милић Владимира и Ивановић Драгана од 28.04.1999. године, записника истражног судије Општинског суда у Сурдулици о идентификацији лешева, записника истражног судије о идентификацији лешева Ивановић Драгане, Милић Владимира, Рашић Стане, Ђорђевић Станише, Милић Весие, Милић Александра, Миловановић Момира, Милић Миљане и Милић Стаменке од 28.04.1999. године, записника о саслушању сведока-оштећених Драганке Цветковић, Радмиле Богдановић и Милорада Анђелковића од 11.11.1999. године и Миљана Најдановића од 10.11.1999. године сви саслушани пред истражним судијом Окружног суда у Врању, записника о саслушању сведока Радуловић Лепе и Радуловић Стојмена од 12.05.1999. године саслушани пред истражним судијом Општинског суда у Сурдулици, записника о саслушању сведока-оштећених Слободана Миловановића, Славка Милића и Ђорђевић Светлане од 11.11.1999. године сви саслушани пред истражним судијом Окружног суда у Врању, записника о саслушању сведока-оштећених од 10.11.1999. године, Властимира Рашића, Мила Ивановића и Војислава Милића од 10.11.1999. године сви саслушани пред истражним судијом Окружног суда у Врању, записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Сурдулици од 27.04.1999. године, Кр.бр.85/99, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС Секретаријат у Врању Кт.бр.407/148/99 од 27.04.1999. године са скицом места догађаја бр. 148/99 од 27.04.1999.године.

Под тачком 11

Потврде о смрти за Митић Ирену издате од стране Неурохирушке клинике у Нишу дана 16.04.1999. године, налаза и мишљења вештака медицинске струке Др Зорана Стојановића о врсти, тежини и повредама за Ђорђевић Слободана од 23.04.1999. године, записника о саслушању оштећене Митић Слађане од 18.10.1999. године Ки.бр.25/99, саслушане пред истражним судијом Окружног суда у Врању, записника о саслушању сведока-оштећеног Слободана Ђорђевића Ки.бр.25/99 од 18.10.1999. године, саслушаног пред истражним судијом Окружног суда у Врању, записника о увиђају истражног судије Окружног суда у Врању Кри.бр.18/99 од 16.04.1999. године, одштетног захтева Предузећа "Телеком Србија" од 31.05.1999. године,

Под тачком 12

Записника о увиђају истражног судије од 07.06.1999. године Кр.бр.65/99 и од 08.06.1999. године Кр.бр.69/99 и Кр.бр.68/99, записника о саслушању сведока-оштећеног Алексић Момчила из села Доња Будрага, обдукционог записника за Аксић Стојанку од 09.06.1999. године Кр.бр.65/99, отпусне листе са еприкризом за Јовановић Срђана, извештаја лекара за Јовановић Срђана, Јовановић Ђурђу и Ковачевић Ненада,

Под тачком 13

Извештаја лекара за: Степановић Радивоја од 08.04.1999. године, Степановић Миланку од 08.04.1999. године и 21.04.1999. године, Степановић Јелену од 09.04.1999. године и 08.04.1999. године, Степановић Ивану од 08.04.1999. године, Степановић Драгана од 08.04.1999. године и од 09.07.1999. године, Шћепановић Љубицу од

08.04.1999. године, Дишић Зорана, Перић Миодрага, Миленковић Жикицу, Павловић Векослава, Гркић Сању, Симић Зорана, Николић перу, Павловић мају, Андрејевић Јасмину, Радосављевић Миодрага, Митровић Бојана, Милојевић Веру, Стефановић Загорку, Ивановић Борисава и каралић Јозефина од 29.05.1999. године и Доброслава Матића од 08.04.1999. године, одшетног захтева оштећеног Степановић Радивоја од 24.04.1999. године, одшетног захтева оштећеног Милосављевић Мирка од 24.04.1999. године, одшетног захтева предузећа "Врбас" од 26.04.1999. године, одшетног захтева ДП "Агропромет" од 24.04.1999. године, одшетног захтева хале спорта из Ћуприје, одшетног захтева Републичког фонда ПИО од 24.04.1999. године, одшетног захтева Дома ученика "Срећно" из Ћуприје, одшетног захтева КП Завода Ћуприја од 24.04.1999. године и одшетног захтева Музеја "Хореомрги", извештаја општинске комисије о ратној штети на објектима у Ћуприји од 29.06.1999. године и од 08.06.1999. године, од 15.04.1999. године, од 07.06.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места Кт.бр.207/134/99 од 08.04.1999. године, записника о саслушању сведока оштећених Загорке Милић, Шћепановић Љубице и Митић Добрислава, сви састављени дана 08.07.1999. године пред истражним судијом Општинског суда у Ћуприји Р.бр.VI Су 28/99 и записник о саслушању сведока оштећеног Јасмине Андрејић од 25.04.1999. године Р.бр. VI Су 28/99, записника о саслушању сведока оштећеног Миланке Степановић од 24.04.1999. године Р.бр.VI Су 28/99, записника о увиђају састављени од стране истражних судија Окружног суда у Јагодини Кри.бр.11/99 од 08.04.1999. године и Кр.бр. 22/99 од 29.05.1999. године.

Под тачком 14

Одшетних захтева НИС "Југопетрол" од 07.08.1999. године и предузећа "Балкантрон" од 25.01.1999. године, записника о увиђају истражног судије Окружног суда у Јагодини Кри.бр.15/99 од 08.05.1999. године, Кри.бр. 18/99 од 12.05.1999. године, извештаја лекара о врсти, тежини и повредама за Јована Павловића од 26.11.1999. године, записника о саслушању сведока Небојше Ђорђевића Кр.бр.37/99 од 20.05.1999. године саслушаног пред истражним судијом Општинског суда у Параћину,

Под тачком 15

Извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 02.05.1999. године, Кт.бр.650/291/99 и од 26.03.1999. године Кт.бр.650/187/99 са скицом места догађаја, записника о саслушању сведока истражног судије Ки.бр.67/99 од 04.03.2000. године, сведока оштећених Вакић Зорана, Стојковић Александра, Вакић Драгице, Вакић Зорице и Вакић Александра, одшетног захтева за Вакић Зорана са записника о саслушању сведока Ки.бр.67/99 од 04.03.1999. године, потврде о повредама Здравственог центра Косовска Митровица, за Вакић Зорана, Вакић Зорицу и Вакић Милоша, извештаја лекара са медицинском документацијом о повредама за Вакић Драгицу, записника о штети на згради ОШ "Бранко Радичевић", извештаја МУП-а РС од 15.05.1999. године, Пу.бр.837/99, предрачуна и предмер "Југометала",

Под тачком 16

Одшетног захтева Предузећа "Ибар", записника о увиђају истражног судије Кри.бр.18/99 од 30.04.1999. године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу

лица места МУП-а РС са скицом места догађаја од 08.04.1999. године, одштетног захтева Предузећа "Аутотранспорт" Краљево од 21.01.2000. године, записника о саслушању сведока-оштећеног Братислава Радоњића од 25.01.2000. године, записника о саслушању сведока – оштећеног Марице Жеравац од 17.01.2000. године, записника о саслушању сведока-оштећеног Верице Јеленић од 29.10.1999. године, медицинских извештаја Здравствених центара: "Студеница" за Славицу Јеленић од 19.10.1999. године, "Бањица" – Београд за Братислава Радоњића од 23.06.1999. године, "Студеница" за Верицу Јеленић и Марицу Жеравац од 19.10.1999. године, отпусне листе са епикризом за Радоњић Братислава и Жеравац Марицу, записника о саслушању законског заступника мал. Славице Јеленић – Верице Јеленић од 19.05.1999. године, записника о увиђају МУП-а РС од 06.04.1999. године у 8,00 часова и 8,30 часова.

Под тачком 17

Записника о саслушању сведока-оштећеног Вуковић Драгована Ки.бр.35/99 од 16.12.1999. године, саслушапог пред истражним судијом Окружног суда у Краљеву, отпусне листе са епикризом за Вуковић Драгована издате од ЗЦ "Студеница" из Краљева, извештаја лекара за Вуковић Драгована од 23.11.1999. године, записника о увиђају МУП-а РС – Секретаријат у Краљеву, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС – Секретаријат Краљево Ув.бр.583/99 од 10.05.1999. године, записника о увиђају истражног судије Окружног суда у Краљеву Кри.бр.27/99 од 10.05.1999. године,

Под тачком 18

Записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Новом Пазару Кри.бр.35/99, Кри.бр.38/99 од 24.04.1999. године, Кри.бр.36/99, Кри.бр.37/99 од 25.04.1999. године, Кри.бр.49/99, Кри.бр.51/99 од 22.05.1999. године, Кри.бр.59/99, Кри.бр.56/99 од 31.05.1999. године и Кри.бр.62/99 од 02.06.1999. године, налаза и мишљења вештака грађевинске струке о штети на објектима у улицама Реље Крилатице и Миодрага Јовановића од 14.05.1999. године, одштетних захтева Основне школе "Братство" од 06.04.1999. године, и од 24.05.1999. године, предузећа "Војин Поповић" од 28.04.1999. године, предузећа "Југотрапс-тргопроект" од 26.04.1999. године и предузећа ДД "Јединство" од 21.05.1999. године,

Под тачком 19

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.270/99 од 29.03.1999. године, Кри.бр.497/99 и Кри.бр.498/99 од 06.05.1999. године, записника о увиђају МУП-а РС – ОУП Нови Сад од 06.05.1999. године, 07.05.1999. године, 09.05.1999. године, 10.05.1999. године, 11.05.1999. године, 16.05.1999. године, 19.05.1999. године и 30.06.1999. године, одштетних захтева ОШ "Светозар Марковић-Тоза" од 27.06.1999. године са записником о утврђивању рате штете од 30.06.1999. године, предузећа ЈП "Електројоводина" од 23.07.1999. године, предузећа "Телеком Србија" од 15.09.1999. године, записника о саслушању сведока Ковач Марије, Митрић Невенке, Сабаповић Винке и Финцаиовић Младена од 20.04.2000. године, извештаја лекара Клиничког центра Нови Сад за Митрић Невенку и Ковач Марију од 06.05.1999. године,

Под тачком 19-а

Записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Таковици Кр.бр.43/99 од 21.и 22 маја 1999.године, депеше МУП-а РС СУП у Таковици бр.3032/99 од 21.05.1999.године,

Под тачком 20

Записника о увиђају МУП-а РС од 30.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 30.05.1999. године, са скицом места догађаја, обдукционог записника за Радојевић Небојшу од 31.05.1999. године,

Под тачком 21

Записника о саслушању сведока-оштећене Марије Тошовић од 13.10.1999. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр.33/99 од 23.04.1999. године, Кри.бр.44/99 од 08.05.1999. године, Кри.бр.43/99 од 05.05.1999. године, Кри.бр.47/99 од 16.05.1999. године, Кри.бр. 50/99 од 19.05.1999. године и Кри.бр. 52/99 од 23.05.1999. године, записника о саслушању сведока Вељовић Радисава од 23.09.1999. године, одштетног захтева Предузећа ПТТ Србија од 27.05.1999. године и одштетног захтева ЈП "Електродистрибуција" Ниш од 21.09.1999.године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места од 05.05.1999. године, 12.05.1999. године, 17.05.1999. године и 24.04.1999. године,

Под тачком 22

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.11/99 од 08.05.1999. године, одштетног захтева ОШ "Јожеф Атила" од 04.10.1999. године, извештаја општинске комисије о штети на објектима у селу Купусина од 08.10.1999. године, записника о увиђају МУП-а РС од 10.05.1999. године и 13.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места од 02.05.1999. године, 08.05.1999. године и 11.05.1999. године са скицом места догађаја,

Под тачком 23

Записника о саслушању сведока оштећеног Владимира Великог Ки.бр.74/99 од 27.09.1999. године, записника о увиђају истражног судије кри.бр.10/99 од 07.04.1999. године, обдукционог записника за Велики Љиљану Кри.бр.47/99 од 02.05.1999. године, извештаја Општинске комисије о штети на објектима у Сремњској Митровици и насељу Раћарак, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места Кту.129/99 од 07.04.1999. године са скицом места догађаја,

Извештаја ДДОР “Нови Сад” о ратној штети у Суботици, записника о саслушању сведока оштећених: Ки.бр.49/99 од 19.01.2000. године Губичак Ивице и Губичак Елвире, извештаја Општинске комисије о штети на објектима у Суботици од 09.02.2000. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр.14/99 од 16.04.1999. године, одштетних захтева: “Електројоводина ЕДБ Суботица од 18.01.2000. године, предузећа “Телеком Србија” од 11.06.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 16.04.1999. године, са скицом места догађаја,

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.947/99 од 12.05.1999. године, Кри.бр.122/99 од 19.05.1999. године, и Кри.бр.104/99 од 26.05.1999. године, одштетних захтева ОШ “Лаза Лазаревић”, ФК “Мачва”, предузећа “Нама” и предузећа “Шабац промет”, записника о саслушању сведока-оштећеног Ненадовић Зорана од 30.12.1999. године, обдукционог записника за Ненадовић Живорада од 26.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 12.05.1999. године, 18.05.1999. године и 25.05.1999. године, записника о саслушању представника оштећене ОШ “Лаза Лазаревић” Шарчевић Милутина и представника оштећене ТП “Нама” Шабац Рувидић Светлапе од 02.11.1999. године, представника оштећене ДП “Шабац промет” Гроздапе Пајкић од 13.12.1999. године, представника оштећеног ФК “Мачва” Ковачевић Зорапа од 16.11.1999. године,

в) Противзаконито и самовољно уништавање у великим размерама имовине са циљем да се тиме нанесе што већа штета при чему су нанаднути и уништени или знатно оштећени, грађевински, привредни и комунални и други објекти капиталне вредности, а већи број грађана усмрћен и задобио телесне новреде.

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.599/99 од 08.04.1999. године, записника о саслушању представника оштећених Зајединице југословенских железница од 30.12.1999. године са одштетним захтевом и извештајем о директној штети од 29.12.1999. године, предузећа “Борово борели” од 23.03.2000. године са одштетним захтевом и извештајем о директној ратној штети, одштетног захтева болнице “Свети Сава” од 21.03.2000. године, Завода за фото-граметрију “Геоинжењеринг” Београд са одштетним захтевом и пријавом ратне штете од 29.07.1999. године, записника о саслушању представника оштећеног Хотела “Београд” од 21.03.2000. године са одштетним захтевом и записником о процени штете на објекту Хотела “Београд” од 20.04.1999. године, записника о увиђају МУП-а РС са извештајем о криминалистичко техничком прегледу лица места од 08.04.1999. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр.599/99 од 08.04.1999. године, налаза и мишљења вештака о врети, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр. 78/2000-10,

Под тачком 2

Записника о увиђају МУП-а РС од 21.04.1999. године, 22.04.1999. године, 27.04.1999. године, 29.04.1999. године и од 08.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места од 21.04.1999. године, 27.04.1999. године, 29.04.1999. године и од 08.05.1999. године са скицом места догађаја, процене ратне штете за РТВ – БК “Телеком”, записника о саслушању представника оштећене Социјалистичке партије Србије од 23.03.2000. године, записника о саслушању сведока – оштећеног Тркуља Радосава од 29.04.1999. године, записника о саслушању сведока Милоша Матијевића од 18.06.1999. године и Горана Јосиповића од 21.06.1999. године, налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр. 78/2000-19, бр. 78/2000-28 и бр. 78/2000-29,

Под тачком 3

Записника о увиђају МУП-а РС од 21.04.1999. године и од 23.04.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места од 23.04.1999. године, записника о саслушању представника оштећене Заједнице југословенских железница Оливере Целетовић од 30.12.1999. године, са одштетним захтевом од 29.12.1999. године, налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр. 78/2000-20,

Под тачком 4

Записника о увиђају МУП-а РС од 23.04.1999. године и од 29.04.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 23.04.1999. године и од 29.04.1999. године, записника о саслушању представника оштећених предузећа “БИП” од 16.03.2000. године са извештајем и пријавом ратне штете, предузећа “Радио телевизија Србије” од 07.10.1999. године са прегледом ратне штете, налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр. 78/2000-23,

Под тачком 5

Записника о увиђају МУП-а РС од 25.04.1999. године и од 30.04.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 25.04.1999. године и 30.04.1999. године, извештаја о штети предузећа “НИС Енергогас” од 03.06.1999. године, процене ратне штете предузећа РТВ БК – “Телеком”, прегледа ратне штете предузећа “Радио телевизија Србије”, записника о саслушању представника оштећеног предузећа “Радио телевизија Србије” од 18.05.1999. године, 26.05.1999. године и 07.10.1999. године, уговора закљученог између предузећа РТ “Београд” и предузећа ПТТ “Саобраћај” Београд од 24.05.1999. године, списка средстава и инвентара, и преглед уређаја за напајање предузећа “Телеком Србије”, одштетних захтева предузећа “Белпацет” од 21.06.1999. године, НИС “Фабрика мазива” Крушевац од 04.06.1999. године, “Електроисток” од 24.05.1999. године, НИС “Енергогас” од 14.06.1999. године, Републичког Хидрометеоролошког завода од 24.05.1999. године и Клиничког центра Србије од 27.05.1999. године, налаза и мишљења вештака, о врсти, пореклу и

карактеристикама употребљеног оружја бр. 78/2000-27,

Под тачком 6

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.584/99 од 29.04.1999. године, записника о увиђају МУП-а РС од 29.04.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 29.04.1999. године, потврде о смрти Градског завода за хитну медицинску помоћ за Арсић Небојшу од 29.04.1999. године, обдукционог записника Медицинског факултета у Београду од 30.04.1999. године за Арсић Небојшу, налаза и мишљења вештака, о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр. 78/2000-30,

Под тачком 7

Записника о увиђају МУП-а РС од 30.04.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 30.04.1999. године, налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр. 78/2000-31,

Под тачком 8

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 604/99, Кри.бр.605/99 и Кри.бр.611/99 од 08.05.1999. године, записника о увиђају МУП-а РС од 08.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 08.05.1999. године, записника о саслушању представника оштећених предузећа Заједнице југословенских железница од 30.12.1999.године са одштетним захтевом и извештајем о ратној штети, РК "Београд" од 01.03.2000. године, са одштетним захтевом и извештајем о ратној штети А.Д. "Инекс" пословни објекти од 29.02.2000. године са пријавом ратне штете, "Србијатекс" Београд од 13.03.2000. године, са одштетним захтевом Савезног Завода за статистику од 22.03.2000. године, са одштетним захтевом и записницима о ратној штети, "Беко" Београд од 13.03.2000. године са одштетним захтевом, Завода за фотограметрију "Геонинжињеринг" Београд од 22.03.2000. године са пријавом ратне штете, одштетних захтева предузећа "Клуз" од 23.03.2000. године и Клиничког центра Србије од 14.07.1999.године, записника о саслушању представника оштећене Владе Републике Србије од 27.12.1999. године, налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр. 78/2000-39,

Под тачком 9

Записника о увиђају МУП-а РС од 16.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 16.05.1999. године, записника о процени ратне штете НИС "Југопетрол" од 28.01.2000. године, записника о саслушању представника оштећеног предузећа НИС "Југопетрол" од 28.12.1999. године, налаза и мишљења вештака, о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр. 78/2000-42,

Под тачком 10

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.668/99 од 19.05.1999 .године, записника о увиђају МУП-а РС од 18.05.1999 .године, 21.05.1999. године и 22.05.1999.године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 19.05.1999. године, 21.05.1999. године, 22.05.1999. године и 02.06.1999. године, записника о саслушању представника оштећеног предузећа НИС “Југопетрол” Ружице Милошевић од 28.12.1999. године и представника оштећеног предузећа ГСП “Београд” Јоцић Брапислава од 29.02.2000. године, извештаја о процени ратне штете Предузећа НИС “Југопетрол” и ГСП “Београд” , налаза и мишљења вештака, о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр. 78/2000-44,

Под тачком 11

Записника о увиђају МУП-а РС од 25.05.1999. године, 30.05.1999. године и 31.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 25.05.1999. године, 30.05.1999. године и 31.05.1999. године, записника о саслушању представника оштећеног предузећа ЈП “Радио телевизија Србије” од 07.10.1999. године са одштетним захтевом и прегледом ратне штете, налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр. 78/2000-54,

Под тачком 12

Записника о увиђају МУП-а РС од 26.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 27.05.1999.године, пријаве ратне штете предузећа “21. Мај” од 23.07.1999. године, налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр. 78/2000-57,

Под тачком 13

Записника о увиђају МУП-а РС од 30.05.1999 .године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 30.05.1999. године, налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр. 78/2000-65,

Под тачком 14

Записника о увиђају МУП-а РС од 31.05.1999 .године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 31.05.1999 .године, налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр. 78/2000-68,

Под тачком 15

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.725/99 од 31.05.1999. године,

записника о увиђају МУП-а РС од 31.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 31.05.1999. године, записника о саслушању представника оштећеног предузећа "РЕВА 2" од 01.03.2000 .године са одштетним захтевом и пријавом ратие штете, налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр. 78/2000-70,

Под тачком 16

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.19/99 од 14,15 и 16.04.1999. године, Кри.бр.23/99 од 17,18 и 19.04.1999. године, Кри.бр.22/99 од 17.04.1999. године, Кри.бр.27/99 и Кри.бр.26/99 од 20.04.1999. године, Кри.бр.28/99, Кри.бр.29/99 од 21.04.1999. године, Кри.бр.31/99 од 22, 23 и 24.04.1999. године, Кри.бр.36/99 и Кри.бр.35/99 од 30.04.1999. године, Кри.бр.38/99 од 03.05.1999. године, Кри.бр.66/99 од 05.05.1999. године, Кри.бр.83/99 од 17.05.1999. године, Кри.бр. 39/99 од 03 и 04.05.1999. године, Кри.бр. 91/99 од 19.05.1999. године, Кри.бр.94/99 од 20.05.1999. године, Кри.бр.104/99 од 31.05.1999. године, Кри.бр.18/99 од 14 и 16.04.1999. године, Кри.бр.79/99 од 12.05.1999. године, Кри.бр. 90/99 од 18 и 19.05.1999. године, Кри.бр.92/99 од 19.05.1999. године, Кри.бр.93/99 од 20.05.1999. године и Кри.бр.72/99 од 09.05.1999. године, записника о саслушању представника оштећеног ДП "Крушик-тексилне машине" Новаковић Живана од 02.02.2000. године, Радивојевић Миодрага од 09.02.2000. године, Томић Милке и Дамјановић Драгана од 24.02.2000. године, записника о саслушању сведока Димитријевић Божидара од 23.04.1999. године и Милована Живковића од 28.04.1999. године, записника о саслушању сведока-оштећених Мићић Гордане, Крунић Милете, Вујић Јованке и Анкице Лазаревић од 26.05.1999. године, Мијаиловић Станимира, Миић Петра, Милутиновић Владимира, Несторовић Радмиле и Крунић Мирољуба од 27.05.1999. године, Алексић Јордана од 23.04.1999. године, Шаргић Драгана од 28.04.1999. године, Обрадовић Петка од 26.04.1999. године, Зорана Веселиновића од 29.04.1999. године, Тешић Драгољуба и Зорапа Совека од 12.05.1999. године, Грујићић Љубице од 04.06.1999. године, Суџум Милете и Милојевић Миодрага од 18.01.2000. године, Туфегџић Миодрага од 02.02.2000. године, Урошевић Милана, Ђорђевић Јовице, Савић Сашка, Стефановић Богосава, Спасојевић Милана, Перић Миле, Марије Марковић, Илић Милене и Веселинке Симић од 09.02.2000 .године и Крунић Драге од 16.02.2000. године, налаза и мишљења вештака медицинске струке Др Драгана Јеремића од 28.05. и 08.06.1999. године о врсти и тежини повреда за Симић Славољуба, Милутиновић Владимира, Несторовић Радмиле, Крунић Драге, Ђорђевић Златије, Крстић Дарка, Туфегџић Миодрага, Илић Милене, Марковић Марије, Перић Миле, Лазаревић Анкице, Мијанловић Станимира, Немчевић Душана и Божанић Милке, налаза и мишљења вештака медицинске струке Др Радована Ненадовића од 27.05.1999. године о врсти и тежини повреда за Вујовић Јованку налаза и мишљења вештака медицинске струке Др Драгана Јеремића од 27.05.1999. године, 12.05.1999. године и 22.04.1999. године о врсти и тежини повреда за Миић Петра, Симић Војислава и Веселинке, Грујићић Драгана и Љубице, Крунић Мирољуба, Собек Зорапа, Јанковић Лепосаве, Стефановић Богосава, Павловић Весне, Савић Сашка, Милојевић Миодрага, Суџум Милете, Ђорђевић Јовице, Урошевић Милана, Марковић Слободана, Јанић Зорана, Тешић Драгољуба, Спасојевић Милана, Лазић Слободана, Алексић Јордана, Обрадовић Петка, Веселиновић Зорана, Шаргић Драгана и Ракић Недељка, медицинске документације за Шаргић Драгана са отпусном листом са епикризом од 14.08.1999. године, Мијанловић Станимира са извештајем лекара специјалисте од 19.05.1999 .године, Анкице Лазаревић са извештајем доктора специјалисте од 18.05.1999. године, Алексић Јордана са отпусном листом са епикризом од 20.04.1999 .године, Вујић Јованке са отпусном листом са епикризом од 20.05.1999. године, Обрадовић Петка са отпусном листом са епикризом од 19.04.1999.године, Слободана

Лазића са извештајем доктора специјалисте од 28.04.1999. године, Зорана Веселиновића са извештајем доктора специјалисте од 14.04.1999. године, Минић Петра са извештајем доктора специјалисте од 18.05.1999. године, Грујић Лјубице са извештајем лекара од 19.05.1999. године, Милојевић Миодрага са налазом лекара специјалисте од 07.05.1999. године, и 02.07.1999. године, Туфегчић Миодрага са извештајем доктора специјалисте од 18.05.1999. године, Ђорђевић Јовице са налазом лекара специјалисте од 03.05.1999. године, Спасојевић Милана са отпусном листом са епикризом од 13.05.1999. године, 29.06.1999. године и 03.02.2000. године, Марије Марковић са извештајем лекара специјалисте од 18.05.1999. године, Илић Милене са извештајем лекара специјалисте од 18.05.1999. године, Веселинке Симе са извештајем лекара специјалисте од 18.05.1999. године и Крунић Драге са извештајем лекара специјалисте од 18.05.1999. године, обдукционих записника за Крунић Милку од 19.05.1999. године и Мичић Милица од 21.05.1999. године, одштених захтева предузећа: “Крушик текстилне машине” ДП ПТТ “Саобраћаја ваљево”, Здравственог центра Ваљево, ДП “Ремонт”, ЖТП “Београд”, ЈКП “Водовод” Ваљево, ОШ “Нада Пурић”, установе за децу предшколског узраста “Милница Ножица”, ГП “Јаблапица”, “Електродистрибуција” Ваљево, Пољопривредна школа Ваљево, ПП “Вујић” Ваљево, Холдинг корпорација “Крушик”, ГИП “Ваљевска штампарија”, Пољопривредна Ваљево, Хотел “Јабланица”, Здравственог центра Ваљево, ДП “Елиндр-теур”, ДП “Србијанка” Ваљево, “Фершпед” Београд – пословница Ваљево, Железничке станице Ваљево, записника општинске комисије за процену ратне штете на објектима у селу Причевићи, насељу Милорад Павловић, у насељу Колубара, насељу Сењак, у насељу Ослободиоци Ваљево, у насељу Збратимљени градови, селу Јасеница, селу Доња Грабовица, МЗ Крушик, МЗ Андрија Савчић, МЗ Градац, МЗ Ново насеље,

Под тачком 17

Записника о увиђају истражног судије Крн.бр.37/99 од 30.04.1999. године, записника о саслушању представника оштећеног предузећа РТС-а Раковић Слободана од 02.06.1999. године, одштених захтева предузећа: “Радио Ваљево”, ЈП “Ерозија”, ЈП “РТС”, ТВ “Палма”, “Белнаџет” и ЈП “Електроисток”,

Под тачком 18

Записника о увиђају истражног судије Окружног суда у Врању Кри.бр.22/99 од 25.04.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС Секретаријата у Врању од 03.06.1999. године са скицом места догађаја,

Под тачком 19

Записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Владичином Хану Кри.бр.9/99 од 30.04.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 30.04.1999. године са скицом места догађаја, записника о саслушању сведока Игора Величковића, Владимира Илића, Горана Стаиковића и Момира Павловића од 06.05.1999. године,

Под тачком 20

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.12/99-1, Кри.бр.12/99-2, Кри.бр.12/99-3, Кри.бр.12/99-4 и 12/99-5 од 12.05.1999. године, Кри.бр.13/99-1, Кри.бр.13/99-2, Кри.бр.13/99-3, Кри.бр.13/99-4 и Кри.бр.13/99-5 од 18.05.1999. године, Кри.бр. 14/99-1 од 28.05.1999.године и Кри.бр. 15/99-1 од 31.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС ОУП Владичин Хан, од 11.05.1999.године, са скицом места догађаја од 11.05.1999.године, обдукционих записника за Игњатовић Милана и Николић Гордану од 13.05.1999. године, извештаја лекара специјалисте за Камберовић Фатиму од 12.05.1999. године, записника општинске комисије о штети на објектима у Владичином Хану од 04.06.1999. године, записника о саслушању сведока Милете Недељковића од 05.11.1999. године, Саше Димитријевића од 18.05.1999. године и 04.11.1999. године, Драгана Кнезића од 01.06.1999. године и од 24.11.1999. године, Ђорђевић Славише од 01.06.1999. године, Небојше Видосављевића од 31.05.1999. године и од 24.11.1999.године, Филиповић Оливера од 31.05.1999.године, сведока Милете Недељковића од 21.05.1999. године, Слађана Алексића од 21.05.1999. године, Славка Марковића од 18.05.1999. године, Ненада Ристића од 18.05.1999. године, Драгана Станковића од 18.05.1999. године, Стошић Миодрага од 18.05.1999. године и од 05.11.1999. године и Тасић Миломира од 18.05.1999. године, записника о саслушању сведока-оштећених Момичила Николића од 18.05.1999. године и од 05.11.1999. године, Душана Игњатовића од 18.05.1999.године и од 04.11.1999. године, Драгана Витаса од 04.11.1999.године, Душана Радића од 04.11.1999.године, Александра Илића од 18.05.1999. године и од 04.11.1999. године и Добриле Јовић од 04.11.1999. године,

Под тачком 21

Занисник о увиђају истражног судије Општинског суда у Прешеву Кри.бр.17/99 од 11.06.1999.године.

Под тачком 22

Одштетни захтев предузећа “Телеком Србија” од 17.06.1999.године

Под тачком 23

Фотодокументација МУП-а РС СУП-а у Врању бр.210/99 од 03.06.1999.године.

Под тачком 24

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.25/99 од 27.03.1999. године, Кри.бр.32/99 од 03.04.1999.године, Кри.бр.58/99 од 19.05.1999. године, записника о саслушању сведока Кузмаповић Владимира, Алексић Момира, Вучковнћ Новице, Симовић Јовице, Денић Миливоја, Димитријевић Светозара, Димитријевић Светомира и Стојмен Насића од 02.06.1999.године, Цветковић Чедомира од 01.06.1999.године, Ђокић Драгана од 07.06.1999. године, Димић Саше од 09.06.1999.године, Трајковић Бранислава и Симић Мирка од 31.05.1999.године, Чедомира Петковића од 08.03.2000. године и Савић

Слободана од 03.04.2000. године, обдукционих записника за Шабија Џијана и Адми
Цевада од 20.05.1999. године, за Савић Ђурђу, Ђурпијановић Горицу и за Цветковић
Весну од 19.05.1999. године,

Под тачком 25

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.21/99 од 15, 17, 21 и 27.05.1999.
године, Кри.бр.23/99 од 17.05.1999. године и 19.05.1999. године, записника о саслушању
сведока-оштећених Југослава Лападатовића, Љиљане Милошевић, Нине Ступаревић и
Славише Лападатовића од 21.05.1999. године, 02.06.1999.године и 16.06.1999.године,
записника о саслушању сведока Радовановић Благоја, Љубише Станића, Игњатовић
Алексе и Војнновић Добрице од 17.05.1999. године и 21.05.1999. године, извештаја лекара
специјалисте за Лападатовић Југослава и Славишу, Милошевић Љиљану и Ступаревић
Нину, одштетног захтева предузећа НИС "Југопетрол" од 27.03.2000. године, записника о
саслушању представника оштећеног предузећа НИС "Југопетрол" Марковић Звонка од
15.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а
РС од 15 и 17.05.1999. године, 21.05.1999.године, 26.05.1999.године и 27.05.1999. године
са скицом места догађаја, налаза и мишљења лекара о узроцима смрти од
19.05.1999.године за Грујић Драгослава,

Под тачком 26

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.22/99 од 16.05.1999. године,
22.05.1999. године и 26.05.1999. године, одштетног захтева ЈП "Електроисток" од
13.04.1999. године,

Под тачком 27

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр 9/99 од 08.06.1999. године, извештаја
комисије о процени ратне штете за Овчарко-козарску фарму у селу Подгорац, извештаја о
процени ратне штете на територији Општине Бољевац записника о увиђају МУП-а РС
Секретаријата у Зајечару ОУП Бољевац од 09.06.1999. године, записника о спољашњем
прегледу леша Србуловић Небојше, Трикановић Славке и Андрејевић Милије од
08.06.1999. године,

Под тачком 28

Записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Јагодини Кри.бр.10/99
од 06.04.1999.године и Кри.бр.20/99 од 15.05.1999. године, извештаја о криминалистичко
техничком прегледу лица места МУП-а РС Секретаријат Јагодина од 06.04.1999.године, и
31.05.1999.године, одштетних захтева предузећа "Телеком Србија" од 06.05.1999. године и
ЈП "Радио телевизије Србије" од 03.08.1999. године, записника Општинске комисије о
процени ратне штете на предајнику РТС-а на Црном Врху и објектима у селу Горње
Штипље,

Под тачком 29

Записника о увиђају истражног судије Окружног суда у Јагодини Кри.бр.16/99 од 08.05.1999 .године и Кри.бр.19/99 од 14.05.1999 .године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС Секретаријат у Јагоднин ОУП Ћуприја од 08.05.1999 .године и 14.05.1999.године са скицом места догађаја,

Под тачком 30

Записника о увиђају истражног судије Окружног суда у Јагоднини Кри.бр.19/99 од 14.05.1999.године и Кри.бр.20/99 од 15.05.1999 .године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 14.05.1999.године и 15.05.1999 .године са скицом места догађаја, одштетних захтева предузећа НИС “Енергогас” из јула 1999.године, записника Општинске комисије о ратној штети на објектима предузећа “Јухор”, “Југопревоз”, “Узор”, “Морава”, “Симпо”, “Фрање”, “Енергогас”, “Електродистрибуција” Јагодина, и ратној штети на мосту на реци Лугомир, од 16.05.1999.године,

Под тачком 31

Записника о увиђају МУП-а РС од 04.04.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 04.04.1999.године са скицом места догађаја, записника о саслушању представника оштећеног ЖТПО Београд, Секција за СТП “Краљево” од 12.10.1999.године, са одштетним захтевом, одштетног захтева ЈПП “Саобраћаја” Србије, записника о саслушању сведока Николић Ђурђа од 20.04.2000. године,

Под тачком 32

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.14/99 од 26.03.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 29.03.1999.године, записника о саслушању представника оштећеног предузећа РТВ “Шумадија” од 02.11.1999.године, са одштетним захтевом од 02.11.1999.године,

Под тачком 33

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 121/99, Кри.бр.122/99 и Кри.бр.126/99 од 12.04.1999. године, Кри.бр.114/99, Кри.бр.115/99, Кри.бр.118/99 и Кри.бр.117/99 од 09.04.1999. године, скице места догађаја, записника о саслушању сведока Милошевић Мирка и Рибач Богдана од 10.04.1999. године, Милошевић Мирка од 02.11.1999.године, Пантовић Боривоја од 23.04.1999.године, Вучковић Живорада од 05.04.1999.године и 03.11.1999. године, Петровић Зорана од 23.04.1999. године, Илић Љубише од 15.04.1999. године, Мартиновић Милована од 23.04.1999. године и 03.11.1999. године и Петровић Славка од 23.04.1999. године, извештаја о процени ратне штете групе “Застава” од 04.04.2000. године, табеларног приказа глобалне ратне штете групе “Застава” од 28.10.1999. године,

Под тачком 34

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.225/99 од 29.05.1999. године, записника о увиђају МУП-а РС од 29.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 29.05.1999. године са скицом места догађаја, записника о саслушању представника оштећеног ЈП “Радио телевизије” Крагујевац Трипковић Снежане, записника о утврђеног ратној штети “Радио телевизије Србије” од 15.06.1999.године и 09.07.1999. године,

Под тачком 35

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.45/99 од 04.04.1999. године, Кри.бр.53/99 од 24.04.1999. године, Кри.бр.19/99 од 02.05.1999. године, Кри.бр.19/99 од 17.05.1999. године, Кри.бр.64/99 од 17.05.1999. године, Кри.бр.25/99 од 26.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 04.04.1999. године, 08.04.1999.године, 24.04.1999. године, 01.05.1999. године, 17.05.1999. године, 25.05.1999. године са скицом места догађаја, записника о саслушању представника оштећеног предузећа “Беопетрол” пословна јединица Краљево, одштетних захтева предузећа “Беопетрол” и “Телеком” Србија,

Под тачком 36

Записника о саслушању сведока Николић Ђурђе од 13.10.1999 .године и Драгомира Вандића од 23.12.1999. године, списка уништених и оштећених објеката комисије за процену ратне штете Општине Рашка, одштетног захтева предузећа “Телеком” Србија, записника о саслушању представника оштећеног предузећа ЖТП Београд са одштетним захтевом,

Под тачком 37

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.25/99, Кри.бр.26/99 и Кри.бр.27/99 од 15.04.1999 .године, Кри.бр.21/99 од 13.04.1999.године, Кри.бр. 19/99 од 05.04.1999. године и Кри.бр. 42/99 од 02.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 05.04, 13.04, и 15.04.1999. године, записника о увиђају МУП-а РС од 03.05.1999. године, записника о саслушању представника оштећене Републичке дирекције за путеве од 07.10.1999. године, одштетног захтева Републичке дирекције за путеве – предузећа за путеве “Нови Пазар” из јула месеца 1999. Године, списак уништених и оштећених објеката Комисије за процену ратне штете Општине Рашка од 20.01.2000. године, одштетног захтева предузећа “Телеком” Србија са извештајем о ратној штети од 20.04.1999.године,

Под тачком 38

Записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Краљеву Кри.бр.46/99 и

Кри.бр.29/99 од 06.04.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС Секретаријат Краљево од 06.04.1999. године, записника о саслушању представника оштећеног ЖТП Београд Ђурђа Николића од 13.10.1999. године, одштетног захтева предузећа ЖТП Београд од 12.10.1999. године, одштетног захтева предузећа “Телеком” Србија од 20.04.1999. године,

Под тачком 39

Записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Рашкој од 06.04.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС Секретаријат у Краљеву од 06.04.1999. године, записника о саслушању представника оштећене дирекције за путеве Републике Србије од 07.10.1999. године, одштетног захтева Републичке дирекције за путеве – предузећа за путеве Нови Пазар из јула 1999. Године, списка уништених и оштећених објеката комисије за процену ратне штете Општине Рашка од 20.01.2000.године, записника о саслушању оштећене Снежане Кнежевић од 02.12.1999. године, одштетног захтева предузећа “Телеком” Србија од 19.04.1999 .године,

Под тачком 40

Записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Краљеву Кри.бр.13/99 од 23.04.1999.године, Кри.бр.62/99 од 14.05.1999. године, и Кри.бр.20/99 од 02.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС Секретаријат у Краљеву од 01.05.1999.године и од 12.05.1999 .године, записника о увиђају МУП-а РС од 21.05.1999. године, записника о саслушању представника оштећеног ЖТП Београд Ђурђа Николића од 13.10.1999. године, одштетних захтева предузећа ЖТП Београд од 05.10.1999.године и предузећа “Телеком” Србија од 11.05.1999. године,

Под тачком 41

Записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Рашкој Кри.бр.33/99 од 23.04.1999. године, Кри.бр.43/99 од 02.05.1999.године, Кри.бр.46/99 од 11.05.1999. године, Кри.бр.52/99 од 18.05.1999. године, Кри.бр.54/99 од 20.05.1999. године и Кри.бр.62/99 од 04.06.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС – ОУП Рашка од 22.04.1999. године, 01.05.1999. године, 11.05.1999. године, 17.05.1999. године, 19.05.1999. године и 03.06.1999. године, одштетног захтева ЈП “Радио телевизија Србије” од 21.02.2000 .године, одштеног захтева предузећа “Телеком” Србије,

Под тачком 42

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.35/99 од 28.04.1999. године, Кри.бр.44/99 од 11.05.1999.године, Кри.бр.49/99 од 18.05.1999. године и Кри.бр.58/99 од 31.05.1999 .године, записника о увиђају МУП-а РС од 25.05.1999. године, 11.05.1999.године и 07.06.1999. године, записника о саслушању представника оштећене Републичке дирекције за путеве од 07.10.1999. године, записника о саслушању сведока Драгомира Вандића од 23.12.1999. године, одштетног захтева Републичке дирекције за путеве – предузећа за путеве Нови Пазар, одштетног захтева предузећа “Телеком Србија”, списка уништених и оштећених објеката Комисије за процену ратне штете Општине

Рашка од 20.01.2000. године,

Под тачком 43

Записника о увиђају истражног судије Окружног суда у Краљеву Кри.бр.25/99 од 09.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС – Секретаријат у Краљеву од 08.01.1999.године, записника о саслушању представника оштећеног ЖТП Београд Ђурђа Николића од 13.10.1999.године, одштетног захтева предузећа ЖТП Београд од 05.10.1999. године, одштетног захтева предузећа “Телеком” Србија од 11.05.1999.године, списка уништених и оштећених објеката комисије за процену ратне штете Општине Рашка од 20.01.2000.године,

Под тачком 44

Записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Краљеву Кри.бр.63/99 од 14.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места од 12.05.1999. године, записника о саслушању представника оштећеног ЖТП Београд Ђурђа Николића од 13.10.1999. године, одштетних захтева предузећа ЖТП Београд од 12.10.1999. године, и предузећа “Телеком” Србија, списка уништених и оштећених објеката Комисије за процену ратне штете Општине Рашка од 20.01.2000.године,

Под тачком 45

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.19/99 од 12.04.1999.године и Кри.бр.22/99 од 15.04.1999.године, записника о увиђају МУП-а РС од 12.04.1999.године и од 15.04.1999. године, записника о саслушању представника оштећеног ДД “ИМК 14. Октобар” Саве Ђурића од 12.11.1999. године и представника оштећене Фабрике Мазива Крушевац Евице Јелић од 15.11.1999. године, одштетног захтева предузећа ИМК “14. Октобар”, скице места догађаја,

Под тачком 46

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.21/99 од 13.04.1999.године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места од 13.04.1999.године, одштетних захтева предузећа: “Телеком” Србије од 19.04.1999. године, НИС Фабрика мазива ФАМ Крушевац од 05.05.1999. године, Ветеринарске стапце Крушевац од 15.11.1999. године, ДД “Кристал” од 16.11.1999.године и Предузећа “Графика” од 15.11.1999.године,

Под тачком 47

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.23/99 од 15.04.1999. године, са скицом места догађаја, записника о ратној штети на згради ОШ “Драгослав Цекић” од 15.04.1999.године, записника о саслушању представника оштећене ОШ “Драгослав Цекић” са одштетним захтевом од 16.11.1999. године,

Под тачком 48

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.29/99 и Кри.бр.30/99 од 02.05.1999. године и Кри.бр.26/99 од 23.04.1999. године, записника о увиђају МУП-РС СУП Крушевац од 29.07.1999.године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 23.04.1999. године, одштетних захтева предузећа “Графика” од 15.11.1999.године, НИС Фабрика мазива ФАМ Крушевац од 12.04.1999. године, Ветеринарске станице Крушевац од 15.11.1999.године и предузећа ДД “Кристал” од 16.11.1999. године,

Под тачком 49

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.25/99 од 01.05.1999.године и допуна записника о увиђају Кри.бр.24/99 од 01.05.1999.године и Кри.бр.28/99 од 07.05.1999.године, записника истражног судије о саслушању сведока – оштећених Петричковић Живана, Ђорђевић Неида, Милетић Марка, Загорке Каматовић-Вуковић, Живковић Драгише, представника оштећене службе за катастар непокретности Трстеник Милићевић Небојше, представника оштећене Народне банке Југославије Филијала Краљево-Трстеник Павловић Србислава Ки.бр.55/99 од 25.11.1999.године, записници истражног судије о саслушању сведока Левић Љубомира представника ДД Гоч Трстеник и Казновац Мирослава представника оштећене Београдска банка АД Београд, записника истражног судије о саслушању сведока Шеровић Станка – представника ЈКП Ком стап Ки.бр.55/99 од 25.11.1999.године, извештаја комисије за процену ратне штете од 27.05.1999.године, пријаве ратне штете за Београдску банку АД Филијала Трстеничка банка, АД Гоч Трстеник, Дунав групу и Дунав осигурање АД и одштетног захтева Београдска банка АД филијала Трстеничка банка од 10.05.1999.године.

Под тачком 50

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.29/99 и Кри.бр.30/99 од 02.05.1999.године.

Под тачком 51

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.35/99 од 15.05.1999.године, записника о саслушању представника оштећеног предузећа Трајал са одштетним захтевом Ки.бр.55/99 од 17.11.1999.године, пријаве ратне штете предузећа Трајал и скице лица места од 14.05.1999.године.

Под тачком 52

Записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Лесковцу Кри.бр.70/99 од 11.05.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС СУП Лесковац од 11.05.1999.године, налаза вештака грађевинске струке о штети на мосту од 13.04.1999.године, налаза вештака грађевинске струке о штети на кућама у селу Ораовица од 25.01.2000.године и налаза и мишљења судског вештака грађевинске струке о ратној штети на имовини Величковић Живка од 06.12.1999.године.

Под тачком 53

Записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Лесковцу Кр.бр.61/99 и Кр.бр.62/99 од 27.04.1999.године, одштетног захтева ЖТП Београд од 19.04.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места од 29.04.1999.године, налаза вештака грађевинске струке о штети на мосту и на кућама у селу Ораовица од 25.01.2000.године пријаве ратне штете за кућу Костић Боре, налаза и мишљења вештака медицинске струке о врсти и тежини поврада за Тасић Радунку од 17.02.2000.године, отпусне листе са епикризом Здравственог центра Лесковца за Тасић Радунку, записника истражног судије Окружног суда у Лесковцу о саслушању сведока – оштећених Тасић Радунке и Тасић Мирјане од 07.10.1999.године и записника истражног судије Окружног суда у Лесковцу о саслушању сведока Живојина Станојевића Ки.бр.53/99 од 06.10.1999.године.

Под тачком 54

Записника о увиђају истражног судије Окружног суда у Лесковцу Кри.бр.21/99 од 27.05.1999.године, налаза и мишљења судског вештака грађевинске струке о штети на мосту од 25.01.2000.године, записника истражног судије Окружног суда у Лесковцу о саслушању оштећеног Спасић Вукашина Кри.бр.36/99 од 21.07.1999.године и 6.10.1999.године и Станковић Драгомира Кри.бр.36/99 од 23.07.1999.године.

Под тачком 55

Записника о увиђају истражног судије Окружног суда у Лесковцу Кри.бр.23/99 од 29.05.1999.године са скицом места догађаја, палаза вештака медицинске струке о врсти и тежини повреда за Јовановић Саву, Здравковић Бранка и Стојменовић Јагоду од 17.02.2000.године, отпусне листе са епикризом здравственог центра у Лесковцу за Јовановић Саву, Здравковић Бранка и Стојменовић Јагоду и записника истражног судије Окружног суда у Лесковцу о саслушању сведока – оштећених Стојменовић Јагоде Кри.бр.35/99 од 22.07.1999.године, Јовановић Саве Кри.бр.53/99 од 14.10.1999.године и Здравковић Бранка Кри.бр.53/99 од 17.12.1999.године.

Под тачком 56

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.134/99, Кри.бр.135/99, Кри.бр.136/99, Кри.бр.137/99, Кри.бр.138/99 и Кри.бр.139/99 од 20.04.1999.године, Кри.бр.112/99 од 05.04.1999.године и Кри.бр.191/99 од 30.05.1999.године, записника о саслушању представника предузећа ДИН Фабрика Дувана Ниш Кри.бр.112/99 од 28.04.1999.године, записника истражног судије о саслушању сведока Перић Борисава Ки.бр.93/99 од 06.10.1999.године и Игњатовић Драгомира Ки.бр.39/99 од 06.10.1999.године, одштетних захтева предузећа ДИН Фабрика Дувана Ниш од 17.06.1999.године, Грађевинско техничке школе “Неимар” од 20.04.1999.године, Фабрике сточне хране Белвит од 07.05.1999.године и ЖТП Београд од 25.06.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 05.04., 20.04. и 30.05.1999.године са скицом лица места, записника истражног судије о саслушању сведока Минић Драгољуба Ки.бр.93/99 од 06.10.1999.године, отпусне листе за Минић Драгољуба и Минић Јаворку, пријаве о насталој ратној штети општинској комисији за процену штете у кућама Бујмирској бр.5, 7-а, 7-б и 11 и Липовачкој бр.9 и 11, записника о увиђају истражног судије Кри.бр.131/99 од 19.04.1999.године у ул.Сарајевској, Бујмирској и Липовачкој, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС у насељу Шљака и Чамурлијски пут од 20.04.1999.године, са скицом места догађаја и извештаја о

криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС за Милојковић Милену од 20.04.1999.године.

Под тачком 57

Записника истражног судије о саслушању сведока Златана Пешића – представника предузећа Блок сигнал скретнице Ки.бр.93/99 од 29.09.1999.године, сведока Петровић Вукице – представника оштећеног предузећа Јастребац Ки.бр.93/99 од 21.01.2000.године и сведока Томислава Јовановића – представника оштећеног предузећа Јастребац Ки.бр.93/99 од 29.09.1999.године, одштетних захтева предузећа Јастребац од 28.09.1999.године, Машинско-техничке школе “15.мај” и Техничке школе “12.фебруар” од 26.04.1999.године, предузећа Електроисток од 07.04.1999.године и Грађевинско-техничке школе “Неимар” од 07.04.1999.године, записника комисије за процену ратне штете предузећа Јастребац од 23.08.1999. године и записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Нишу Кри.бр.113/99 од 05.04.1999.године, Кри.бр.117/99 од 07.04.1999.године и Кри.бр.159/99 од 09.05.1999.године.

Под тачком 58

Записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Нишу Кри.бр.141/99 од 24.04.1999.године и Кри.бр.188/99 од 27.05.1999.године, одштетног захтева предузећа ЖТП Београд од 30.05.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места од 25.04. и 27.05.1999.године са скицом лица места.

Под тачком 59

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.153/99, Кри.бр.155/99 и Кри.бр.136/99, записника истражног судије о саслушању сведока – оштећених Ђирић Гораса, Чупуловић Благоице и Чукић Милорада Ки.бр.93/99 од 28.01.2000.године, записника о саслушању оштећеног Николић Стојадина Ки.бр.93/99 од 25.10.1999.године, одштетних захтева предузећа “Дени комерц” од 20.06.1999.године, НИС Енергогас од 21.01.2000.године и НИС Југопетрол од 06.05.1999.године, пријаве ратне штете за куће у улицама Топоничка бр.1 и 4, Миљковачка бр.1,2,6 и 17, Булевар 12.фебруара бр.140 и 142, Јасенове воде бр.2,3 и 9 и Чамурлијска бр.5, 5-а и 5-б, записника о саслушању представника предузећа НИС Енергогас и НИС Југопетрол од 21.01.2000.године, отпусне листе за Чукић Милорада и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места од 06.05., 09.05. 11.05. и 14.05.1999.године са скицом места догађаја.

Под тачком 60

Записник о увиђају истражног судије Кри.бр.158/99 од 08.05.1999.године, записника о увиђају МУП-а РС СУП Ниш од 08.05. и 09.05.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС СУП Ниш од 08.05.1999.године са скицом места догађаја, записника о оштећењима на објекту Института заштите на раду од 13.05.1999.године, записници истражног судије о саслушању сведока – оштећених Ускоковић Ивапа, Пиштољевић Марка и Сабовљевић Данијеле од 21.01.2000.године, извештаја комисије о ратној штети на згради предузећа Либела од 16.07.1999.године, пријаве ратне штете на кући у ул.Цетинска бр.5 и одштетних захтева предузећа Трен од 21.01.2000.године, Ниш промет од 20.01.2000.године, Рудо од 06.12.1999.године и Југопромет од 12.05.1999.године.

Под тачком 61

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.163/99 од 14.05.1999.године, Кри.бр.172/99 од 15.05.1999.године и Кри.бр.171/99 од 17.05.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 14.05., 15.05. и 18.05.1999.године са скицом места догађаја.

Под тачком 62

Записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Нишу Кри.бр.190/99 од 28.05.1999.године са скицом места догађаја.

Под тачком 63

Записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Нишу Кри.бр.190/99 од 28.05.1999.године и Кри.бр.192/99 од 30.05.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС СУП Ниш од 28.05. и 30.05.1999.године са скицом места догађаја.

Под тачком 64

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.189/99 од 27.05.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС СУП Ниш од 27.05.1999.године са скицом места догађаја.

Под тачком 65

Записника о увиђају МУП-а РС СУП Ниш од 30.05., 01.06. и 03.06.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС СУП Ниш од 30.05., 01.06. и 03.06.1999.године са скицом лица места.

Под тачком 66

Записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Тутину Кри.бр.5/99 од 05.04.1999.године и одштетног захтева предузећа Нови Пазар од 01.02.2000.године.

Под тачком 67

Записника о увиђају МУП-а РС СУП Нови Сад од 01.04., 02.04., 03.04., 04.04., 12.04., 18.05. и 05.06.1999.године, записника о штети на зградама Технолошког факултета од 02.08.1999.године, Института за биологију ПМФ од 07.05.1999.године, Института за хемију ПМФ од 31.05.1999.године и Института за физику ПМФ од 01.06.1999.године, обдукционог записника од 17.05.1999.године за НН лице, записника о идентификационом поступку за Насов Олега од 27.05.1999.године, записника истражног судије о саслушању сведока – оштећеног Насов Миливоја од 21.06.1999.године, пријаве ратне штете за Пољопривредни факултет од 03.08.1999.године, предузеће ДТД Канал од 07.04.1999.године, Царинарнице Нови Сад од 10.08.1999.године и Музеј Војводине од 13.09.1999.године, одштетних захтева Факултета техничких наука од 06.04.1999.године и Хемијско-технолошке школе од 02.08.1999.године, процене штете и санације моста Варадин у Новом Саду и одштетних захтева предузећа Телеком Србија од 15.09.1999.године, ЈП Електровојводина од 23.07.1999.године, ДПД Канал од 20.12.1999.године, Филозовски факултет у Новом Саду од 07.06.1999.године, Институт за

физику ПМФ од 02.04.1999.године, Музеј Војводине од 02.08.1999.године, Лука Нови Сад од 03.08.1999.године, Факултет техничких наука од 03.08.1999.године и Републичка дирекција за путеве – регионални центар Север од 21.09.1999.године.

Под тачком 68

Процене штете и санације моста код Бешке и одштетног захтева Републичке дирекције за путеве – Регионални центар Север од 21.09.1999.године.

Под тачком 69

Записника истражног судије о саслушању сведока Андрић Сенке, Сабљак Звонимира, Чолаковић Жељка од 19.04.1999.године, Савић Слободана од 20.04.1999.године, Мамула Душана од 21.12.1999.године и Ђоревски Горана од 22.12.1999.године, медицинске документације за Ђоревски Горана, Андрић Сенку и Бербер Звонимира, отпусне листе за Савић Слободана и Сабљак Звонимира од 12.04.1999.године, извештаја лекара за Чолаковић Жељка од 03.04.1999.године, налаза и мишљења вештака медицинске струке др.Драгана Драшковича о врсти и тежини повреда за Чолаковић Жељка, Бербер Звонимира, Сабљак Звонимира, Савић Слободана, Андрић Сенку и Ђоревски Горана од 18.04.2000.године, записника МУП-а РС СУП Нови Сад о штети на згради Института за биологију ПМФ од 09.04.1999.године, пријаве ратне штете предузећа Слобода од 13.08.1999.године, процене штете и санације моста Слобода у Новом Саду и одштетних захтева предузећа ЈП Електровојводина од 23.07.1999.године, Телеком Србија од 13.04.1999.године, Бродоградилеж Нови Сад од 05.04.1999.године, Републичка дирекција за путеве – Регионални центар Север од 21.09.1999.године и ЈКП водовод и канализација од 26.08.1999.године.

Под тачком 70

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 69/99 од 4.04.1999. године и одштеног захтева Републичке дирекције за путеве – Регионални центар Север од 21.09.1999. године.

Под тачком 71

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 325/99 од 6.04.1999. године, Кри.бр. 410/99 од 21.04.1999. године, Кри.бр. 421/99 од 22.04.1999. године, Кри.бр. 445/99 од 26.04.1999. године, Кри.бр. 446/99 од 26.04.1999. године, Кри.бр. 447/99 од 26.04.1999. године и Кри.бр. 321/99 од 6.05.1999. године, извештаја о увиђају МУП-а РС са скицом лица места од 6.09., 13.04., 21.04., 26.04., 22.04., 23.04., 28.04., 3.05., 4.05., 11.05., 17.05. и 31.05.1999. године, процене штете Жежељевг моста у Новом Саду и одштетних захтева предузећа ПТТ Србија од 15.09.1999. године, ДД Хлеб од 23.08.1999. године, Републичке дирекције за путеве – Регионални центар Север од 21.09.1999. године, Луке Нови Сад од 30.07.1999. године, Предузеће Данубијус од 25.08.1999. године, Телекома Србије од 13.04.1999. године и прдузеће Симпо од 26.04.1999. године.

Под тачком 72

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 323/99 од 6.04.1999. године, Кри.бр. 360/99 од 13.04.1999. године и Кри.бр. 624/99 од 1.06.1999. године, записника о увиђају МУП-а РС од 6.04., 13.04. и 1.06.1999. године и извештаја о ратној штети са одштетним захтевом Предузећа ЈП Радио телевизија Србије од 18.10.1999. године.

Под тачком 73

Записника о саслушању представника оштећеног Извршног већа Војводине од 16.09.1999. године са одштетним захтевом и записником о процени ратне штете од 17.08.1999. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 399/99 од 19.04.1999. године и записника о увиђају МУП-а РС од 19.04.1999. године.

Под тачком 74

Записника о саслушању представника одштећеног Извршног већа Војводине од 16.09.1999. године са одштетним захтевом и записником о процени ратне штете од 14.09.1999. године, вештачења бироа СТ ИНГ из Новог Сада о причињеној штети на објекту Извршног већа Војводине од 17.08.1999. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 395/99 и 396/99 од 19.04.1999. године и записника о увиђају МУП-а РС од 19.04.1999. године.

Под тачком 75

Одштених захтева ЈП Електровојводина од 28.07.1999. године и ЈП Радио телевизија Србије од 3.04.2000. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 422/99 од 21.04.1999. године, Кри.бр. 428/99 од 24.09.1999. године, Кри.бр. 452/99 од 27.04.1999. године, Кри.бр. 461/99 од 28.04.1999. године, Кри.бр. 505/99 од 7.05.1999. године, Кри.бр. 573/99 од 22.05.1999. године, Кри.бр. 592/99 од 26.05.1999. године, Кри.бр. 635/99 од 2.06.1999. године, Кри.бр. 641/99 од 3.06.1999. године и допуне записника о увиђају Кри.бр. 422/99 од 21.04.1999. године.

Под тачком 76

Записника о саслушању представника оштећеног Више пословне школе од 17.09.1999. године са одштетним захтевом, и извештаја о претрпљеној штети РТС-а, записника о саслушању сведока – оштећених Булајић Видака, Боровица Миле и Дворанчић Зузапе, записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 475/99 од 4.05.1999. године, Кри.бр. 529/99 од 13.05.1999. године, Кри.бр. 530а/99 од 14.05.1999. године, Кри.бр. 535/99 од 14.05.1999. године, Кри.бр. 602/99 од 29.05.1999. године, Кри.бр. 606/99 од 28.05.1999. године, Кри.бр. 590/99 од 26.05.1999. године, Кри.бр. 610/99 од 29.05.1999. године, Кри.бр. 611/99 од 29.05.1999. године и Кри.бр. 594/99 од 26.05.1999. године, записника о увиђају МУП-а РС од 29.05., 18.05. и 5.05.1999. године са скицама лица места, записника о штети на зградама Института за биологију и Института за физику Природно Математичког Факултета у Новом Саду од 7.05.1999. године, извештаја лекара Института за плућне болести – Сремска Каменица за Дворанчић Зузану од 15.05.1999. године и записника о саслушању вештака др. Драгапа Драшковића од 17.06.1999. године са налазом и мишљењем за Дворанчић Зузапу, Булајић Видака и Боровица Милета и медицинском документацијом.

Под тачком 77

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 33/99, 33/99-II и 33/99-III од 14.05.1999. године, записника о увиђају МУП-а РС од 17.05.1999. године, процене ратне штете Дирекције за путеве – Регионални центар Север од 21.09.1999. године са извештајем о претрпљеној ратној штети ЈП Електровојводина од 28.07.1999. године и записника

Општинске комисије Општине Врбас о претрпљеној ратној штети на стамбеним и пословним објектима у Врбасу од 19.05.1999. године.

Под тачком 78

Записник о увиђају истражног судије Кри.бр. 22/99 од 20.05.1999. године, Кри.бр. 24/99 од 27.05.1999. године, Кри.бр. 29799 од 2.06.1999. године, Кри.бр. 28799 од 2.06.1999. године, Кри.бр.-30/99 од 2.06.1999. године и Кри.бр. 31/99 од 3.07.1999. године, одштетног захтева РТС-а од 3.04.2000. године, записника о увиђају МУП-а РС од 20.05., 27.05. и 28.06.1999. године и извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС са скицом лица места од 20.05., 27.05., 2.06. и 3.06.1999. године.

Под тачком 79

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 35/99 од 20.05.1999. године и 36/99 од 23.05.1999. године и записника о увиђају МУП-а РС од 20.05.1999. године.

Под тачком 80

Записника о саслушању представника оштећеног Предузећа Телеким Србија са одштетним захтевом од 16.09.1999. године, процене ратне штете Републичке дирекције за путеве – Регионални центар Север из Новог Сада бр. 02-462 од 21.09.1999. године, записника о саслушању сведока – оштећених: Петровић Вере, Шаравања Анте, Митровић Душана, Митровић Јована, Котваш Еве и Хајдук Веронику, извештај Института за хирургију за Шаравања Анту, извештаја Дома здравља Петроварадин, налаза и мишљења судског вештака др. Драгана Драшковића датог на записнику код истражног судије од 17.06.1999. године за Петровић Веру, Котваш Еву, Хајдук Веронику, Митровић Јована и Митровић Душапа и записника о увиђају МУП-а РС од 30.05.1999. године, 31.05.1999. године и 26.05.1999. године.

Под тачком 81

Записника о саслушању представника оштећеног Предузећа Лола Утва Ки.бр. 41/99 од 27.01.2000. године са одштетним захтевом од 5.04.1999. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 21/99 од 26.03.1999. године записника о саслушању сведока Милосављевић Ивана Кри.бр. 21/99 од 23.04.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 25.03.1999. године и записника о увиђају МУП-а РС од 28.03.1999. године.

Под тачком 82

Одштетног захтева ЈП РТС од 18.02.2000. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 47/99 од 12.05.1999. године и Кри.бр. 39/99 од 30.04.1999. године и записника о саслушању сведока Торбица Милапа, Јагодић Николе и Паушер Јона кри.бр. 39/99 од 1.05.1999. године.

Под тачком 83

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 41/99 од 7.05.1999. године и записника о саслушању сведока Марин Илије Кри.бр. 41/99 од 8.05.1999. године.

Под тачком 84

Записника о увиђају МУП-а РС од 21.04.1999. године.

Под тачком 85

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 36/99 од 3.05.1999. године.

Под тачком 86

Извештаја МУП-а Ђаковица са службеном белешком Пу.бр. 504/99 од 31.05.1999. године.

Под тачком 87

Извештаја о криминалистичко техничком извештају лица места МУП-а РС од 1.06.1999. године и 3.06.1999. године са скицом лица места, записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 12/99-1 од 3.06.1999. године, Кри.бр. 13/99 од 30.05.1999. године, Кри.бр. 12/99 од 4.06.1999. године, одштетног захтева предузећа ЈП Електродистрибуција Пирот и Радио телевизије Србије, исказа представника оштећеног ЈП Радио телевизија Србије и ЈП Електропривреда Србије, записника о саслушању сведока истражног судије Ки.бр. 5/2000 од 17.03.2000. године и процене штете на објекту – репетитор у Димитровграду.

Под тачком 88

Записника о увиђају МУП-а РС, са скицом лица места догађаја од 30.04.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком извештају лица места МУП-а РС од 30.04.1999. године, од 6.05.1999. године, 7.05.1999. године и 9.05.1999. године.

Под тачком 89

Записника о увиђају МУП-а РС од 8.05.1999. и 25.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС са скицом лица места од 25.05.1999. године и 2.05.1999. године, одштетног захтева ДД Шар производи и извештаја МУП-а РС од 7.05.1999. године и 1.06.1999. године.

Под тачком 90

Записника о увиђају МУП-а РС од 13.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС са скицом лица места од 13.05.1999. године и 28.05.1999. године и извештаја МУП-а РС од 31.05.1999. године.

Под тачком 91и 92

Извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС са скицом лица места од 18.05.1999. године, записника о увиђају МУП-а РС од 18.05.1999. године и извештаја МУП-а РС од 20.05.1999. године.

Под тачком 93 и 94

Одштетног захтева Предузећа Беопетрол Кн.бр. 107/99.

Под тачком 95

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 35/99 од 27.04.1999. године, Кри.бр. 38/99 од 29.04.1999. године, Кри.бр. 43/99 од 29.04.1999. године, Кри.бр. 25/99 од 13.04.1999. године, Кри.бр. 31/99 од 19.04.1999. године и Кри.бр. 39/99 од 30.04.1999. године, записника о саслушању представника оштећеног Републичке дирекције за путеве Кри.бр. 45/99 од 28.09.1999. године и записника о оштећењу основиких средстава од 4.08.1999. године.

Под тачком 96

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 36/99 од 14.04.1999. године.

Под тачком 97

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 34/99 од 18.04.1999. године, Кри.бр. 27/99 од 15.04.1999. године, Кри.бр. 49/99 од 15.05.1999. године, Кри.бр. 29/99 од 18.04.1999. године и Кри.бр. 48/99 од 14.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС са скицом лица места од 15.04.1999. године и 27.05.1999. године и одштетни захтев ЈП Електродистрибуције Ниш од 21.09.1999. године.

Под тачком 98

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 49/99 од 14.05.1999. године и Кри.бр. 45/99 од 29.04.1999. године и одштетног захтева ЈЖТП Београд Ки.бр. 45/99 од 8.10.1999. године.

Под тачком 100

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 40/99 од 1.05.1999. године.

Под тачком 101

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 41/99 од 2.05.1999. године и интерног техничког записника о процени штете Предузећа Телеком Србија од 5.05.1999. године.

Под тачком 102

Записника о саслушању представника оштећеног ПТТ и Телеком Србије Ки.бр. 49/99 од 12.10.1999. године, одштетног захтева ПТТ Србије, интерног техничког записника са проценом штете од 31.05.1999. године и записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 51/99 од 23.05.1999. године.

Под тачком 103

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 87/99 од 4.04.1999. године, Кри.бр. 93/99 од 9.04.1999. године извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места

МУП-а РС са скицом лица места од, Кри.бр. 96/99 од 13.04.1999. године, 122/99 од 29.04.1999. године, Кри.бр. 143/99 од 17.05.1999. године, Кри.бр. 150/99 од 21.05.1999. године, Кри.бр. 151/99 од 21.05.1999. године, Кри.бр. 155/99 од 22.05.1999. године, Кри.бр. 166/99 од 1.06.1999. године и Кри.бр. 225/99 од 18.08.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС са скицом лица места од 4.04., 9.04., 13.04., 29.04., 17.05., 21.05., 22.05. и 1.06.1999. године, записника о саслушању сведока представника – одштећених предузећа ЈКП Водовод и ЈКП Комуналац Кри.бр. 93/99 од 29.04. и 30.06.1999. године и одштетних захтева предузећа ЈКП Водовод од 29.04.1999. године, НИС Југопетрол од 14.03.2000. године и 24.12.1999. године и Желвоз од 10.06.1999. године.

Под тачком 104

Записника о увиђају истражног судије од 15.04.1999. године, записника о саслушању сведока Тот Саше Кри.бр. 101/99 од 23.04.1999. године, записника о саслушању представника оштећеног ХП Југово и Тржашне градње од 18.05.1999. године, одштетног захтева Предузећа Југово од 2.03.2000. године и скице лица места.

Под тачком 105

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 42/99 од 3.06.1999. године и Кри.бр. 30/99 од 11.05.1999. године, Скице места догађаја од 4.06.1999. године и 12.12.1999. године и одштетних захтева Републичке дирекције за путеве 31.03.2000. године и Предузећа ЖТП Београд од 21.12.1999. године.

Под тачком 106

Записник о увиђају истражног судије Кри.бр. 142/99 од 16.05.1999. године и Кри.бр. 165/99 од 1.06.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС са скицом лица места од 15.05. и 1.06.1999. године и одштетних захтева Предузећа Сартид-а од 31.08.1999. године и ЖТП-а од 21.12.1999. године.

Под тачком 107

Записник о увиђају истражног судије Кри.бр. 37/99 од 17.05.1999. године, Кри.бр. 38/99 од 21.05.1999. године и Кри.бр. 39/99 од 26.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС са скицом лица места од 22.05., 18.05., 11.05., 26.05.1999. године, записника о саслушању сведока Николић Слободапа Кри.бр. 29/2000 од 13.03.2000. године, медицинска документација за Николић Слободапа, записника о саслушању вештака медицинске струке др. Кражић Миомира Кри.бр. 50/99 од 22.03.2000. године и одштетног захтева Републичке дирекције за путеве од 31.03.2000. године.

Под тачком 108

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 154/99 од 22.05.1999. године, одштетних захтева Предузећа Змај од 7.03.2000. године, Ластва од 22.05.1999. године и ДД Милан Благојевић од 6.10.1999. године, записника истражног судије о саслушању сведока Мијуца Душаица, Минић Данила и Иваповић Добривоја Кри.бр. 50/99 од 5.10.1999. године са скицом места догађаја од 22.05.1999. године.

Под тачком 109

Записника о саслушању представника оштећеног предузећа “Ђуро Стругар” Ки.бр. 61/99 од 8.10.1999. године, одштетни захтев предузећа “Ђуро Стругар” Ки.бр. 61/99 од 8.10.1999. године и процена штете предузећа “Круг” ДОО Кула за пројектовање, надзор, инжењеринг и грађење од јуна 1999. године, извештај о ратној штети ДП “Ђуро Стругар” од 20.04.1999. године, 21.04.1999. године, 24.05.1999. године и 25.03.1999. године, записника о увиђају истражних судија Кри.бр. 37/99 од 14.04.1999. године, Кри.бр. 38/99 од 15.04.1999. године и Кри.бр. 48/99 од 20.05.1999. године, записника о штети на стамбеним и пословним објектима у улицама Игуманској и Исидора Бајића.

Под тачком 110

Одштетног захтева предузећа “Истра” од 21.04.1999. године, извештаја општинске комисије о штети на објектима на кући у ул. И.Бајића бр. 173 и на објектима у Кули, Црвенки и Сивцу Ки.бр. 61/99 од 27.12.1999. године, извештај о штети грађевинске инспекције од 7.06.1999. године, записника о саслушању представника оштећеног предузећа “Истра” Кри.бр. 37/99 од 29.04.1999. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 37/99 од 14.04.1999. године.

Под тачком 111

Обдукционог записника и налаза и мишљења вештака медицинске струке о узроцима смрти за Кончаловић Игнатија Клиничког центра Нови Сад од 28.06.1999. године и 18.06.1999. године, записника о саслушању вештака Др. Симић Милана о узроцима смрти Кончаловић Игнатија Ки.бр.61/99 од 8.10.1999. године, записника о саслушању сведока Јосимчев Жељка и Панић Раденка Кри.бр. 17/99 од 19.04.1999. године, сведока Драговић Саве Владимировић Зорана Кри.бр. 38/99 од 7.06.1999. године, сведока Судар Душана и Кончаловић Николе Кри.бр. 38/99 од 21.06.1999. године, сведока Басарић Слободана и Швељо Марка Кри.бр. 16/99 од 19.04.1999. године, сведока Дмитровић Мана Кри.бр. 19/99 од 20.04.1999. године, сведока Узелац Маринка, Кљајић Мирка и Хорњак Јожефа Кри.бр. 18/99 од 19.04.1999. године и сведока Кљајић Мирка Кри.бр. 61/99 од 23.09.1999. године, записника о саслушању сведока оштећеног Кончаловић Марка Ки.бр. 61/99 од 23.09.1999. године, одштетног захтева Савезне дирекције за робне резерве од 11.08.1999. године и 6.10.1999. године, записника о увиђају истражних судија Кри.бр. 16/99 од 6.04.1999. године, Кри.бр. 35/99 од 31.05.1999. године, Кри.бр. 38/99 од 3.06.1999. године, Кри.бр. 33/99 од 24.05.1999. године, Кри.бр. 19/99 од 13.04.1999. године, Кри.бр. 17/99 од 7.04.1999. године, Кри.бр. 18/99 од 8.04.1999. године, Кри.бр. 22/99 од 11.05.1999. године, Кри.бр. 23/99 од 12.05.1999. године и Кри.бр. 15/99 од 5.04.1999. године, службених белешки МУП-а РС СУП Сомбор од 3.06.1999. године, 7.04.1999. године, 13.05.1999. године, 25.05.1999. године и 3.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 5.04.1999. године, 7.04.1999. године, 8.04.1999. године, 13.04.1999. године, 18.05.1999. године, 24.05.1999. године, 30.05.1999. године и 3.06.1999. године.

Под тачком 112

Одштетног захтева и пријаве ратне штете Предузећа “Оцаци” од 14.05.1999. године и 1.10.1999. године, извештаја општинске комисије о штети на објектима у Оцацима, Лалићу, Богојеву од фебруара 2000. године и мостовима између Богојева и Ердута од 18.04.1999. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 27/99 од 6.04.1999. године.

Под тачком 113

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 94/99 од 27.04.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места од 5.05.1999. године и службене белешке МУП-а РС СУП Сомбор од 20.05.1999. године.

Под тачком 114

Записника о саслушању сведока Матијевић Бранимира Кри.бр. 24/99 од 26.05.1999. године, сведока Булиговић Александра Кри.бр. 23/99 од 26.05.1999. године, сведока Лемић Ивана Кри.бр. 61/99 од 20.09.1999. године, сведока Плавшић Зорана и Кричка Радивоја од 23.09.1999. године и Сикима Филна од 26.05.1999. године, одштетних захтева Предузећа "Тотал" од 11.05.1999. године, Царинарнице "Сомбор" од 31.05.1999. године, ОШ "Аврам Мразовић" од 21.09.1999. године, Савезне управе царина, Предузеће "Застава промет Сомбор" од 27.05.1999. године, Задруге "Задругарка" од 1.10.1999. године, Фабрике акумulatora Сомбор од 1.06.1999. године и Предузећа "Север-транс" од 15.06.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 30.05.1999. године, 28.05.1999. године, 21.05.1999. године, 1.06.1999. године и 11.05.1999. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 24/99 од 25.05.1999. године, Кри.бр. 26/99 од 21.05.1999. године, Кри.бр. 30/99 од 22.05.1999. године и Кри.бр. 36/99 од 31.05.1999. године и службених белешки МУП-а РС СУП Сомбор од 3.05.1999. године и 22.05.1999. године.

Под тачком 115

Записника о саслушању представника оштећених предузећа Фабрике уља "Сомбор", записника о саслушању сведока Бајић Цветка, Наранцић Драгутина и Каралић Милоша Ки.бр. 61/99 од 28.09.1999. године, одштетног захтева Предузећа "Сунце" од 18.06.1999. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 31/99 од 22.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 29.05.1999. године, службене белешке МУП-а РС СУП Сомбор од 22.05.1999. године и записника о саслушању сведока МУП-а РС Бајић Цветка, Каралић Милоша и Наранцић Драгутина од 24.05.1999. године.

Под тачком 116

Записника о саслушању представника оштећеног Предузећа "Борово-Борели" Ки.бр. 61/99 од 28.09.1999. године, записника о саслушању сведока Мишчевић Милорада, Ловрић Милана, Олујић Крсте и Ћирчија Јанка Ки.бр. 61/99 од 28.09.1999. године, записника МУП-а РС СУП-а Сомбор од 26.05.1999. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 29/99 од 22.05.1999. године, службене белешке МУП-а РС СУП-а Сомбор од 22.05.1999. године, одштетног захтева Предузећа "Борово-Борели" од 17.06.1999. године и 26.07.1999. године и извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 1.06.1999. године.

Под тачком 117

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 23/99 од 11.05.1999. године и Кри.бр. 18/99 од 1.05.1999. године, записника истражног судије о саслушању сведока Пејић Тукуљац Стане Ки.бр. 49/99 од 19.01.2000. године, одштетних захтева предузећа: "Електродистрибуција" Суботица, "ТВ центар" Суботица, ЈП "Радио Суботица", ПТТ

“Србија“ и “Телеком Србија”, записника о саслушању сведока представника оштећеног “Телеком Србија” К.бр. 49/99 од 18.01.2000. године, извештаја лекара специјалисте за Пејчић Тукулац Стану од 1.05.1999. године, извештаја лекара о врсти повреде за Пејчић Тукулац Стапу бр. 19/2000 од 13.01.2000. године, извештаја ДДОР “Нови Сад” о ратној штети у Црвеном селу, криминалистичко техничке документације бр. 314/99 од 1.05.1999. године и бр. 327/99 од 11.05.1999. године и извештаја општинске комисије о штети на објектима у Црвеном селу од 14.03.2000. године.

Под тачком 118

Записника истражног судије о саслушању сведока Радојчић Митре Ки.бр. 49/99 од 19.01.2000. године, сведока Алавања Живке Кри.бр. 28/99 од 6.08.1999. године, сведока Продановић Драгане, Продановић Смиље, Елек Лајоша и Радојчић Анке Ки.бр. 49/99 од 19.01.1999. године, сведока Простран Мире и Иштванчић Ивице Кри.бр. 28/99 од 6.08.1999. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 26/99 од 20.05.1999. године, Кри.бр. 28/99 од 27.05.1999. године и Кри.бр. 29/99 од 30.05.1999. године, записник о саслушању сведока представника оштећеног Предузећа ЈП “Радио Суботица” Ки.бр. 49/99 од 18.01.2000. године, одштетних захтева предузећа: ПТТ “Србија”, “Електро Војводина ЕДБ” Суботица, “Радио Суботица”, “Војводина пут”, “Телеком Србија” и “Републичког хидрометоролошког завода”, извештаја ДДОР “Нови Сад” о ратној штети на Палићу, извештаја општинске комисије за утврђивање ратне штете од 22.03.2000. године за МЗ “Палић”, медицинске документације за: Алавања Живка, Продаповић Смиљу, Радојчић Нанада, Радојчић Рапку, Простран Миру, Елек Лајоша и Продановић Драгана, извештај лекара специјалисте о узроцима смрти за Алавања Јеку бр. 171/99 од 13.01.2000. године и извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС Кт.бр. 480/349/99 од 22.05.1999. године.

Под тачком 119

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 24/99 од 12.05.1999. године, извештаја општинске комисије на објектима на Хоргошу од 24.01.2000. године, одштетних захтева предузећа: ЖТП “Београд” и “Електро Војводина ЕДБ” Суботица и извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС бр. 63/99 од 11.05.1999. године.

Под тачком 120

Записника о саслушању представника оштећеног ЈП “Радио телевизија Србије” Ки.бр. 48/99 од 3.11.1999. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 20/99 од 27.03.1999. године, Кри.бр. 24/99 од 9.04.1999. године, Кри.бр. 24/99 од 8.04.1999. године, Кри.бр. 14/99 од 17.05.1999. године, Кри.бр. 9/99 од 17.04.1999. године и Кри.бр. 12/99 од 1.05.1999. године, пријаве ратне штете ПТТ “Србија” Ки.бр. 48/99 од 23.02.2000. године, и 19.10.1999. године.

Под тачком 121

Одштетног захтева ЈП ПТТ “Србија” бр. 06/2-6911-4 од 5.08.1999. године.

Под тачком 122

Записника о саслушању сведока представника оштећеног Предузећа “Телеком Србија” од 19.10.1999. године, одштетни затев Предузећа “Телеком Србија” бр. 151-2089/2

од 8.07.1999. године, одштетни захтева Дома здравља “Ивањица” од 20.04.1999. године, записника општинске комисије о штети на објектима у Општини Ивањица од 11.05.1999. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 13/99 од 13.04.1999. године, Кри.бр. 17/99 од 30.04.1999. године и Кри.бр. 15/99 од 20.04.1999. године и одштетног захтева НБЈ ЗОП “Филијала Ужице” од 7.10.1999. године.

Под тачком 123

Записника о саслушању оштећеног ЖТП “Београд” РЈ “Ужице” Ки.бр. 48/99 од 19.10.1999. године, оштени захтев предузећа: ЈП “Електропривреда Србије”, Компаније “ЕПС-а ЕД Ужице” од 6.05.1999. године и ЖТП “Београд” од 8.10.1999. године, извештаја Комисије за процену ратне штете Општине Нова Варош на објектима у Доњој Бистрици од 28.09.1999. године и записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 30/99 од 16.04.1999. године, Кри.бр. 19/99 и Кри.бр. 29/99 од 14.04.1999. године.

Под тачком 124

Записника о саслушању представника оштећеног ПТТ “Србија” Ки.бр. 48/99 од 18.10.1999. године са оштетним захтевом, одштетног захтева Предузећа “Електропривреда Србије” од 6.05.1999. године, извештаја Комисије за процену ратне штете Општине Нова Варош за штету насталу у Доњој Бистрици од 28.09.1999. године и пријава ратне штете ЈП ПТТ “Србија” од 20.08.1999. године.

Под тачком 125

Записника о саслушању оштећеног ЈП ПТТ “Србија” Кри.бр. 32/99 од 26.04.1999. године, одштетних захтева предузећа “Електропривреда Србије” и Компаније “ЕПС ЕД Ужице” од 6.05.1999. године, записника о саслушању представника оштећених предузећа ЈП ПТТ “Србија”, “Телеком Србија”, НБЈ ЗОП Филијала “Ужице” и Дома здравља “Ужице”, одштетног захтева Савелић Миленка од 8.10.1999. године, извештаја Општинске управе Општине Ужице – Комисије за прикупљање и обраду података за утврђивање ратне штете 07 бр. 354-1/99 од 17.12.1999. године, 20.10.1999. године, 16.12.1999. године, 3.12.1999. године, 2.12.1999. године и 16.12.1999. године, пријаве ратне штете ЈП ПТТ “Србија” од 20.08.1999. године и записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 32/99 и Кри.бр. 33799.

Под тачком 126

Одштетног захтева Републичке дирекције за путеве од 2.08.1999. године, Предузећа ЈП “Електропривреда Србије”, Компаније ЕПС-а ЕД “Ужице” од 6.05.1999. године, извештај Комисије за процену ратне штете Општине Нова Варош на објектима у Доњој Бистрици од 28.09.1999. године и записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 31/99 од 20.04.1999. године.

Под тачком 127

Одштетног захтева Предузећа ЈП “Електропривреда Србије”, Компаније ЕПС-а ЕД “Ужице” од 6.05.1999. године, извештај Комисије за процену ратне штете Општине Нова Варош на објектима у Доњој Бистрици од 28.09.1999. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 20/99, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС бр. 65/99 од 3.05.1999. године и бр. 70/99 од 11.05.1999. године,

извештаја представника Републичке дирекције за путеве са одштетним од 2.08.1999. године.

Под тачком 128

Извештаја представника Републичке дирекције за путеве са одштетним захтевом од 2.08.1999. године, извештаја Општине Нова Варош - Комисије за процену ратне штете па објектима у Доњој Бистрици од 28.09.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС Кт.бр. 60/99 од 1.05.1999. године, Ув.бр. 61/99 од 1.05.1999. године, Кт.бр. 65/99 од 11.05.1999. године, Кт.бр. 61/99 од 3.05.1999. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 241/99 од 1.05. 1999. године, Кри.бр. 226/99 од 3.05.1999. године, Кри.бр. 225/99 од 11.05.1999. године.

Под тачком 129

Записника о саслушању представника оштећеног ЈП ПТТ "Србија" РЈ "Ужице" са одштетним захтевом Ки.бр. 48/99 од 18.12.1999. године, извештаја Скупштине Пријепоље о ратној штети на објектима у Пријепољу од 12.10.1999. године и пријава ратне штете ЈП ПТТ "Србија" од 20.08.1999. године.

Под тачком 130

Записника о саслушању представника оштећеног ЈП ПТТ "Србија" РЈ "Ужице" са одштетним захтевом Ки.бр. 48/99 од 18.10.1999. године, пријава ратне штете ЈП ПТТ "Србија" од 20.08.1999. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 32/99 од 4.05.1999. године и Кри.бр. 39/99 од 15.05.1999. године и извештај о криминалистичком техничком прегледу лица места МУП-а РС од 4.05.1999. године и 14.05. 1999. године са скицом лица места.

Под тачком 131

Записника о саслушању представника оштећених ЈП "Радио телевизије Србије" Ки.бр. 48/99 од 3.11.1999. године са одштетним захтевом од 18.02.2000. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 46/99 од 27.05.1999. године и Кри.бр. 47/99 од 28.05.1999. године и извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 27.05.1999. године, 28.05.1999. године и 2.06.1999. године.

Под тачком 132

Записника о саслушању представника оштећеног ЈП "Радио телевизија Србије" Ки.бр. 48/99 од 3.11.1999. године са одштетним захтевом од 23.02.2000. године и записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 15/99 од 8.06.1999. године.

Под тачком 133

Записника о саслушању представника оштећеног ЈП "Радио телевизија Србије" Ки.бр. 48/99 од 3.11.1999. године са одштетним захтевом од 22.02.2000. године и 23.06.1999. године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 21/99 од 31.05.1999. године и извештај о криминалистичко техничком прегледу лица места од 31.05.1999. године са скицом лица места.

Под тачком 134

Записника о саслушању представника оштећеног ЈП “Радио телевизија Србије” Кри.бр. 48/99 од 3.11.1999. године са одштетним захтевом од 23.02.2000. године.

Под тачком 135

Записника о саслушању представника оштећеног Предузећа “Електропривреда Србије – Електродистрибуција Ужице” Ки.бр. 48/99 од 2.12.1999. године са одштетним захтевом од 5.10.1999. године, одштетног захтева Савезне дирекције за робне резерве од 12.08.1999. године и извештаја општинске комисије о ратној штети на објектима у: Доњој Бистрици од 28.09.1999. године, Косјерићу од 13.07.1999. године и Пожеги од 18.06.1999. године.

Под тачком 136

Записника о саслушању представника оштећеног Предузећа “Електропривреда Србије – Електродистрибуција Ужице” Ки.бр. 48/99 од 2.12.1999. године, одштетног захтева Предузећа “Електропривреда Србије” од 6.05.1999. године Ки.бр. 188 од 18.01.2000. године, одштетног захтева Предузећа “Лимеске хидроелектране” од 05.10.1999. године, извештаја општинске комисије о ратној штети на објектима у: Доњој Бистрици од 28.09.1999. године, Косјерићу бр. 225 од 13.07.1999. године и Пожеги од маја 1999. године, Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 19/99 од 1.04.1999. године, Кри.бр. 29/99 од 1.04.1999. године, Кри.бр. 26/99 од 3.05.1999. године, Кри.бр. 29/99 од 22.05.1999. године, записника о саслушању представника оштећеног Предузећа ЈП ПТТ Србије Ки.бр. 48/99 од 18.10.1999. године.

Под тачком 137

Записника о саслушању оштећеног Ђурчић Вере из Чачка Ки.бр. 37/99 од 21.10.1999. године, записника о саслушању оштећеног Проковић Милкице из Чачка Ки.бр. 37/99 од 3.11.1999. године, извештаја Клиничког центра “Србије” бр. 4457/99 од 1.11.1999. године од смрти Проковић Богдапа, оштетни захтев Предузећа “Слобода” 011-807 од 6.12.1999. године, извештаја комисије за процену ратне штете од 24.12.1999. године, записника о обдукцији леша пок. Куваљих Милеве Здравственог центра Чачак Ц-6/99 од 5.04.1999. године, записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Чачку Кри.бр. 117/99 од 4.04.1999. године, Кри.бр. 134/99 од 4.04.1999. године, Кри.бр. 164/99 од 4.04.1999. године, Кри.бр. 116/99 од 4.04.1999. године и Кри.бр. 110/99 од 4.04.1999. године, записника о увиђају истражног судије Окружног суда у Чачку Кри.бр. 10/99 од 4.04.1999. године, записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Чачку Кри.бр. 118/99 од 13.04.1999. године, Кри.бр. 119/99 од 13.04.1999. године, Кри.бр. 107/99 од 30.03. 4.04.1999. године, Кри.бр. 108/99 од 4.04.1999. године, Кри.бр. 152/99 од 6.04.1999. године са скицама лица места.

Под тачком 138

Записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Гучи Кри.бр. 88/99 од 15.04.1999. године, Кри.бр. 88/99 од 17.04.1999. године, Кри.бр. 102/99 од 12.05.1999. године, Кри.бр. 89/99 од 23.04.1999. године Кри.бр. 94/99 од 7.05.1999. године, записника о саслушању представника оштећеног РТС-а из Београда Гавриловић Данице Кри.бр. 1762/99 од 6.03.1999. године са извештајем од 24.02.2000. године, извештаја Комисије за утврђивање ратне штете од 10.01.2000. године.

Под тачком 139

Записника о саслушању оштећене Џејмаловић Милке из Чачка истражног судије Окружног суд у Чачку Ки.бр. 37/99 од 28.10.1999. године, оштећене Обренић Биљане Ки.бр. 37/99 од 2.11.1999. године, Ристић Василке из Београда на записнику истражног судије Окружног суда у Београду Кри.бр. 1569/99 од 10.11.1999. године, Јовичић Снежане из Винче Кри.бр. 1569/99 од 10.11.1999. године, записника истражног судије Окружног суда у Чачку Ки.бр. 37/99 од 3.11.1999. године о саслушању оштећене Обренић Данице из Чачка, записника истражног судије Окружног суда у Београду Кри.бр. 1568/99 од 10.11.1999. године о саслушању Станковић Милана из Сопота, Васић Душана из Београда Кри.бр. 1569/99 од 11.11.1999. године и Ђокић Трифка из Београда Кри.бр. 1569/99 од 11.11.1999. године, извештаја Здравственог центра Чачак - Одељење хирургије бр. 125/99 од 26.10.1999. године о повредама Чириман Анке, Обренић Данице, Неранцић Ратомира свих из Чачка, Ћировић Радована из Јежевице, извештаја Здравственог центра Чачак Ортопедског одељења бр. 286/99 од 9.11.1999. године, извештаја Здравственог центра од 2.02.2000. године, извештаја Комисије за процену ратне штете на објектима Компанија Слобода и Цер од 24.12.1999. године, извештаја Комисије за процену ратне штете на објекту Предузећа Литопатир од 27.05.1999. године, обдукционог записа Здравственог центра Чачак од 11.05.1999. године за пок. Јовичић Милоша, пок. Обреновић Драгапа, пок. Џемајловић Велију и пок. Ристић Наска, криминалистичко техничке документације МУП-а СУП Чачак од 10.05.1999. године, и записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Чачку и то: Кри.бр. 111/99 од 1.05.1999. године, Кри.бр. 112/99 од 1.05.1999. године, Кри.бр. 114/99 од 10.05.1999. године, Кри.бр. 163/99 од 3.05.1999. године, Кри.бр. 136/99 од 10.05.1999. године, Кри.бр. 138/99 од 15.05.1999. године, Кри.бр. 104/99 од 17.05.1999. године, Кри.бр. 151/99 од 11.05.1999. године, Кри.бр. 132/99 од 10.05.1999. године, Кри.бр. 139/99 од 10.05.1999. године, Кри.бр. 154/99 од 17.05.1999. године, Кри.бр. 127/99 од 11.05.1999. године, Кри.бр. 133/99 од 11.05.1999. године, Кри.бр. 147/99 од 1.05.1999. године, Кри.бр. 148/99 од 4.05.1999. године, Кри.бр. 160/99 од 1.05.1999. године и Кри.бр. 137/99 од 12.05.1999. године.

Под тачком 140

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр. 73/99 од 6.04.1999. године и Кри.бр. 60/99 од 27.03.1999. године, одштетног захтева Предузећа Радио Подриње, Предузеће Вискоза, Предузећа Телеком Србија, Предузећа Радио Лотел, Радио-телевизије Пинк, и Телекома Србије од 1.11.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком извештајау лица места МУП-а РС од 25.04.1999. године, 27.03.1999. године и 6.04.1999. године, извештаја МУП-а РС од 1.04.1999. године, 11.04.1999. године и 27.04.1999. године и записника о саслушању сведока Јовановић Милована, Ковачевић Станојке, Лукић Величка, Милутиновић Младена и представника оштећеног Предузећа ХТП Бања Ковиљача.

Под тачком 141

Одштетног захтева Предузећа Глас Подриње, записника о увиђају Кри.бр. 82/99 од 1.05.1999. године, 90/99 од 11.05.1999. године и 92/99 од 11.05.1999. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС од 11.05.1999. године и 1.05.1999. године и записника о саслушању сведока – оштећених Кри.бр. 117/99 од 2.11.1999. године.

г) Напади на објекте посебно заштићене међународним правом

Под тачком 1

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.663/99 од 20.05.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места од 20.05. и 21.05.1999.године, обдукционих записника Медицинског факултета у Београду за Бркић Зору, Новаковић Радосава и Бошковић Бранка од 20.05.1999.године, записника истражног судије о саслушању сведока Контић Весне од 29.02.2000.године, Мавровић Душана од 29.02.2000.године, Динић Ирене од 17.05.2000.године, Сумрак Дејана од 22.07.1999.године, Перовић Горјане од 21.07.1999.године, Новаковић Вере од 21.07.1999.године, Нинковић Жарка од 23.07.1999.године, Грбић Милана од 29.07.1999.године, Живковић Зорице од 27.07.1999.године и представника “Југопетрола” – Милошевић Ружице од 28.12.1999.године, извода из матичних књига за Бркић Зору, Бошковић Бранку и Новаковић Радосава, отпусних листа са епикризом КБЦ Драгиша Мишовић за Новаковић Радосава и Бошковић Бранку, извештаја о процени ратне штете Предузећа НИС “Југопетрол” од 27.01.2000.године, пријаве ратне штете Предузећа “Партизански пут” од 29.02.2000.године, процене настале штете на објекту Пословне зграде компаније “Колинг” и налаза и мишљења вештака о врсти пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр.78/2000-46.

Под тачком 2

Записника о увиђају МУП-а РС од 04.04.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 04.04.1999.године, извода из матичне књиге умрлих за Кришић Слободапа, записника истражног судије о саслушању сведока Кришић Радмиле од 23.04.1999.године, Глођовић Војислава од 25.05.1999.године и представника “Енергогаса”- Цебаловић Зорице од 27.12.1999.године, процене ратне штете предузећа “НИС Енергогас”, одштетног захтева предузећа Београдске електране од 09.02.2000.године, обдукционог записника за Кришић Слободана од 05.04.1999.године, налаза и мишљења вештака о врсти и пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр.78/2000-6.

Под тачком 3

Елабората са проценом ратне штете предузећа Електродистрибуција Београд, записника о саслушању представника оштећеног предузећа ЈП Електропривреда Србија Београд од 01.02.2000.године и представника оштећеног ЕПС ЈП Електродистрибуција Београд са пријавом ратне штете, записника о увиђају МУП-а РС од 23.04. и 08.05.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 23.04. и 08.05.1999.године и налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр.78/2000-25.

Под тачком 4

Елабората са проценом ратне штете предузећа Електродистрибуција Београд, записника о саслушању представника оштећених предузећа ЈП Електропривреда Србије –

Београд од 01.02.2000.године са пријавом ратне штете од 18.01.2000.године и ЈП Електродистрибуција Београд од 29.02.2000.године, записника о увиђају МУП-а РС од 23.04.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 23.04.1999.године и налаза и мишљења вештака о врсти пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр.78/2000-26

Под тачком 5

Извештаја ЈП Електропривреда Србије о претрпљеној ратној штети од 18.01.2000.године и записника о саслушању представника оштећеног ЈП ЕПС од 01.02.2000.године, записника о саслушању представника оштећеног ТЕ “Никола Тесла” Обреновац од 13.03.2000.године, извештаја комисије о ратној штети ТЕ “Никола Тесла и Колубара” и ТЕ “Никола Тесла А” од 15.12.1999.године, вештачења удружених судских вештака “Војводина Нови Сад” о ратној штети на објектима ДД “Термоелектро”, записника о увиђају МУП-а РС од 02.05., 08.05, 23.05 и 31.05.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 31.03., 03.04., 23.05., 29.05. и 31.05.1999.године и налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр.78/2000-35.

Под тачком 6

Елабората са проценом ратне штете предузећа Електродистрибуција Београд, записника о саслушању представника оштећених предузећа ЈП Електродистрибуција Београд од 29.02.2000.године са одштетним захтевом и ЈП Електропривреда Србије од 01.02.2000.године са извештајем о претрпљеној ратној штети од 18.01.2000.године, записника о увиђају МУП-а РС од 08.05, 22.05, 28.05 и 31.05.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 22.05., 28.05. и 01.06.1999.године и налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр.78/2000-37.

Под тачком 7

Записника истражног судије о саслушању сведока – представника ТЕ Колубара Душка Јошића од 01.03.2000.године, извештаја о ратној штети ТЕ Колубара и ТЕ Колубара А од 20.01.2000.године, записника о увиђају истражног судије Кри.бр.28/99 од 22.05. и 23.05.1999.године, налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр.78/2000-48, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 22.05.1999.године и записника о процени ратне штете општине Лазаревац бр.80-1/99 од 25.05.1999.године.

Под тачком 8

Елабората са проценом ратне штете предузећа “Електродистрибуција Београд”, записника о саслушању представника оштећених ЕПС ЈП Електродистрибуција Београд од 29.02.2000.године и ЈП Електропривреда Србије-Београд од 01.02.2000.године, записника о увиђају МУП-а РС од 25.05. и 31.05.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 25.05. и

31.05.1999.године, налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр.78/2000-53, записника о саслушању представника оштећеног ЈКП Београдски водовод и канализација са одштетним захтевом од 01.03.2000.године са извештајем о ратној штети.

Под тачком 9

Елабората са проценом ратне штете предузећа Електродистрибуција Београд, записника о саслушању представника оштећених предузећа ЕПС ЈП Електродистрибуција Београд са одштетним захтевом од 29.02.2000.године и ЈП Електропривреда Србије Београд од 01.02.2000.године са одштетним захтевом и извештајем о претрпљеној ратној штети, записника о увиђају МУП-а РС од 27.05., 28.05 и 31.05.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 27.05., 28.05. и 01.06.1999.године и налаза и мишљења вештака о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја бр-78/2000-62.

Под тачком 10

Обдукционих записника истражног судије Општинског суда у Сурдулици за Малобабић Милену, Малобабић Босилку, Павковић Ђуру, Жикић Радета, Мапојловић Душана, Вучковић Миланку, Ранђелов Стамена, Нанијало Драгића, Јањањин Богданку, Поповић Славка, Будисављевић Петра и десет лица чији идентитет није утврђен, записника истражног судије Окружног суда у Врању о саслушању сведока – оштећених Пјевач Милице и Слијепчевић Милице од 07.12.1999.године, Накић Душана, Тепшић Милана, Вранковић Даринке и Вранковић Петра од 08.12.1999.године, записника истражног судије Окружног суда у Врању о саслушању сведока – оштећеног Вукашиновић Видосава од 08.12.1999.године као представника оштећеног Дома за стара и незбринута лица у Сурдулици, записника истражног судије Општинског суда у Сурдулици о саслушању сведока Јовић Боровоја, Ракић Милета и Божић Милице од 06.07.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС СУП Врање од 31.05.1999.године са скицом места догађаја, записника о увиђају истражног судије Општинског суда у Сурдулици Кр.бр.113/99 од 31.05.1999.године и извештаја лекара о повредама Слијепчевић Милице, Вранковић Даринке, Тепшић Милета, Ајбазовић Маљуша, Пјевач Милице, Миханловић Младенке, Бајрамовић Стане, Трајановић Стојменке, Станојевић Слободанке, Антанасијевић Драгице, Бабић Милеве, Томасовић Пере, Накић Душана, Ђук Светозара, Китановић Драгана, Пјевач Ђуре, Цветковић Срђана, Станковић Чедомира, Стојиљковић Стојапчета, Цветановић Љубице, Миљковић Ратка, Павловић Наде, Здравковић Божане, Еремијев Бориса, Врањковић Петра, Новковић Зорице, Стојановић Живојина, Костић Зорице, Станковић Руже, Стошић Стојне, Пијак Бјелисавке, Младеновић Вере, Михаиловић Милице, Михаиловић Станке, Цветановић Димитра, Стаменковић Румене, Пешић Драгана и Костић Јосифа од 02.06.1999.године.

Под тачком 11

Записника о увиђају лица места истражног судије Кри.бр.20/99 од 12.04.1999.године, записника истражног судије о саслушању сведока . представника Градске топлане Крушевац Драгише Савића од 12.01.1999.године, записника комисије за утврђивање ратне штете за предузеће ЈКП Градска топлана и скице лица места.

Под тачком 12

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.154/99 од 03.05.1999.године, од 22.05.1999.године, Кри.бр.178/99 од 24.05.1999.године и Кри.бр.193/99 од 31.05.1999.године, одштетних захтева предузећа Нисал од 27.01.2000.године и Србијашуме од 28.01.2000.године, записника о саслушању представника оштећеног предузећа Електроисток од 28.01.2000.године и криминалистичко-техничке документације од 03.05., 14.05., 22.05., 23.05., и 31.05.1999.године са скицом места догађаја.

Под тачком 13

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.32/99 од 21.04.1999.године, Кри.бр.33/99 од 20.04.1999.године и Кри.бр.34/99 од 21.04.1999.године, записника истражног судије о саслушању сведока – вештака грађевинске струке Петровић Вукомира од 22.04.1999.године, Николић Негована од 22.04.1999.године, Маричић Слободанку, Кецап Фикрета, Љубицу Дотлић, Мојсиловић Владимира, Бећир Топлицу од 21.04.1999.године, Азиз Ракића, Везира Љаљића од 23.04.1999.године, Марковић Душанку, Рашљанин Расима од 27.04.1999.године, Незровић Ружда од 21.04.1999.године, Биорац Миљана од 22.03.2000.године, Гицић Даута од 26.04.1999.године и Плавшић Момчила и Смајић Бесима од 16.06.1999.године, одштетног захтева Специјалне болнице за лечење прогресивних мишићних и неуромишићних болести, извештаја Ветеринарске станице Нови Пазар од 20.04.1999.године и извештаја Комисије о нанетој штети бр.315 од 10.03.2000.године.

Под тачком 14

Записника о саслушању представника оштећених предузећа Електроисток Београд од 16.09.1999.године са одштетним захтевом и ЈП Електровојводина од 16.09.1999.године са одштетним захтевом, извештаја централне комисије за утврђивање ратне штете настале на објектима предузећа ЈП Електропривреда Србије од 23.07.1999.године, прегледа оштећења на објектима предузећа ЕПС ЈП Електроисток Београд од 20.07.1999.године и записника о увиђају истражног судије Кри.бр.332/99 од 07.04.1999.године, Кри.бр.482/99 од 03.05.1999.године, Кри.бр.530/99 од 14.05.1999.године, Кри.бр.581/99 од 24.05.1999.године и Кри.бр.621/99 од 31.05.1999.године.

Под тачком 15

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.672/99 и Кри.бр.673/99 од 08.06.1999.године, одштетног захтева предузећа Термоелектро од 14.10.1999.године и записника о саслушању представника оштећеног са одштетним захтевом предузећа ЈП Панонске електране Нови Сад од 02.11.1999.године.

Под тачком 16

Записника о увиђају истражног судије Окружног суда у Пожаревцу Кри.бр.24/99 од 03.05.1999.године, Кри.бр.27/99 од 14.05.1999.године, Кри.бр.28/99 од 22.05.1999.године и Кри.бр.29/99 од 24.05.1999.године, одштетних захтева предузећа ЈП Електропривреда Србије – Термоелектрана Костолац од 13.12.1999.године и ЈП Електроисток од 30.04.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС, записника истражног судије о саслушању представника оштећеног предузећа

Електроисток од 18.01.2000.године и записника о саслушању представника оштећеног са одштетним захтевом предузећа Термоелектрана Костолац од 18.01.2000.године.

Под тачком 17

Записника о увиђају МУП-а РС од 02.05.1999.године.

Под тачком 18

Записника истражног судије Окружног суда у Сомбору о саслушању сведока Шефер Александра и Ерор Недељка од 01.06.1999.године, одштетног захтева ЈКП Водоканал од 14.06.1999.године, записника о увиђају истражног судије Окружног суда у Сомбору Кри.бр.34/99 од 30.05.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС СУП Сомбор од 30.05.1999.године са скицом лица места догађаја.

Под тачком 19

Извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места од 25.05.1999.годиен са скицом места догађаја.

д) Дуготрајно и великих размера оштећење природне околине које може да штети здрављу и опетанку становништва.

Под тачком 1,2,3,4 и 5

Извештаја Савезног министарства за развој, науку и животну средину о последицама НАТО бомбардовања па животну средину СР Југославије.

Под тачком 6

Занисника о увиђају истражног судије Кри.бр.24/99 од 06.05.1999.године, Кри.бр.27/99 од 16.05.1999.године, Кри.бр.35/99 од 17.05.1999.године, Кри.бр.36/99 од 22.05.1999.године и Кри.бр.28/99 од 27.05.1999.године, занисника о саслушању вештака медицинске струке о врсти и тежини телесних повреда за Радојевић Јову и Стаменковић Драгутина од 28.10.1999.године, извештаја Савезног министарства за развој, науку и животну средину о последицама НАТО бомбардовања на животну средину СРЈ Југославије, записника о саслушању сведока Драгише Буљигића од 22.10.1999.године, одштетног захтева предузећа НИС Југопетрол од 21.10.1999.године, медицинске документације за Радојевић Јову и Стаменковић Драгутина, записника о саслушању представника оштећеног предузећа НИС Југопетрол Београд од 15.10.1999.године и занисника о саслушању сведока – оштећених Јове Радојевића од 24.09.1999.године и Драгутина Стаменковића од 22.10.1999.године.

Под тачком 7

Извештаја Савезног министарства за развој, науку и животну средину о последицама НАТО бомбардовања на животну средину у СР Југославији.

Под тачком 8

Записника о увиђају истражног судије од 07.04., 13.04., 16.04., 18.04., 20.04., 24.04., 29.04., 01.05., 04.05., 06.05., 24.05., 08.06. и 09.06.1999.године, записника истражног судије

о саслушању сведока Далип Сулејмана од 22.12.1999.године, обдукционог записника Завода за судску медицину Нови Сад за Бајић Милана, медицинске документације и налаза и мишљења вештака медицинске струке о врсти и тежини повреда за Далип Халида и Далип Сулејмана, записника о саслушању сведока Милетић Велибора – представника оштећеног предузећа НИС Рафинерија нафте Нови Сад, Петровић Богдана – представника НИС Нафтагас промет Нови Сад и Седеј Јанеза – представника НИС Гаса од 16.09.1999.године и одштетних захтева предузећа НИС Нафтагас промет од 17.08.1999.године, НИС Рафинерија нафте Нови Сад од 27.07.1999.године, НИС Гас од 22.06.1999.године, Изопрогрес од 19.08.1999.године, Монтин од 14.08.1999.године, Симпо Нови Сад од 19.04.1999.године, Инвест-инжењеринг од 03.08.1999.године, Холдинг Центрославија-хладњача од 19.07.1999.године, Стан-прогрес од 09.08.1999.године, Аутовојводина Холдинг од 09.04.1999.године, 4.септембар од 09.08.1999.године, НС Инжењеринг од 10.08.1999.године, Новосадска фабрика каблова од 21.12.1999.године и СЗР Коле од 12.08.1999.године.

Под тачком 9

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.23/99 од 04.04.1999.године, Кри.бр.24/99 од 12.04.1999.године, Кри.бр.25/99 од 12.04.1999.године, Кри.бр.26/99 од 15.04.1999.године, Кри.бр.29/99 од 16.04.1999.године, Кри.бр.55/99 од 15.06.1999.године и Кри.бр.32/99 од 19 и 27.04.1999.године, записника истражног судије о саслушању сведока Мирослава Станојевића од 23.04.1999.године, Батрина Стевана од 26.04.1999.године и Главоњић Славомира од 23.04.1999.године, записника о саслушању сведока-представника оштећене фирме НИС Рафинерија нафте Панчево од 24.01.2000.године, одштетног захтева предузећа НИС Рафинерија нафте Панчево од 19.07.1999.године, налаза и мишљења вештака о узроцима смрти за Богосављевић Душана и Дмитровић Мирка од 04.04.1999.године, извештаја лекара о смрти Бојковић Дејана од 11.06.1999.године, записника истражног судије о саслушању оштећених Бојковић Мире, Митровић Илије и Богосављев Саше од 26.01.2000.године, записника о саслушању сведока-оштећених Лалић Србислава од 02.02.2000.године, Нешић Бошка и Перошевић Слађана од 26.01.2000.године и Иванов Снежане од 27.01.2000.године, отпусне листе за Перошевић Слађана и Нешић Бошка од 23.04.1999.године, медицинске документације за Нешић Бошка и Лалић Србислава, налаза и мишљења вештака медицинске струке о врсти и тежини телесних повреда за Перошевић Слађана, Нешић Бошка и Лалић Србислава од 16.03.2000.године, извештаја о ратној штети НИС Рафинерија нафте Панчево од 17.01.2000.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 04.04., 12.04., 16.04., 27.04. и 15.06.1999.године, исказа сведока –вештака Банчов Шимона од 27.01.2000.године и налаза и мишљења Републичког инспектора за заштиту животне средине и мешовите радне групе УНЕП/УНЦХС.

Под тачком 10

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.27/99 од 16.04.1999.године и Кри.бр.30/99 од 19.04.1999.године, записника истражног судије о саслушању сведока Ванески Слободана, Милосављевић Чедомира, Горана Милорадовића и Максимовић Душана од 23.04.1999.године и Бранислава Николића и Дупљак Салка од 26.04.1999.године, записника о саслушању представника оштећеног ДП ХИП Азотара од 42.01.2000.године, пријаве ратне штете и одштетног захтева предузећа Термоелектро од 07.06., 17.07. и 24.08.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 16.04. и 19.04.1999.године, извештаја о процени ратне штете ДП ХИП Азотара, исказа вештака Банчов Шимона од 27.01.2000.године и налаза и мишљења

Републичког инспектората за заштиту животне средине и мешовите радне групе УНЕП/УНЦХС.

Под тачком 11

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.28/99 од 16.04.1999.године и Кри.бр.33/99 од 20.04.1999.године, исказа сведока Дупљак Салка од 26.04.1999.године, Сретеновић Бошка и Лојанчић Ратомира од 29.04.1999.године, Тресач Слободана, Окановић Бранка и Манојла Гишића од 12.05.1999.године, записника о саслушању представника оштећене ХИП Петрохемије од 24.01.2000.године, одштетног захтева и извештаја комисије ратне штете предузећа ХИП Петрохемија, записника истражног судије о саслушању сведока – оштећених Небојше Војиновића од 03.02.2000.године, Димитријевић Драга и Домазетовски Живана од 02.02.2000.године, Чукановић Љубинка, Мичић Вере, Мирков Петра од 04.02.2000.године, Ковачевић Славице од 02.02.2000.године, Мисимовић Горана и Драговић Милоша од 10.02.2000.године и Ђуре Прванова од 04.02.2000.године, медицинске документације за Чукановић Љубинка, Војиновић Небојшу, Димитријевић Драга, Домазетовски Живана, Проданов Жељка и Челић Милована, налаза и мишљења вештака др.Божих Љубише за Домазетовски Живана, Чукановић Љубинку, Војиновић Небојшу, Димитријевић Драгу, Проданов Жику, Мирчић Веру, Проданов Ђуру, Ковачевић Славицу, Петров Мирка, Драговић Милоша, Мисимовић Горана и Челић Милована од 16.03.2000.године, пријаве ратне штете и одштетног захтева предузећа Термоелектро од 07.06., 17.07. и 24.08.1999.године, извештаја лекара специјалисте за Мирчић Веру од 15.04.1999.године и за Прванов Ђуру и Ковачевић Славицу од 29.04.1999.године, записника о увиђају МУП-а РС од 16.04. и 20.04.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 16.04. и 20.04.1999.године са скицом места догађаја, исказа вештака Банчов Шимана Ки.бр.41/99 од 27.01.2000.године и налаза и мишљења Републичког инспектора за заштиту животне средине и мешовите радне групе УНЕП/УНЦХС.

V За кривично дело употреба недозвољених средстава борбе из чл.148 ст.2 КЗСРЈ описаног под тачком V изреке пресуде.

а) Муниципалитет АПИ ПГУ-14/6 са језгром од уранијума 238

Извештаја Управе АБХО о употреби муниције са осиромашеним уранијом 238 Пов.бр.383-1 од 02.09.1999.године, извештаја Савезног министарства за развој, науку и животну средину од фебруара месеца 2000.године и налаза и мишљења вештака Радојка Павловића, дипломираног инжењера електротехнике, запосленог у Институту Винча од 20.09.2000.године.

б) Касетне авио-бомбе

Под тачком 1 и 2

Записника о увиђају на лицу места МУП-а РС од 08.04.1999.године, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 08.04. и 30.04.1999.године са скицом лица места и записника о утврђивању ратне штете Општине Ораховац – село Велика Хоча од 12.04.1999.године.

Под тачком 3,4 и 5

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.164/99 од 14.05.1999.године, записника о саслушању сведока Ускоковић Свете, Јумеровић Ивице, Владимира Јовановића, Зорана Видановића, Голуба Перића и Душана Милојевића од 28.01.2000.године, Слободанке Ђорђевић од 01.11.1999.године, Владимира Греговића, Богдана Богдановића, Пурић Драгана и Агнеза Марића од 02.11.1999.године, Мирјане Ђорђевић и Биљане Ђуровић од 03.11.1999.године и Петковић Игора од 16.11.1999.године, отпусне листе за Перић Голуба, Богдана Богдановића, Агнеза Марића, Мирјане Ђорђевић, Мирковић Славка, Грујић Чедомира, Петковић Игора и Јовић Гите, медицинске документације за Имеровић Ивицу, извода из матичне књиге умрлих за Миљковић Сашу, Гордану Секулић, Милутина Живковића, Герасма Јовановског, Живорада Илића, Божицара Вељковића, Драгише Вучића, Слободанке Стојиљковић и Трифуна Вучковића, потврде о смрти за Ђорђевић Божицара, Вучковић Трифуна, Стојиљковић Слободанку, Вучић Драгишу, Вељковић Божицара, Дељанин Ацу и Секулић Гордану, обдукционих записника за Илић Веру и Илић Живорада од 08.05.1999.године, записника о увиђају на лицу месту МУП-а РС од 07.05.1999.године, пријаве ратне штете у ул.Љубе Ненадовића бр.22,26,29,30,31-а, 33,34,37,39 и 43 и записника Општинске комисије о ратној штети, извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 07.05. и 12.06.1999.године са скицом места догађаја и одштетног захтева предузећа ДИН Фабрика дувана Ниш од 15.04.1999.године.

Под тачком 6,7,8,9,10,11,12,13 и 14

Извештаја о увиђају на лицу места МУП-а РС од 16.05.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 10.05.1999.године са скицом места догађаја.

Под тачком 15,16 и 17

Записника о увиђају лица места МУП-а РС од 10.04., 15.04., 23.04. и 25.04.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 08.04.1999.године са скицом места догађаја.

Под тачком 18,19,20 и 21

Записника о увиђају МУП-а РС од 12.04.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места од 17.04.1999.године.

Под тачком 22,23,24, и 25

Записника о увиђају на лицу места МУП-а РС од 22.04.1999.године.

Под тачком 26

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.22/99 од 13.04.1999.године са скицом лица места и записника о увиђају лица места МУП-а РС од 13.04.1999.године.

Под тачком 27

Записника о увиђају лица места МУП-а РС од 14.04.1999.године

Под тачком 28 и 29

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.16/99 од 14.04.1999.године, обдукционих записника за Трајковић Мијалка, Стојановић Милицу и Тасић Далибора од 14.04.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 14.04.1999.године.

Под тачком 30

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.78/99 од 08.06.1999.године, записника о увиђају лица места МУП-а РС од 14.04. и 08.06.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места од 20.04.1999.године.

Под тачком 31,32,33,34,35 и 36

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.12/99 од 23.04.1999.године, записника истражног судије о саслушању сведока Ћирица Миланке Ки.бр.35/99 од 20.12.1999.године, налаза и мишљења вештака медицинске струке о врсти и тежини повреда за Ћирица Миланку од 15.03.2000.године, отпусне листе са епикризом за Ћирица Миланку и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 23.04.1999.године.

Под тачком 37

Извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 25.04.1999.године са скицом лица места.

Под тачком 38,39,40,41,42,43,44,45,46,47 и 48

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.35/99 од 02.05.1999.године.

Под тачком 49,50,51 и 52

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.79/99 од 03.05.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 04.05.1999.године са скицом места догађаја.

Под тачком 53,54 и 55

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.15/99 од 07.05.1999.године и Кри.бр.14/99 од 06.05.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 07.05. и 08.05.1999.године са скицом места догађаја.

Под тачком 56 и 57

Извештаја о увиђају на лицу места МУП-а РС од 17.05.1999.године.

Под тачком 58,59,60,61 и 62

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.118/99 од 11.05.1999.године, записника истражног судије о саслушању сведока Димић Слађе Кн.бр.117/99 од 08.02.2000.године и отпусне листе са епикризом за Димић Синишу и Димић Бојана.

Под тачком 63,64,65,66,67,68,69,70 и 71

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.21/99 од 14.05.1999.године, записника о увиђају лица места МУП-а РС од 14.05.1999.године, записника истражног судије о саслушању сведока Стојменовић Љубише и Петковић Радована Кри.бр.21/99 од 21.05.1999.године, записника истражног судије о саслушању сведока-оштећеног Ристић Власте Кри.бр.21/99 од 24.05.1999.године и записника општинске комисије о штети на објектима у Карданику од 17.05.1999.године.

Под тачком 72 и 72-а

Извештаја МУП-а РС СУП-а Ђаковица Пу.бр.387/99 од 17.05.1999.године.

Под тачком 73,74,75 и 76

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.12/99 од 14.05.1999.године и записника истражног судије о саслушању сведока Крстић Драгољуба Кри.бр.12/99 од 21.05.1999.године.

Под тачком 77

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.100/99 од 23.05.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 23.05.1999.године.

Под тачком 78,79 и 80

Записника о увиђају истражног судије Кри.бр.22/99 од 19.05.1999.године, записника о увиђају лица места МУП-а РС од 20.05.1999.године, записника општинске комисије о штети на објектима у селу Боравац од 19.06.1999.године и извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС од 19.05.1999.године.

Под тачком 81,82,83,84,85 и 86

Записника истражног судије о саслушању сведока – оштећеног Зорана Максића Ки.бр.25/99 од 27.10.1999.године и отпусне листе са епикризом за Стојановић Николу од 17.08.1999.године.

Налаза и мишљења групе вештака (дипл.инг. Радмилац Драгана и дипл.инг. Тошић Душана) о врсти, пореклу и карактеристикама употребљеног оружја од 20.09.2000.године.

После спроведеног доказног поступка Окружни јавни тужилац у Београду Андрија Милутиновић је у завршној речи истакао да је он као државни орган надлежан за гоњење учинилаца кривичних дела у првом реду настојао да стриктно поштује законе ове земље и то како материјалне тако и процесно правне природе. При том он је имао у виду све оне грађане Савезне Републике Југославије који су приликом агресије, која је трајала 78 дана изгубили своје најмилије, оне који су од последица агресије трајно привезани за инвалидска колица или болесничку постељу, оне који су остали без свога дома, оне који су изгубили не само посао већ и фабрике и предузећа у којима су радили, а самим тим изгубили и могућност да својим радом издржавају породице, оне који су проводили бесане ноћи у подрумима и у склоништима умирујући своју преплашену децу, оне пред којима је неизвесна будућност и стрепња од појаве болести, оне који су чули за време агресије звук сирене и по више пута током дана и ноћи односно све оне који су на било који начин претрпели страх и болове. При том треба имати у виду и неке стране држављане које је рат затекао у Југославији и који су изгубили своје животе као последица агресије и који се више никада неће вратити у своју земљу.

У предњем смислу истакао је да сматра да се мишљење које износи у складу са правилима струке коју обавља никако неће разликовати од мишљења свих људи света којима нису страни човечност, правда и истина. Сматра да и у државама Северно-атлантског пакта има много људи са таквим мишљењем, а ако је он у том смислу у заблуди то је поразно за човечанство. При том посебно истиче да у конкретном случају деликатну улогу има како и јавни тужилац тако и суд који поступа у овом предмету.

У току главног претреса, имајући у виду садржину прикупљених доказа у претходном поступку, сматра да су утврђене све правно релеванте чињенице на основу којих све оптужене треба огласити кривим за сва кривична дела која су им оптужницом како је прецизирана на главном претресу, стављена на терет. С тим у вези сматра да је доказано да су проузроковане све последице које представљају обележја кривичних дела која су оптуженима стављена на терет и да у том смислу постоји узрочно последична веза између оптужених и проузрокованих последица извршеним кривичним делима. При том, имајући у виду специфичности ове кривично правне ствари, сматра да је потпуно ирелевантно да ли су за проузроковане последице одговорни па и са кривично правног становишта и други људи односно припадници НАТО алијансе. У овом моменту опредељење је било да се пред лице правде изведу они које сматрамо најодговорнијим.

Посебно је истакао да је у овој кривично правној ствари јавни тужилац имао доста посла па и тешкоћа да прикупи и проучи чињеничну грађу, а када је то учињено преостало је много лакши део посла у том смислу да јавни тужилац докаже постојање кривичних дела и кривичне одговорности на страни оптужених. У том смислу сматра да је браниоцима оптужених посао знатно отежан јер утврђене чињенице у току доказног поступка никако не иду у прилог оптуженима.

У предњем смислу оцењујући све доказе изведене на главном претресу истакао је да је доказано:

У односу на кривично дело подстицања на агресивни рат из чл. 152 КЗ СРЈ

Опште је познато да су у периоду од 24.03. до 10.06.1999. године оружане снаге Северно-атлантског пакта бомбардовале територију Савезне Републике Југославије. Тим чином грубо су прекршена правила међународног права.

Повеља УН предвиђа да ће се “сви чланови у својим међународним односима уздржавати од претњи силом и од употребе силе против територијалног интегритета или политичке независности било које државе, или било кога понашања иesaгласног циљевима Уједињених нација” (чл. 2 ст. 4). Поред тога, Повеља предвиђа да се “никаква принудна акција на основу регионалних аранжмана или од стране регионалних организација не може предузети без дозволе Савета безбедности” (чл. 53).

Сасвим је извесно да Савет безбедности није дозволио примену оружане силе против Савезне Републике Југославије. Чињеница да таква дозвола није ни затражена најбоље сведочи о очигледној намери да се илегална примена силе против једне суверене државе изврши заобилажењем Савеза безбедности као јединог органа Уједињених нација који је овлашћен да о томе одлучује.

Према дефиницији агресије која је приложена Резолуцији Генералне скупштине Уједињених нација 3314 XXIX “агресије је употреба оружане силе једне државе против суверенитета, територијалне целине или политичке независности друге државе, или која је на ма који начин неспојива са Повељом Уједињених нација како то проистиче из ове дефиниције (чл. 1). Одредбом чл. 3 исте дефиниције прописано је да “бомбардовање територије једне државе од стране оружаних страна друге државе, или употреба ма ког оружја од стране једне државе против територије друге државе” представља акт агресије и то “без обзира да ли је дошло или не до објаве рата”.

Имајући у виду та правила Међународног права, несумњиво је да су бомбардовање територије СРЈ уз употребу ваздухопловних оружаних снага и крстарећих ракета, државе Северно-атлантског пакта прве прибегле употреби силе противно Повељи Уједињених нација, што према одредби чл. 2 дефиниције агресије представља довољан доказ о постојању акта агресије.

Како су оружане снаге СРЈ одбијале те нападе, јасно је да је против ње вођен агресивни рат.

Отпочињању тог рата претходила је снажна ратнохушкачка пропаганда чији главни актери су били оптужени, као челници Северно-атлантског пакта и његових водећих чланица. Циљ те пропаганде био је стварање услова за спровођење већ донесене одлуке о отпочињању рата.

Пре него што су отворено позивали на употребу оружане силе против СРЈ, оптужени су настојали да обезбеде подршку јавности за такву акцију. На том путу искористили су унутрашњу политичку ситуацију у СРЈ чије снаге безбедности су се легално супротстављале покушају албанских терориста на Косову и Метохији да насилним путем промене уставно уређење. Будући да су нмали контролу над средствима јавног информисања, учинили су да се дезинформисањем јавности о догађајима на Косову

и Метохији, легалиа интервенција снага безбедности СРЈ прикаже као њихова репресија над албанским становништвом, те тако створи представа о његовој урожености.

Када су то постигли, износили су у својим међусобно усаглашеним изјавама на јавним скуповима и у средствима јавног информисања да ће репресијом снага безбедности СРЈ над албанским становништвом на Косову и Метохији бити проузрокована хуманитарна катастрофа. Тврдили су да је ради спречавања те катастрофе неопходно предузети ваздушне нападе на СРЈ, како би се ослабиле њене могућности да употребљава силу против албанске националне мањине. О томе сведоче бројни новински чланци, радио и телевизијске емисије и друга средства јавног информисања којима су такве изјаве пренесене. Данас су на главном претресу прочитане само неке од тих изјава. Очигледно је да њихова садржина потврђује намеру оптужених да својим иступањима покрену ратну машинерију.

Оптужени су настојали да створе привид дозвољености војне интервенције против СРЈ. Наводили су да она није управљена против њеног територијалног интегритета и независности, већ да представља легалну хуманитарну оружану интервенцију која је оправдана потребом заштите албанске националне мањине.

Међутим, ни Повеља Уједињених нација, ни други извори међупародног права не садрже ни једну одредбу која би могла да послужи као основ или оправдање за предузимање било какве врсте твз. "хуманитарне интервенције", посебно не оне која има сва својства отвореног злочина против мира односно агресије.

Такво мишљење дошло је до изражаја и у Декларацији о недопустивости мешања у унутрашње послове држава и о заштити независности и суверенитета, која је прихваћена резолуцијом Генералне скупштине Уједињених нација 2131 XX од 21.12.1965. године. Тим документом предвиђено је да "ни једна држава нема право да интервенише непосредно или посредно, без обзира на разлог, у унутрашње или спољне послове било које државе", те се "осуђује војна интервенција као и сви други облици мешања или покушаја угрожавања међународно правног субјективитета државе или њених политичких, економских или културних елемената". Према поменутој дефиницији агресије "ни једно питање било каквог карактера, политичког, економског, војног или неког другог, не може служити као оправдање за агресију" (чл.5 ст. 1).

Када се имају у виду цитирана правила међународног права, очигледно је да су оптужени својим залагањем за твз. "хуманитарну интервенцију" путем ваздушних напада позивали на агресивни рат против СРЈ.

Још је Нирнбершком пресудом констатовано да пропаганда рата представља тежак злочин против мира, а принципи међународног права који су утврђени Статутом Међународног војног суда и Нирнбершком пресудом прихваћени су и потврђени Резолуцијом Генералне скупштине Уједињених нација од 11.12.1946. године. Генерална Скупштина УН усвојила је 1947.године Резолуцију о мерама које треба да буду предузете против пропаганде рата и подстицања на рат. Међународним пактом о грађанским и политичким правима од 1966.године прописано је да ће свака пропаганда у корист рата бити законом забрањена (чл.20).

Доследно томе одредбом чл. 152 КЗ СРЈ инкриминисано је позивање или подстицање на агресивни рат. Изведеним доказима несумњиво је утврђено да су оптужени предузели радњу којима су остварена сва обележја тог кривичног дела.

II

У односу на кривично дело повреда територијалног суверенитета из чл. 135 КЗ СРЈ у вези чл. 22 КЗ СРЈ

Доказано је да су оптужени кршећи правила међународног права – Повеље Уједињених нација, са умишљајем подстрекли неидентификоване припаднике оружаних снага Северно-атлантског пакта да продру на територију СРЈ, што су они у периоду од 24.03. до 10.06.1999. године и учинили.

Према Повељи Уједињених нација “сви чланови ће се у својим међународним односима уздржавати од претње силом или од употребе силе против територијалног интегритета или политичке независности ма које државе или која би на ма који начин била у супротности са циљевима Уједињених нација” (глава I чл. 2 тач. 4).

Кршењем тог правила међународног права, припадници оружаних снага Северно-атлантског пакта су лансирањем 600 крстарећих ракета и вршењем 25.119 налета борбених авиона продрили у ваздушни простор изнад сувоземне територије, обалног мора и водене површине унутар граница СРЈ, који простор чини део њене територије, како то проистиче из одредбе чл. 113 ст. 1 КЗ СРЈ.

При тим продорима нанали су објекте ВЈ, МУП-а РС и цивилне објекте што је поред осталих, имало за последицу погибију 546 и рањавање 1457 припадника ВЈ, погибију 138 и рањавање 523 припадника МУП-а РС, уништење или оштећење великог броја објеката и средстава ВЈ и МУП-а РС.

Како су оптужени на већ наведени начин наредили, те тако подстрекли припаднике оружаних снага Северно-атлантског пакта да изврше такве продоре и нанале, њиховим радњама остварена су сва обележја кривичног дела повреде територијалног суверенитета, подстрекавањем из чл. 135 КЗ СРЈ у вези чл. 23 ст. 1 КЗ СРЈ.

Приликом правних квалификација кривичних дела оптужених треба имати у виду да су сва њихова дела произашла из њихове заједничке одлуке и плана у чијем спровођењу су они заједнички и деловали. Подељене улоге оптужених у позивању на агресивни рат и у наређивању инкриминисаних радњи, биле су праћене њиховом свешћу о заједничком деловању, а свако од оптужених имао је значајну улогу у остварењу дела. На основу тога може се закључити да су оптужени, учествујући у радњама извршења учинили кривична дело као санзвршиоци.

III

У односу на кривично дело убиства представника највиших државних органа у покушају из чл. 122 КЗ СРЈ у вези чл. 19 и 22 КЗ СРЈ

Доказно је да су оптужени у намери угрожавања уставног уређења и безбедности СРЈ са умишљајем подстрекли неидентификоване припаднике оружаних снага Северно-атлантског пакта да лише живота председника СРЈ Слободана Милошевића.

Као што је опште познато дана 22.04.1999.године око 03,10 часова припадници оружаних снага Северно-атлантског пакта напали су и разорили резиденцију председника СРЈ која се налази у Београду у ул. Ужичкој бр. 15.

Према налазу и мишљењу вештака, резиденција председника СРЈ погођена је крстарећим ракетама типа BGM – 109 TOMAHAWK, које карактерише велика прецизност и разорна моћ.

Када се узме у обзир време, средства и пачин напада, те намена нападнутог објекта, очигледно је да је тај напад био срачунат на лишавање живота председника СРЈ, што се није догодило.

Околност да су напад извршили припадници оружаних снага Северно-атлантског пакта и то у току рата који је по наређењу оптужених вођен против СРЈ, поуздано упућује на закључак да су управо оптужени били наредбодавци напада на Резиденцију председника СРЈ.

Ствари разлози отпочињања и вођења рата држава Северно-атлантског пакта против СРЈ који су детаљно изнесени у оптужници, указује да су оптужени наредили тај напад у намери угрожавања уставног уређења и безбедности СРЈ.

Зато њихово дело има сва обележја кривичног дела убиства представника највиших државних органа, у покушају, подстрекавањем, из чл. 122 КЗ СРЈ у вези чл. 19 и 22 ст. 1 КЗ СРЈ.

IV

У односу на кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл. 142 КЗ СРЈ

Доказано је да су оптужени кршећи правила међународног права за време рата наредили да се изврше напади на цивилно становништво и насеља који су имали за последицу смрт и тешку телесну повреду људи; напади без избора циља којима се погађа цивилно становништво; противзаконито и самовољно уништавање у великим размерама имовине које није оправдано војним потребама; напади на објекте посебно заштићене међународним правом и дуготрајно и великих размера оштећење природе околине које може да штети здрављу или опстанку становништва.

Доневши одлуку да оружане снаге Северно-атлантског пакта нанадну СРЈ, они су уједно испланирали предмет, средства, начине и фазе напада који су утврђени тако да знатним делом погоде цивилно становништво и проузрокују наведене последице.

Затим су учинили да њихов ратни план буде озваничен одлуком Северно-атлантског Савета, као главног органа Северно-атлантског пакта који је овлашћен да у оквиру Алијансе донесе одлуку о војној акцији.

Искористивши свој положај, овлашћења и политичку моћ, а на основу тога фактичку надређениост представницима својим држава у Северно-атлантском Савету, наложили су им да у том органу гласају за званичну одлуку да се изврше ваздушни напади на циљеве СРЈ. Истовремено, као челници Северно-атлантског пакта и његових водећих чланица, својим сугестијама и испољеним ставом извршили су одлучујући утицај на представнике осталих држава у Северно-атлантском Савету да гласају за такву одлуку.

Све то резултирало је одлуком Северно-атлантског савета да се, по већ раније утврђеном плану, изврше ваздушни напади на СРЈ. Таква одлука једногласно је донесена дана 23 марта 1999. године.

Када се имају у виду сви ти догађаји и радње окривљених, доведени у међусобну везу, очигледно је да је наредба оптуженог Веслија Кларка представљала само завршну карику командног ланца у којем су се налазили сви оптужени.

Опште је познато да су оптужени током рата активно пратили ток и резултате војних операција које су извођене уз њихово знање и контролу. Зато се њихова одговорност заснива не само на чињеници да су наредили вршење наведених дела, већ и на чињници да су они знали или барем имали информације које су им омогућиле да закључе, под околностима које су владале у то време, да су њима потчињени припадници оружаних снага извршили или да ће извршити таква дела, а нису предузели мере у границама своје моћи, које су биле несумњиве, да то спрече. Таква одговорност предвиђена је одредбом чл. 86 ст. 2 Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12.08.1949. године о заштити жртава међународних оружаних сукоба (Протокол I).

Напади на цивилно становништво и насеља забрањени су најстаријим и најзначајнијим изводима међународног хуманитарног права. Већ у уводном делу Петроградске декларације о забрани унотребе одређених пројектила у рату из 1848. године наведено је “да је једини легитимни циљ које треба да имају пред собом државе за време рата ослабљење војних снага непријатеља”. Правилном о законима и обичајима рата на копну (Хашки правилник) који је саставни део Конвенције о законима и обичајима рата на копну из 1907. године (IV Хашка конвенција) забрањено је “нанадати или бомбардовати било којим средством небрањене градове, села, насеља или зграде”. Ова забрана потврђена је и одредбом чл. 1 ст. 1 Конвенције о бомбардовању од стране поморских снага у време рата из 1907. године (IX Хашка Конвенција), којом је прописано да је “забрањено ... бомбардовање од стране поморских снага небрањених лука, градова, села, насеља или зграда”.

Допунским протоколом уз Женевске конвенције од 12.08.1949. године о заштити

жртва међународних оружаних сукова из 1977.године (Протокол I) кодификована су правила која се односе на забрану вршења непријатељстава према цивилном становништву и цивилним објектима. Према Протоколу цивилно становништво као такво, као и поједини цивили, неће бити предмет напада. Забрањени су акти или претња насиљем којима је главни циљ да шире терор међу цивилним становништвом (чл.51 ст.2). Одредбом чл.52 ст.1 прописано је “цивилни објекти не смеју бити предмет напада или репресалија”. Поред тога, прописано је да су “цивилни објекти... сви објекти који нису војни објекти ...” дефинисани у ст.2 истог члана у којем је прецизирано да су “.... Војни објекти ограничени на оне који по својој природи, локацији, намени или коришћењу ефикасно доприносе војној акцији или чије потпуно или делимично уништење, заузимање или неутрализација у условима који владају у то време пружају одређену војну предност”.

Правила која су садржана у тим одредбама уједно представљају начела ратног права и обичаје рата. Такав став изражен је и у саветодавном мишљењу Међународног суда правде из 1996.године , као и у коментару чл.51 Допунског протокола I Међународног комитета Црвеног крста.

Извесно је да цивилно становништво које је било предмет напада није имало никаквог учешћа у непријатељствима, нити је на било који начин доприносило војним акцијама оружаних снага СРЈ.

Напади на колоне избеглица, насеља, те објекте у којима се налазио велики број цивила, који су описани оптужницом и појединачно и у укупности сведоче о најгрубљем кршењу наведених правила Међународног права. Зато су радњама извршилаца и наредбодаваца тих напада остварена сва обележја кривичног дела из чл.142 КЗСРЈ. Као што је речено, о радњама и последицама тог злочина постоји “превише доказа”.

Напади без избора циља, којима су без разликовања погађани војни објекти , цивили и цивилни објекти такође су забрањени међународним правом. Таква забрапа заснива се на основном принципу међународног хуманитарног права и обичаја рата да су стране у сукобу дужне да приликом напада правне јасну разлику између цивилних и војних објеката, као и између бораца и осталог становништва. Према том принципу напад ни у ком случају не сме бити усмерен према цивилном становништву и цивилним објектима, нити се сме предузети средство које не може бити управљено само на одређени војни објекат. Реч је о принципу који је најпотпуније изражен одредбом чл.51 ст.4 и 5 Допунског протокола I из 1977 године, који уједно представља и обичајну норму рата. Том одредбом изричито је забрањено вршење напада без избора циља, а под таквим нападима подразумевају се: а) напади који нису усмерени на одређени војни објекат, б) напади при којима се примењују метод или користи средство борбе који не могу бити управљени на одређени војни објекат, ц) напади приликом којих се примењује метод или користи средство борбе чије се дејство не може ограничити онако како је то предвиђено Протоколом. Тим документом прецизирано је да ће се, између осталих, нападима без избора и циља сматрати: а) напад бомбардовањем било којом методом и средствима којима се низ јасно одређених и различитих војних објеката у неком граду, селу или другој зони која садржи сличну концентрацију цивила и цивилних објеката третира као један војни објекат и б) напад од којег се може очекивати да ће изазвати успутне губитке цивилних живота, повреде цивила, штете на цивилним објектима, или комбинацију ових дејстава која би била несразмерно велика у односу на конкретну и непосредну војну предност која се предвиђа.

Управо такви напади извршени су, нримера ради, у Сурдулици дана 06 и 27 Априла 1999.године. Бомбардована је касарна заједно са великим делом оближњег насеља, услед чега је иаступила смрт девет цивила, телесна повреда великог броја цивила, док је велики број стамбених објеката у Сурдулици потпуно уништен. Изведени докази јасно указују да су ти напади били потпуно неселективни, усмерени према читавом делу насеља, које се налази у близини касарне, док су због интезитета напада погођени и делови насеља који се налазе на великој удаљености од касарне.

На основу резултата доказног поступка може се закључити да су напади на многе војне објекте извршени под сличним околностима, будући да се могло очекивати да ће изазвати успутне губитке цивилних живота, повреде цивила, штете на цивилним објектима или комбинацију тих дејстава, која би била несразмерно велика у односу на предвиђену конкретну и непосредну војну предност, те да су такве последице и наступиле.

Акцију држава Северно-атлантског пакта на Савезну Републику Југославију обележило је противзаконито и самовољно уништавање у великим размерама имовине које није било оправдано војним потребама. Супротно бројним обичајним нормама и уговорним правилима међународног права многи напади били су срачунати на наношење што веће штете и разарање добара које у највећем броју случајева није уопште било оправдано војним потребама. Забрана уништавања имовине које није оправдано војним потребама такође представља обичајну норму садржану у најзначајнијим међународним документима. Одредбом чл.23 Хашког правилника наведено је да је , између осталог, нарочито забрањено "... уништавати или пленити непријатељску имовину, осим случајева када би та уништавања или заплена императивно налагала војна потреба". Одредбом чл.147 Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата из 1949.године "IV Женевска конвенција предвиђено је да тешке повреде конвенције представља... уништавање и присвајање имовине које није оправдано војним потребама и које се врши у великом обиму на недопуштен и самовољан начин.". Јасно је да је овим одредбама кодификовано обично једно правило према којем, чак и када су у питању војни објекти, сила која се примењује мора бити пропорционална војној предности која се постиже уништавањем имовине.

Имајући у виду очигледну диспропорцију између висине причињене штете и одсуства или без значајности постигнуте војне предности, очигледно је да су напади на мостове, путеве, фабрике, електроенергетска постројења, репетиторе и пословне центре који су уништени или значајно оштећени, били срачунати на уништавање комплетне привреде и инфраструктуре Савезне Републике Југославије, а не на постизање конкретне војне предности. О томе сведочи и чињеница да је већина таквих објеката нападнута више пута из чега јасно проистиче да циљ напада није био стављање објеката ван употребе, што је у највећем броју случајева постигнуто већ првим нападом, него потпуно уништење тих објеката.

Довољно је, примера ради, поменути нападе на мостове на Дунаву у Новом Саду. Рушење тих мостова који су удаљени више од 500 км од Косова и Метохије и које Војска Југославије није ни користила, очигледно није имало никакав значај за операције оружаних снага Северно-атлантског пакта. Поред тога реч је о грађевинама такве конструкције да је за њихово онеспособљавање било довољно оштетити их на само једном месту, односно погодити само један лук. Упркос томе, мостови су потпуно уништени,

пажљиво испланирани и прецизно изведеним нападом.

Обест агресора у уништавању имовине карактерише и све друге нападе који су описани у том делу оптужнице. Мада је пресецање главних праваца комуникације било могуће постићи онеспособљавањем само једног моста на одређеном правцу, уништавање свих или претежног броја мостова на том подручју сведочи да је такво разарање било потпуно неоправдано на становиште постизања конкретне војне предности. Поред тога, међу уништеним мостовима био је и велики број оних који су се налазили изван стратешких комуникацијских праваца и који су према својим карактеристикама били потпуно неупотребљиви за покрете војних јединица.

Судећи према томе, јасно је да је нападима на грађевинске и друге објекте капиталне вредности извршено систематско противзаконито и самовољно уништавање у великим размерама имовине које није било оправдано војним потребама, па су радњама оптужених као наредбодаваца таквих уништавања остварена и по том основу обележја кривичног дела из чл.142 ст1 КЗСРЈ.

Нападима на објекте посебно заштићене Међународним правом и наређивањем да се изврше такви напади такође су остварена обележја кривичног дела из чл.142 КЗСРЈ. Реч је о нападу на болнице и објекте неопходне да цивилно становништво преживи – водоводна и електроенергетска постројења и топлане, који због значаја за цивилно становништво уживају посебну заштиту у Међународном праву.

Правилно о заштити грађанских болница у време оружаних сукоба је обичајно правило, а садржано је и у чл.27 Хашког правилника. Том одредбом прописано је да се “приликом опсада и бомбардовања морају... предузети све потребне мере да се поштеде, колико год је могуће... болнице и сабиралишта болесника и рањеника, под условом да нису у исто време употребљени у војне сврхе”. Предузимањем напада те врсте повређене су и одредбе IV Женеуске конвенције из 1949.године. Одредбом чл.18 ст.1 Конвенције прописано је да “грађанске болнице организоване ради указивања неге рањеницима, болесницима, немоћнима и породицама, не могу, ни у ком случају, бити предмет напада” и да “њих стране у сукобу у свако доба морају поштовати и заштићивати”.

Забрана напада на објекте неопходно да цивилно становништво преживи проистиче пре свега из обавезе заштите самог цивилног становништва коју намећу обичаји рата и Међународне конвенције. Другачије тумачење отворило би могућност да се непријатељство против цивилног становништва остварује посредним путем, дакле не директним нападом, већ нападом на објекте којима се обезбеђују услови за преживљавање становништва. Зато су такви напади забрањени одредбом чл.54 ст.2 Протокола I из 1977.године којом је прописано да је “забрањено ... напасти, уништити, уклонити или учинити некорисним објекте неопходне да цивилно становништво преживи, као што су иамирнице, пољопривредне области за производњу хране, жетва, жива стока, инсталације за воду за пиће и залихе и постројења за наводњавање са изричитом намером да се тога лиши цивилно становништво или противничка страна због вредности коју ти објекти имају за њихов опстанак, без обзира на мотив, било да би се становништво изнуривало грађу или нагнало да се исели, било из неког другог мотива”. Полазећи од смисла те одредбе очигледно да израз “као што су” треба тумачити тако да је списак објеката који су наведени непотпун и дат само ради примера. Доследно томе остали објекти, уколико због свог значаја представљају неопходне да цивилно становништво

преживи, такође треба да буду обухваћени наведеном забраном. Тако тумачење изнео је Међународни комитет Црвеног крста у свом коментару наведене одредбе износећи да су речи “као што су” илустративне природе те да би једна искључива листа таквих објеката водила ка испуштању неких од њих или арбитрарном избору.

Из изведених доказа проистиче да је велики број напада био усмерен на објекте за снабдевање водом, грејање и пренос електричне енергије. Полазећи од напред изнесеног, дакле исправног тумачења одредбе чл.54 ст.2 Протокола I, очигледно је да се ради о нападима на објекте неопходне да цивилно становништво преживи.

Објекти за снабдевање водом изричито су увршћени у забрањене предмете напада. Инсталације за грејање такође су обухваћене забраном напада, имајући у виду климатске услове у којима се налази Савезне Република Југославија. Електричне инсталације такође су обухваћене забраном напада, имајући у виду да у савременим условима живота, посебно у великим градовима, електрична енергија представља услов живота. Без ње је немогуће обезбедити грејање и снабдевање водом становништва, функционисање предузећа за производњу хране, рад здравствених установа и других служби од чијег функционисања директно зависи опстанак цивилног становништва. Очигледно је да су напади графитним бомбама и разорним пројектила на постројења за пренос електричне енергије били срачунати на постизање таквих ефеката. Зато су предузимањем и наређивањем таквих напада такође остварена обележја кривичног дела из чл.142 КЗСРЈ.

Забрана напада којима се озбиљно и дуготрајно оштећује природна околина такође проистиче из забране напада на цивилно становништво. Јасно је да такви напади доводе у питање здравље и опстанак становништва, те су као такви забрањени и обичајима рата. Тако схватање изражено је и у саветодавном мишљењу Међународног суда правде о законитости претње или употребе нуклеарног оружја. У мишљењу суда наводи се да “... суд сматра да природна околина није апстракција него представља животни простор, квалитет живота и само здравље људских бића укључујући и нерођене генерације. Постојање опште обавезе држава да обезбеде да активности упутар њихове јурисдикције и контроле не наносе штету природној околини других држава или подручја изнад њихове контроле је сада део корпуса међународног права који се односи на природну околину”.

Напади о којима је реч забрањени су и међународним конвенција. Одредбом чл.55 Допунског Протокола I из 1977.године прописано је да се “у ратовању ... мора обратити пажња да се природна околина заштити од обимног, дуготрајног и озбиљног оштећења.” Поред осталих међународних аката у том погледу значајна је и Резолуција генералне скупштине УН бр.47/43 од 25.11.1992.године о заштити природне околине за време оружаног сукоба. Њоме је одређено да је “уништавање природне околине која није оправдана војном нужношћу и обесно, изведено свакако супротно постојећем међународном праву.”

Током доказног поступка прочитан је извештај Савезног министарства за развој, науку и животну средину. Садржина тог извештаја највећим делом одговара извештају Радне групе за Балкан, која је формирана од стране организације Уједињених нација за животну средину (УНЕП). Из наведених докумената утврђује се да су напади који су описани у одговарајућем делу оптужнице имали за последицу дуготрајно и великих размера оштећење природне околине СРЈ и околних земаља које може да штети здрављу или опстанку становништва.

Током агресије вршени су готово свакодневни напади на постројења хемијске индустрије, рафинерије нафте, резервоаре горива и електропривредне објекте, што је изазвало еколошку штету великих размера.

Услед ослобађања великих количина токсичних материја дошло је до дуготрајне контаминације земљишта, воде и ваздуха, што може имати штетне последице за будућа покољења. Такве последице манифестују се не само на локалном, већ и на ширем – региоалном нивоу, а од утицаја су и на глобалном плану. Тако су на пример суседне земље, пре свега Бугарска и Румунија, биле под утицајем ваздушне масе контаминирание загађујућим материјама атмосфере, у којима је било и веома опасних једињења. Штетне супстанце пренесене су водом ка делти Дунава и Црном мору, док су делови тежих фракција нафте се наталожили на дну реке односно задржали на њеним обалама.

Како је извесно да су такве последице наступиле, те да је током агресије извршено систематско уништавање објеката чије разарање доводи до загађивања природне околине, може се са сигурношћу закључити да су и предузимањем као и паређивањем таквих радњи такође остварена обележја ратног злочина против цивилног становништва ; односно кривичног дела инкриминисаног одредбом чл.142 КЗСРЈ.

V

У односу на кривично дело употреба недозвољених средстава борбе из чл. 148 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ СРЈ

Доказано је да су оптужени за време рата наредили да се употребе борбена средства која су забрањена правилима међународног права. По њиховом наређењу употребљена је муниција са осиромашеним уранијумом и касетне бомбе.

Из изведених доказа проистиче да је један број напада извршен уз употребу муниције чије је језгро сачињено од уранијума 238, односно од “осиромашеног” уранијума. Према извештају Савезног Министарства за развој, науку и животну средину таква муниција има пре свега радиоактивно дејство, примарно и секундарно. Сагоревањем уранијума, поред радио активних настају и токсични продукти. Радио активност и токсичност уранијума у његових продуката изазивају различита обољења, па и смрт.

Средства борбе која имају такве карактеристике забрањене су обичајима рата и међународним конвенцијама. Према Петроградској декларацији из 1868.године “једини легитимни циљ који треба да имају пред собом државе за време рата је ослабљење војних снага непријатеља” а “тај циљ би био прекорачен употребом оружја које би непотребно повећало патење људи стављених ван борбе или би им смрт учинило неизбежном”. Несумњиво је да се употребом муниције са осиромашеним уранијумом премашује једини законити циљ ратовања. Због својих карактеристика, то средство борбе не погађа само

војну силу. Својим накнадним дејством оно неизбежно погађа и заштићена лица и природну околину. Зато таква муниција представља средство борбе које се не може усмерити на унапред одређени циљ, те као такво забрањено. Поред тога она уједно представља средство борбе којим се наносе сувишне и непотребне патње, јер се њиме неминовно погађају циљеви који морају бити поштеђени.

Протоколом о забрани употребе у рату загушљивих, отровних или сличних гасова и бакетриолошких средстава (Женевски протокол из 1925.године) предвиђено је да је "...употреба у рату загушљивих, отровних и других сличних гасова као и свих течности, материја или сличних поступака, праведно осуђена општим мишљењима целог цивилизованог света". При томе израз "сличних" не односи се само на физичку или хемијску сличног оружја са загушљивим или отровним гасовима. Будући да су забрањени и "слични поступци", једино исправно тумачење наведене одредбе указује да ту сличност треба тражити у последицама дејства борбеног средства. Муниција са осиромашеним уранијумом изазива у људском организму промене које су врло сличне последицама које изазивају бојни отрови.

Осим тога, борбена средства те врсте забрањена су и Допунски Протоколом I из 1977.године. Пре свега одредбом чл.35 Протокола предвиђено је да ниједна страна у сукобу нема неограничено право у избору метода и средстава ратовања. Истом одредбом (ст.2) то ограничење конкретизовано је забраном оружја, пројектила, материјала и метода ратовања који проузрокује сувишне повреде или непотребне патње. На крају (ст. 3) прописано је да је "забрањено... примењивати методе или средства ратовања која су намењена или од којих се може очекивати да ће проузроковати опсежна, дуготрајна и озбиљна оштећења природе околине". Дакле, наведена одредба свакако се односи и на муницију са осиромашеним уранијумом, као средство борбе које штетно делује на природну околину. Ово тим пре што није нужно да је то средство ратовања намењено, већ је довољно да се само може очекивати проузроковање, опсежних, дуготрајних и озбиљних оштећења природне околине.

На основу наведеног, може се закључити да муниција са осиромашеним уранијумом представља средство борбе чија је употреба забрањена правилима међународног права јер има хемијско дејство, делује без разлике у погледу циља, изазива сувишне и непотребне патње и наноси озбиљна, дуготрајна и обимна оштећења природне околине.

Вештачењем је утврђено да су приликом ваздушних напада употребљене касетне авио бомбе.

Према налазу и мишљењу вештака, такве бомбе се после избацивања из авиона – носача отварају и долази до расипања њиховог пуњења у које, зависно од модела, улази 147 до 202 бомбице (мине). Такве мине расипају се по терену на површини чије димензије су одређене у стотинама метара. Таква карактеристика касетних бомби упућује на закључак да њихово дејство није могуће усмерити само на војне циљеве. Приликом употребе тог борбеног средства и иницијално се погађа шире подручје, а тиме и цивили и цивилилни објекти. Несумњиво, у питање је средство борбе које делује без разликовања циља.

Посебну карактеристику касетних бомби чини околност да један део расутих мина остаје неексплодиран. Како су малих димензија и тешко уочљиве, заостале мине представљају сталну опасност за цивилно становништво јер могу изазвати повређивање и смрт, чак и годинама после избацавања.

Средства борбе која имају такве карактеристике забрањена су обичајима рата и међународним конвенцијама. Петроградска декларација из 1969. године којом је дефинисан једини легитимни циљ рата може се применити и у случају употребе касетних бомби. Неселективност дејства тог борбеног средства, чини да оно непотребно повећава патње људи, па се његовом употребом премашује таљ циљ. Услед свог одложеног дејства, та врста оружја непотребно повећава не само патње људи тиме што погађа и цивилно становништво, већ и тиме што доводи до непотребних накнадних погибија војника после престанка непријатељства, када је то потпуно неоправдано са становишта постизања војне предности у рату. Забране садржане у одредбама Петроградске декларације, које су уједно и обичаји рата, унесене су и у Допунски протокол I из 1977. године (чл.35 ст.1 и 2).

Резултати доказног поступка поуздано указују да су на територији СРЈ за време агресије употребљена наведена борбена средства која су забрањена правилима међународног права, те да је услед тога погинуло више лица. Како су оптужени за време рата наредили да се употребе таква средства, њиховим радњама остварена су сва обележја кривичног дела употребе недозвољених средстава борбе из чл.148 ст.2 у вези ст.1 КЗСРЈ.

Бранилац оптуженог **Вилијема Клинтона** адвокат Томислав Војиновић у својој завршној речи наводи да у погледу првог дела нема одговора које су то чињенице и околности које указују да је оптужени Вилијем Клинтон вршио утицај на друге у погледу агресије на СРЈ, те да се не наводи ни чињеница у чему се састоји тај утицај и подстицање и да је то подстицање управљено на угрожавање заштитних објеката, нити се наводи који су то објекти. Даље истиче да је питање да ли се новинске и агенцијске вести могу у смислу чл.152 КЗЈ сматрати као подстицај за кривично дело из чл.152 КЗЈ или су то пак само саопштења одлука Савета Северно-атлантског пакта.

У погледу другог кривичног дела из чл.142 ст.1 и 2. оптужени Вилијем Клинтон није био наредбодавац већ као и сви остали оптужени само извршилац једногласне одлуке Савета Северно-атлантског пакта, он није вршио одабир циљева већ су избор тих циљева могли да врше Вилијем Коен као секретар за одбрану САД, Ален Ришар као министар одбране Републике Француске, Рудолф Шарпинг као министар одбране СР Немачке и Весли Кларк као командант оружаних снага Северно-атлантског пакта за Европу. У том делу бранилац сматра да је оптужница мањкава и да у њој нема појединачних улога сваког од оптужених и њихове улоге у томе.

Бранилац истиче да се све напред наведено односи и на тачку три оптужнице а у вези кривичног дела недозвољених средстава борбе из чл.148 ст.1 и 2 КЗЈ, обзиром да је и ту основно питање ко је био наредбодавац за употребу тих средстава.

У погледу кривичног дела описаног под тачком четири оптужнице, а која се односи на убиство представника највиших државних органа у покушају подстрекавањем из чл.122 у вези чл.19, 22 и 23 КЗЈ чињенично стање је по наводима браниоца неспорно. У овом случају постоји само једна дилема и то да ли се ради о кривичном делу извршеног у

покушају или пак о кривичном делу неподобног покушаја , с обзиром на чињеницу да у том тренутку у објекту, у резиденцији није било председника СРЈ.

У погледу кривичног дела описаног под тачком пет бранилац наводи да повреда територијалног суверенитета противправна како са гледишта сувереног права тако и са гледишта међународног права , те да је неспорно да је дошло до грубог кршења међународног права продором на територију СРЈ и вршењем борбених дејстава на њеном подручју.

Бранилац је суду скренуо пажњу на олакшавајуће околности из чл.41. КЗ СРЈ на страни оптуженог а које се тичу његових личних и породичних прилика.

Због свега напред наведеног бранилац предлаже да суд приликом одмеравања казна, како за поједина кривична дела, тако и јединствене казне има у виду све чињенице и околности предвиђене у чл.41 КЗЈ те да оптуженом Вилијему Клинтону изрекне једну јединствену казну којом ће се у целости остварити сврха кажњавања предвиђена у чл.33 КЗЈ.

Бранилац оптужене **Мадлен Олбрајт** , адвокат Ана М.Николић у својој завршној речи наводи да из доказа изведених током поступка не произилази да је Мадлен Олбрајт позивала или постицала на агресивни рат , а што је стављено на терет ставом једна оптужнице. Посебно напомиње да Мадлен Олбрајт никада у својим изјавама није употребила термин агресивни рат , те да из изведених доказа током поступка такође не произилази да је дело извршено у саизвршилаштву.

У погледу става два оптужнице бранилац истиче да током поступка није доказано да је Мадлен Олбрајт наредила да се изврше дела која представљају ратни злочин против цивилног стаповништва. Опште је позната чињеница да је Мадлен Олбрајт као члап Савета НАТО по својој функцији државног секретара САД, дала сагласност за доношење одлуке о нападу на Југославију, али чињеница да је оваква одлука донета не представља доказ да је Мадлен Олбрајт извршила дело из става два оптужнице. Да би неко лице било наредбодавац у кривично правном смислу односно извршилац овог кривичног дела , оно мора бити по својој функцији у позицији да може да издаје наредбе односно мора бити у ланцу односа субординације. Ноторна је чињеница да Мадлен Олбрајт нема никакав положај у војним формацијама јер је државни секретар и у том својству има искључиво политичке ингеренције. Мадлен Олбрајт је као државни секретар САД , само члап Савета НАТО, заједно са секретаром одбране и секретаром финансија САД и нема никаква овлашћења да било коме у војним органима НАТО издаје наређења за конкретне војне акције. Мадлен Олбрајт нема никакву функцију нити овлашћења у руковођењу и командовању националне одбране САД на чијем врху стоји председник САД као врховни командат.

У вези оптужбе за извршење дела из става три оптужнице одбрана има исте примедбе као и у односу на дело из става два оптужнице, који се односе на недостатак доказа за постојање наредбе Мадлен Олбрајт за употребу недозвољених средстава борбе, као и на њен статус који искључује положај наредбодавца у кривично правном смислу.

Из доказа изведених током поступка не произилази да је Мадлен Олбрајт подстрекавала извршиоце на извршење кривичног дела из става четири оптужнице, обзиром да нема никаква овлашћења над извршиоцима, која би омогућила да утиче на њихову вољу. Одбрана стоји на становишту да се у овом случају ради о неподобном покушају из чл.20 КЗЈ, јер у тренутку напада председник СРЈ није био у резиденцији која је гађана.

Неоспорна је чињеница да је дело из става пет извршено, али се при оцењивању одговорности Мадлен Олбрајт за извршење овог дела морају узети у обзир околности под којима је дело извршено, односно постојање принуде под којом се она по свом положају у администрацији САД налазила. У тој структури власти Мадлен Олбрајт као државни секретар САД, извршава налоге председника САД у оквиру ресора на чијем се челу налази, односно ресора спољних послова и у вршењу својих задатака нема велику слободу одлучивања. Не треба заборавити чињеницу да је Мадлен Олбрајт други по реду државни секретар у Клинтоновој администрацији, те да је ступајући на дужност 1996.године била ограничена у могућности поступања обзиром да је спољна политика САД и према косовском питању већ била чврсто утврђена. Мадлен Олбрајт као високи службеник државне администрације није ни могла да поступа другачије осим да у потпуности извршава налоге председника на заштити националног интереса САД јер би у противном могла бити, не само смењена са положаја државног секретара САД већ и изложена кривичној одговорности према позитивним прописима САД.

Због свега напред изнетог бранилац предлаже да суд оптужену Медлин Олбрајт ослободи од оптужбе за свих пет кривичних дела.

Међутим уколико суд не прихвати тезу одбране да оптужену треба ослободити од оптужбе, бранилац је истакао олакшавајуће околности на страни оптужене и то: њену функцију и овлашћења у оквиру САД и НАТО, чињеницу да оптужена као државни секретар САД по самом свом уставном положају мора да поступа по налозима председника САД, извесност да би другооптужена у случају неизвршења овог дела била кривично гоњења по унутрашњим прописима САД, чињеницу да раније није осуђивана за кривична дела ове врсте, као и да је другооптужена жена те да никада у историји није жени суђено за ратне злочине.

У завршној речи бранилац оптуженог **Вилијема Косија** адвокат Драгољуб Барјамовић је изјавио да је неспорна чињеница да је у временском периоду од 24.03. до 10.06.1999.године од стране припадника Северно-атлантског пакта вршен налет борбених авиона, лансирање крстарећих ракета на територију СРЈ где су погођени, како војни тако и цивилни цивели и што је за последицу имало смрт и тешко телесно повређивање великог броја лица, уништење природне околине, те настанак штете великих размера на индустријским и културним објектима, објектима инфраструктуре од посебног значаја. Смртно је страдало на стотине цивила, дошло је до великог броја тешког повређивања становника са трајним последицама као и великог броја лица са лаким повредама. Према подацима из списка дошло је до погибији око 250 припадника Војске Југославије као и 160 радника МУП-а РС, док је око 40 припадника Војске Југославије и око 550 припадника МУП-а РС тешко повређено. Материјалне штете су велике –настале у великим размерама, уништење грађевинских, привредних, комуналних стамбених и других објеката, који су од великог значаја за нашу земљу.

Мислим да је неспорно да су вршени напади и на објекте од посебног значаја као што су болнице, топлане, трафостанице, термоелектране, далеководи, електропостројења, објекти водоводне и црпне станице, складишта нафте, индустријска постројења и школе. Из приложене документације као и налаза и мишљења вештака произилази да је употребљавана муниција и бомбе који су забрањени правилима међународног права.

Неспорна је и чињеница да је 22.04.1999.године лансирана крстарећа ракета томахавк која је погодило и разорила резиденцију председника СРЈ, дакле једне суверене државе.

Међутим, као бранилац трећеоптуженог Вилијема Коена, морам да истакнем да оптужница нема довољно упоришта у погледу радње извршења појединих кривичних дела која се мом брањенику стављају на терет, што би имало за последицу недовољно јасну улогу мог брањеника на основу чега би се могао утврдити степен његове кривичне одговорности. Уколико би суд прихватио да су у конкретном случају доказани сви наводи тужиоца и да је мој брањеник извршио наведена кривична дела, желим да истакне следеће:

Тешко се у конкретном случају може бранити сама инкриминација ових догађаја а која произилази из чињеничног стања које ће суд предходно утврдити, а које сам ја напред апострофирао, али што се тиче мог брањеника, желим да истакнем да је експонент једне погрешне политике и покушају да овом уваженом већу дам своје виђење улоге мог брањеника у хијерархији власти којој је припадао. Од њега се тражило да као секретар одбране САД директно подређен свом шефу првооптуженом Вилијему Клинтону без овлашћења да даје неопозиве наредбе самоизврши већ донете одлуке на које лично није могао утицати као и да извршава личне наредбе свога шефа, што по тези одбране знатно умањује његову кривичну одговорност, али је неискључује. Мислим да је ова моја тврдња довољно убедљива и сама по себи улази у домен олакшавајућих околности које се морају ценити на страни оптуженог и молим суд да то прихвати и ублажи кривицу мом брањенику јер он није човек одлуке.

Такође желим да истакнем да ће можда присутни на овом претресу, можда заступник јавне тужбе или само веће поставити питање зашто оптужени Коен није одбио наредбу. Жао ми је што одговор на ово питање нисмо чули непосредно од оптуженог по начелу – треба саслушати и другу страну и да би на тај начин добили прави одговор на ово питање. По мом мишљењу тешко је било одбити директно наредбу великог и моћног шефа. Његова улога коју је имао и коју сам напред елаборирао неискључује његову кривичну одговорност и ако суд прихвати ову моју тезу може његову одговорност да знатно умањи и у том случају се захваљујем цењеном већу, јер степен кривичне одговорности мог брањеника и његовог шефа није иста.

Код одлуке о казни ја нећу посебно наводити коју улогу има кривична санкција у борби против криминалитета, какву улогу има у погледу специјалне и генералне превенције, али желим да истакнем да суд приликом одмеравања казне мом брањенику има у виду све чињенице и околности које су предвиђене у чл.41 КЗСРЈ, те да му изрекне једну адекватну кривичну санкцију сразмерно тежини дела и личности оптуженог којом ће се у целости остварити сврха кажњавања предвиђена чл.33 КЗСРЈ.

Бранилац оптуженог **Ентони Блера** у завршној речи је оспорио утврђено чињенично стање и истакао да нема доказа да је оптужени Ентони Блер починио кривична дела која му се стављају на терет.

Бранилац је посебно образложио командну структуру НАТО алијансе и истакао да је Савет НАТО-а, чији је члан оптужени, политички орган који је овлашћен да доноси само одлуке политичке природе које су од значаја за безбедност. Док је за избор циљева и средстава којима ће се извршити одлука Савета НАТО одговорна команда НАТО снага и њен командант.

У конкретном случају Савет НАТО донео је одлуку да се нападне ваздушним ударима Југославија, а командант НАТО снага за Европу је одредио циљеве и средства за извршење те одлуке и у том смислу дао наређење да се гађају цивилни циљеви и да се употребе недозвољена средства борбе како је то описано у оптужници.

Бранилац се посебно осврнуо на прво кривично дело из оптужнице, које је оптуженом стављено на терет, истичући да су изјаве оптуженог које су у доказном поступку прочитане дате у функцији припремања јавности за евентуални папад као и психолошки притисак на СРЈ да прихвати захтеве Северно-атлантског пакта, а не у циљу подстицања на агресивни рат.

Овде треба имати у виду и изјаве портпарола НАТО и то:

изјава од 28.4.1999.године поводом догађаја у Сурдулици "...не можемо у потпуности да искључимо наношење штете цивилима или њиховој имовини за време конфликта као што је овај".

изјава од 2.5.1999.године поводом догађаја на мосту у Лужанима "...НАТО није имао намеру да нанесе штету цивилима и НАТО предузима све што је у његовој моћи да избегне цивилне жртве током операција".

изјава од 8.5.1999.године поводом догађаја када је погођена кинеска амбасада у Београду "НАТО никада није и никада неће намерно гађати цивиле".

изјава од 15.5.1999.године поводом догађаја у селу Кориша "НАТО веома жали због цивилних жртава које су проузроковане у овом напалу".

изјава од 9.4.1999.године " све информације о ваздушним операцијама се деле без ограничења међу свим савезницима".

Имајући у виду напред наведено бранилац оптуженог је навео да у току поступка није утврђено да је оптужени Ентони Блер издавао наређења о гађању цивилних циљева и употребе недозвољених средстава.

Управо из недостатка доказа на околност разјашњења улоге оптуженог и одређивања његовог учешћа у вршењу сваког кривичног дела посебно, зависи правна квалификација дела односно да ли је оптужени учествовао као саизвршилац, помагач и да ли је уопште кривично одговоран.

На крају завршне речи бранилац оптуженог је навео да уколико суд не прихвати став одбране да нема доказа да је оптужени починио кривична дела која му се стављају на терет, да суд приликом одмеравања казне има у виду све олакшавајуће околности а нарочито : да оптужени није имао доминантну улогу у доношењу одлука Северно-атлантског пакта, да нема доказа да се посебно истицао у избору средстава и предмета напада, посебно у избору недозвољених средстава борбе као и чињеницу да је у оружаној интервенцији на СРЈ одлучујућу улогу имала САД.

Бранилац оптуженог **Робина Кука**, адв.Јован Милетић у својој завршној речи није оспорно чињенично стање ни правну квалификацију кривичних дела која су оптуженом стављена на терет.

Бранилац је предложио суду да окривљеног блаже казни при чему је навео олакшавајуће околности од којих је посебно истакао чињеницу да је оптужени доносио одлуку као члан тима.

Бранилац оптуженог **Џорџа Робертсона** у завршној речи је оспорио утврђено чињенично стање , навео је да у оптужници нису појединачно одређене радње извршења за сваког од оптужених. Затим да у доказном поступку није прибављена одлука Северно-атлантског савеза од 30.1.1999.године , као и све остале одлуке које су следиле након тога, а што је од значаја за утврђивање улоге сваког од оптужених у доношењу одлука и каснијој операционализацији истих , односно избору и начину употребе борбених средстава.

Напмене, није спорна чињеница да је оптужени **Џорџ Робертсон** у време ратних догађаја у СРЈ био министар одбране Велике Британије , која је чланица Северно-атлантског пакта те да су војна средства те земље употребљена у напад на СРЈ, али те чињенице нису довољне да се , код свих кривичних дела која се оптуженом стављају на терет , закључи да је оптужени поступао у својству и на начин како је то представљено оптужницом.

Бранилац окривљеног **Жака Ширака** адвокат Славиша Мрдаковић у завршној речи изнео је генералну оцену да су главни кривци за бомбардовање СРЈ Сједињене Америчке Државе односно њихов председник Бил Клинтон и главно командујући НАТО пакта амерички генерал Весли Кларк. У прилог овој тврдњи одбрана је навела низ чињеница као што су: да су након бомбардовања Кинеске амбасаде у Београду САД породицама погинулих исплатили износ од 30 милиона долара, да су пројектиле са осиромашеним уранијумом искључиво носили авиони типа А-10 који су у саставу ваздухопловних снага САД-а да се у истој земљи искључиво производе и меци са осиромашеним уранијумом, да су Резиденцију председника СРЈ гађали амерички авиони специјалним ракетама који су такође америчке производње, да су касетне бомбе које су употребљене у нападу на СРЈ исто америчке производње, као и чињеницу да је председник САД-а прогласио Косово територијом од значаја за националну безбедност САД-а и да употреба оружаних снага има првенствено за циљ заштиту националних интереса Америке на Косову. Даље је наведено да се после доношења политичке одлуке за извођење војних операција и одобравања плана ангажовања војне структуре НАТО-а спроводи процедура која предвиђа неколико фаза односно корака при чему пета фаза- корак обухвата "наређење за састав јединица и преношење овлашћења" у којој фази све чланице НАТО-а преносе

овлашћења врховном команданту НАТО-а да може употребити националне контингенте, па самим тим по оцени одбране на страни окривљеног као председника Француске не постоји одговорност за настала разарања с обзиром да је након наведене пете фазе, комадовање француским јединицама пренето на генерала Веслија Кларка.

У односу на кривично дело описано у тачки један оптужнице одбрана је навела да у радњама које је предузимао француски председник не постоји узрочно-последична веза између његових иступања и изјава других званичника као и последица које су настале на терену па самим тим и нема битног елемента кривичног дела подстицање на агресивни рат из чл. 152 у вези са чл. 22 КЗ СРЈ. У вези са евентуалном кривичном одговорношћу окривљеног у односу на кривично дело описано у тачки 2 оптужнице одбрана је навела да и поред ноторне чињенице да је окривљени као председник Француске морао да буде упознат са одређеним одлукама НАТО пакта, тужилац у конкретном случају није пружио ни један доказ да је окривљени као саизвршилац био учесник у агресiji и ратном злочину против цивилног стаповништва односно да је у вези са било којим војним или цивилним циљем издавао наредбу или се сагласио са једном таквом наредбом, или о било ком циљу доносио одлуке тим пре ако се има у виду наведена пета фаза процедуре ангажовања војне структуре НАТО пакта којом се контролна функција преноси на врховног команданта НАТО-а за Европу. Такође из изведених доказа како наводи одбрана не произилази да је окривљени наредио или одобрио наоружавање борбених авиона француске авијације недозвољеним средствима, бомбама са осиромашеним уранијумом или касетним бомбама, већ је напротив у току поступка утврђено да наведена недозвољена средства носе амерички авиони, као и да су једини произвођач САД. У односу на кривично дело описано у тачки 4 оптужнице одбрана је навела да се у конкретном случају ради о неподобном покушају из чл. 20 КЗ СРЈ с обзиром на чињеницу да критичном приликом председник СРЈ није био у кући, а такође је навела да не постоје докази да је окривљени као саизвршилац у смислу чл. 22 КЗ СРЈ учествовао у радњи извршења или на други начин заједнички са другим окривљенима учинио кривично дело, нити да је подстрекавао или се заједнички договорио да се изврши напад на председника СРЈ. У вези са кривичним делом описаним у тачки 5 оптужнице одбрана је даље навела да је у конкретном случају јасно да је постојао продор на територију СР Југославије и да су тај продор извршиле силе НАТО пакта, али да при оцени кривичне одговорности окривљеног треба имати у виду да је у средствима јавног информисања као разлог за напад наведен егзодус албанског народа са Косова, а да су штабови за информисање и утицање на јавно мњење били у рукама НАТО-а у чијим су центрима били људи из америчке администрације.

Одбрана је навела да суд приликом доношења одлуке у овој кривичној ствари треба да има у виду олакшавајуће околности између осталог да главнокомандујући НАТО снагама није окривљени него амерички генерал Весли Кларк који је под директним утицајем опт. Клинтона, да су многа кривична дела учињена без знања окривљеног и без могућности да окривљени утиче на последице било да акције буду заустављене, било да буду спречене, а посебно да је председник Француске где год је то било могуће интервенисао да се спречи било каква хуманитарна катастрофа у СРЈ, као и када би сазнао за одређену штету - колателарну штету окривљени се борио да се такве ситуације више не понове.

У својој завршној речи браниоци сагласно наводе да у погледу првог кривичног дела у конкретним радњама које су предузимали опт. **Ален Рншар** као министар одбране Републике Француске и опт. **Ибер Ведрин** као министар иностраних послова Француске

не постоји узрочно – последична веза између његових иступања и последица које су настајале на терену па отуда нема битног елемента да је дошло до смртних последица или извршења осталих кривичних дела на штету цивилног становништва. Додаје, да ово кривично дело може да се изврши само са умишљајем а да изведеним доказима није доказано да је код Алена Ришара и Ибера Ведрина постојао умишљај за подстицање или позивање на агресивни рат па отуда и нема овог кривичног дела у њиховим радњама.

У погледу другог кривичног дела бранилац наводи да је основно питање које се овде поставља да ли су у својству саизвршилаца Ален Ришар и Ибер Ведрин били учесници у агресији и насталом ратном злочину против цивилног становништва или је њихова позиција сасвим друга, па у вези са тим мора да има и други третман. Наиме, Ален Ришар и Ибер Ведрин у оквиру својих овлашћења и обавеза који проистичу из њихових функција као министра одбране и министра иностраних послова земље чланице НАТО пакта, могли су првенствено да буду упознати са глобалним планом акције после чега је целокупна војна активност препуштена војној команди НАТО пакта. До њиховог укључења је могло да дође само у делу евентуалног спора који би могао да настане између војне команде Француске и војне команде НАТО пакта око обезбеђења појединих јединица неопходно потребних за учешће у НАТО пакту. Браниоци наводе да се из изведених доказа ни једним доказом не објашњава на који начин су Ален Ришар и Ибер Ведрин учествовали у реализацији агресије на СРЈ, обзиром да је неспорно да је наредбодавац и налогодавац за извршење акција Весли Кларк, а да је политичка одлука на основу које је извршена агресија на СРЈ, одлука Савета НАТО пакта, а не Француске. Ово битно поставља питање узрочно последичне везе између сагласности да се оружаном нападне СРЈ и изврши агресија и убистава која су вршена од стране војске НАТО пакта на подручју СРЈ, обзиром да су све јединице биле под командом војног крила НАТО пакта, те да то аутоматски искључује наредбодавну линију која би постојала између Алена Ришара, Ибера Ведрина и војних формација Француске армије у структури НАТО пакта. Тужилац није извео ни један доказ о постојању наредбодавне моћи нити у погледу одређивања напада и извођења конкретних акција нити у погледу одређивања и избора конкретних циљева за реализацију политичких одлука Савета НАТО пакта. Самим тим не постоји узрочно последична веза између понашања Алена Ришара и Ибера Ведрина и насталих жртава током НАТО агресије, као наступелих последица.

У погледу трећег дела браниоци наводе да по функцији и начину командовања у НАТО пакту, Ален Ришар и Ибер Ведрин нису знали нити су морали знати како ће и која средства борбе бити употребљена, на ком подручју и какве су њихове последице. Доказ о насталој штети није доказ за умишљај или пак улогу Алена Ришара и Ибера Ведрина у употреби недозвољених средстава борбе.

У односу на четврто дело браниоци истичу да су подстрекавање из чл.23 КЗ СРЈ и санзвршилаштво из чл.22 КЗ СРЈ у суштини неспојиви јер код подстрекавања постоји лице које умишљајно ствара код другог вољу за извршење кривичног дела. Ако ово лице није имало ту вољу унапред онда оно не може да буде саизвршилац у смислу чл.22 КЗ СРЈ. У конкретном случају није доказано ни једно ни друго, нити да су Ален Ришар и Ибер Ведрин подстрекавали нити да су се заједнички договарали да изврши атак на председника Милошевића тиме што ће се са три пројектила бомбардовати његова резиденција, те из овога произилази да председник СРЈ није могао да буде на овај начин угрожен од стране Алена Ришара и Ибера Ведрина који нису имали ни овлашћење за напад нити су имали могућност да дају налог НАТО авијацији да бомбардују резиденцију председника СРЈ. Овај циљ није опредељен ни на основу Савета НАТО пакта где је био присутан Ибер Ведрин, а коме није присуствовао Ален Ришар.

У односу на пето дело браниоци истичу да се учешће Алена Ришара и Ибера Ведрина, ако је и учествовао на седници када је донета одлука у нападу на СРЈ, мора свести искључиво на учешће у границама извршења дужности министра одбране Француске у односу на обавезе Француске као земље чланице НАТО пакта те ова околност битно утиче на степен одговорности Алена Ришара и Ибера Ведрина. Такође, мора се имати у виду да је стално пласирано да се таква једна одлука доноси ради заштите егзодуса албанског становништва што је могло код оптужених да створи и стварну заблуду у вези објекта и оправдања једне овакве активности при чему нису довољно познати детаљи да ли је било разматрано о агресији на СРЈ само у делу Косова или о агресији СРЈ у свим деловима Југославије са конкретно одређеним циљевима. У овом случају може се говорити о евентуалном помагању од стране Француске а не о подстрекавању јер је подстрекавање много активнија улога која сигурино не припада ни Француској као чланици НАТО пакта ни Алену Ришару као министру одбране Републике Француске, ни Иберу Ведрину као министру иностраних послова Француске.

Због свега иапред изнетог браниоци предлажу да њихови брањеници буду ослобођени кривичне одговорности за свих пет кривичних дела. Опреза ради, у случају оглашавања Алена Ришара и Ибера Ведрина кривим одбрапа наводи и одређене олакшавајуће околности и то да је Француска учествовала са својим војним снагама у акцији НАТО пакта а да је наредбодавац искључиво био Весли Кларк, да су кривична дела учињена без знања Алена Ришара и Ибера Ведрина и без могућности да они утичу на последице било да буде заустављене или да буду спречене, да је до агресије на СРЈ дошло услед жеље америчке администрације и Била Клинтона да ослаби Европу, да се НАТО команда отргла контроли и да је само Клинтон у сарадњи са Кларком знао све постављене циљеве, да је на подручју Француске покушао да се договори мирно решење па је то посебно олакшавајућа околност управо на терену одговорности Алена Ришара и Ибера Ведрина, као и да окривљени јесу осуђивали егзодус Албанаца али су то радили са намером заштите интереса Албанаца а не у намери да то буде разлог за убијање цивила у СРЈ и уништење огромних објеката привреде.

Бранилац окривљеног **Герхарда Шредера** адвокат Милан Кампарелић у завршној речи је навео да дело описано у тачки један оптужнице, а за које је окривљени оптужен по закону није кривично дело, и предложио да суд окривљеног у смислу одредби чл. 350 ст. 1 тач. 1 ЗКП-а ослободи кривичне одговорности. У образложењу је наведено да кривично дело подстицање на агресивни рат из чл. 152 КЗ СРЈ представља бланкетно кривично дело с обзиром да је за постојање наведеног кривичног дела, као његов нужни елеменат потребно утврдити постојање агресивног рата. С обзиром да је за доношење одлуке којом се утврђује постојање агресивног рата, односно утврђивање агресора, у смислу чл. 39 Повеље УН као основног и оснивачког акта УН, овлашћен Савет безбедности, па како у конкретном случају таква одлука није донета, по оцени одбране, у овом случају недостаје нужни елеменат бића наведеног кривичног дела.

У односу на кривично дело описано по тачки 2 оптужнице, одбрана окривљеног је навела да у конкретном случају постоје околности које се не могу приписати умишљају окривљеног с обзиром да су се многи догађаји, по правилу најтежи злочини, одиграли спонтано уз непосредну наредбу старешине или без ње. Имајући у виду наведено одбрана је предложила да суд приликом одмеравања казне окривљеном, у конкретном случају има у виду све околности на страни окривљеног, које би могле бити од утицаја на његово блаже кажњавање.

Надаље, одбрана окривљеног је навела да за кривично дело употребе недозвољених средстава борбе из чл. 148 ст. 2 КЗ СРЈ, описано у тачки 3 оптужнице, тужилац није понудио доказе да се окривљени сагласио са употребом недозвољених средстава тим пре због чињенице да употребљена средства нису немачког порекла нити је доказано да их армија ове земље поседује.

Одбрана окривљеног је такође навела да дело описано под тачком 4 оптужнице третира као неподобан покушај, с обзиром да у кући - Резиденцији критичном приликом није било никога, па из тих разлога последица није могла ни наступити.

Одбрана окривљеног је предложила да кривично дело описано у тачки 5 оптужнице не третира као самостално, већ као опис радње кривичног дела које је описано у тачки 2 оптужнице, односно по оцени одбране кривично дело ратног злочина против цивилног становништва из чл. 142 КЗ СРЈ и кривичног дела повреде територијалног суверенитета из чл. 135 КЗ СРЈ постоји однос привидног стицаја - случај инклузије, с обзиром да је за постојање кривичног дела ратног злочина против цивилног становништва нужно да дође и до повреде територијалног суверенитета преласком, било авионима, било пројектилама преко линије која по међународном праву означава суверену територију наше државе.

Бранилац **опт.Јосефа Фишера**, **адв.Божидар Драговић** у завршној речи је навео да нису испуњени услови за постојање саизвршилаштва јер није доказано постојање субјективног елемента односно да су последице инкриминисаних кривичних дела израз воље оптуженог. Бранилац је истакао да се не може са сигурношћу утврдити да је Фишер, који је у време НАТО агресије био министар спољних послова СР Немачке, знао или могао знати да ће својим радњама да произведе последице које су наступиле за СРЈ.

Изјашњавајући се о сваком од кривичних дела која се оптуженом стављају на терет бранилац указује да из изведених доказа није утврђено да је оптужени позивао или подстицао на агресивни рат, као ни да је позивао друга лица нити код других учвршћивао одлуку на извршење поменутог кривичног дела.

У односу на кривично дело ратни злочин против цивилног становништва бранилац оптуженог сматра да током поступка није доказано да је оптужени наредно вршење наанада на цивилно становништво нити да је предузимао радње које представљају биће поменутог кривичног дела. Бранилац је указао да окривљени, иако је учествовао у доношењу одлуке Савета НАТО о нападу на СРЈ, обзиром на његову тадашњу државну функцију није могао да нареди да се изврши напад на цивилно становништво а самим тим ни да изврши кривично дело ратни злочин против цивилног становништва, обзиром да окривљени није објективно учествовао у радњи извршења што ни у поступку није несумљиво доказано.

Даље, бранилац оптуженог у односу на кривично дело употреба недозвољених средстава борбе је истакао да не постоје докази на основу којих се оптуженом може ставити на терет извршење конкретног кривичног дела а које је било у надлежности војних снага НАТО пакта.

У погледу кривичног дела убиство представника највиших државних органа бранилац указује да није доказана кривица оптуженог, обзиром да није имао сазнања да ће бити гађана резиденција председника СРЈ.

У односу на последње кривично дело – повреда територијалног суверенитета одбрана не спори ни чињенично стање ни правну квалификацију.

Бранилац је на крају истакао, уколико суд не заузме став да у погледу поменутих кривичних дела, изузев последњег, није доказана кривица оптуженог, да приликом одмеравања казне узме у обзир као олакшавајућу околност чињеницу да је оптужени на месту министра спољних послова СР Немачке заменио Кинкела и тако практично наследио једну ширу и сложенију политичку ситуацију.

Бранилац опт.Рудолфа Шарпинга у својој завршној речи је истакао, у погледу кривичног дела подстицања на агресивни рат, да се на основу изведених доказа не може са сигурношћу утврдити да је оптужени својом делатношћу створио код другог одлуку о вођењу агресивног рата обзиром да је иста донета 30.01.1999.године од стране Савета НАТО односно пре изјава оптуженог које, уколико би се и прихватиле да представљају радњу извршења овог кривичног дела, нису ауторизоване па се не могу са сигурношћу приписати оптуженом.

У односу на кривично дело ратни злочин против цивилног становништва одбрана сматра на основу изведених доказа да оптужени није наредио његово извршење већ да је наредбу донело друго лице међу осталим оптуженима.

У погледу кривичног дела употреба недозвољених средстава борбе одбрана не спори да су током агресије на СРЈ употребљена борбена средства која су правилима међународног права забрањена али оспорава чињеницу да је наредбу за њихову употребу издао оптужени јер систем рада НАТО искључује такву могућност, обзиром да таква овлашћења има искључиво главнокомандајући НАТО пакта.

У односу на кривично дело убиство представника највиших државних органа бранилац сматра да није доказана кривица оптуженог.

У погледу кривичног дела повреда територијалног суверенитета одбрана не спори чињенично стање и правну квалификацију већ искључује постојање субјективног односа оптуженог према кривичном делу обзиром да је Рудолф Шарпинг као министар одбране СР Немачке извршавао одлуке своје владе.

Бранилац на крају своје завршне речи предлаже да, уколико суд нађе да је оптужени крив за кривична дела која му се стављају на терет, чињенице да је кривична дела извршио као санзвршилац као и његову ранију неосуђиваност узме као олакшавајуће околности приликом одмеравања казне.

Бранилац оптуженог Хавијера Солане адвокат Миљко Живојиновић у својој завршној речи је навео да у југословенској пракси иије запамћен овакав обим прикупљања доказа који су вршени буквално од почетка бомбардовања Југославије на целој територији Србије и сав тај доказни материјал који су заједнички обрадили прво суд па тужилаштво поставио је пред све нас па и браниоце велики задатак коме морамо да одговоримо на адекватан начин. У том смислу предметни кривични поступак који се води против оптуженог Вилијема Клинтона и осталих оптужених по свом обиму, значају, садржини, специфичности и тежини постављених кривичних дела и њиховој природи представља кривични поступак без преседана у историји југословенског правосуђа. У том смислу посебно је нагласио да је задатак пред свима нама а и пред историјом да га извршимо на најстручнији и најпрофесионалнији начин.

У вези кривичног дела подстицање на агресивни рат из чл.152 КЗСРЈ истакао је да сматра да је за ово кривично дело искључена кривична одговорност оптуженог Хавијера Солане. С тим у вези навео је да је чл.16 ст.2 Устава Савезне Републике Југославије предвиђено да су међународни уговори који су потврђени и објављени у складу са Уставом и опште прихваћеним правилима међународног права саставни део унутрашњег правног поредка. Међународним пактом о грађанским и политичким правима из 1966 године чл.20 који практично представља међународни извор ове наше унутрашње одредбе прописано је да ће свака пропаганда у корист рата бити законом забрањена. Сам појам пропаганде подразумева постојање континунтета, значи вршење те радње у њеном континуитету. У том смислу анализира битне елементе овог кривичног дела предвиђене нашим кривичним законом у смислу позивања и подстицања на агресивни рат.

У вези са овим кривичним делом а да би се тачно схватио положај и овлашћење оптуженог, његове обавезе и одговорности сматра да је потребно још једном објаснити формацију НАТО пакта, начин његовог функционисања, преношења одлука, а о чему су говорили и предходни браниоци. У том смислу истиче да је Солана цивилно лице односно професионално лице стално запослено у НАТО-у. Такав његов положај као генералног секретара који има у формацијској организацији НАТО-а своди њега на, како они кажу месенџера односно човека који преноси поруке. У том смислу бранилац је детаљно анализирао организацију и формацију НАТО пакта из чега изводи закључак да оптужени Солана по својој формацији као генерални секретар представља само обичног чиновника чија је обавеза за промоцију и вођење процеса консултација и доношење одлука али у административном смислу. Он је такође одговоран као највиши говорник алијансе, што му је уствари радна обавеза, зашта и прима плату као и за екстерне релације и комуникације са члановима влада и са члановима разних медија и он је унућен на те медије. С тим у вези ако се вратимо на напред наведено кривично дело сматра да из његових изјава се не може видети да су оне значиле позивање на рат или пак на оне друге радње које су законом предвиђене. С тим у вези, имајући у виду овакав положај и улогу оптуженог у формацији НАТО пакта истиче да рецимо на свим оним брифинзима које смо гледали на телевизији са разним претњама и ужасом где су се коментарисале разне колатералне грешке и где смо могли да видимо како су они остваривали своје циљеве, дешавали су се без учешћа оптуженог Хавијера Солане. Он није био на тим састанцима а ту су се налазили генерали и њихови гласноговорници или потпароли који су се и мењали, али на тим састанцима никада нисмо могли видети Солану.

Позивајући се на одбрану адвоката Мрдаковића истакао је да је Америка искористила једну формацију односно организацију – НАТО пакт о чему је предходно детаљно говорио, за спровођење својих националних интереса а које су они утврдили као

националне интересе и у том смислу практично злоупотребивши и искористивши НАТО алијансу за остваривање тих својих интереса и циљева. У том смислу сматра да му се чини односно да је његово мишљење да је Солана у свему томе злоупотребљен и искоришћен и да је и он сам тек касније схватио шта му се дешава. У том смислу истакао је да смо сви били сведоци чињенице да се генерални секретар НАТО-а никада није појављивао после почетка бомбардовања на брифинзима НАТО у Бриселу а на којима су редовно били чланови генералштаба и друга лица која су се мењала.

У вези са кривичним делом ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 КЗСРЈ и кривичног дела употребе недозвољених средстава борбе из чл.148 КЗСРЈ такође сматра да је искључена одговорност Хавијера Солане за ова дела. То сматра из разлога што су та дела учињена без његове икакве контроле и могућности да било шта контролише. Кроз такву организацију НАТО пакта о којој је детаљно говорио изводи закључак да оптужени једноставно није могао било на који начин на све те радње да утиче. Он је само комуницирао у једном правцу и када је операција кренула она се отела контроли и он више није могао да је контролише. Стални вођ контроле зна се ко су били. Такође сматра да одговорност оптуженог Солане је искључена и у погледу бирања циљева и одређивања врсте оружја која се употребљавала. С тим у вези изводи закључак да једно цивилно лице практично радник занослен у НАТО не може никако одговорати за војне операције и војне акције које су спроводили генерали.

У погледу четвртог кривичног дела прихвата одбрану предходних бранилаца и сматра да не стоји одговорност оптуженог Солане за то дело, посебно сматрајући да се ту ради о неподобном покушају.

У погледу кривичног дела повреде територијалног суверенитета истиче да се у вези са овим делом не може искључити одговорност оптуженог Солане и у том смислу нашао је одређене сличности у вези са Нирбершким процесом и овим па с тим у вези и улози оптуженог Солане у вези са тим.

На крају је истакао да у одређеном смислу стоји и непотпуно утврђено чињенично стање а које се не везује на грешку правосудних органа, већ је то непотпуно утврђено чињенично стање произашло из чињенице да оптужени нису приступили суду што је један разлог, а други разлог представља свемедијска блокада и информативно политичка блокада која се иронијом судбине сада окренула против њих. Да су оптужени били пред нама сматра да би они могли да објасне много шта од тога па и оптужени Солана би сигурно нашао оправдање за своје поступке и адекватне одговоре на поднету оптужницу. У том смислу истакао је да је Солана добио овлашћење од НАТО за почетак бомбардовања 30.01. а он је тек 23.03. то пренео Весли Кларку. Посебно истиче да сматра да Солана није учествовао на било који начин у избору објеката који су бомбардовани као циљеви нити пак у избору муниције.

На крају је истакао да лично осећа велику част и задовољство што припада овом народу поготову због тога што је овај суд имао храбрости и поштења да поред евидентног зла које је нането овом народу и целој нашој земљи лицима која су учествовала у томе постави браниоце – професионалце да их професионално бране у смислу закона. У том смислу истакао је да у свету сигурно не постоји ни једна држава која би само годину дана од завршетка бомбардовања судила председницима најмоћниј држава света а поред тога и председнику једине супер силе и да од својих представника одреди браниоце од којих

тражи да их максимално и стручно бране. У том смислу сматра да ће суд усвајањем аргумената целокупне одбране још једном потврдити сву величину и нашег народа и наше државе.

Бранилац оптуженог **Весли Кларка** у завршној речи је навео да је оптужница Окружног јавног тужиоца заснована на недопустивом принципу колективне одговорности, пошто су свим оптуженима заједно стављене на терет све кривично правно радње из оптужнице.

Затим је навео да се оптуженом **Весли Кларку** не могу ставити на терет кривично правне радње које су предходиле допорењу извршне одлуке генералог секретара Северно-атлантског пакта од 23.3.1999.године, јер он није учествовао у њиховом доношењу.

Од момента доношења одлуке генералног секретара Северно-атлантског пакта о нападу на СРЈ оптужени је само извршавао наређења, што је он као војник био дужан да учини, па се поставља питање постојања кривичне одговорности оптуженог.

У достављеном материјалу уз оптужницу наводи се да је Генерални секретар НАТО-а **Хавијер Солана**, како су јављале све светске и већина домаћих агенција, издао вечерас (23.марта 1999.г.) око 23 часа главнокомандајућим снага НАТО-а у Европи, америчком генералу **Весли Кларку** наредбу за предузимање ваздушних операција Алијансе на војнице циљеве у Југославији.

Кривична законодавства већина држава прописују обавезу војног лица да извршава наредбу претпостављеног. Тако је и у Кривичном закону СРЈ, у члану 201 санкционисано кривично дело неизвршења и одбијања извршења наређења војног лица.

Према томе, ако је неспорно да је постојала наредба издата оптуженом **Весли Кларку** да предузме ваздушне нападе на СРЈ, основано се поставља питање да ли је оптужени кривично одговоран за предузете радње, или наређење претпостављених искључује његову кривичну одговорност.

На крају је бранилац навео да уколико суд не прихвати тезу одбране да оптужени **Весли Кларк** није кривично одговоран, обзиром да је као официр само извршавао наређења и оптуженог огласи кривим, ову чињеницу има у виду као олакшавајућу околност приликом одмеравања казне. Бранилац је у својој завршној речи навео и друге олакшавајуће околности на страни оптуженог **Весли Кларка**.

Ценећи изведене доказе појединачно и све заједно у узајамној вези у смислу чл.347 ЗКП-а за свако појединачно кривично дело које се оптуженима ставља на терет, те завршне речи Окружног јавног тужиоца у Београду и бранилаца оптужених а у недостатку личних одбрана оптужених, овај суд је утврдио да су оптужени извршили кривична дела из оптужнице, да су одговорни, те им је изрекао казне као у изреци ове пресуде са следећих разлога:

У периоду од 24.03. до 10.06.1999.године читав свет је био сведок трагичног догађаја

да најмоћније војне силе на планети свакодневно и бесомучно авионима и лансираним ракетама бомбардују једну суверену европску земљу, чланицу Уједињених нација. Била је то операција разарања, трагична и понижавајућа за читаву земљу и читаво њено становништво, а све, како су то оптужени наводили у име мира, закона, и људских права.

Употребом најсавременијих средстава борбе, користећи највећа умна достигнућа човечанства у развоју науке и технологије, они су их злоупотребљивали у ратне сврхе. Користећи та средства извршили су преко 25.000 налета са најсавременијим борбеним авионима опремљеним најубојитијим и најсавременијим наоружањем уз лансирање око 600 крстарећих ракета, употребивши их за убијање цивилног становништва, за уништавање војних и цивилних циљева, уништавање средстава рада и опстанка становништва, за уништавање привредних потенцијала, рушећи објекте заштићене међународним правом, вршећи нападе и уништавајући објекте чије је оштећење изазвало дуготрајно и великих размера оштећење природне околине са далекосежним последицама, покушавајући да убију председника државе и употребивши средства борбе која су забрањена међународним актима.

Ваздушни напади на Југославију су имали све карактеристике безобзирног ратовања, ратовања које је усмерено на наношење противно обичајним и уговорним правилима међународног права, оружаног сукоба, што је могуће већих штета и разарања. Тај рат није био усмерен само на војничку победу, него на уништавање свих капацитета непријатеља. То је био концепт рата у коме нема циљева који се изузимају него се дејствује против сваког циља којим се погађа било који интерес противника. То је био рат који не води рачуна ниокаквим забрањеним дејствима, недопуштеним циљевима и другим ограничењима која су прописана међународним правом. Циљ таквог рата био је очигледно да се нашој земљи нанесу максималне штете у било којој сфери живота и рада, да се СРЈ по сваку цену примора на прихватање постављених услова а у овом случају за остварење тог циља нису бирали средства.

“ Легална оружана хуманитарна интервенција ” или “ ваздушни удари “ како су актери оружани напад на нашу земљу називали, не може се другачије квалификовати док не дозвољеном, нелегалном, оружаном агресијом, на једну суверену и независну земљу, па због тога представља злочин против мира.

Повеља Уједињених нација као највиши правни акт уједињених народа у чл.2 ст.4 изричито прописује да ће се “ сви чланови уздржавати у својим међународним односима од претње или употребе силе против територијалног интегритета или политичке независности било које државе или понашања несагласно циљевима Уједињених нација ”

Иста повеља у чл.53 утврђује да се “ никаква акција на основу регионалних аранжмана или од стране регионалних организација не може предузимати без дозволе Савета безбедности ”.

Опште је позната ствар да дозволе или сагласности за примену силе према Југославији чланице Северно-атлантског пакта не само да није било него она није ни тражена, што сведочи о намери да се илегална примена силе против једне суверене државе изврши заобилажењем једино надлежног органа Савета безбедности Уједињених нација. Због тога чланице Северно-атлантског пакта уз предходно опсежне припреме и

разноврсне притиске на нашу земљу постављањем неприхватљивих услова започињу без најаве и објављивања рата злочиначку агресију 24.03.1999.године која траје непрекидно до 10.06.1999.године. Таквом акцијом чланице Северно-атлантског пакта предвођене Сједињеним америчким државама погазиле су основне одредбе повеље Уједињених нација на којима почива читав савремени међународни правни и политички поредак.

На главном претресу изведени су и прочитани бројни докази који су изведени у истражним поступцима пред 29 Окружних судова у Србији. Репродукован је део видео и фото снимака сачињених у току и непосредно по извршном оружаним нападима. Извршен је увид у огроман писани доказни материјал који су у току и након оружаних напада на СРЈ прикупили истражне судије, органи унутрашњих послова и војни органи. Ти докази су сведоци узрока напада, самих напада, и насталих последица. Они дочаравају све страхоте убијања, повређивања цивила, уништавања цивилних објеката или објеката посебно заштићених међународним правом, уништавања у великим размерама имовине, оштећења природне околине, уништавања објеката Војске Југославије и МУП-а Републике Србије, убијања и рањавања њихових припадника. То су веродостојни докази. Њих нико не може оспорити. Уосталом сведок тих догађаја је читав свет, а оштећени у тим догађајима су мање више сви становници Југославије. Сви су трпели психичке патње. Живели су у страху за свој живот и живот најближих. Патили су за усмрћеним сродницима и пријатељима, за уништем материјалним добрима, изворима егзистенције, за уништеним радним местима и кровом над главом. Многи су трпели физичке болове од задобијених повреда, а од тих повреда остале су последице трајног инвалидитета. У земљи је остао пустош. Није уништена војна моћ земље, већ привредни и економски потенцијал, са далекосежним и трагичним последицама на садашње и будуће генерације.

Оптужени су предходно испланирали предмет, средства, начин и фазе свих напада. Они су учествовали у доношењу и спровођењу таквих одлука. Опште је познато да су током рата активно пратили резултате војних акција које су извођене уз њихово знање и контролу. Зато су они одговорни не само због чињенице да су наредили вршење напада, већ и због чињенице да су они знали или бар имали информације које су им омогућиле да закључе да су њима подчињени припадници оружаних снага извршили или да ће извршити таква дела, а нису предузели мере у границама своје моћи, које су биле несумњиве, да то спрече или зауставе или да се било ко од њих од тога дистанцира.

Имајући у виду да су напади вршени са најсавременијим борбеним средствима, да су циљеви и дејства били унапред планирани, а циљеви прецизно погађани, не може се прихватити оправдање и тврдња званичника НАТО изречена у многим приликама да цивилно становништво и цивилни објекти нису били циљеви дејстава и резултати дејстава већ да су у питању "коллатерални губици".

При нападима нису предузимане ни обавезне мере предострожности које захтевају да се предходно утврди природа циља, да ли је војни или цивилни. Те мере захтевају да се одустане од напада ако би он изазвао случајне губитке живота цивила, њихову повреду, оштећење цивилних објеката или њихову комбинацију, који би били несразмерно велики у односу на предвиђену конкретну војну корист. Шта више да се од започетог напада одустане ако би напад имао такве последице. Ни једна од наведених мера није предузета, и ако је очигледно да наведени напади нису имали нити се у тренутку њиховог извршења могла очекивати било каква војна предност у вези чега има небројено примера. Шта више планирани објекти погађани су директно, врло прецизно, без икакве сумње намерно.

Нападима на цивилно становништво кршена су темељна права оружанних сукоба у обавези разликовања бораца и не бораца. У питању је једно од најстаријих обичајних правних правила које је послужило као основ за изградњу читавих низа других правила обичајних и уговорних, о допуштеним и недопуштеним циљевима напада, допуштеним и недопуштеним поступцима у рату. Вршени су напади на објекте заштићене међународним правом. Употребљавана су недозвољена средства борбе и вршени су напади на објекте због којих је дошло до угрожавања животне средине са далекосежним последицама.

У радњама оптужених овај суд налази да се стичу обележја кривичних дела:

I. ПОДСТИЦАЊЕ НА АГРЕСИВНИ РАТ ИЗ ЧЛ.152 У ВЕЗИ ЧЛ.22 КЗСРЈ

Међународним уговорима се забрањује вођење агресивних ратова.

Женевским протоколом о мирном решавању међународних спорова од 1924.године агресивни рат је проглашен за међународни злочин, а агресором се сматра она држава која кршећи правила садржана у овом протоколу и пакту Друштва народа прибегне рату против друге државе. Париским уговором од 1928.године државе потписнице обавезале су се да неће прибегавати рату у циљу решавања међународних спорова.

Повеља Уједињених нација дозвољава употребу силе само као индивидуалну или колективну самоодбрану од оружаног напада.

Статутом међународног војног суда од 1945.године плагирање и вођење нападачког рата, рата којим се крше наведени уговори, проглашен је за злочин против мира.

Међународним пактом о грађанским и политичким правима који су Уједињенице нације прихватиле 1966.године забрањена је свака пропаганда у корист рата, а резолуцијом Генералне скупштине Уједињених нација 3324 – XXIX о дефиницији агресије које су Уједињене нације донеле 1974.године агресијом се сматра “употреба војне силе од стране једне државе против суверенитета, територијалног интегритета или политичке независности друге државе или на било који други начин који није у складу са Повељом Уједињених нација или оним што је истакнуто у овој дефиницији”. Наша држава је наведене конвенције унела у своје кривично законодавство, па је у одредби чл.152 КЗСРЈ предвидела као посебно кривично дело подстицање на агресивни рат.

Због економских, политичких и војних интереса оптужени су као челници држава или као најодговорнији у ресорним министарствима одбране, иностраних послова тих држава или пак регионалне војне организације НАТО-а у својим јавним иступима пред средствима информисања, на конференцијама за штампу пре и за време оружаног напада на СР Југославију, давали изјаве о нужности и неопходности те акције ради заштите

људских права албанског становништва на Косову и из хуманитарних побуда. Средства информисања у западним земљама су била под њиховим утицајем и контролом те представљала њихову продужену руку у вођењу одређене политике.

Преко средстава јавног информисања они су пројектовали јавно мњење стварајући поштовање и подршку својих ставова за употребу силе према Југославији стварајући у свести људи убеђење да је безбедност Албанаца угрожена а да су побуде о употреби силе племените и оправдане називајући употребу силе "хуманитарном интервенцијом".

Дезинформисали су светску јавност о догађајима на Косову и Метохији приказујући легалну борбу снага безбедности СР Југославије против албанских терориста и сепаратиста као репресију и употребу претеране силе над албанским становништвом, стварањем представе о његовој угрожености и опстанку те да ће над албанским становништвом бити проузрокована хуманитарна катастрофа, позивали су и подстицали на употребу оружане силе против Савезне Републике Југославије. Тврдили су да је ради спречавања те катастрофе неопходно предузети ваздушне ударе и нападе на СР Југославију како би се ослабиле њене могућности да употребљава силу против албанске националне мањине. Садржај њихових изјава потврђују њихову намеру да позивањем и подстицањем код светске јавности створе подршку а земље чланице НАТО покрену на оружану интервенцију.

Истовремено организовали су преговоре у Рамбујеу - Француска, где су претећи, употребом силе, захтевали да представници СР Југославије потпишу докуменат сачињен у форми споразума, којим би се СР Југославија обавезала да одмах повуче са Косова и Метохије све своје војне и полицијске снаге, дозволи да се ту распореде оружане снаге Северно-атлантског пакта, омогући њихово неограничено кретање по читавој територији СР Југославије несметано и бесплатно коришћење аеродрома, путева и лука, обезбеди потпуни имунитет њихових припадника у свим правним стварима и допусти мешање у привредне токове на Косову и Метохији, чиме је СР Југославији постављен неприхватљив споразум који је као такав одбијен.

Ескалацију сукоба на Косову и Метохији између легалних снага безбедности СР Југославије и албанских терориста и екстремиста они нису сагледали са становишта његове узрочности већ су због својих економских, политичких и војних интереса користећи такво стање и пружајући политичку, финансијску, техничку и другу помоћ албанским терористима и сепаратистима хтели да се мешајући у унутрашње ствари СР Југославије и на делу њене територије установе режим који би омогућио остваривање њихових циљева.

Стање угрожености људских права на Косову и Метохији није дошло због тога што је СР Југославија албанско становништво обесправила у остваривању цивилизацијских људских права, већ због тога што су челници тог становништва са својим сепаратистичким жељама хтели да створе на територији Косова и Метохије посебну републику Косово или да тај део Југославије и Србије одцепе и припоје Албанији. До угрожености људских права није дошло у покрајини Војводина која је имала потпуно исти статус као и покрајина Косово и Метохија, али у тој покрајини није било сепаратистичких амбиција нити терористичких активности.

Покрајина Косово и Метохија је колевка српства. У њој је вековима живело већинско српско становништво што потврђују историјски споменици културе. На тим просторима тек након Другог светског рата однос српског и албанског становништва се мења у корист албанског становништва због његовог наглог прираштаја. Већ у то време код албанског становништва се рађају идеје о стварању велике Албаније, припајању Косова и Метохије држави Албанији. Демографском експлозијом албанског становништва након Другог светског рата када се број албанског становништва у односу на остало становништво на Косову па и у Југославији повећало на близу 200% до задњег пописа 1991.године ствара код челника албанске националне мањине све веће сепаратистичке тежње које се посебно исказују након доношења Устава из 1974.године. Тим Уставом аутономне покрајине добијају уставни положај конститутивног члана федерације и Републике Србије са широком законодавном извршном судском влашћу без могућности контроле тих власти од стране Републике Србије. Сепаратистичке тежње челника, носиоца власти у тој покрајини албанске националности са појавом економских проблема због демографског пораста броја становника у тој покрајини су све веће, све су већи и разноврснији притисци и због тога све веће исељавање Срба. Такво стање приморава Републику Србију да приступи промени устава, те успостави контролу над покрајинама.

Променом Устава 1991.године нису се зауставиле сепаратистичке тежње албанског становништва. Под вођством њихових челника долази до бојкота легалних институција система, а стварања илегалних органа власти које организују демонстрације, а потом и терористичке активности.

На подручју Косова и Метохије терористичке активности постепено прерастају у стварање организованих оружаних илегалних формација коју омогућују обилном финансијском и моралном подршком из иностранства уз трансфер модерног наоружања.

Терористичке активности Албанских сепаратиста, те формирање оружаних нелегалних формација доводи до сукоба легалних снага безбедности СР Југославије и Србије са тим снагама које сукобе нису изазвале снаге безбедности Југославије, већ сепаратистички покрет Албанаца. Такви сукоби и према усвојеним резолуцијама Савета безбедности нису били претња миру у региону да би се формирале оружане снаге које би имале право да успоставе мир и безбедност, односно да предузму одговарајуће оружане акције против СР Југославије. На подручју Косова и Метохије јесте дошло до угрожености одређених права становника, али не кривицом снага безбедности СР Југославије и Србије већ због изазваних терористичких активности сепаратистичког покрета. У таквим сукобима који су се догађали и у насељеним местима у којима живе искључиво или претежно Албанци морало је доћи и до угрожености цивилних становника.

У наведеној ситуацији уместо да се изврши притисак на Албанско становништво да престане са терористичким и оружаним активностима организују се наведени преговори и постављају одређени ултиматуми СР Југославији уз истовремено стварање кампање и пропаганде у свим средствима информисања на западу о угрожености Албанског становништва, о кршењу људских права над Албанским становништвом те нужности и неопходности да се оно заштити из хуманитарних побуда.

На главном претресу изведени су докази читањем агенцијских и новинских вести које су оптужени давали преко средстава информисања пре и у току оружане

интервенције у СР Југославији вршећи преко истих снажну ратнохушкачку пропаганду и кампању са пиљем да се донесе одлука о оружаном интервенцији у СР Југославији или пак да се код других створи убеђење за неминовност те интервенције представљајући светској јавности да снаге безбедности СР Југославије и Србије врше терор над Албанским становништвом, те да се оно налази у ситуацији хуманитарне катастрофе. На тај начин они су користећи дезинформације о наводном масакру у селу Рачак, логору на стадиону у Приштини и сличним нетачним информацијама обезбеђивали подршку за оружану интервенцију и код других стварали убеђење о таквој неопходности.

На главном претресу су прочитане неке од агенцијских и новинских вести, а средства информисања у свету, у СР Југославији и Србији су неносредно пред оружану интервенцију преко електронских медија стално преносили изјаве оптужених о неопходности такве интервенције и притисцима који су вршени на СР Југославију да прихвати неприхватљиви ултиматум из Рамбујеа. То су опште познате чињенице које заједно са прочитаним агенцијским и новинским вестима указују на понашање оптужених које је предходило оружаном интервенцији.

Оптужени Вилијем Клинтон у Њујорку изјављује да пред Србима стоје два избора или да прихвате договор који им се нуди или "да се ушанче". Ако то неприхвате указује да је "неопходно бомбардовање НАТО-а". У својим претњама говори да су САД спремне да "употребе силу" а да је он дао дијалог америчким авионима да буду спремни да учествују у операцији НАТО. У истом тону у Њујорку он изјављује да је "дубоко забринут" због појачане агресије СР Југославије на Косову те да се "НАТО војни планови настављају". Настојање Америке да се изврши НАТО интервенција објашњава хуманитарном кризом коју покушава да спречи. Он објашњава три разлога због којих су потребни војни удари. Између осталог да се демонстрира озбиљност НАТО-а у супростављању репресији јер се наводно жели мир, други је да се застраши Србија и Југославија, а трећи да се униште војни капацитети Србије. У новинским вестима пренете су његове изјаве да је НАТО спреман да делује у случају да се одбије мировни споразум те да ће се употребити сила против Србије и најзад 23.03.1999. године, наводи да је НАТО уједињен и спреман да предузме ваздушне напале јер је Београд наводно одбио ултимативни захтев да прихвати такозвани мировни споразум.

Оптужена Медлин Олбрајт у својим изјавама у средствима информисања и преко електронских медија открива наводни масакр у селу Рачак на Косову наводећи да од нормализације односа на Косову нема ништа те да је потребно да се предузму одлучни кораци. Изјављује велику забринутост због стања на Косову и образлаже широк круг могућих варијанти политичког и војног притиска ради решења кризе те уколико не дође до договора у разговорима у Рамбујеу онда следи НАТО бомбардовање. Она указује да су Срби ти који једини уназађују преговоре о Косову те ако се они прекину због званичника у Београду да ће НАТО почети припреме за бомбардовање.

Оптужени Вилнјем Коен у својим изјавама поздравља и подржава комбинацију силе и дипломатије у постизању споразума на Косову наводећи да је НАТО спреман да уђе у рат да би присилио Београд да прекине акције снага безбедности у покрајини. Исто тако он унозирава на активирајућу наредбу којом се одобравају ваздушни удари на СР Југославију.

Оптужени Ентони Блер у својим иступима истиче да је спреман да пошаље војнике

на Космет, да Британска одговорност не престаје на Ламаншу прихватајући Америчку тезу о угрожености националних интереса САД на Балкану. У покушајима да британској јавности објасни потребу напада на Југославију он наводи да се то чини јер су то тражили Косметски Албанци. Упозорава британску јавност да не треба веровати телевизијским снимцима о догађајима из Југославије већ другим телевизијама. Упозорава да западне владе раде сувише мало и сувише касно те да они неће оклевати да употребе силу ако је то потребно. Све ово повезује са наводном хуманитарном катастрофом због репресије српских снага, а уколико се од свега одустане да би се упиштио кредибилитет НАТО-а.

Оптужени Робин Кук такође позива на оружану акцију уколико председник СР Југославије не прихвати споразум и то ограничава на одређени временски период с тим да ће у супротном Србија бити тешко бомбардована. За њега је војна акција главна опција мада признаје да није јасно шта је њен крајњи циљ, али да наводно у датој ситуацији немају другог избора.

Оптужепи Џорџ Робертсон указује да је Велика Британија главни заговорник бонбашког решења на Косову али да се чека одлука Вашингтона.

Оптужени Жак Ширак тражи хитну и одлучну реакцију међународне заједнице јер се наводно не може толерисати ново распламсавање етничке мржње на континенту апелујући на акцију међународне заједнице указујући и на реалну могућност војне интервенције. За њега је понуђени споразум из Рамбујеа праведан и уравнотежен, а српска снага га одбацује. Због тога сматра да НАТО треба да одлучи о евентуалној војној акцији против Југославије. Најзад указује да су НАТО претње реалне.

Оптужени Ибер Ведрин указује да уколико амерички изасланик Ричард Холбрук у Београду не постигне споразум треба да уследи војна операција која име за циљ спречавање да борбе на Косову попреме шире размене, да ће у том случају франсуски авиони учествовати у акцији. Сматра да је прибегавање сили последње средство када су сва друга средства већа исцрпљена. Пошто мисија Ричарда Холбрука није успела указује да ће проћи мало време између краја мисије и почетка акција НАТО. Војну интервенцију сматра оправданом уколико се укаже да је она неопходна за долазак до одговарајућег решења.

Оптужени Ален Ришар указује да је војна алијанса за ваздушне ударе против СР Југославије, те да је у Италији већ сакупљено око 500 борбених авиона, да се у Јадранском мору већ налазе два носача авиона и специјалне морнаричке снаге објашњавајући даље војно техничке активности у припреми за напад

Оптужени Герхард Шредер најпре указује да интервенција НАТО може бити само на основу мандата Савета безбедности, али је отворио могућност да се тај став може и променити уколико се ситуација промени и његова земља заузме нови став. Тај став се може променити у изузетним случајевима, а посебно ако постоји опасност од хуманитарне катастрофе и тешких повреда људских права, а да је међународна заједница озбиљна у одлучности да онемогући даље сукобе. Изразио је спремност Немачке да копненим трупама и тенковима учествује у акцији осигурања мира.

Оптужени Јозеф Фишер даје објашњења за најављену НАТО агресију на Србију покушавајући да то објасни претећом хуманитариом катастрофом. Налази оправдање за агресију на једну суверену земљу, без мандата Уједињених нација. Напад на Југославију треба да уследи као легална акција.

Оптужени Рудолф Шарпинг сматра да НАТО може да интервенише на Косову а да ће Бундестаг у потпуности учествовати у акција западне алијансе.

Оптужени Хавијер Солана као генерални секретар НАТО сматра да ова организација мора да делује и сматра да није неопходна одлука Савета безбедности о евентуалној интервенцији НАТО снага на Косову. Њено деловање зависи од ситуације на терену. Ако преговори не успеју НАТО је спреман да предузме мере војног карактера и спроведе ваздушни напад. Најзад он је наредио командату војних снага НАТО-а Весли Кларку да предузме ваздушне операције на Југославију.

Оптужени Весли Кларк истиче да је НАТО спреман да упути војнике у Југославију, да ће њих бити онолико колико буде неопходно, те да је део решења проблема и укључивање НАТО снага. Исто тако Весли Кларк као главнокомандујући НАТО снага изјављује да ће се унотребити огромна ваздушна армада уколико се не прихвати споразум а НАТО нма капацитета и средстава да предузме веома разорну серију напада а ради се о унотреби огромне ваздушне армаде која је окупљена и у приправности.

Поред опште познатих , у светским и нашим средствим информисања пренетим изјавама оптужених, наведене су само неке од изјава из којих несумљиво произилази да су оптужени као најодговорнији људи неких од земаља чланица НАТО-а или пак у регионалној војној организацији НАТО-а позивали и подстицали да се према Југославији започне агресивни рат , што је и учињено, мада за то нису добили одговарајућу одлуку Савета безбедности Уједињених нација па се због тога та њихова каснија активност нма једино сматрати агресијом јер је илегална примена силе против једне суверене државе извршена заобилажењем Савета безбедности Уједињених нација који је једино овлашћен да о томе одлучује.

Како је одредбом чл.152 КЗСРЈ инкриминисано да је позивање или подстицање на агресивни рат кривично дело, а изведеним доказима је несумљиво утврђено да су оптужени предузели радње којима су остварена обележја овог кривичног дела, то је овај суд нашао да су за исто одговорни.

II. ПОВРЕДА ТЕРИТОРИЈАЛНОГ СУВЕРЕПИТЕТА ИЗ ЧЛ.153 У ВЕЗИ ЧЛ.22 КЗСРЈ

Опште је познато код нас и у свету да је Савет Северно-атлантског пакта дана 30.01.1999.године једногласно донео одлуку и овластио оптуженог Хавијера Солану да донесе извршну одлуку о преузимању напада на Савезну Републику Југославију. Он је то учинио дана 23.03.1999.године и овластио оптуженог Веслија Кларка да одреди моменат одпочињања напада, а овај је одмах потом наредио да се, према раније утврђеном плану

изврше ваздушни напади на циљеве у Савезној Републици Југославији. На основу тога су, уз знање свих оптужених, њихово праћење и контролу војних операција у времену од 24.03. до 10.06.1999.године припадници оружаних снага Северно-атлантског пакта су према извештају НАТО-а (цифре НАТО-а) извршили 38.400 борбених летова, од чега 10.484 летова са гађањем циљева и лансирањем преко 600 крстарећих ракета продрли на територију Савезне Републике Југославије и напали војне и цивилне циљеве.

Изведеним доказима наведеним у образложењу ове пресуде у тачки II под а) од редног броја 1 до редног броја 71 у односу на објекте и припаднике Војске Југославије и у истој тачки под б) од редног броја 1 до 22 у односу на објекте и припаднике Министарства унутрашњих послова Републике Србије утврђено је да су у наведено време приликом продора на територију СР Југославије авионима и крстарећим ракетама поред осталог нападнути објекти Војске Југославије и Министарства Републике Србије и њихове припаднике што је имало за последицу да је за све време трајања оружаног напада погинуло 546 и рањено 1457 припадника Војске Југославије, а погинуло 138 и рањено 523 припадника Министарства унутрашњих послова Републике Србије и уништавање или оштећење великог броја објеката и средстава Војске Југославије и Миинистарства унутрашњих послова Републике Србије, све ближе описано у тачки II под а) и б) изреке ове пресуде.

Наведени докази ничим нису доведени у сумњу, јер су сачињени од надлежних органа за време увиђаја на лицу места одмах након тих напада, подкрепљени су видео и фото снимцима, обдукционим налазима и извештајима о врстама и тежинама повреда и другим материјалнијм доказима те их је овај суд као веродостојне прихватио.

Оружане снаге НАТО-а су у периоду од 24.03. до 10.06.1999.године неовлашћено прелазиле границе и улазиле у територију Савезне Републике Југославије ваздушним путем, борбеним авионима и крстарећим ракетама. Оне су то чиниле неовлашћено без сагласности Савезне Републике Југославије кршећи при томе Правила међународног права.

Женевском конвенцијом о територијалном мору и спољном морском појасу од 1958.године , Чикашком конвенцијом од 1929.године предвиђени су случајеви у којима се може користити ваздушни простор једне државе односно њено територијално море, што овде није случај.

У конкретном случају одобрење за коришћење ваздушног простора изнад територије СР Југославије нема утемељење ни у наведеној одлуци Северно-атлантског савеза јер је та одлука донета без овлашћења Савета безбедности Уједињених нација.

Позната је ствар да дозволу или сагласност за примену силе према Југославији чланице Северно-атлантског пакта не само да нису добиле, него је никада нису ни тражиле, што значи да је примена силе према Југославији као сувереној држави извршена заобилажењем једино надлежног органа Савета безбедности Уједињених нација. Због тога је повреда територијалног суверенитета СР Југославије учињена илегално. Према Повељи Уједињених нација, као највишем правном акту уједињених народа у чл.2 ст.4 прописано је да ће се "сви чланови уздржавати у својим међународним односима од претње или употребе силе против територијалног интегритета или политичке независности било које

државе или попашања несагласно циљевима Уједињених нација”. Иста повела у чл.53 утврђује да се “никаква акција на основу регионалних аранжмана или од стране регионалних организација не може предузети без дозволе Савета безбедности”.

Са напред изнетих разлога оружана интервенција Северно-атлантског пакта на СР Југославију и при томе повреда њеног територијалног суверенитета продирањем односно преласком границе и улажањем у територију СР Југославије борбеним авионима и крстарећим ракетама у случајевима када су прелазили границу и улазили на територију СР Југославије ради напада на припаднике и средства Војске Југославије и МУП-а Републике Србије у себи садрже сва обележја кривичног дела повреде територијалног суверенитета из чл.135 КЗСРЈ у вези чл.23 ст.1 КЗСРЈ. При томе су оптужени паредили припадницима оружаних снага Северно-атлантског пакта да изврше такве продоре и нападе, чија последица су погибије и рањавања припадника Војске Југославије, припадника МУП-а Републике Србије и уништавање или оштећење великог броја објеката и средстава Војске Југославије и МУП-а Републике Србије ближе описаних у тачки II под а) и б) ове пресуде.

Овај суд није прихватио одбране бранилаца оптужених да све радње преласка границе и уласка на територију СР Југославије представљају привидни стицај са радњама кривичних дела из тачке III, IV и V изреке ове пресуде, јер све те радње нису учињене у циљу извршења тих дела, нити је сваки прелазак границе у улазак па територију СР Југославије имала за циљ да се изврши неко од тих дела. У појединим случајевима то је учињено ради извиђања, снимања или напада на објекте и средства Војске Југославије и МУП-а Републике Србије, што произилази и из напред наведених података НАТО-а о извршеним борбеним летовима и извршеним летовима са гађањем циљева. Било је случајева и када је територијални суверенитет повређен као радња која је предходила радњи извршења кривичних дела из тачке III, IV и V изреке ове пресуде, али се од извршења тих кривичних дела одустало из било ког разлога, те и у том случају стоје обележја овог кривичног дела.

III УБИСТВО ПРЕДСТАВНИКА НАЈВИШИХ ДРЖАВНИХ ОРГАНА У ПОКУШАЈУ ИЗ ЧЛ.122 У ВЕЗИ ЧЛ.19 И 22 КЗСРЈ

Изведеним доказима наведеним у тачки III образложења ове пресуде на несумљив начин је утврђено да су снаге Северно-атлантског пакта у време и на начин ближе описан у тачки III изреке ове пресуде покушале да лише живота председника СРЈ Слободана Милошевића.

Изведеним доказима вештачењем од стране вештака Драгана Радмилац, диплинг машинства, утврђено је да је резиденција председника СРЈ погођена са крстарећим ракетама типа БГМ-109 “томаhawk” које карактерише велика прецизност и разорна моћ што је потврђено последицама које су остале, а на главном претресу приказане преко видео и фото снимака. Због тога ово средство борбе представља средство које је погодно да изазове таква разарање услед којих су могле наступити смртне последице. Ово утолико пре када се узме у обзир време и начин напада, те намена коришћења објекта. Из тога очигледно произилази да је напад био срачунат на лишење живота председника СРЈ.

Оптуђени су наредили оружаним снагама Северно-атлантског пакта да то учине. Они су то учинили јер су предходно доносећи заједничку одлуку исплаћивали предмете, средства, начине и фазе свих напада у чијем спровођењу су заједнички деловали, а који су између осталог били срачунати да лише живота председника СРЈ и угрозе њено уставно уређење и безбедност. Свако од оптужених је учествовао у доношењу одлуке и издавању наредбе да се ова инкриминисана радња изврши. Што значи да су употребом силе покушали да убиством председника СРЈ и дестабилизацијом ситуације у СРЈ угрозе њено уставно уређење, а нотом расподеле своје оружане снаге, како би остварили своје циљеве, постављене у преговорима у Рамбујеу, а на Косово и Метохији установе режим који би им омогућио остварење наведених циљева.

Радња овог кривичног дела је остала у покушају, јер у наведеним нападима на резиденцију председника републике, започето је извршење овог кривичног дела, али исто није довршено јер председник републике није убијен, мада је намера оптужених била очигледна имајући у виду број и врсту средстава са којима су то покушали.

Одбрану бранилаца оптужених да у овом случају постоји неподобан покушај, те да са тог разлога оптужене треба ослободити од казне, овај суд није прихватио. Неподобан покушај постоји онда када с обзиром на неподобност средства или неподобност предмета радње кривичног дела није било могуће проузроковати последицу. Средства са којима је покушано убиство председника републике, према налазу и мишљењу вештака Радмилац Драгана, су такве разорне моћи да су проузроковала велика разарања објекта резиденције председника републике, па је према томе то средство подобно и за убиство физичких лица. Исто тако на предмету радње односно објекту напада било је могуће проузроковати последицу односно убиство председника републике, да се он у моменту напада затекао у резиденцији, посебно имајући у виду намену разорених просторија резиденције и време у коме је извршење кривичног дела покушапо.

Са напред изнетих разлога у њиховим радњама остварена су обележја кривичног дела убиства представника највиших државних органа у покушају из чл.122 у вези чл.19 и 22 КЗСРЈ.

IV РАТНИ ЗЛОЧИИ ПРОТИВ ЦИВИЛНОГ СТАНОВНИШТВА ИЗ ЧЛ.142 СТ.1 И 2 У ВЕЗИ ЧЛ.22 КЗСРЈ

Напред је истакнуто да су ваздушни напади на СРЈ имали карактер тоталног рата. Такав начин ратовања имао је за последицу повреду готово свих правила међународног права оружаних сукоба.

Повреде правила међународног права оружаних сукоба имале су ужасне последице у губитцима живота недужних цивила и других заштићених лица која нису учествовала у непријатељствима нити су доприносила војним напорима оружаних снага СРЈ.

Непоштовање тих правила имало је за последицу смрт и тешке телесне повреде цивила, уништавање у великим размерама имовине које није оправдано војним потребама, уништавање објеката заштићених међународним правом, уништавање објеката и постројења и најзад дуготрајно и великих размера оштећење природне околине која може да штети здрављу или опстанку становништва.

Напади са наведеним карактеристикама представљају радње извршења овог кривичног дела и исте се имају сврстати у подгрупе, и то:

а) Напади на цивилно становништво и насеља који су имали за последицу смрт и тешке телесне повреде људи јер су предмети напада били колоне избеглица, густо насељена места и поједини објекти у којима се налазио велики број цивила

Радње ових напада су објекти из тачке IV подгрупа а) редни број 1-41 изреке ове пресуде.

У цивилизованом свету је апсолутно прихваћено правило да је у рату напад допуштен само на лица која непосредно учествују у извођењу борбених дејстава односно да је апсолутно забрањен, било какав, а посебно намеран напад на цивилно становништво.

Напади на цивилно становништво и насеља забрањени су најстаријим и најзначајним изворима међународног хуманитарног права. У уводном делу Петроградске декларације о забрани употребе одређених пројектила у рату из 1848 године наведено је “да је једини легитимни циљ који треба да имају пред собом државе за време рата ослабљење војних снага непријатеља” Правилником о законима о обичајима рата на копну (Хашки правилник) који је саставни део конвенције о законима и обичајима рата на копну 1907 година (Четврта Хашка конвенција) забрањено је “нападати или бомбардовати било којим средством небрањене градове, села, насеља или зграде”. Ова забрапа предвиђена је и одредбом чл.1 ст.1 Конвенције о бомбардовању од стране поморских снага у време рата из 1907 године (Девета Хашка конвенција) којом је прописано да је “забрањено бомбардовање од стране поморских снага небрањених лука, градова, села, насеља или зграда”.

Наведена правила су инкорпорирана у Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата из 1947 године (Четврта Женевска конвенција) и допунском протоколу те конвенције из 1977 године (Протокол 1) које је наша земља ратификовала 1978 године (“Сл.лист СРЈ” бр.16/78) и уградила у КЗСРЈ.

У члану 48 допунског протокола уз наведену конвенцију из 1977 године (Протокол 1) предвиђено је основно правило да стране у сукобу треба да у свако доба праве разлику између цивилног становништва и бораца и да сходно томе, усмере своје војне операције само против војних објеката.

По члану 51 ст.3 Протокола 1 да би се обезбедила заштита цивилном становништву, оно у целини као и поједини цивили не могу бити предмет напада, уколико и док не

учествују активно у непријатељствима.

По члану 51 ст.5 под б Протокола 1 ради заштите цивилног становништва забрањени су сви напади без избора циља. Таквим нападима се несумњиво сматра и напад од кога се може очекивати да ће изазвати успутне губитке цивилних живота, повреде цивила, штете на цивилним објектима или комбинацију ових дејстава, која би била несразмерно велика у односу на конкретну и непосредну војну корист која се предвиђа.

Насупрот томе из изведених доказа из тачке IV под а од 1-41 образложења ове пресуде произилази да су сви напади били унапред планирани, а циљеви одабрани и гађани са таквом прецизношћу да се искључује свака могућности стихијног и случајног напада на цивилне објекте и цивилно становништво. То несумњиво непроизилази из тих доказа.

Нападнути објекти, насеља и цивилно становништво описано под тачком IV под а од редног броја I до 41 изреке ове пресуде нису били војни објекти, у насељима није било војске, а колоне цивила и избеглица лако је било препознати. Нападнуто цивилно становништво у тим објектима, насељима и колонама није имало никакво учешћа у непријатељствима, нити је на било који начин доприносило војним акцијама оружаних снага СРЈ.

У нападима на те објекте или колоне цивила није могуће говорити о “колатералној штети”. Зграда РТС у Београду погођена је директно и врло прецизно и без икакве сумње намерно. Једини циљ је био да се погоди та зграда без обзира на могуће, нажалост и стварне жртве. Такав случај је и са зградом амбасаде НР Кине у Београду, са Хотелом “Југославија” у Новом Београду, са објектима у селу Мурино, са Хотелом “Бачиште” на Копанонику, са мостом на реци Велика Морава, са путничким возом бр.393 на реци Јужна Морава, са стамбеном четврти у Алексинцу, са пословном стамбеном зградом у Новом Пазару, са колоном цивила у селима Меје и Маданај у селу Бистражин и насељу Маје код Пећн, колони цивила код села Доња Србица, стамбеној четврти у Призрену и колони цивила код села Кориша у Призрену, те стамбеној четврти у Приштини и путничком аутобусу у селу Лужане на релацији Ниш-Приштина код Прокупља и др. ●

Нису предузимане мере предострожности да се утврди да ли се ради о војном или цивилном објекту те да се одустане од напада ако би он изазвао губитке живота или повређивање цивила или оштећење цивилних објеката. те ако би заночети напад имао такве последице да се прекине. Такве мере предострожности нису предузимане. Насупрот томе у случају напада на колону избеглица на путу Ђаковица-Призрен објављен је у медијима аутентични снимак разговора између пилота ваздухоплова који се спрема за напад и командног центра у коме пилот упозорава да се ради о цивилном циљу па ипак није наређено да се од напада одустане. У нападима на железнички мост на Јужној Морави могао се видети путнички воз који наилази на мост и од напада у том тренутку одустати, али то није учињено, већ је напад поновљен, што очигледно указује о намери и циљу напада.

Опште је познато да су оптужени и током напада активно пратили ток и резултате војних операција које су извођене уз њихово знање и контролу. Због тога се њихова одговорност заснива не само на чињеници да су наредили вршење наведених дела, већ и

на чињеници да су они знали или бар имали информације које су им омогућиле да закључе, под околностима које су владале у то време, да су њима подчињени припадници оружаних снага извршили и да врше таква дела, али нису предузели мере у границама своје моћи да их даље у томе спрече. Таква одговорност предвиђена је у чл.86 ст.2 допунског Протокола уз Женевске конвенције од 12.08.1949.године о заштити жртава међународних оружаних сукоба (Протокол 1).

У наведеним нападима погинуло је 384 и рањено 422 цивила. Они нису случајно настрадали јер нису били у близини војних циљева, лако их је било уочити и идентификовати, па одустати од напада, пошто нису били легитимни војни циљеви. Поступило се недопуштено, јер се није радило о допуштеним циљевима напада. Све чињенице и околности говоре да се не ради о такозваним “коллатералним губицима” јер то није један случај у коме је било тешко утврдити да ли се ради о војном у рату допуштеном циљу, већ о таквим циљевима којима се у датим случајевима противнику хтеле нанети максималне штете па и људске жртве. Због тога напади на колоне избеглица, на насеља и објекте у којима се налази велики број цивила који су наведени у тачки IV под а) редни број 1-41 изреке ове пресуде појединачно и укупно сведоче о најгрубљем кршењу наведених правила међународног права. Зато у радњама извршилаца и наредбодаваца тих напада остварена су сва обележја кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 ст.1 а у вези чл.22 КЗСРЈ.

б) Нападн којима се погађа цивилно становништво, који су нмалн за последнцу губитке цивилних жнвота, новреде цивила, штете на цивилним објектима, укључујући и објекте посебно заштитићене међународним правом

Ради заштите цивилног становништва у чл.51 тач.5 под б допунског Протокола уз Женевску конвенције од 12.08.1949.године о заштити жртава међународних сукоба (Протокол 1) забрањени су сви напади без избора циља. Напади без избора циља су они од којих се може очекивати да ће изазвати успутне губитке живота цивила, штете на цивилним објектима или комбинацију ових последица, које би биле несразмерно велике у односу на конкретну и непосредну војну корист која се предвиђа. Таква заорана заснива се на основном принципу међународног хуманитарног права и обичаја рата да су стране у сукобу дужне да приликом напада праве јасну разлику између цивилних и војних објеката, као и између бораца и осталог становништва. Према том принципу напад ни у ком случају не сме бити усмерен према цивилном становништву и цивилним објектима, нити се сме предузети средство које не може бити управљено само на одређени војни објекат.

Ради се о принципу који је дефинисан у одредби чл.51 ст.4 и 5 допунског Протокола 1 из 1977. Године који представља и обичајну норму рата. Том одредбом је забрањено вршење напада без избора циља, а то су напади који нису усмерени на одређени војни објекат, напади при којима се примењује метод или користи средство борбе који не могу бити управљени на одређени војни објекат и напади приликом којих се примењује метод или користи средство борбе, чије се средство не може ограничити онако како је то предвиђено Протоколом.

Истим документом прецизирано је да ће, се између осталих, нападима без избора циља сматрати напад бомбардовањем било којом методом и средствима којима се низ

јасно одређених и различитих војних објеката у неком граду, селу, или другој зони, која садржи сличну концентрацију цивила и цивилних објеката третира као један војни објекат, као и напад који се може очекивати да ће изазвати успутне губитке цивилних живота, повреде цивила, штете на цивилним објектима, или комбинацију ових дејстава, која би била несразмерно велика у односу на конкретну и непосредну војну предност која се предвиђа.

На основу изведених доказа утврђено је да су напади на многе војне објекте извршени под околностима да се могло очекивати да ће изазвати успутне губитке цивилног живота, повреде цивила, штете на цивилним објектима или комбинацију тих последица које су биле несразмерно велике у односу на предвиђену конкретну и војну предност.

Напади на наводе објекте су изазвали штете на цивилним објектима, губитак 24 живота цивила и повреду 133 цивила или комбинацију тих последица, у случајевима наведеним у тачки IV под б) од редног броја 1-25 изреке ове пресуде.

Приликом таквих напада наступила је штета на околним стамбеним, пословним и привредним објектима и усмрћење и повређивање лица. Произилази да су ови напади били неселективни, усмерени према читавом делу насеља које се налазило у близини војног објекта због чега се услед интензитета употребљених средстава борбе погођени и делови насеља која се налазе и на већој удаљености од војног објекта.

Напади на војне објекте у наведеним местима извршени су под околностима да се могло очекивати да ће изазвати успутне губитке цивилних живота, повреде цивила, штете на цивилним објектима или комбинацију тих последица, која је несразмерно велика у односу на предвиђену, конкретну и непосредну војну предност. Ово утолико пре што се знало или могло предпоставити да су из тих војних објеката или објеката МУП-а већ била евакуисана средства борбе и припадници Војске Југославије и полиције. Намера је била да се нанесе што већа материјална штета, чиме се није постизала нека конкретна предност, али су около тих објеката наступиле наведене последице због чега су прекршена наведена правила међународног права. Зато у радњама извршилаца и наредбодаваца тих напада остварена су сва обележја кривичног дела ратног злочина против цивилног становништва из чл.142 ст.1 а у вези чл.22 КЗСРЈ.

в) Противзаконито и самовољно уништавање у великим размерама имовине са циљем да се тиме нанесе што већа штета при чему су нанаднути и уништени или знатно оштећени грађевински, привредни, комунални и други објекти капиталне вредности, а већи број грађана усмрћени и задобио телесне повреде

Напади на СРЈ обележили су противзаконито и самовољно уништавање у великим размерама имовине које није било оправдано војним потребама. Такво понашање је супротно обичајним нормама и уговорним правилима међународног права.

Одредбом чл.23 Хашког правилника предвиђено је, између осталог да је нарочито забрањено уништавати непријатељску имовину, осим случајева када би то уништавање

налагала војна потреба.

Одредбом чл.147 Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата из 1949.године (Четвртом Женевском конвенцијом) предвиђено је да тешке повреде конвенције представља уништавање имовине које није онравдано војним потребама и које се врши у великом обиму на недонуштен и самовољан начин. Овнм одредбама кодификовано је обичајно право према којем сила која се примењује мора бити пропорционална војној предности која се постиже уништавањем имовине.

Доказима изведеним у тачки IV под в) редни број 1-141 образложења ове пресуде утврђено је да су у великим размерама уништени или знатно оштећени грађевински, привредни, комунални и други објекти огромне вредности и да је при томе већи број грађана усмрћен или задобно телесне повреде.

У изреци ове пресуде у тачки IV под в) од 1-141 набројани су ти објекти и наведена имена 34 усмрћена и 154 телесно повређена цивила.

Очигледно је да су напади на те објекте били срачунати на уништавање комплетне привреде и инфраструктуре СРЈ, а не на постизање конкретне војне предности. О томе сведочи чињеница да се велики број уништених објеката налазио ван комуникације које су коришћене за војне сврхе, да су уништени мостови гађани пројектиlima у више наврата, мада су и са појединим пројектилом били онеспособљени за унотребу. Рушене су фабрике цивилног карактера и ако нису производеле средства борбе нити опрему за војску. Уништавани су објекти на крајњем северу земље, удаљени преко 500 км од Косова и Метохије, који објективно нису служили у војне сврхе. Уништавани су репетитори и друга средстава јавног информисања која у ратиим условима никада не служе за преношење војних наређења, већ за информисање јавности.

Имајући у виду очигледну диспропорцију висине учињене штете и одсуство или безначајно постигнуте војне предности због причињене штете, очигледно да су напади на мостове, путеве, фабрике, електроенергетска постројења, репетиторе, пословне центре, срачунати на уништење комплетне привреде и инфраструктуре СРЈ, а не на постизање војне предности. О томе сведочи чињеница да је већина таквих објеката нападана и више пута, а циљ напада је оствариван да се објекат стави ван унотребе једним нападом. Рушени су мостови на Дунаву у Новом Саду који нису служили као комуникационо средство за операције оружаних снага Војске Југославије, већ је циљ био наношење што веће штете.

На основу броја уништених и оштећених објеката, њихове намене и броја усмрћених и телсно повређених цивилних лица очигледно се ишло на систематско и противзаконито и самовољно уништавање у великим размерама Југославије које није било оправдано војним потребама, па се у радњама оптужених као наредбодаваца таквих уништавања стичу обележја кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 ст.1 у вези чл.22 КЗСРЈ.

г) Напади на објекте посебно заштићене међународним правом, јер су предмет напада биле цивилне болнице и објекти неопходни да цивилно становништво преживи – постројења за масовно снабдевање водом, електричном и топлотном енергијом, чијим уништавањем и онеиспословањем је велики број цивила лишен егзистенцијалних услова, којом приликом су изгубили животе и претрпели повреде већи број лица

Одредбом чл.27 Хашког правилника прописано је да се “приликом опсада и бомбардовања морају предузети све потребне мере да се поштеде колико је год могуће болнице и сабиралишта болесника и рањеника, под условом да нису у исто време употребљени у војне сврхе”. Предузимањем напада на те објекте повређене су одредбе IV Женевске конвенције из 1949.године. Чланом 18 ст.1 исте конвенције прописано је “да грађанске болнице организоване ради указивања неге рањеницима, болесницима, немоћнима и породиљама, не могу ни у ком случају бити предмет напада” и да “њих стране у сукобу у свако доба морају поштовати и заштићивати”.

Забрана напада на објекте неопходне да цивилно становништво преживи проистиче пре свега из обавезе заштите самог цивилног становништва које намећу обичаји рата и међународне конвенције. Другачије тумачење створило би могућност да се непријатељство против цивилног становништва остварује посредним путем не директним нападом већ нападом на објекте којима се обезбеђују услови за преживљавање становништва. Зато је одредбом чл.54 ст.2 Протокола 1 из 1977.године “забрањено напасти, уништити, уклонити или учинити некорисне објекте потребне да цивилно становништво преживи, као што су намирнице, пољопривредне области за производњу хране, жетва, жива стока, инсталације за воду и пиће и залихе и постројења за наводњавање за изричитом наменом да се тога лиши цивилно становништво или противничка страна због вредности које ти објекти имају за опстанак без обзира на мотив било да би се становништво изнуривало глађу или навело да се исели било из неког другог мотива.

Полазећи од смисла наведених одредби очигледно је да се израз “као што су” треба тумачити да је списак објеката који су наведени непотпун и да само ради примера. Доследно томе остали објекти уколико би због свог значаја представљали неопходне да цивилно становништво преживи такође требало да буду обухваћени наведеном забраном. Такво тумачење изнео је Међународни комитете Црвеног крста у свом коментару наведене одредбе износећи да су речи “као што су” илустративне природе, те да би једна искључива листа таквих објеката водила ка испуштању пеких од њих или арбитрираном избору.

Из изведених доказа, наведених у тачки IV г) од 1-19 образложења ове пресуде проистиче да је велики број напада био усмерен на објекте за снабдевање водом, као што су објекат водовода и црпне станице Бардовац у Приштини, центар за снабдевање водом “Јарош” у Сомбору, објекте за грејање становништва као што су топлана у Новом Београду, градска топлана у Крушевцу и топлана у Новом Саду, објекти преноса електричне енергије као што су трафостаница Београд 3 у Реснику, у Земун пољу, Термоелектрана “Никола Тесла” у Обреновцу, Термоелектрана “Колубара” у Великим Црљенима, далеководи електропривреде у Бољевцу, електропостројења предузећа “Електроисток” у Нишу и трафо станица код Новог Сада, као и разводна постројења Термоелектране “Костолац Б” и “Електроисток” и високонапонски преносници на

Посебно су нападнуте грађанске болнице као што су Клиничко болнички центар "др. Драгиша Мишовић" у Београду, специјална болница за лечење болести плућа у Сурдулици, специјална болница за лечење прогресивно мишићних и неуромишићних болести у Новом Пазару. Ови објекти нису коришћени за војне потребе, па због тога нису могли бити предмет напада, већ су у њима били смештени болесни и немоћни а по природи намене тих болница лица која су у њима била смештена су хронични болесници чије лечење дуже траје.

Објекти за снабдевање водом изричито су увршћени у забрањене предмете напада, а инсталације за грејање се имају уврстити у објекте забрањене нападом, имајући у виду климатске услове у којима се налази СРЈ где је грејање неопходна свакодневна људска потреба у трајању од око 6 месеци годишње.

Електричне инсталације се имају такође сматрати објектима забрањеним нападом имајући у виду да без електричне енергије се не могу замислити савремени услови живота, посебно у великим градовима где електрична енергија представља услов живота. Без ње је немогуће обезбедити грејање, снабдевање водом становништва, функционисање предузећа за производњу хране, рад здравствених установа и других службе од чијег функционисања зависи преживљавање људи.

У наведеним нападима погинула су 23 а повређена 62 цивила.

Напади на објекте посебно заштићене наведеним мађународним документима и наређивањем да се на њих изврше напади, остварена су обележја кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 ст.2 у вези чл.22 КЗСРЈ.

д) Дуготрајно и великих размера оштећење природне околне које може да штети здрављу и постојању становништва, будући да је дошло до обимне контаминације животне средине и стварања услова за настанак и развој малигних и других обољења, јер су предмет напада била индустријска постројења, складништа опасних и штетних материја, као и други објекти чије илланско разарање је довело до ослобађања велике количине токсичних супстанци којом приликом је већи број цивила изгубио живот и претрпео повреде

У доказном поступку прочитан је извештај Савезног министарства за развој, науку и животну средину, а изведени су и други докази наведени у тачки IV под д) од редног броја 1 до редног броја 11, наведених у образложењу ове пресуде.

Садржина наведеног извештаја у највећем делу одговара извештају радне групе за Балкан која је формирана од стране организације Уједињених нација за животну средину (УНЕП). Због тога, а и са разлога што је извештај Савезног министарства за развој, науку и животну средину састављен од најеминентнијих експерата из разних области науке, а заснива се на непосредним испитивањима у научним институтима на основу прикупљених

доказа за време и иакон бомбардовања, овај извештај је прихваћен као веродостојан доказ.

Из садржине наведеног извештаја произилази да је:

У току напада на топлаву “Нови Београд” дошло до оштећења и наљења резервоара за гориво (мазут, нафта и бензин). Облак густог дима који је настао изнад пожара се кретао у правцу југо-истока (насеље Макиш на другој обали Саве) где су регистроване повећане концентрације ЦО 2 и ЦО у трајању од неколико часова. Стамбене зоне Новог Београда на срећу нису захваћене облаком.

Извршено је испитивање концентрације нисарљивих водоника у иконима испод површине терена и констатовано да садржај ових у ваздуху изнад вредности одређен као МДК за радни простор.

Гориво које је испурело из резервоара је контаминирало земљиште у околним, стим да због близине два њима издашна рени бунара београдског водоводног система (удаљена низводно од ТО око 300 метара), постоји опасност да загађење доспе у зону утицаја бунара и појави се у води која се захвата за водоснабдевање.

У току напада на термоелектрану “Колубара” у Великим Црљенима, испурело је трафо уље које је доспело у површинске воде делом се задржало на местима слабог протицаја (обале, усеци, меандрн) у зони насеља Велики Црљени. Након обимних падавна и поплава које су уследиле дошло је до разливања контаминиране воде но пољопривредном земљишту на површини од 20 км². Због поплава, а делом због загађења пољопривредне културе са ових површина се нису могле користити и остале су на пољима.

Истовремено је дошло до контаминације воде у индивидуалним водним објектима (копаним бунарима) из којих се водом за пиће снабдевају делови насеља Пољане, Кораћница и Дражевац. Угрожено становништво је воду за пиће добијало у дужем временском периоду цистерном из водовода Обреновац. Део контаминираних вода је преко реке Колубаре доспео у Саву и даље у Дунав.

Бомбардовањем трафо станице “Бор 3” у кругу РТБ “Бор” принудно су заустављени сви металуршки капацитети у овом комбинату бакра. Поред наведених последица на животну средину (истацање 25 тона трансформаторског уља, 1152 литра РСВ уља, створен је опасан отпад) констатије се значајна еколошка последица за град и регион пошто је стављањем ван функције трафостанице онемогућен рад погона за производњу сумпорне киселине из сумпор диоксида као и рад филтера, па се ЦО 2 директно емитује у атмосферу.

Кумулативно дејство и загађења услед бомбардовања могло би да има утицаја на здравље људи, на директно и индиректно загађење земљишта, а самим тим и биљног света. Не може се занемарити и чињеница да се ово загађење као и загађења која потичу од непланираног престанка рада погона РТБ директно и индиректно манифестује и кроз угрожавање водотокова (Борска река – Тимок – Дунав) и земљишта у приобаљу.

Појава РСВ-а у животним медијумима даје значајну димензију проблема. Представља резултујући опасан отпад, између осталог и због мешања осталих категорија отпада са изливеним РСВ, услед бомбардовања и при уклањању погођених уређаја.

Код радника који су радили на пословима санације дошло је до појаве промена на кожи и иритативних манифестација. После месец дана проведених на испитивању у београдском Институту за медицину рада 13 радника који су радили на рашчишћавању бомбардоване трафо станице су отпуштени на кућно лечење. Последице по животну средину због овог бомбардовања Фабрике аутомобила “Застава” Крагујевац су огромне. Због ослобађања велике количине пиралинских уља и стварања ПЦДД и ПЦДФ једињења контаминирана је вода коришћена за гашење пожара, кишница и значајне количине отпадног грађевинског материјала. Настали опасан отпад представља потенцијално жариште ширења загађења.

Споро разградиве материје као што су ПЦБ и ПЦДД/ПЦДФ представљају индикаторе загађења животне средине који се на контаминираним просторима констатују у биолошком материјалу где се концентришу и кумулирају, посебно у масним ткиву животиња и људи.

Имајући у виду својства ових материја да утичу на генетске трансформације као и појаву малгних обољења, може се проценити да ће продор наведених органохлорних једињења у животну средину утицати на повећање ризика по здравље људи.

С обзиром да се део изливених и награвљених хемикалија још увек налази на ограниченом простору, ефикасним мерама санације треба спречити трансмисију истих на шири простор и друге медије средине, посебно подземне воде.

У току бомбардовања складишта нафтних деривата Предузећа “Беопетрол” Богutowaц дошло је до контаминације земљишта (око 1900 м²) због изливања веће количине дизел горива. Највероватније да је највећи део продро у подземне воде и у реку Ибар, због чега постоји потенцијална опасност угрожавања извора водоснабдевања Краљева који се налази пизводио. Због тога се предлаже систематски мониторинг како земљишта тако и подземних и површинских вода, а ове са циљем предузимања мера заштите, а посебно воде која се захвата за водоснабдевање.

Као последица непотпуног сагоревања горива у складишту нафтних деривата у предузећу НИС “Југопетрол” у Прахову дошло је до ослобађања високо токсичних материја: полицикличних угљоводоника, диоксида и добензофурана. Обзиром на најчешћи смер ветра, претпоставља се да је највећи део загађујућих материја транспортован у Румунију. Да би се у потпуности размотрили аспекти утицаја овако формираних токсичних једињења на животну средину неопходно је утврдити и дomet токсичних материја, као и доминантне правце на којима су оне депоноване. Наведено се може утврдити узорковањем и анализом земљишта као различитог растојања од објекта и по различитим правцима.

Могуће су дугорочне последице у ширем региону као и у свим медијумима животне

средине, због великих киша у периоду после бомбардовања које су “спрале” резултујуће загађујуће материје и чије се депоновање и утицај може очекивати у седиментима Дунава.

Због напада на електропостројења Предузећа “Електроисток” у Нишу остао је велики број заосталих (експлодираних и неексплодираних) касетних, графитних и других бомби.

Обим угрожавања животне средине се може проценити на основу података о количини отпада који је створен, или ће се створити, због масовне примене разних врста експлозивних и других средстава. Посматрани простор је због тога са еколошког аспекта специфичан у односу на друге локалитете и захтеваће примену посебних мера заштите.

Бомбардовањем постројења Предузећа НИС “Рафинерија пафте Нови Сад” НИС “Нафтагас промет” и НИС “Гас Нови Сад” су имала за последицу дуготрајне пожаре у којима је изгорело преко 66.200 тона нафте и деривата и изливање око 7.300 тона.

Само у току напада 02.05.1999.године је уништено 38.645 тона нафте и деривата, а због пожара се формирао црни густо облак дима који је трајао неколико дана. У том периоду је због повећаног садржаја суспендованих честица, чађи и других продуката потпуног и непотпуног сагоревања течних деривата у ваздуху извршено делимично и привремено измештање становника насеља “Шангај”.

Поред актуелне штете по животну средину и здравље људи, дугорочне последице се могу само делом сагледати и то на основу процене обима контаминације супстрата животне средине и анализе вулнерабилности.

Према процени због изливања нафте и деривата, дошло је до контаминације око 43.000 метара² земљишта и 15.000 м² подлоге застрте чврстим материјалима. Имајући у виду хидрогеолошке карактеристике терена процењује се да је део нафте продро у дубље слојеве земљишта а да се део излио у Дунав. Анализа повредивости је показала да су нафтом и њеним дериватима на посматраном простору посебно угрожени изворишта водоснабдевање водовода Новог Сада и пољопривредно земљиште на коме је дошло до депозиције таложних честица из облака који се формирао изнад резервоара у пламену. Продор нафте у рени бунаре и инсталацију водовода довео би до катастрофалних последице које се не би могле санирати у дужем временском периоду.

У рафинерији нафте Панчево , фабрици ХИП “Азотара” у Панчеву и фабрици предузећа “Петрохемија” у Панчеву, као последица НАТО бомбардовања дошло је до ослобађања велике количине штетних и опасних материја и контаминације свих супстрата животне средине (ваздуха, земљишта, подземне и површинске воде).

Краткотрајни ефекти су у највећој мери везани за контаминацију ваздуха продуктима непотпуног сагоревања и трансформације хемикалија које су захваћене пожаром.

Након бомбардовања “Петрохемије” 18.04.1999.године Панчево је привремено

нанустило 40.000 становника. Око 10.000 се вратило кућама истог дана, а остали су изван града остали недељу и више дана. Људи а највише осетљиве групе (деца, болесни, старији) су се жалили на тегобе које су се кретале од надражаја у очима и носу до печења у горњим дисајним путевима и гушења.

Бројне загађујуће материје идентификоване у облаку су се депоновале на пољопривредне површине на ширем простору Панчева.

Низводно од улива канала индустријских отпадних вода у Дунав, уочена је већа количина мртве рибе. Помор рибе је био најизраженији у самом каналу.

Највећи ризик по животну средину и здравље људи у дужем временском периоду представљају хемијске материје са другим полуживотом (материје које се споро разграђују и оне које се кумулирају у биолошком материјалу). На посматраном подручју су се са аспекта могућих последица најзначајнији тешки метали (жива, олово) и органохлорна једињења (ЕДЦ, ПЦДД, ПЦДФ и др.). Контаминирано земљиште подземне и површинске воде представљају извор из кога се врши трансмисија полутаната на том простору посебно до изворишта водоснабдевања и пољопривредног земљишта где постоји велика опасност од укључивања опасних материја (мутагених, ембриотоксичних, тератогених и канцерогених) у ланац исхране.

У току сагоревања безина изазвог пожаром, из тетраетиолова (компонента моторног бензина) је настао олово-оксид. Олово-оксид као тежа фаза таложи се врло брзо на локално земљиште загађујући при том подземне воде. Укупна количина емисија органских једињења олова може се проценити, уз претпоставку да је концентрација олова у петрохемијским производима била око 0,15 г/л. Међутим, не може се са сигурношћу одредити која је количина олова отишла у ваздух, а која у земљиште и површинске воде.

Поред комплекса “Петрохемије” и канала индустријских отпадних вода, од еколошког значаја у дужем временском периоду ће бити и простор “Рафинерије нафте” с обзиром на количину нафте и деривата нафте која је отекла у земљиште. Величина проблема се може сагледати на основу података да је на комплексу контаминирано око 100 ха земљишта до минималне дубине од 50 цм.

Имајући у виду велики број опасних материја које су доспеле у животну средину, за процену ризика од значаја је настала мешавина и могући синергистички ефекти. Посматрано у светлу стохастичке токсикологије због НАТО бомбардовања постројења хемијске индустрије, ослобођене или створене опасне материје могу утицати (директно или индиректно) у наредном периоду на повећање обољевања људи, на ширем подручју Панчева.

Посебан аспект угрожавања животне средине, као последица НАТО бомбардовања представља упиштавање објеката система заштите животне средине – конкретно фабрике за прераду отпадне воде која покрива комплекс “Петрохемија” и “Рафинерије нафте”. Престанак рада ове фабрике довешће до велике и дуготрајне контаминације воде канала, а тиме и Дунава, посебно у фази обнављања и реконструкције уништених и оштећених производних и складишних простора.

На основу наведених доказа утврђено је да је услед бомбардовања наведених објеката усмрћено 4 а повређено 21 лице, да је дошло до ослобађања великих количина токсичних материја, јер се ради о постројењима хемијске индустрије, рафинерија нафте, резервоара горива, што је изазвало велику еколошку штету широких размера. Дошло је до дуготрајне контаминације земљишта, воде и ваздуха, што може имати штетне последице како за садашње тако и будуће генерације. Такве последице манифестују се не само на локално већ и на регионалном нивоу, а од утицаја су и на глобалном плану. Суседне земље су такође биле под утицајем ваздушне масе контаминираних загађујућим материјама у атмосфери у којој је било и веома опасних једињења. Штетне супстанце пренете су Дунавом ка Црном мору, док су се делови тежих фракција нафте таложиле и по дну реке и задржавали на обалама. Извесно је да су такве штетне последице већ наступиле, те пошто је услед агресије и бомбардовања извршено систематско уништавање објеката чије разарање доводи до загађивања природне околине може се са сигурношћу закључити да су у овим радњама оптужени остварили обележја кривичног дела ратног злочина против цивилног становништва инкриминисано одредбом чл.142 ст.2 у вези чл.22 КЗСРЈ. Ово са разлога што забрана напада којима се озбиљно и дуготрајно оштећује природна околина проистиче из забране напада на цивилно становништво. Такви напади доводе у питање здравље и опстанак становништва те су као такви забрањени и обичајима рата. Тако схватање изражено је у саветодавном мишљењу Међународног суда правде о законитости претње и употребе нуклеарног оружја. У мишљењу тог суда наводи се да “суд сматра да природна околина није апстрактна него представља животни простор, квалитет живота и само здравље људских бића укључујући и нерођене генерације. Постојање опште обавезе држава да обезбеде да активност унутар њихове јурисдикције и контроле не наводе штету природне околине других држава или подручја изнад њихове контроле је сада део корпуса међународног права који се односи на природну околину”. Описани напади забрањени су међународним конвенцијама. Одредбом чл.55 допунског Протокола 1 из 1997.године прописано је да се “у ратовању мора обратити пажња да се природна околина заштити од обимног, дуготрајног и озбиљног оштећења” Поред осталих међународних аката у том погледу значајна је и резолуција Генералне скупштине Уједињених нација бр.47/43 од 25.11.1992.године о заштити природне околине за време оружаног сукоба. Њоме је одређено да је “уништавање природне околине која није оправдана војном нужношћу и обесно, изведено свакако супротно постојећем међународном праву”.

Из напред изнетог произилази да су оптужени извршили веома бројне и разноврсне радње кривичног дела ратни злочини против цивилног становништва. Све ове радње посебно и међусобно повезане чине обележје једног кривичног дела ратни злочини против цивилног становништва из чл.142 ст.1 и 2 у вези чл.22 КЗСРЈ. Ово посебно што су напади учињени нелегално и недозвољено.

V. УПОТРЕБА НЕДОЗВОЉЕНИХ СРЕДСТАВА БОРБЕ ИЗ ЧЛ.148 СТ.2 У ВЕЗИ СТ.1 И У ВЕЗИ ЧЛ.22 КЗСРЈ

Изведеним доказима наведеним у тачки V под а) и б) образложења ове пресуде утврђено је да су оружане снаге НАТО за време напада на Југославију употребиле муницију са осиромашеним ураном 238 и касетне бомбе.

Читањем записника о увиђају, увидом и репродуковањем видео и фото спимака, читањем налаза и мишљења вештака, те изведеним доказом вештачењем непосредно преко вештака утврђено је да су оптужени за време рата против СР Југославије наредили да се употребе борбена средства која су забрањена правилима Међународног права, а конкретно муниција са осиромашеним уранијом и касетне бомбе.

а) муниција са језгром од уранијума 238

Према извештају Савезног министарства за развој науку и животну средину СРЈ од фебруара 2000 године о последицама бомбардовања на животну средину у СР Југославији, ваздухопловне снаге НАТО су приликом агресије на СР Југославију користиле муницију са осиромашеним уранијумом 238 из авионских топова 33 мм авиона А 10. Ови авиони су ушли у формације које су бомбардовале објекте на територији СР Југославије 30. Марта 1999. Године бомбардовањем ширег реона признана, а касније су више пута били у формацијама које су бомбардовале објекте у зони испод 44 паралеле.

На основу извештаја и анализа које је извршило Савезно министарство за народну одбрану у сарадњи са научно истраживачким институцијама у току агресије муниције са осиромашеним ураном пронађени су први пут 18. Априла, а затим 30 маја 1999. године. Након завршетка агресије на 8 локација пронађени су докази о примени муниције са осиромашеним ураном 238 на простору СР Југославије од којих су 7 на територији Републике Србије ван Косова и Метохије а један је на територији Републике Србије. На територију Републике Србије пронађени су докази на потезу званом “Пљачковица” северно од Врања, затим “Боровац” јужно од Бујановца две локације, потом “Череновац” југозападно од Бујановца, две локације, затим “Братоселце” североисточно од Прешева и “Рељан” источно од Прешева, а у Републици црној Гори реон тврђаве “Арза” на полуострву Луштица.

Након мерења степена контаминације узетих узорка који су анализирани у Институту за нуклеарне науке Винча и заводу за здравствену заштиту у Нишу издваја се реон радиоактивне контаминације чија је санација ургентна и неопходна. То су реони “Боровац”, “Братоселце”, “Рељан”, “Пљачковица” и “Тврђава Арза”, у којем се извештају описује површина присуства радиоактивне контаминације.

Према истом извештају детаљно радиолошко извиђање простора Косова и Метохије није било могуће али према подацима Генералштаба Војске Југославије НАТО је употребио муницију са осиромашеним ураном најмање на 77 локација на Косову и Метохији.

У извиђаним реонима са површине земље прикупљени су и у одлагалиште радиоактивног одпада депоновани остаци муниције са осиромашеним ураном.

На основу испитивања нађених остатака пројектила и обављених гамаспектрометријских мерења и идентификације присутних радионуклида поуздано се може тврдити да су снаге НАТО из авиона А 10 дејствовале муницијом АПИ ПГУ – 14/Б која се испаљује из седмоцевног авионског топа 30 мм ГАУ 8/А типа ГЕТЛИНГ. Авиони А 10 су из састава ратног ваздухопловства САД.

Располаже се са више целих језгара пројектила од осиромашеног урана, његовим фрагментима и водећим прстеновима а узети су и узорци земљишта. Целокупан материјал је поред извршених мерења на лицу места анализиран и у Институту за нуклеарне науке Винча, Заводу за здравствену заштиту радника у Нишу и на Војно медицинској академији. Резултати анализе појединих узорака показују да су исти са врло израженом контаминацијом у којима се специфична активност У-238 креће и до 235.000 БК/КГ.

Утврђена је јачина гама дозе на контакту са језгром пројектила од 01 М Гу/х па се на основу граница које је прописала Међународна агенција за атомску енергију из Беча у својим најновијим основним стандардима за заштиту од јонизијућих зрачења из 1996. Године испитиван материјал сврстава у радиоактивни материјал чија је примена у миру могућа само уз све прописане мере заштите.

Имајући у виду брзину којом се испаљује муниција односно процењене количине при дејствима, високу вероватноћу самозапаљења као измерене активности које су неколико стотина пута веће него код природног садржаја урапа у земљишту може се закључити да примена наведене муниције доводи до контаминације животне средине са дугорочним последицама по животну средину и локално стаповништво (извештај Института за нуклеарне науке Винча).

Уранијум је материјал изузетно велике густине. Сагоревањем настају продукти који су радиоактивни и токсични. При удару у чврсту препреку ствара се висока температура и најмање 10% од укупне масе осиромашеног урана сагори и пређе у аеросоле уранијум оксида а до 70% пенетратора од осиромашеног урана пређе у аеросоле (честице које су погодне за таложење у плућима). Ове честице се могу унети у организам удисањем (депонују се годинама у плућима, бубрезима, костима и мозгу), контаминирају околну средину, а зависно од метеоролошких услова могу се разносити (контаминирати) на различите удаљености (од 40 км). Урап 238 је слабо растворљив у водн и телесним течностима док су оксиди урана боље растворљиви, тако да временом могу контаминирати подземне воде и преко биљака у виду сточне хране контаминирати стоку и људе. Ефекти и дејства ове врсте муниције на живу силу и стаповништво су фатални јер долази до контаминације. Услед контаминације настају токсични и радијациони ефекти који доводе до појаве канцера. Радиоактивност и токсичног уранијума и његових продукта изазивају разна обољења као што су дерматитис, бубрежна оштећења, акутне нехротичне артеријске лезије па и смрт. Инхалација ситних честица у плућа може да доведе до појаве капцерозних обољења унутрашњих органа.

Осиромашени уран је нус продукт у припреми горива за нуклеарне реакторе и нуклеарно оружје и представља врло опасан радиоактивни отпад и његово чување представља велики проблем за сваку земљу са развијеном нуклеарном технологијом.

Према извештају надлежног министарства:

1. Честице осиромашеног урана унете у организам делују штетно по здравље човека читавог живота, штетни ефекти се исказују и на потомцима оних који су били изложени његовом дејству. Муниција са осиромашеним ураном је забрањено оружје којим се људима наносе непотребне патње и сувише повреде, а у примени

постижу ефекти који нису у сразмери са војним циљевима. Поред тога осиромашени уран је токсичан и радиоактиван што такође потврђује да је ова муниција забрањено оружје.

2. Ширење честица осиромашеног урана се не може контролисати и спречити, чиме је угрожено цивилно становништво. Због тога муниција са осиромашеним ураном спада у категорију оружја за неселективно масивно уништавање.
3. Честице осиромашеног урана контаминирају земљиште хиљадама година. Ова чињеница је добро позната поседницима ове врсте оружја, што јасно показује да је НАТО коришћењем муниције са осиромашеним ураном намерно проузроковао значајно, дуготрајно и опасно радиоактивно загађење животне средине у нашој земљи.
4. На основу хемиске активности оксида у животној средини са сигурношћу се може очекивати контаминација животне средине и у суседним земљама.

На основу напред изнетих чињеница и констатација извештај закључује:

1. Снаге НАТО су приликом бомбардовања циљева у СР Југославији користиле специјалну врсту муниција калибра 30 мм које су лансиране из авионских топова авиона А 10.
2. Језгра ове муниције израђена су од осиромашеног урана 238 и као таква су радиоактивна.
3. Ов врста муниције израђена је од радиоактивног отпада. Због присуства радиоактивности сврстава се у радиолошко оружје.
4. Ефекти примене и деловања на живу силу и цивилно становништво су фатални јер долази до дуготрајних генетских и карцеиогених промена узрокованих радиоактивном контаминацијом.
5. У контакту са остацима пројектила од стране неунуђеног становништва услед присутне радиоактивности на кожи видно се мапифестује за мање од 80 часова.

Према извештају Генералштаба Војске Југославије СР Југославије бр. 1276/99 од 25.10.1999 године о подацима о коришћењу оружја са осиромашеним ураном у НАТО агресији на СР Југославију произилази да су подаци из наведеног извештаја Савезног министарства за развој, науку и животну средину у потпуности идентични са подацима из овог извештаја.

Вештак Павловић Радојко електро-инжињер запослен у Институту за нуклеарне науке Винча који је био део експертског тима који је сачинио извештај Савезног министарства за развој, науку и животну средину од фебруара 2000 године наводи да је основ за писање тог извештаја било истраживање на терену по којима је НАТО деловао са муницијом од осиромашеног урана из седмоцевних топова Ф-8.

Зрна муниције осиромашеног урана пронађена су на самом почетку рата прво у пределу Призрена а затим у другим локацијама на Косову и неколико локација на

територији Србије и Црне Горе ван Косова.

У току рата су вршена извиђања по теренима где се дејствовало муницијом од осиромашеног урана и пронађена су зрна од осиромашеног урана као и промене у окружењу односно трагови радиоактивности на терену по којима се деловало са муницијом од осиромашеног урана.

Осиромашени уран је радиоактивни материјал, те муниција од осиромашеног урана спада у категорију радиолошког оружја. То није нуклеарнооружје јер нема класичне нуклеарне експлозије, али пошто се користи радиоактивни материјал то је радиолошко оружје.

Осиромашени уран је нус-продукт дакле остатак који се не може користити за неке друге сврхе из ланца нуклеарног-технолошког ланца да би се од њега добила енергија.

Уран као природни материјал који се налази у земљи копа се као руда, прерађује и добија природни уран у металном облику у неком другом хемиском саставу. Као такав он се не може користити за производњу енергије у нуклеарним реакторима нити за нуклеарно наоружање, већ се мора вршити процес обогаћивања урана. Уран као природни материјал садржи у свом саставу различите врсте урана односно различите изотопе и то уран 235, уран 238, уран 234 итд. Једино уран 235 је погодан за добијање нуклеарне енергије и погодан је за прављење нуклеарног наоружања од наведених врста урана. Да би се тај природни уран могао искористити за те сврхе мора се направити процес обогаћивања, што значи да се уран обогати садржајем урана 235 који има ту карактеристику да се може растављати и емитовати на енергију која се даље може користити или у електричну или у војне сврхе за разарање. Оно што остане од тог урана после обогаћивања је осиромашени уран. Дакле осиромашени уран је природни уранијум из кога је на неки начин смањен садржај урана 235 што директно значи да је повећај садржаја урана 238 и донекле уран 234. Састав сва три наведена урана су природно радиоактивни материјал што значи да емитују нека штетна дејства по људе, околину и живи свет. Тај нус продукт нуклеарне технологије се по свим међународним стандардима и по америчким стандардима и војним стандардима третира као радиоактивни отпадни материјал. Постоји проблем стокирања радиоактивног отпадног материјала који настају у процесу нуклеарних технологија то јест технологија које користимо за добробит човечанства. Исти такви проблеми се јављају и код стокирања осиромашеног урана јер се мора на одређени начин паковати, чувати и бити под контролом и по неколико десетина или стотина милиона година. Тај материјал је опасан сам по себи, јер је време полураспадања за које се он природно смањи на своју половину за уран 238 реда величине милијарде година, за уран 235 прође стотине милиона година а за уран 234 то су стотине хиљада година. Дакле тај материјал је опасан у наредних милијарди година.

Уколико се наведени материјал нађе у животној средини он ће штетно деловати на целокупну животну средину, на све елементе животне средине, па и на људе односно људе који се налазе у тој средини.

У Америци постоји око милион тона тог радиоактивног отпадног материјала осиромашеног урана. То се може у извесној мери користити и за неке мирнодопске сврхе. Нажалост таква примена је врло мало распрострањена, а други начин примене је у војне

сврхе за коришћење и прављење муниције. Муниција од тог материјала се прави јер је уранијум метал веома тврд која се пореди са тврдоћом најтврђих челика и тврдоћом волфрама и још неких врло тврдых материјала. Користи се као тврд материјал у прављењу муниције за пробој оклопних возила и пробој оклопа у принципу. Његове пробојне карактеристике у том смислу пису много боље или нису уопште боље од класичних конвенционалних материјала за те сврхе. Чак се може рећи да је пробојна карактеристика осиромашеног урана одприлике нста као пробојна карактеристика волфрама. Међутим, волфрам је врло скуп материјал а осиромашеног урана има у изобиљу и мора се утрошити многа средства да би се он на одређени начин стокирао, паковао и чувао у наредних неколико милиона или милијарди година да не дође у контакт са животном средином, па је један од разлога што се у наведене сврхе користи заправо решење проблема тог отпада. Велике силе које имају доста тог материјала јер имају развијену нуклеарну енергију а пре свега Америка тај материјал да не би водили рачуна о њему користе за војне сврхе за коришћење у антитенковској односно антиоклопној борби за пробој оклопних возила и при томе расејавају тај опасан материјал тамо где га користе.

У свим светским конвенцијама, у свим светским стандардима који се баве заштитом од опасних материјала односно заштитом од зрачења па и у Америчким војним стандардима тај материјал се дефинише као опасан материјал и прописана су посебна правила и процедуре како се са тим понаша. Радници у фабрикама где се производи та муниција имају посебна правила према којима су као професионално изложена лица зрачењу посебно заштићена у посебним процедурама, а фабрике морају бити адекватно направљене да у своју околину не емитују неке од тих извора зрачења. Недавно је у околини Њујорка затворена једна фабрика зато што у процесу прављења те муниције за месец дана је у атмосферу испуштено негде око 500 грама осиромашеног урана, а један метак калибра 30 мм који је коришћен на нашој територији има око 300 грама тог урана. Дакле, они су своју фабрику затворили зато што је месечно емитовала у атмосферу око 500 грама урана, а на нашу територију према њиховом сопственом признању што је тешком муком добијено од стране Уједињених нација они су бацили око 31.000 таквих метака само на Косову, што испада негде око 10 тона тог материјала. У свом извештају они нису нигде спомињали локације ван територије Косова, а ми смо извиђањем терена што је наведено у наведеном извештају Савезног министарства пронашли 7-8 локација ван територије Косова где је такође коришћено то наоружање односно метци са осиромашеним ураном од чега 7 локација на територији Србије близу границе са Албанијом и Македонијом и једна на територији Црне Горе на полуостру Луштица.

Наведену муницију НАТО авијација је бацала из авиона А-10. То су оклопни авиони наоружани са седмоцевним топовима 30 мм који користе ту муницију. Ти авиони да би прецизно гађали и да би та муниција имала ефекта морали су гађати са врло малих одстојања, што значи негде између 500 и 1500 метара да би метци били ефикасни у пробоју тенковских оклопа. Ти авиони су доста спорн, морају сићи доста ниско и били би врло лаки плен наше противавионске одбране те су због тога практично коришћени највише на територији Косова где су имали релативно слободнији простор за крстарење и дејство и уз границу са Македонијом и Албанијом пошто су могли допрети а да немају велику опасност од наше противавионске одбране.

Делујући највише непосредно у близини границе Албаније и Косова и још једном појасу где је одбрана била слабија тамо испалена муниција са осиромашеним ураном није деловала само непосредно на војне циљеве већ и на природни потенцијал, на цивилно становништво и загађење природне средине која ће трајати уколико се не изврши

адекватна санација неколико милијарди година.

Концентрација овог урана које су пронађене на терену показују да су концентрације гд је деловала авијација НАТО са авионима А-10 са тим наоружањем реда величине неколико милиона бекера по килограму. Дакле неколико милиона пута веће су концентрације тог опасног материјала од његовог природног материјала. Оно што је ту битно је да тај природни материјал се налази углавном дубоко закопан у земљи или је хемиски везан за земљу. Коришћењем урана путем муниције он постоје слободан на површини земље.

Осиромашени уран се користи као противоклопно оружје и са разлога што је врло лако запаљив. Поред пробојног дејства због врло велике густине односно масе и инерције он то своје својство појачава паљењем. Један метак од осиромашеног урана садржи 300 грама, те ако погодн тврду мету сагорн и проласком кроз ту мету у проценту између 10 и 70 што значи негде 30 до 200 грама тог урана сагори. Он се у поступку сагоревања претвори у врло фине честице аеросоле који врло лако се распростиру кроз атмосферу и према неким војним формацијама из Америчке војске честице тако осиромашеног урана на пробним локацијама у америчким базама су налажене чак и 40 км далеко од места поготка тим пројектилом на чврсту мету. Дакле тај материјал у виду врло финих честица чије су димензије реда величине микрометра и мање иду кроз атмосферу, па војска, становништво, који су у непосредној околини удну тај материјал који улази у плућа и у плућима се депонује те емитује своје штетно зрачење у наредних више година док се на неки начин спонтано не избаци из плућа, а последице које то зрачење може оставити су пре свега карцином плућа, карциноми неких других органа, а последице штетног дејства јонизујућег зрачења па и зрачења које емитује осиромашени уран могу се осетити и на поколењима људи који су изложени тој радијацији. Дакле следеће генерације могу такође трпети последице од дејства осиромашеног урана.

На теренима ван територије Косова са војском су пронађена и тачно лоцирана места где су деловали авиони А-10 са том муницијом. Та места су обележена, а војска је другим институцијама и Савезној влади о томе доставила извештај и предложила мере санација тих терена. Мере санација су прва помоћ, само мере у циљу ограничавања кретања на тим теренима јер је дејство те муниције само одложено. Дакле на тим теренима још увек постоји контаминација односно присуство честица осиромашеног урана на површини земље. Проласком неког возила, ветром или на било који други начин та прашина се може поново дићи у ваздух и може доћи до удисања и поновне контаминације путем удисања. Биљке на том терену усисавајући минерале из земље повлаче и уран а он одлази у плодове биљака које користимо за храну те је и то један од начина како се можемо контаминирати у дуготрајном периоду после дејства те муниције. Исто тако животиње које пасу на тим теренима са травом коју пасу узимају честице осиромашеног урана. Стока ће имати извесне последице, али последице остају и на хранљивим производима које од њих добијамо у месу, млеку и осталим хранљивим састојцима, тако да је крајњи ефекат свега тога контаминација становништва на територији на којој се деловало осиромашеним ураном.

Поред непосредног штетног дејства на војску уколико је била на лицу места ефекат на становништво се може осећати и у наредних десетина, стотина па и милион и милијарде година уколико се санација не изврши на адекватан начин. Санација таквих терена је врло скупа. То практично значи земљу, материјал са локације који је

контаминиран са дозом већом од допустиве се морају не одговарајући начин спаковати. Тај материјал се мора издвојити из природне средине. За то постоји неколико начина да се тај материјал скупи на једно место и третира као радиоактивни отпадни материјал како не би дошао у животну средину те да се у том временском периоду врши контрола да због разноразних климатских фактора, тектонских поремећаја и слично поново не доспе у животну средину. Постоји и начин хемиског издвајања тог материјала, хемијске сепарације и други начин издвајања који су врло мукотрпни и врло скупи. Један од разлога зашта се овај материјал и користи у наоружању да не би велике силе на такав начин свој радиоактивни отпад третирале и трошила велика огромна средства оне га просто разбацују где су у стању да делују са муницијом из авиона.

Радиоактивни материјал који је непосредно пронађен на територији СР Југославије на територији ван Косова је материјал који потиче од муниције коју је НАТО користио. Постоје и индиректни докази а то је признање НАТО-а односно Робертсона дато Уједињеним нацијама и њеном секретару да је коришћено и да је бачено око 31.000 метака на локације на Косову. Међутим, ближе информације о количини коришћене радиоактивне муниције на самом Косову и из авиона других типова нису доступне.

Користећи оружје са осиромашеним ураном на местима ближе описаним у извештају Савезног министарства за развој, науку и животну средину сачињену фебруара 2000 године, што је утврђено из напред наведених доказа које је овај суд као веродостојне прихватио, јер су поткрепљене материјалим доказима, НАТО снаге су на тај начин повредиле већи број међународних уговора којима се одређена средства и начин борбе забрањују јер су супротна обичајима рата и тим уговорима.

Према Петроградској декларацији из 1968 године прописано је “да једини легитимни циљ који треба да имају пред собом државе за време рата је ослабљење војне снаге непријатеља” и “да би тај циљ био прекомерен употребом оружја које би непотребно повећао патње људи стављених ван борбе или би им смрт учинило неизбежном”. Очигледно је да је једини законит циљ ратовања према овој декларацији војна сила непријатеља. Употребом муниције са осиромашеним ураном тај циљ је неизбежно премашен. Из наведених доказа несумњиво произилази да он не погађа само војну силу, већ неизбежно погађа и заштићена лица и природну околину. Због тога се мора сматрати дискриминисаним оружјем које се не може усмерити на унапред одређени циљ а да при томе не изазива и не наноси сувишне и непотребне патње људи ван војних формација, те је по том основу то оружје са осиромашеним ураном недопуштено.

Протоколом о забрани употребе у рату загушљивих и сличних гасова и бактериолошких средстава Женевски протокол 1925 године, превиђено је “употреба у рату загушљивих, отровних и других сличних гасова, као и свих течности, материјала и сличних поступака праведно је осуђена општим мишљењима целог цивилизованог света”. При томе израз “сличних” не односи се само на физичко и хемиско слично оружје са загушљивим или отровним гасовима већ се има тумачити тако да ту сличног имају и последице борбених средстава са осиромашеним ураном јер ово средство у људском организму изазива промене сличне последицама које изазивају бојни отрови. Бојни отрови као хемиско оружје изазивају генетске промене, а према напред изнетим доказима те промене изазива и муниција са осиромашеним ураном.

Забрану употребе нуклеарног оружја садржи Протокол 1 (из Женевске конвенције).

Овај протокол да ни једна страна у сукобу нема неограничено право у избору метода и средстава ратовања, а то су опште прихваћене забране оружја, пројектила и материјала и метода ратовања којима се проузрокују сувишне повреде непотребне патње, те како се из наведених доказа утврђује да муниција са осиромашеним ураном представља подврсту нуклеарног оружја и има последице сличне њему, то је и по овом основу забрањена употреба муниције са осиромашеним ураном.

У чл.35 ст.3 Протокола 1 је такође предвиђено да је “забрањено примењивати методе и средства ратовања која су памењена или од којих се може очекивати да ће узроковати, опсежна, дуготрајна и озбиљна оштећења природне околине”, а употреба муниције са осиромашеним ураном изазива дуготрајно и озбиљно оштећење природне околине имајући у виду да штетно делује на сав биљни и животињски свет, јер уношењем плодова или хране од тог света у људски организам наступају опасне штетне последице.

На основу изложеног може се закључити да муниција са осиромашеним ураном представља средство борбе чија је употреба забрањена правилима међународног права и правила обичаја рата јер има хемијско дејство, и радиолошко дејство, делује без разлике у погледу циља, изазива сувишне и непотребне патње и наноси озбиљна, дуготрајна и обимна оштећења природне околине.

б) Употреба касетних бомби

Изведеним доказима читањем налаза и мишљења вештака Душана Тошића и Драгана Радмилца, дипломираних инжињера машинства датих у истражном предмету Окружног суда у Београду Ки.бр.441/99 од 20.01.2000.године извршеним увидом и читањем доказа наведених у тачки V под б) редног броја од 1 до 86 образложења ове пресуде, те из налаза и мишљења вештака Радмила Драгаи, дипломираног инжињера машинства запосленог у Републичком МУП-у Србије датом непосредно на главном претресу и пред овим судом утврђено је да су НАТО снаге приликом оружаног напада на СР Југославију употребљавали касетне бомбе на местима ближе описаним у доказима побројаним у наведеној тачки образложења ове пресуде, што је имало за последицу до повређивања и усмрћења више грађана наведених у тачки V под б) изреке ове пресуде.

Наведене доказе овај суд је прихватио као веродостојне засновани на материјалним траговима на лицу места констатованих од органа који су вршили увиђаје подкрепљени су обдукционим налазима и фотодокументацијом, а поменути вештаци су детаљно описали карактеристике и својства тог оружја.

Према налазу и мишљењу вештака Драгана Радмилца основ за давање налаза и мишљења су материјални трагови фиксирани фотодокументацијом и видео записима при увиђају на лицу места. Била им је доступна комплетна документација са територија где су касетне бомбе падале са остацима фрагмената словних ознака на њима те су могли исте идентификовати са ознакама произвођача и техничко-тактичким карактеристикама, а уз свој писани налаз дат у наведеном истражном предмету у Окружном суду у Београду приложили су и одговарајућу фотодокументацију.

Касетне бомбе су специјални контејнери у које су смештени неколико десетина до

неколико стотина малих бомби или како се често називају бомбице или у литератури субмуниција. Поред ових бомбица могу бити смештене и противтенковске и противпешадијске мине а такође и бомбице које у себи садрже шпулне са електропроводним влакнима за онеспособљавање електроенергетских система. Касетне бомбе служе пре свега за уништавање живе силе, за уништавање оклопних средстава, за уништавање авионских pista, а служе и за онеспособљавање одређених пролаза за стварање мииских поља. Могу служити и за онеспособљавање електроенергетских система када долази до распада читавог електроенергетског система у једној земљи. Уз додатак експлозиву којима су напуњене ове бомбице и додатак белог фосфора или цирконијума ове бомбе имају запаљиво дејство тако да врло често долази и до пожара после бомбардовања овим средствима. Бомбице односно мине којима се пуне касетне бомбе могу имати класичне упаљаче који могу бити тренутног дејства или са успореним дејством које може бити и до неколико часова па и неколико дана а могу имати специјалне упаљаче које у себи садрже сензоре као што су ИЦ сензор, акустични сензор, технички сензор, тако да се активирају на топлоту, на звук, на шум, на покретање итд што их чини врло нехуманим и тешким за откривање и уништавање.

Код свих касетних бомби и скоро код свих произвођача после бомбардовања, велики број ових бомбица остаје неактивирани и падају на земљу или остају окачени на дрвећу. То није грешка произвођача већ се то намерно чини тако да око 10% ових бомбица остаје неактивирано да би касније страдали недужни људи, жене и деца, па чак и људи који уништавају односно који врше претраживање и чишћење терена. Такав је случај био на Бачишту када је погинуо човек који је вршио њихово уништавање а најсвежији пример је експлозија такве бомбе у околини Бачишта где је страдао један бик на испаши. Прошло је више времена од бомбардовања па до чишћења тог терена од стране специјалних јединица војске и полиције али због тешкоће у њиховом откривању дошло је до наведених последица. Посебан је проблем што се оне не могу визуелно открити, а не могу се користити никаква средства као што су детектори експлозива и метала јер се могу активирати на извор зрачења односно извор струје.

У свету постоји више произвођача касетних бомби а најраспрострањеније су касетне бомбе америчке производње. Са овим бомбама су наоружане и све земље чланице НАТО пакта. Постоје и друге врсте бомби које се производе у Енглеској, Француској, Шпанији, Немачкој и др.

Приликом оружаног напада на СР Југославију највише су употребљене америчке бомбе типа ЦДУ 87. То су бомбе које се састоје од контејнера у коме се налазе 202 бомбице које су препознатљиве по карактеристичном падобранчићу беле боје и по телу бомбе које је наранцасте боје. Обе бомбице носе ознаку БЛУ 97 а/б. Оне су тешке негде око 1,5 кг а у себи садрже 280 грама експлозива од којих 70% високо бризгантног експлозива и 30% цирконијума који служи за давање запаљивог дејства овим бомбама.

Активирање ових бомби се врши тако што се контејнер у који су оне смештене одвоји од авиона и после се на одређеној висини која је унапред задата отвара контејнер и из њега испадају касетне бомбе које се распростиру на ширем подручју и стављају се у борбени положај, а то значи извлачи се падобранчић и лагано падају на објекте и живу силу која се налази на земљи.

Бомбе имају различита дејства а углавном парчадно дејство. После експлозије

долази до распарчавања дела бомбе на више комада тежине 30 грама који могу да онеспособе или убију живу силу на даљани од 150 метара. Имају и кумулативно дејство јер је њихово пуњење тако направљено у облику кумулативног пуњења пошто имају на врху једну калоту тако да то кумулативно дејство може да пробије челични оклоп дебљине до 125 мм. А код мекших челика и до 180 мм, а могу да оштете авиона на раздаљини од 75 метара.

Поред наведеног парчадног и кумулативног дејства имају и запаљиво дејство из разлога што им је додат запаљиви цирконијум. Кумулативно дејство може се чак и на људима активирати тако што ако бомба падне човеку на главу као што је био случај у селу Парловац Општина Врање, тада је једном човеку потпуно уништила главу као што је то приказано на фотографији која је прилог налазу вештака.

Описане бомбе поседују упаљач по сазнањима то је СЦТУ 39/6 са близинским сензором мада се из искуства зна да постоје и друге врсте упаљача, али се не може утврдити које све врсте. Оне су нехумане из разлога што у једној касетној бомби постоји више различитих бомбница које су внзуелно све исте, а у себи садрже различите упаљаче тако да их људи који их уништавају врло често страдају пошто их не могу идентификовати. Ове бомбе се избацују из авиона у наоружању НАТО пакта а то су авиони Ф4, Ф15, Ф 16, А 7, Б 52 и др.

Поред описаних бомби које су највише употребљаване , употребљаване су и нехумане касетне бомбе то су бомбе АДЈЕН 154. То су уствари исте бомбице као и предходно само што су оне пуњене у један контејнер који је у облику летилице. Летилица после одбацивања из авиона може да долети без сопственог погона негде до 70 км. Нехумане су из разлога што ако се испале у становништво односно место где се налази становништво и где долази до отварања тог контејнера и нечује се при томе звук авиона те их не примети ни радари и тако нечујно дођу до места отварања и експлозије долази до уништавања људи и средстава. Такав случај је био када је такав контејнер избачен у Београду, а отворио се негде изнад Шабца. Од овакве врсте ових бомби људи буквално не могу да се бране ако су на отвореном простору. Ове бомбе имају врло савремен навигациони систем тако да могу да их доведу на тачно одређено место и да их активирају у жељеном моменту. У овом контејнеру се налази око 145 ових бомбница. Поред тога ове бомбе могу бити пуњене и са 4 противтенковске мине које имају на себи сензоре и микропроцесор те врше осматрање околине и када примете оклопно возило онда се активирају и уништавају га.

Код нас употребљене и касетне бомбе британске производње типа БЛ 755. То је исто контејнер који у себи садржи 147 бомбица типа МК 1 и други МК 4. Оне су комбинованог дејства парчадног , кумулативног и запаљивог као и предходне. Овде је тело бомбе направљено од жице квадратног пречника тако да после експлозије тело бомбе пуна на 2000 парчића, тако да парчадно дејство уништава живу силу а може да онеспособи и оклопна возила. Кумулативно дејство ових мина може да пробије оклоп дебљине 180 мм. И код ових бомби се овара падобранчић тако да бомбица пада нечујно на земљу. За активирање се користи електрични упаљач са пизогенератором и он је изузетно осетљив на електричну енергију и статички електрицитет који садржи сваки човек те се не сме ни случајно додиривати нити прилазити њима. Покривају простор у зависности висине отварања.

Употребљиване су и ткз. Графитне бомбе које служе за онеспособљавање електроенергетских система. То су бомбе америчке производње ЦДУ 102. Оне спадају у врсту ткз. Меких бомби односно бомби које не уништавају објекте већ само онеспособљавају електроенергетске системе. Оне су контејнер који је сличан бомби ЦДУ 87 и садржи у себи 202 бомбице и у свакој бомбици има 147 шпулни на које је намотано високо електропроводно влакно дужине 150 метара тако да када би смо ово помножили значи у једној касетној бомби има око 4.500 км влакна која се приликом отварања одмотавају, стварају мрежу и тако пада на разводна постројења електропроводника те прави кратке спојеве услед топљења алуминијума којим су пресвучена ова стаклена влакна те долази до јонизовања ваздуха а он је велики проводник електричне струје те тако долази до једног колапса на електроенергетским системима уз појаву краткотрајног блеска до испадања система те тако цео електроенергетски систем земље може после бомбардовања да испадне, што се код нас дешавало у одређеним подручјима.

Значи, према налазу и мишљењу вештака ово оружје дејствује тако што се контејнери отварају у ваздуху и нечујно падају а бомбице са отвореним падобранима из тих контејнера падају на људе који се налазе на земљи и који их не чују и не види уколико у моменту њиховог падања не гледају горе, те њиховим експлодирањем страдају недужне особе, деца, људи иа пољима. У Нишу је страдала трудница у осмом месецу трудноће и са њом још нерођено дете. Ово средство је нехумано и због одређеног броја неексплодираних бомбица које су неактивирание тако да после дужег времена од бомбардовања страдају опет недужни људи, јер по начину активирања са различитим упаљачима и немогућности идентификације да ли поседују сензор и како се он активира да ли на електрицитет, шум, потрес и сл долази до повређивања не само цивила него и лица која покушавају да их униште.

Између нагазних мина и касетних бомби има сличности што касетне бомбе падају на терене који имају траву и ниско растиње као што је код нас конфигурација терена те су невидљиве. Ту остају и стичу својство нагазних мина. Оне су често обојене нежним и живим бојама те изазивају знатижељу мале деце која мисле да су играчке те их узимају и страдају. Сличне су нагазним минама и но томе што се употребљавају у минским пољима јер имају даљинско активирање те помоћу њих праве пролазе кроз минска поља. Временски интервал њиховог опстанка неактивирание зависи од много околности.

Из наведених доказа утврђено је да су ове бомбе коришћене и да је услед њиховог активирања дошло до усмрћења 34, а повређивања 115 цивила, што значи да су деловале и против заштићених лица и објеката. До тога је дошло због њиховог расипања по терену на површини чије димензије су одређене и на стотине метара. То упућује на закључак да њихово дејство није могуће усмерити само на војне циљеве. Приликом употребе тог борбеног средства погађа се и шире подручје а тиме и цивили и цивилни објекти. Несумњиво је да је због тога то средство борбе које делује без разликовања циља. Поред тога имајућу у виду околност да један део расутих мина остаје неексплодирани те како су малих димензија то су тешко уочљиве и представљају сталну опасност за цивилно становништво јер могу изазвати повређивање и смрт и више година после избацивања.

Средства борбе које имају такве карактеристике забрањене су обичајима рата и међународним уговорима. Петроградска декларација из 1969 године којом је дефинисан једини легитимни циљ рата може се применити и у случају употребе касетних бомби. Неселективног дејства тог борбеног средства, чини да оно непотребно повећава патње

људи, па се његовом употребом премашује тај циљ. Услед свог одложеног дејства та врста оружја непотребно повећава не само патњу људи, тиме што погађа и цивилно становништво, већ и тиме што доводи до непотребних накнадних погибија војника после престанка непријатељстава, када је то потпуно неоправдано са становишта војне предности у рату. Забране садржане у одредбама Петроградске декларације које су уједно обичаји рата, унесене су и у допунски протокол 1 из 1997.године (чл.35 ст.1 и 2).

Како је из наведених доказа поуздано утврђено да је на територији СРЈ у току оружане интервенције од стране НАТО снага као средство борбе употребљена муниција са осиромашеним ураном и касетне бомбе која средства борбе су због својих карактеристика забрањена правилима међународног права и како је услед употребљених касетних бомби више лица повређено и усмрћено, а оптужени су за време рата наредили да се употребе таква средства у њиховим радњама остварена су обележја кривичног дела употребе недозвољених средстава борбе из чл.148 ст.2 у вези ст.1 КЗСРЈ, јер је услед дејства касетних бомби погинуло више лица.

Радње извршења свих напред наведених кривичних дела извршене су доношењем одлуке да се на СР Југославију изврши агресија “ваздушним ударима”, којом одлуком су испланирана средства и одабрани циљеви. Оптужени су наредбодавци за извршење ових кривичних дела, јер су лица која, с обзиром на конкретне околности и свој положај у државној односно војној регионалној организацији НАТО-а су у могућности да издају такво наређење и они су доношењем такве одлуке издали наређење које је спроведено. Због тога је њихова одговорност примарна и у односу на непосредне извршиоце тих дела. На том становишту стали су и судови у Нирнбершком и Токијском процесу на којима су за изазивање рата и ратне злочине оглашени кривим највиши функционери у државном и војном врху Немачке и Јапана, а оптужени су највиши функционери у својим земљама, које су чланице НАТО-а и у регионалној организацији НАТО-а или су пак непосредни дистрибутери издатих наредби.

Напред наведена кривична дела сви оптужени су извршили као саучесници односно саизвршиоци у смислу чл.22 кривичног закона Савезне Републике Југославије. У том смислу оии су предузели описане конкретне радње или, сваки у оквиру својих овлашћења, издавао налог за предузимање конкретних радњи из којих су, како је већ утврђено, произашла обележја сваког појединачног кривичног дела за која су оптужени оглашени кривим. Они су то чинили по међусобном заједничком договору и споразуму и уз међусобну сагласност а у својству најодговорнијих људи својих држава као чланица Северно-атлантског пакта, односно најодговорнијих и људи са највећим овлашћењима у органима Северно-атлантског пакта.

Ангажовање људи, борбених средстава и технике уопште као и аеродрома, лука, војних база и ваздушног простора великог броја држава, како чланица Северно-атлантског пакта, тако и других, посебно нама суседних држава указује на постојање свести о њиховом заједничком деловању у извршењу ових кривичних дела, јер су све те активности биле унапред детаљно планиране, па значај и договорене, односно узаглашене и као такве прихваћене. Тиме су оптужени као саизвршиоци остварили међусобну субјективну везу, а како су извршењем напред наведених кривичних дела проузроковали описане последице у виду смрти и телесног повређивања људи, материјалних и других штета, то постоји њихова објективна веза која се огледа у заједничком проузроковању тих последица.

За кривична дела за која су сви оптужени оглашени кривим, овај суд је утврдио да су они и кривично одговорни. У току поступка нису се појавиле било какве чињенице или околности које би доводиле у сумњу, а посебно искључивале њихову кривичну одговорност. Оптужени су у време извршења наведених кривичних дела поступали у својству председника својих држава, односно влада, као и министара иностраних послова и министара одбране, као и својству генералног секретара НАТО пакта, односно команданта оружанх снага тога пакта за Европу. Таква њихова својства, односно надлежности и овлашћења који су имали и радње које су предузимали објективно указују да се ради о лицима која су способна да схвате значај дела односно радње које предузимају као и њихову способност да управљају својом поступцима. По том основу овај суд је утврдио њихову кривичну одговорност за кривична дела за која су оглашени кривим.

Ценећи виност сваког од оптужених појединачно а у односу на свако појединачно кривично дело за која су оптужени оглашени кривим, суд је утврдио да су сви оптужени поступали са директним умишљајем. С тим у вези :

- у односу на кривично дело подстицање на агресивни рат из чл.152 КЗСРЈ из напред изведених и од суди прихваћених доказа утврђено је да су оптужени у једном релативно дужем временском периоду пре 24.3.1999.године, својим изјавама, које су преносила средства информисања, најављивали оно што је касније уследило, вршили одређене притиске на нашу земљу и постављали одређене услове за које су знали да неће бити прихваћени а све у циљу остваривања унапред припремљеног плапа војне агресије на нашу земљу до које је и дошло. Таквим својим понашањем они су били свесни и својих радњи и поступања у смислу подстицања на агресивни рат и изналагања, по њиховом схватању, оправдања за такво поступање, па како је до агресије и дошло они су и хтели последице које су у конкретном случају наступиле у смислу угрожавања територијалног интегритета и суверенитета наше земље.
- у односу на кривично дело повреда територијалног суверенитета из чл.135 КЗСРЈ суд је утврдио да су НАТО снаге, по налогу оптужених а кршећи правила међународног права и повељу Уједињених нација, како је напред наведено, 24.3.1999.године са својим ваздушним снагама уз употребу борбених авиона, продрле на територију Савезне Републике Југославије, што су чиниле у континуитету у наредних 78 дана.Издајући такав, међусобно сагласан налог сви оптужени су били свесни да то чине у супротности са правилима и нормама међународног права па су, поступајући на такав начин и хтели последице до којих је у конкретном случају дошло у смислу неовлашћеног продирања ваздухопловних снага на територију Савезне Републике Југославије.
- у односу на кривично дело убиство представника највиших државних органа у покушају из чл.122 у вези чл.19 КЗСРЈ, напред изведеним доказима је утврђено да је, по налогу оптужених и по у напред утврђеном плапу у току ноћи 22.4.1999.године дошло до ракетирања резиденције председника Савезне Републике Југославије. Издавањем таквог налога и таквим поступањем и посебно уз употребу таквог борбеног средстава оптужени су били свесни какве последице могу наступити и они су такве последице и хтели. То што у

конкретној ситуацији последице нису наступиле већ је ово кривично дело остало у покушају, није резултат њихове свести и воље, већ стицаја одређених, њима непознатих и непредвиђених околности, како је напред наведено.

- у односу на кривично дело ратни злочини против цивилног становништва из чл.142 ст.1 и 2 КЗСРЈ овај суд је утврдио да су сви оптужени, по унапред припремљеном и одобреном плану, кршећи правила међународног права, издавали налоге оружаним снагама земаља, које су учествовале у агресији на нашу земљу, тако да су те снаге у временском периоду од 24.3. до 10.6.1999.године, извршиле нападе на цивилно становништво и насеља, што је имало за последицу смрт и телесно повређивање људи пошто су предмет напада биле колоне избеглица, густо насељена места и поједини објекти у којима се налазио велики број цивила, затим нападе на објекте посебно заштићене међународним правом, уништавање у великим размерама имовине са циљем да се тиме нанесе што већа штета, при чему су уништени или у великој мери оштећени разни објекти капиталне вредности, као и објекти неопходни за преживљавање цивилног становништва, постројења за снабдевање водом, електричном и топлотном енергијом, чијим уништавањем или оштећењем је велики број цивила лишен основних егзистенцијалних услова којом приликом је дошло и до дуготрајног и великих размера оштећења природне околине које може да штети здрављу и опстаку становништва будући да је дошло до обимне контаминације животне средине и стварања услова за настанак и развој малигних и других обољења. Таквим планирањем, издавањем налога и конкретним предузимањем радњи сви оптужени су били свесни да услед тога може доћи до напред наведених, међународним нормама забрањених последица, па су они предузимањем таквих радњи и хтели последице које су детаљно описане у изреци ове пресуде, под IV а), б), в), г) и д).

у односу на кривично дело унотреба недозвољених средстава борбе из чл.148 ст.2 у вези ст.1 КЗСРЈ изведеним доказима је несумњиво утврђено да су оружане снаге НАТО пакта у напред наведеном временском периоду, вршећи агресију на нашу земљу поред осталог, употребљавали касетне авио бомбе и муницију са осиромашеним урапијумом, које су као борбена средства, како је напред наведено, забрањена правилима међународног права. Како је употреба тих борбених средстава извршена уз знање односно одобрење и налог оптужених, а у оквиру јединственог плана агресије на нашу земљу, они су били свесни да такве налоге у смислу унотребе тих средстава, дају противно међународним нормама, па како су такве налоге издале и та средства употребили они су хтели последице које су у конкретном случају наступиле у смислу погибије великог броја лица од тих средстава борбе, што је детаљно описано у изреци пресуде под V а) и б).

Одлучујући о казни овај суд је оптуженима, имајући у виду да су они са више напред наведених радњи извршили више кривичних дела за која им је истовремено суђено, применом чл.48 КЗСРЈ предходно утврдио нанред наведене појединачне казне за свако дело, а потом им свима изрекао јединствене казне затвора у трајању од по двадесет година. Приликом одлуке о напред наведеним казнама, суд се руководио општим правилима о одмеравању казне предвиђеним у чл.41 КЗСРЈ. С тим у вези суд је свима оптуженима утврдио појединачне казне у границама које су законом прописане за свако појединачно кривично дело, а јединствене казне затвора изречене су у складу са чл.38

КЗСРЈ. При свему томе суд се руководио и општом сврхом кривичне санкције прописаном у чл.5 ст.2 и чл.33 КЗСРЈ.

Приликом одлучивања о казни суд је посебно имао у виду да су сви оптужени оглашени кривим за по пет кривичних дела и то кривичних дела против Уставиог уређења и безбедности Савене Републике Југославије и против човечности и међународног права, а која дела су веома велике друштвене опасности. Друштвена опасност наведених кривичних дела огледа се у законом предвиђеним максималним затворским казнама за та дела, које иду до максималне затворске казне предвиђене законом.

Опредељење за овакве јединствене казне условила је и чињеница да су оптужени најодговорнији људи економски и војно најснажнијих земаља света уједињених у Северно-атлански пакт и најодговорнији људи тога Пакта, који су уз међусобну потпуну сагласност и по унапред детаљно испланираним акцијама, заједничким војним снагама, и уз коришћење најсавременијих борбених средстава, напали на једну релативно малу земљу, напосећи јој огромне материјалне штете и људске жртве, које се ничим не могу надокнадити. Тако предузетим активностима које су учињене по њиховом договору и заједничком налогу у континуитету од 78 дапа, дошло је до губитка огромног броја људских живота и њиховог телесног повређивања, међу којима је и велики број деце, старих, изнемоглих и болесних лица, од којих су многи остали трајни инвалиди, која ничим нису допринела да снесу такве последице. Поред тога суд је имао у виду да су предузете активности условиле не само тренутне и краткорочне већ у одређеним случајевима и веома тешке па и катастрофалне дугорочне последице, чак временски и неограничене о чему су се посебно изјашњавали вештаци Радмилац Драган и Павловић Радојко.

Опредељење за овакве јединствене казне оптуженима условила је и чињеница да су они издали налоге и предузимали наведене конкретне активности против једне суверене земље, без одлуке Савета безбедности Уједињених нација, кршећи норме међународног права. Повеље Уједињених нација и свог оснивачког акта (уговора од 4.4.1949.године), с обзиром да су наведене активности предузели из чега су произашле описане последице а да њихова безбедност није била угрожена од стране Савезне Републике Југославије. Руководили су се начелом права јачег и моћнијег, одлучујући и у том смислу предузимајући конкретне мере да односе међу државама и комплетан светски поредак уређују по свом нахођењу и у својим интересима.

При том суд је прихватио чињеницу да су Сједињене Америчке Државе, као економски и војно најмоћнија и водећа чланица НАТО пакта, имале водећу улогу у односу на остале чланице тога пакта, што је определило и појединачно водећу улогу оптужених Клинтона, Олбрајтове и Коена у опредељењу стратегије и тактике агресије на нашу земљу па тиме и последица које су наступиле. Међутим, спроведеним поступком и изведеним доказима није утврђено да су се остали оптужени супростављали на било који начин планирању и реализацији те агресије, која је у континуитету трајала 78 дана, и ако су знали какве последице тако плапираном и предузетом акцијом могу наступити и које су наступиле. Као равноправни чланови НАТО пакта, да су хтели, они су могли да се супроставе тој агресији, што они нису учинили, већ су све одлуке доносили, равноправно и уз међусобну потпуну сагласност.

Све ове чињенице, по оцени суда, представљају отежавајуће околности на страни

свих оптужених који опредељују врсту и висину казне које им је овај суд предходно утврдио и као јединствене изрекао. При томе овај суд налази да је максимално предвиђена казна затвора по нашем кривичном закону од 20 година, минимална казна која се као јединствено изречена казна могла изрећи оптуженима с обзиром на настале последице без обзира на улоге и односе међу оптуженима.

Посебне олакшавајуће околности које би имале утицаја на другачију одлуку о казни, с обзиром да се оптуженима судило у одсуству, у току поступка на страни оптужених нису утврђене. Стога суд налази да овако изречене јединствене казне свима оптуженима једино одговарају степену друштвене опасности кривичних дела за која су они оглашени кривим и да се једино са тим казнама може остварити сврха кажњавања.

Трошкови кривичног поступка и паушални износ биће одређени посебним решењем, а одлука о имовинско-правном захтеву заснива се на чл.108 ЗКП-а.

ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ

Дана 21.09.2000.године

ЗАПИСНИЧАРИ

Данка Јаковљевић

Марија Јелић

ПРЕДСЕДИНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Верољуб Ракетић

ПРАВИЛНОУКА:

Против ове пресуде може се уложити жалба Врховном суду Србије у Београду у року од 15 дана од дана пријема отправке пресуде, а преко овог суда.

Види се, да је ова фотокопија издати
са оригиналног изворника - преласа, који се налази
на 250 страна.

В. права са које је извршено фотокопирање
находи се код овог Суда у предмету 2-321/2000

Плата из Тар. бр. 22. Закона о републичким
судским таксама наплаћена је и коништена.

О К Р У Ж Н И С У Д

у Београду, 10. 11. 2000

Amint